MUSAEI
ETC.
1517.

aldine

G. C. Hay,
C. C. C.
Oxford,
1935.

Gilbert Davies
Trin. Coll. Camb.
Aug. 1895

Μουσαίου ποιημάτιον τὰ καθ' Ἡρὼ
καὶ Λέανδρον.
Ὀρφέως ἀργοναυτικά.
Τοῦ αὐτοῦ ὕμνοι.
Ὀρφεὺς περὶ λίθων.

Muſæi opuſculum de Herone
& Leandro.
Orphei argonautica.
Eiuſdem hymni.
Orpheus de lapidibus.

AL DVS

Εἰς μουσαῖον ἐπιτάφιον.

Εὐμόλπου φίλον ὑὸν ἔχει τὸ φαληρικὸν οὖδας
ουσαῖον φθίμενον σῶμ' ὑπὸ τῷδε τάφῳ.

In *Musæum epitaphium.*

Eumolpi carum filium tenet phalericum solum
Musæum corruptum corpore sub hoc tumulo.
Sed cum quatuor fuisse Musæos à Suda tradatur, unus'ne ex ijs, an alius quispiam hic noster fuerit, quærendum.

ΑΛΔΟΣ Ο ΡΩΜΑΙΟΣ ΤΟΙΣ ΣΠΟΥΔΑΙΟΙΣ ΕΥ ΠΡΑΤΤΕΙΝ.

Μουσαῖον τὸν παλαιότατον ποιητὴν ἠθέλησα προοιμιάζειν τῷ τε Ἀριστοτέλει, καὶ τῶν σοφῶν τοῖς ἑτέροις αὐτίκα δι' ἐμοῦ ἐντυπησομένοις τῷ τε εἶναι αὐτὸν ἥδιστον ᾆσμα καὶ λογιώτατον καὶ μάλιστα ὡς ἂν εἰδῆτε τὰ παρὰ τούτου τῷ Οὐϊδίῳ δανεισθέντα δαιμονίως τῷ ὄντι καὶ εὐφυῶς, καὶ ὅπως αὐτὸν ἐμιμήσατο ἐν ταῖς Ἡροῦς καὶ Λεάνδρου πρὸς ἀλλήλους ἐπιστολαῖς, λαμβάνετ' οὖν τουτὶ τὸ βιβλίδιον, ὃ προῖκα μέντοι, δότε δὲ τὰ χρήματα, ἵν' ἔχω, καὶ αὐτὸς πορίζεσθαι ὑμῖν πάσας τὰς τῶν ἑλλήνων ἀρίστας βίβλους, καὶ ὄντως εἰδώσετε, δώσω. ὅτι οὐκ ἔχω ἐν τυποῦν ἄνευ χρημάτων πολλῶν. πιστεύετε τοῖς οὐκ ἀκινδύνως ἐμπειραθεῖσι καὶ πάντων μάλιστα οὑτωσὶ λέγοντι Δημοσθένει, Δεῖ δὴ χρημάτων, καὶ ἄνευ τούτων οὐδὲν ἔστι γενέσθαι τῶν δεόντων, οὐ μὴν φιλοχρημάτως ἔχων, μᾶλλον δὲ τοῖς τοιούτοις ἀπεχθανόμενος ταῦτά γε εἴρηκα, καίτοι χρημάτων ἄνευ οὐ δυνατὸν ἀπορεῖν ὧν ὑμεῖς μὲν ὑπερβαλόντως ἐφίεσθε, αὐτοὶ δὲ πολλῷ μόχθῳ καὶ δαπάνῃ, πεποιηκότες διατελοῦμεν. Ἔρρωσθε.

ΜΑΡΚΟΥ ΜΟΥΣΟΥΡΟΥ ΤΟΥ ΚΡΗΤΟΣ.

Νηὸς ἔην ἀνὰ σηκὸν, ἀγήνεον ἧχι θυηλὰς
Κυπρογενεῖ σπένδοντες ἐπήσιον, αὐτὰρ ὁ τόξον
Οὖλος ἔρως βάσταξε, διοιστεῦσαι δὲ μεμηνὼς,
Ὀξέα δινδίλλεσκε, πικρὸν δ' ἴθυνεν ὀϊστὸν
Μηρὸς ἐπ' ἀρήτειραν, ἐπισπέρχων δ' ἐπελάσθη
Ἥπατι Λειάνδροιο, κόρης φρένας αἶψα περήσας,
Ἀμφότεροι δ' ἐπόθευν, αὐτῷ πεφορημένοι οἴστρῳ,
Ἀλλήλων ἀπόναντο, γάμων δὲ συνίστορα λύχνον
Λαθριδίων θήκαντο, σιδήρειον δὲ λελογχὼς,
Αἷμα, πολυπλάγκτης προύδωκε ποθεῦντας ἀέλλαις.
Καί σφε φάος κεῖνο ἄμβεσεν, ἄμβεσε δὲ καὶ φιλοτήτων.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΕΙΣ ΜΟΥΣΑΙΟΝ.

Καὶ φρένας ἀδροήστρα θεῶν ἔλε· δὴ γὰρ ἀοιδαῖς,
 Στεῦτο λαχεῖν ἄρης μοῦνος ἄποινα πόνων.
Τοῦτο κλύων νεμέσησ', ὅτ' ἐοῖς ἐπενήνοθεν ἔργοις
 Ἀχλὺς ἄδην, ἄρουσ τ' οὐ χάδεν ὕβριν ἔρως.
Μουσαίῳ δ' ἐπέτελλεν· ὁ δ' ἐκλήϊζε ποθεύντων
 Οἶστρον ἀποδρέψαι παρθενίης κάλυκας.
Αἰνείαθω δὲ μικρῆσιν ἐπιστίξας σελίδεσιν,
 Οἷ' ὀλίγαις παίζων χερσὶν ἔοργεν ἔρως.

T emplum erat in Sesto, porriciebant ubi libamenta
V eneri festinantes quotannis, at arcum
V afer amor gestabat, iaculariq; gestiens
A cute circunspectabat, amaramq; contorsit sagittam
M atris in sacerdotissam, properansq; inhaesit
E pati Leādri, cū puellae praecordia statim trāsfodisset,
V triq; autem Cupidinis eodem perculsi furore,
S ui potiti sunt, nuptiarumq; consciam lucernam
C landestinarum posuere, ferreum autem illa sortita
S anguinem, multiuagis prodidit amantis procellis.
E t eos luce priuauit, priuauit etiam lusibus uenereis.

EIVSDEM IN MVSAEVM.

E tiam praecordia inuidia deorū tetigit. nā carminibus
Iactauit se consecutum Mars praemia laborum.
I d audiens indignatus est q sua obumbrauerūt opa
Tenebrae satis, Martisq; non tulit iniuriam amor.
M usaeoq; mandauit. ille uero canebat amantium
Furorem decerpendi uirginitatis florem.
L audetur ergo paruis panxisse marginibus
Quae paruis ludens manibus patrauit Cupido.

ΜΟΥΣΑΙΟΥ ΤΑ ΚΑΘ' ΗΡΩ ΚΑΙ ΛΕΑΝΔΡΟΝ.

ε

πὲ θεὰ κρυφίων ἐπιμάρτυρα λύχνον ἐρώτων.
καὶ νύχιον πλωτῆρα θαλασσοπό-
ρων ὑμεναίων.
καὶ γάμον ἀχλυόεντα τὸν, οὐκ ἴδεν ἄφθιτος ἠώς.
Κ αὶ σηστὸν καὶ ἄβυδον ὅπη γάμος ἔννυχος Ἡροῦς.
Ν ηχόμενόν τε Λέανδρον ὁμοῦ, καὶ λύχνον ἀκούω
Λ ύχνον ἀπαγγέλλοντα διακτορίην ἀφροδίτης.
Η ροῦς νυκτιγάμοιο γαμοστόλον ἀγγελιώτην.
Λ ύχνον ἔρωτος ἄγαλμα τὸν, ὤφελεν αἰθέριος ζεὺς,
Ε ννύχιον μετ' ἄεθλον ἄγειν ἐφ' ὁμήγυριν ἄστρων.
Κ αί μιν ἐπικλῆσαι νυμφοστόλον ἄστρον ἐρώτων.
Ο ττι πέλεν συνέριθος ἐρωμανέων ὀδυνάων.
Α γγελίην δ' ἐφύλαξεν ἀκοιμήτων ὑμεναίων
Π ρὶν χαλεπὸν πνοιῇσιν ἀήμεναι ἐχθρὸν ἀήτην
Α λλ' ἄγε μοι μέλποντι μίαν ξυνάειδε τελευτὴν
Λ ύχνου σβεννυμένοιο καὶ ὀλλυμένοιο Λεάνδρου.
Σ ηστὸς ἔην καὶ ἄβυδος ἐναντίον ἐγγύθι πόντου.
Γ είτονές εἰσι πόληες, ἔρως δ' ἀνὰ τόξα τιταίνων,
Α μφοτέρῃς πολίεσσιν ἕνα ξυνέηκεν ὀϊστόν,
Ηἴθεον φλέξας καὶ παρθένον. οὔνομα δ' αὐτῶν
Ι μερόεις τε Λέανδρος ἔην, καὶ παρθένος Ἡρώ,
Η μὲν, σηστὸν ἔναιεν. ὁ δὲ, πτολίεθρον ἀβύδου,
Α μφοτέρων πολίων περικαλλέες ἀστέρες ἄμφω
Ι κελοι ἀλλήλοισι. σὺ δ' εἴποτε κεῖθι περήσεις.
Δ ίζεό μοι τινὰ πύργον, ὅπη ποτὲ σηστιὰς Ἡρώ,
Ι στατο λύχνον ἔχουσα, καὶ ἡγεμόνευε Λεάνδρῳ.
Δ ίζεο δ' ἀρχαίης ἁλιηχέα πορθμὸν ἀβύδου.
Ε ἰσέτι που κλαίοντα μόρον, καὶ ἔρωτα Λεάνδρου.
Α λλὰ πόθεν Λείανδρος ἀβυδόθι δώματα ναίων
Η ροῦς εἰς πόθον ἦλθε, πόθῳ δ' ἀνέδησε καὶ αὐτήν;

Ic Dea occultorum testem lucernā amorum.
d Et nocturnum natatorem per mare uectarum nuptiarum.
Et coitū tenebrosum, quē nō uidit immortalis aurora.
Et Sestum & Abydū, ubi nuptiæ nocturnæ Herûs.
Natantemq; Leandrum simul & lucernam audio.
Lucernam annuntiantem nuntium Veneris,
Herûs nocte nubētis nuptias ornantem nuntiū. (piter
Lucernā amoris simulacrū, quam debuit ætherius Iup
Nocturnū post officium ducere ad consortiū astrorū.
Ac ipsam appellasse sponsas ornantem stellā amorū.
Quoniam fuit ministra amatoriarum curarum,
Nuntiumq; seruauit in somnium nuptiarum.
Ante q̄ molestus flatus flaret inimicus uentus.
Sed eia mihi canenti unum concine finem
Lucernæ extinctæ, & pereuntis Leandri.
Sestus erat & Abydus eregione, propè mare
Vicinæ sunt urbes. Cupido autem arcum tendens,
Ambabus urbibus unam commisit sagittam,
Iuuenem urens & uirginem. nomen uero eorum
Suauisq; Leander erat, & uirgo Herò.
Hæc quidem Sestū hitabat, ille uero oppidū Abydi
Ambarum urbium perpulchræ stellæ ambo.
Simles inter se. tu uero siquando illac transibis,
Quære mihi quādā turrim. ubi quòdā Sestiàs Herò
Stabat lucernam habens, & dux erat Leandro.
Quære & antiquæ marisonum fretum Abydi
Adhuc deflens mortem & Amorem Leandri.
Verum unde Leander in Abydo domos habitans
Herûs ad amorē uenit, amore uero deuixit & ipsam?

Ηρὼ μὲν χαρίεσσα διοτρεφὲς αἷμα λαχοῦσα,
Κύπριδος ἦν ἱέρεια. γάμων δ' ἀδίδακτος ἐοῦσα,
Πύργον ἀπὸ προγόνων παρὰ γείτονι ναῖε θαλάσσῃ.
Ἄλλη κύπρις ἄνασσα, σαοφροσύνῃ δὲ καὶ αἰδοῖ
Οὐδέποτ' ἀγρομένῃσιν ἐνωμίλησε γυναιξίν.
Οὐδὲ χορὸν χαρίεντα μετήλυθεν ἥλικος ἥβης
Μῶμον ἀλευομένη ζηλήμονα θηλυτεράων.
Καὶ γὰρ ἐπ' ἀγλαΐῃ ζηλήμονές εἰσι γυναῖκες.
Ἀλλ' αἰεὶ κυθέρειαν ἱλασκομένη ἀφροδίτην
Πολλάκι καὶ τὸν ἔρωτα παρηγορέεσκε θυηλαῖς,
Μητρὶ σὺν οὐρανίῃ, φλογερὴν τρομέουσα φαρέτρην.
Ἀλλ' οὐδ' ὣς ἀλέεινε πυριπνείοντας ὀϊστούς.
Δὴ γὰρ κυπριδίη πανδήμιος ἤλθεν ἑορτή.
Τὴν ἀνὰ σηστὸν ἄγουσιν ἀδώνιδι καὶ κυθερείῃ
Πασσυδίῃ δ' ἔσπευδον ἐς ἱερὸν ἦμαρ ἱκέσθαι
Ὅσσοι ναιετάεσκον ἁλιστρεφέων σφυρὰ νήσων.
Οἱ μὲν ἀφ' αἱμονίης, οἱ δ' εἰναλίης ἀπὸ κύπρου.
Οὐδὲ γυνή τις ἔμιμνεν ἐνὶ πτολίεσσι κυθήρων.
Οὐ λιβάνου θυόεντος ἐνὶ πτερύγεσσι χορεύων
Οὐδὲ περικτιόνων τις ἐλείπετο ἤματος ἑορτῆς,
Οὐ φρυγίης ναέτης, οὐ γείτονος ἀστὸς ἀβύδου.
Οὐδέ τις ἠϊθέων φιλοπάρθενος. ἦ γὰρ ἐκεῖνοι
Αἰὲν ὁμαρτήσαντες ὅπῃ φάτις ἐστὶν ἑορτῆς,
Οὐ τόσον ἀθανάτων ἀγέμεν σπεύδουσι θυηλάς,
Ὅσσον ἀγειρομένων διὰ κάλλεα παρθενικάων.
Ἡ δὲ θεῆς ἀνὰ νηὸν ἐπῴχετο παρθένος Ἡρώ,
Μαρμαρυγὴν χαρίεσσαν ἀπαστράπτουσα προσώπου
Οἷά τε λευκοπάρῃος ἐπαντέλλουσα σελήνη.
Ἄκρα δὲ χιονέων φοινίσσετο κύκλα παρειῶν,
Ὡς ῥόδον ἐκ καλύκων διδυμόχροον. ἦ τάχα φαίης
Ἡροῦς ἐν μελέεσσι ῥόδων λειμῶνα φανῆναι,

Hero gratiosa generosum sanguinem sortita,
Veneris erat sacerdos, cum nuptiarũ uero ĩperita eẽt,
Turrim à parẽtibus apud uicinum habitabat mare.
Altera Venus regina, castitate uero & pudore
Nunq̃ collectarum commercio usa est mulierum.
Neq; tripudium gratiarum audiuit iuuenilis ætatis
Liuorem euitans inuidum mulierum,
Nam ob pulchritudinem inuidæ sunt fœminæ.
Sed semper Cytheream placans Venerem
Sæpe etiam Cupidinem conciliabat libamentis,
Matre cum cœlesti flammeam tremens pharetram.
Sed neq; sic euitauit ignitas sagittas.
Iamq; uenereum populare uenit festum.
Quod Sesti celebrant Adonidi & Veneri.
Cateruatimq; festinabant ad sacrum diem ire
Quotquot hitabãt mari circũdatarũ extrema ĩsularũ
Hi q̃dẽ ab Hæmonia, hi uero maritima à Cypro.
Neq; mulier ulla remansit in oppidis cytherorum.
Non libani odoriferi in summitatibus saltans.
Neq; accolarum quisquam deerat tunc festi,
Non Phrygiæ incola, non uicinæ ciuis Abydi.
Neq; ullus iuuenis amator uirginum. certe enim illi
Semper secuti, ubi fama est festi,
Non tantum immortalium afferre festinãt sacrificia,
Quantũ aggregatarum ob pulchritudines uirginum.
Verum deæ per ædem incessit uirgo Hero
Splendorem gratum emittens faciæ
Qualis alba genas oriens luna.
Summi uero niuearum rubebant circuli genarũ,
Vt rosa ex thecis bicolor. certe diceres
Herûs ex membris rosarum pratum apparere.

Χ ροιὴ δὲ μελέων ἐρυθαίνετο· νισσομένης δὲ
Κ αὶ ῥόδα λευκοχίτωνος ὑπὸ σφυρὰ λάμπετο κούρης·
Π ολλαὶ δ' ἐκ μελέων χάριτες ῥέον. οἱ δὲ παλαιοὶ
Τ ρεῖς χάριτας ψεύσαντο πεφυκέναι· εἷς δέ τις Ἡροῦς
Ο φθαλμὸς γε λόων ἑκατὸν χαρίτεσσι τεθήλει.
Α τρεκέως ἱέρειαν ἐπάξιον εὕρετο κύπρις.
Ω ς ἡ μὲν περὶ πολλὸν ἀριστεύσασα γυναικῶν,
Κ ύπριδος ἀρήτειρα νέη διεφαίνετο κύπρις.
Δ ύσατο δ' ἠϊθέων ἁπαλὰς φρένας. οὐδέ τις ἀνδρῶν
Η εν, ὃς οὐ μενέαινεν ἔχειν ὁμοδέμνιον Ἡρώ.
Η δ' ἄρα καλλιθέμεθλον ὅπη κατὰ νηὸν ἀλᾶτο·
Ε σπόμενον νόον εἶχε, καὶ ὄμματα, καὶ φρένας ἀνδρῶν.
Κ αί τις ἐν ἠϊθέοισιν ἐθαύμασε· καὶ φάτο μῦθον.
Κ αὶ σπάρτης ἐπέβην. λακεδαίμονος ἔδρακον ἄστυ,
Η χι μόθον καὶ ἄεθλον ἀκούομεν ἀγλαϊάων.
Τ οίην δ' οὔπω ὄπωπα νέην κεδνήν θ' ἁπαλήν τε.
Κ αὶ τάχα κύπρις ἔχει χαρίτων μίαν ὁπλοτεράων
Π απταίνων ἐμόγησα κόρον δ' οὐχ εὗρον ὀπωπῆς.
Α ὐτίκα τεθναίην λεχέων ἐπιβήμενος Ἡροῦς.
Ο ὐκ ἂν ἐγὼ κατ' ὄλυμπον ἐφιμείρω θεὸς εἶναι,
Η μετέρην παράκοιτιν ἔχων ἐνὶ δώμασιν Ἡρώ.
Ε ἰ δέ μοι οὐκ ἐπέοικε τεὴν ἱέρειαν ἀφάσσειν,
Τ οίην μοι κυθέρεια νέην παράκοιτιν ὀπάσσαις.
Τ οῖα μὲν ἠϊθέων τὶς ἐφώνεεν, ἄλλοθεν ἄλλος
Ε λκος ὑποκλέπτων ἐπεμήνατο κάλλεϊ κούρης.
Α ἰνοπαθὲς Λείανδρε· σὺ δ' ὡς ἴδες εὐκλέα κούρην,
Ο ὐκ ἔθελες κρυφίοισι κατατρύχειν φρένα κέντροις.
Α λλὰ πυριπνεύστοισι δαμεὶς ἀδόκητον ὀϊστοῖς
Ο ὐκ ἔθελες ζώειν περικαλλέος ἄμμορος Ἡροῦς.
Σ ὺν βλεφάρων δ' ἀκτῖσιν ἀέξετο πυρσὸς ἐρώτων
Κ αὶ κραδίη πάφλαζεν ἀνικήτου πυρὸς ὁρμῇ.
Κ άλλος γὰρ περίπυστον ἀμωμήτοιο γυναικὸς,

C olore enim membrorũ rubebat. euntis uero (puellæ
E tiã rosæ cãdidã indutæ tunicã sub talis splẽdebant
M ultæ uero ex membris gratiæ fluebant. sed antiquĩ
T res gratias mentiti sunt esse. alteruter uero Herũs
O culus ridens centum gratijs pullulabat.
P rofecto sacerdotem dignam nacta est Venus.
S ic ea quidem plurimum antecellens fœminas
V eneris sacerdotissa noua apparebat Venus.
S ubijt autem iuuenũ teneras mẽtes. neq; ullus uir
E rat, qui non affectaret habere coniugem Heronem:
I lla aũt benefundatã quacunq; per ædẽ uagabatur,
S equentẽ mentẽ hẽbat et oculos et præcordia uirorũ.
A tq; aliqs ĩter iuuenes admiratus est, et dixit uerbũ.
E t Sparten accessi. Lacedæmonis uidi urbem,
V bi laborem & certamen audimus pulchritudinũ.
T alem autẽ nondũ uidi puellã, prudentẽq; tenerãq;.
F orte Venus habet gratiarum unam iuuenum.
I ntuens defessus sum. satietatẽ aũt nõ ĩueni aspiciẽdi.
I lico moriar cubilia ubi conscenderim Herũs.
N on ego in cœlo cuperem deus esse
N ostram uxorem habens domi Heró.
S i autem mihi non licet tuã sacerdotẽ tractare,
T alem mihi Cytherea puellã uxorem præbeas,
T alia iuuenum quisq; locutus est. undiq; alius
V ulnus cælans insaniuit pulchritudine puellæ.
G rauia passe Leander, tu aũt ut uidisti ĩclytã puellã,
N olebas occultis consumere mentẽ stimulis,
S ed ardentibus domitus inopinato sagittis,
N olebas uiuere perpulchræ expers Heronis
S imul in oculorum radijs crescebat fax amorum
E t cor feruebat inuicti ignis impetu.
P ulchritudo enim celebris immaculatæ fœminæ

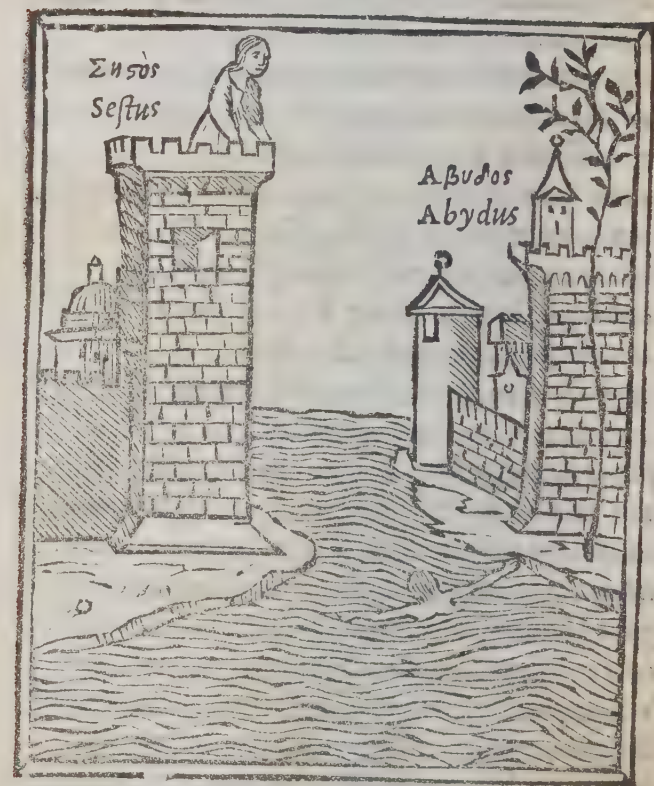
Ο ξύτερον μερόπεσσι πέλει πτερόεντος ὀϊστοῦ.
Ο φθαλμὸς δ' ὁδός ἐστιν. ἀπ' ὀφθαλμοῖο βολάων
Ε λκος ὀλισθαίνει, καὶ ἐπὶ φρένας ἀνδρὸς ὁδεύει.
Ε ἷλε δέ μιν τότε θάμβος, ἀναιδείη, τρόμος, αἰδώς.
Ε τρεμε μὲν κραδίη, αἰδὼς δέ μιν εἶχεν ἁλῶναι.
Θ άμβεε δ' εἶδος ἄριστον, ἔρως δ' ἀπενόσφισεν αἰδῶ.
Θ αρσαλέως δ' ὑπ' ἔρωτος ἀναιδείην ἀγαπάζων,
Η ρέμα ποσσὶν ἔβαινε, καὶ ἀντίον ἵστατο κούρης.
Δ οξὰ δ' ὀπιπτεύων δολερὰς ἐλέλιζεν ὀπωπὰς
Ν εύμασιν ἀφθόγγοισι παραπλάζων φρένα κούρης.
Α ὐτὴ δ' ὡς ξυνέηκε πόθον δολόεντα Λεάνδρου
Χ αῖρεν ἐπ' ἀγλαΐῃσιν. ἐν ἡσυχίῃ δὲ καὶ αὐτὴ
Π ολλάκις ἱμερόεσσαν ἑὴν ἀπέκρυψεν ὀπωπὴν
Ν εύμασι λαθριδίοισιν ὑπαγγέλλουσα Λεάνδρῳ.
Κ αὶ πάλιν ἀντέκλινεν. ὁ δ' ἔνδοθι θυμὸν ἰάνθη,
Ο ττι πόθον ξυνέηκε καὶ οὐκ ἀπεσείσατο κούρη.
Ο φρα μὲν οὖν Λείανδρος ἐδίζετο λάθριον ὥρην
Φ έγγος ἀναστείλασα κατήϊεν εἰς δύσιν ἠώς.
Ε κ περάτης δ' ἀνέφαινε βαθύσκιος ἕσπερος ἀστὴρ
Α ὐτὰρ ὁ θαρσαλέως μετεκίαθεν ἐγγύθι κούρης,
Ω ς ἴδε κυανόπεπλον ἐπιθρώσκουσαν ὀμίχλην.
Η ρέμα μὲν θλίβων ῥοδοειδέα δάκτυλα κούρης,
Β υσσόθεν ἐστονάχιζεν ἀθέσφατον. ἡ δὲ σιωπῇ
Ο ἷά τε χωομένη ῥοδέην ἐξέσπασε χεῖρα.
Ω ς δ' ἐρατῆς ἐνόησε χαλίφρονα νεύματα κούρης
Θ αρσαλέως παλάμῃ πολυδαίδαλον ἕλκε χιτῶνα
Ε σχατα τιμήεντος ἄγων ἐπὶ κεύθεα νηοῦ
Ο κναλέως δὲ πόδεσσιν ἐφέσπετο παρθένος Ἡρὼ
Ο ἷά περ οὐκ ἐθέλουσα, τοίην δ' ἀνενείκατο φωνήν.
Θ ηλυτέροις ἐπέεσσιν ἀπειλείουσα Λεάνδρῳ.
Ξ εῖνε, τί μαργαίνεις; τί με δύσμορε παρθένον ἕλκεις;

A cutior hominibus est ueloce sagitta.
O culus uero uia est.ab oculi ictibus
V ulnus delabitur,& in præcordia uiri uiat.
C epit aũt ipsum tunc stupor,ĩpudẽtia,tremor,pudor.
T remuit q̃dẽ corde,pudor uero ipsum tenebat captũ.
O bstupuit uero pulchritudinẽ optimã,amor uero ade
A udacter ãt ob amorẽ ĩpudẽtiã affectãs(mut pudorẽ.
T acite pedibus incedebat,& contra stetit puellam.
O blique uero intuens dolosos torquebat oculos.
N utibus mutis deuians mentem puellæ.
I psa uero ut sensit amorẽ dolosum Leandri,
G auisa est ob gratias suas.tacite uero & ipsa
S æpe gratam suam deiecit faciem
N utibus occultis innuens Leandro,
E t rursus extulit.ille uero intus animo gaudebat,
Q uod amorem sensit,& non renuit puella.
D um igitur Leander quærebat occultam horam,
L ucem contrahens descendit ad occasum aurora.
E regione autem apparuit umbrosa uespere stella.
S ed ipse audacter adibat propè puellam,
V t uidit atratas insurgentes tenebras,
T acite quidem stringens roseos digitos puellæ,
E x imo suspirabat uehementer.illa uero silentio
T anq̃ irascens roseam retraxit manum.
V t uero amatæ sensit instabiles nutus puellæ,
A udacter manu uariam traxit uestem.
V ltima uenerandi ducens ad penetralia templi.
P igre autem pedibus sequebatur uirgo Herò
T anq̃ nolens,talem'q; emisit uocem.
F œmineis uerbis minans Leandro.
H ospes,quid insanis?q̃d me infelix uirginem trahis?

Ἄλλην δ᾽ εὖρο κέλευθον· ἐμὸν δ᾽ ἀπόλειπε χιτῶνα.
Μῆνιν ἐμῶν ἀπόειπε πολυκτεάνων γενετήρων.
Κύπριδος οὔσοι ἔοικε θεῆς ἱέρειαν ἀφάσσειν.
Παρθενικῆς ἐπὶ λέκτρον ἀμήχανόν ἐστιν ἱκέσθαι.
Τοῖα μὲν ἠπείλησεν ἐοικότα παρθενικῇσιν.
Θηλείης δὲ Λέανδρος ἐπεὶ κλύεν οἶστρον ἀπειλῆς,
Ἔγνω πειθομένων σημήϊα παρθενικάων.
Καὶ γὰρ ὅτ᾽ ἠϊθέοισιν ἀπειλέωσι γυναῖκες,
Κυπριδίων ὀάρων αὐτάγγελοί εἰσιν ἀπειλαὶ
Παρθενικῆς δ᾽ εὔοδμον ἐΰχροον αὐχένα κύσσας,
Τοῖον μῦθον ἔειπε πόθου βεβολημένος οἴστρῳ.
Κύπρι φίλη μετὰ κύπριν. ἀθηναίη μετ᾽ ἀθήνην.
Οὐ γὰρ ἐπιχθονίῃσιν ἴσην καλέω σε γυναιξίν.
Ἀλλά σε θυγατέρεσσι διὸς κρονίωνος ἐΐσκω.
Ὄλβιος ὅς σ᾽ ἐφύτευσε, καὶ ὀλβίη ἣ τέκε μήτηρ.
Γαστὴρ ἥ σ᾽ ἐλόχευσε μακαρτάτη. ἀλλὰ λιτάων
Ἡμετέρων ἐπάκουε. πόθου δ᾽ οἴκτειρον ἀνάγκην.
Κύπριδος ὡς ἱέρεια μετέρχεο κύπριδος ἔργα.
Δεῦρ᾽ ἴθι μυστιπόλευε γαμήλια θεσμὰ θεαίνης.
Παρθένον οὐκ ἐπέοικεν ὑποδρήσσειν ἀφροδίτῃ.
Παρθενικαῖς οὐ κύπρις ἰαίνεται. ἢν δ᾽ ἐθελήσῃς
Θεσμὰ θεῆς ἐρόεντα, καὶ ὄργια πιστὰ δαῆναι,
Ἔστι γάμος καὶ λέκτρα. σὺ δ᾽ εἰ φιλέεις κυθέρειαν
Θελξινόων ἀγάπαζε μελίφρονα θεσμὸν ἐρώτων
Σὸν δ᾽ ἱκέτην με κόμιξε, καὶ ἢν ἐθέλῃς παρακοίτην
Τόν σοι ἔρως ἤγρευσεν ἑοῖς βελέεσσι κιχήσας.
Ὡς θρασὺν ἡρακλῆα θοὸς χρυσόρραπις ἑρμῆς,
Θητεύειν ἐκόμιξεν ἰαρδανίην ποτὶ νύμφην.
Σοὶ δέ με κύπρις ἔπεμπε καὶ οὐ σοφὸς ἤγαγεν ἑρμῆς
Παρθένος οὔ σε λέληθεν ἀπ᾽ ἀρκαδίης Ἀταλάντη.
Ἥ ποτε μειλανίωνος ἐρασσαμένου φύγεν εὐνὴν

A lia ito uia.meamq; dimitte uestem.
I ram meorum euita locupletum parentum.
V eneris non te decet deæ sacerdotem solicitare.
V irginis ad lectum difficile est ire.
T alia minata est conuenientia uirginibus.
Fœminearũ aũt Leander ubi audiuit furorẽ minarũ,
S ensit persuasarum signa uirginum.
E tenim cum iuuenibus minantur fœminæ,
V enerearum consuetudinũ per se nuntiæ sunt minæ,
V irginis aũt bene olens boni coloris collũ osculatus
T ale uerbum ait amoris ictus stimulo.
V enus citra post Venerem, Minerua post Mineruam.
N on enim terrestribus æqualem uoco te mulieribus,
S ed te filiabus Iouis saturnij assimulo.
B eatus qui te plãtauit, & beata quæ peperit mater.
V enter, qui te enixus est felicissimus. sed preces
N ostras exaudi, amorisq; miseresce necessitatis.
V eneris, ut sacerdos exerce Veneris opera.
H uc ades initiare nuptialibus legibus deæ.
V irginem non decet administrare Veneri.
V irginibus Venus non gaudet. si uero uolueris
Instituta deæ desyderãda, et cærimonias fidas discere.
S unt nuptiæ & lecti. tu autem si amas Venerem.
M ulcentium mentem ama suauem legem amorum.
T uumq; seruum me accipe, & si uolueris coniugem
Q uem tibi Cupido uenatus est suis sagittis assecutus.
S icut audacem Herculem auri uirga Mercurius.
S eruitum duxit Iardanen ad puellam. i. Omphalen,
T ibi uero me Venus misit & non sapiens attulit Mer-
V irgo non te latet ex arcadia Atalanta. (curius
Q uæ olim Milanionis amantis fugit lectum.

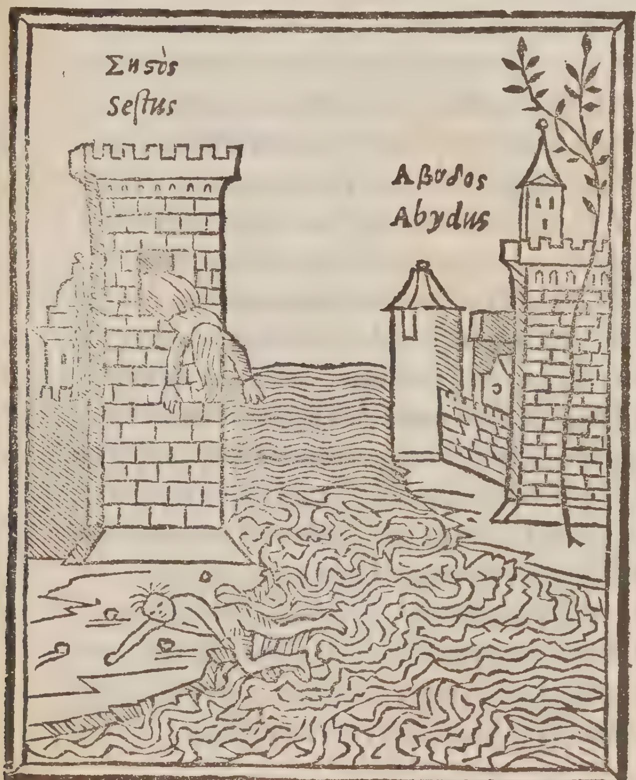
Οὗτος ὁ Λεάνδροιο διάπλοος, οὗτος ὁ πόντου
Πορθμὸς, ὁ μὴ μούνῳ τῷ φιλέοντι βαρύς.
Ταῦθ᾽ Ἡροῦς τὰ πάροιθε ποταύλια, τοῦτο τὸ πύργου
Λείψανον, ὁ προδότης ᾧδ᾽ ἐπέκειτο λύχνος.
Κοινὸς δ᾽ ἀμφοτέρους ὅδ᾽ ἔχει τάφος, ἐσέτι καὶ νῦν
Κείνῳ τῷ φθονερῷ μεμφομένους ἀνέμῳ.

Antipatri.

H ic est Leandri tranatus.hoc est ponti
Fretum non soli amanti graue.
H æc Herûs antiquæ domalia.hæ turris
Reliquiæ.proditrix hic pendebat lucerna.
C ommuneq; ambos hoc habet sepulchrû,nunc quoq;
De illo inuido conquerentes uento.

Clamabat tumidis audax Leander in undis,
Parcite dum propero,mergite dum redeo.

Παρθενίης ἀλέγουσα χολωσαμένης δ' Ἀφροδίτης,
Τὸν πάρος οὐκ ἐπόθησεν, ἐνὶ κραδίῃ θέτο πάσῃ
Πείθεο καὶ σὺ φίλη, μὴ Κύπριδι μῆνιν ἐγείρῃς.
Ὣς εἰπὼν παρέπεισεν ἀναινομένης φρένα κούρης
Θυμὸν ἐρωτοτόκοισι παραπλάγξας ἐνὶ μύθοις.
Παρθενικὴ δ' ἄφθογγος ἐπὶ χθόνα πῆξεν ὀπωπήν,
Αἰδοῖ ἐρυθιόωσαν ὑποκλέπτουσα παρειήν
Καὶ χθονὸς ἔξεεν ἄκρον ἐπ' ἴχνεσιν, αἰδομένη δὲ
Πολλάκις ἀμφ' ὤμοισιν ἑὸν ξυνέεργε χιτῶνα.
Πειθοῦς γὰρ τάδε πάντα προάγγελα, παρθενικῆς δὲ
Πειθομένης ποτὶ λέκτρον ὑπόσχεσις ἐστὶ σιωπή.
Ἤδη καὶ γλυκύπικρον ἐδέξατο κέντρον ἐρώτων.
Θέρμετο δὲ κραδίην γλυκερῷ πυρὶ παρθένος Ἡρώ,
Κάλλεϊ δ' ἱμερόεντος ἀνεπτοίητο Λεάνδρου.
Ὄφρα μὲν οὖν ποτὶ γαῖαν ἔχεν νεύουσαν ὀμίχλην
Τόφρα δὲ καὶ Λείανδρος ἐρωμανέεσσι προσώποις
Οὐ κάμεν εἰσορόων ἁπαλόχροον αὐχένα κούρης.
Ὀψὲ δὲ Λεάνδρῳ γλυκερὴν ἀνενείκατο φωνήν,
Αἰδοῦς ὑγρὸν ἔρευθος ἀποστάζουσα προσώπου.
Ξεῖνε, τεοῖς ἐπέεσσι τάχ' ἂν καὶ πέτρον ὀρίναις,
Τίς σε πολυπλανέων ἐπέων ἐδίδαξε κελεύθους;
Ὤμοι τίς σ' ἐκόμισσεν ἐμὴν ἐς πατρίδα γαῖαν;
Ταῦτα δὲ πάντα μάτην ἐφθέγξαο. πῶς γὰρ ἀλήτης
Ξεῖνος ἐὼν καὶ ἄπιστος ἐμοὶ φιλότητι μιγείης;
Ἀμφαδὸν οὐ δυνάμεσθα γάμοις ὁσίοισι πελάσσαι,
Οὐ γὰρ ἐμοῖς τοκέεσσιν ἐπεύαδεν. ἢν δ' ἐθελήσῃς
Ὡς ξεῖνος πολύφοιτος ἐμὴν ἐς πατρίδα μίμνειν,
Οὐ δύνασαι σκοτόεσσαν ὑποκλέπτειν ἀφροδίτην.
Γλῶσσα γὰρ ἀνθρώπων φιλοκέρτομος. ἐν δὲ σιωπῇ
Ἔργον, ὅπερ τελέθεις, ἐνὶ τριόδοισιν ἀκούει.

V irginitatem curans. Irata autem Venere,
Quem prius non amauit, in corde posuit toto
P ersuadere & tu cara, ne Veneri iram excites.
S ic fatus persuasit recusantis mentem puellæ,
A nimum amoriperis errare faciens uerbis.
V irgo autem muta in terram fixit aspectum,
P udore rubefactam abscondens genam.
E t terræ rasit summitatem in uestigijs. cũ pudore aũt
S æpe circa humeros suam contraxit uestem.
P ersuasionis enim hæc omnia prænũtia. uirginis aũt
P ersuasæ ad lectum, promissio est silentium.
I am & suauamarum suscœpit stimulum amorum.
V rebatur autem cor dulci igne uirgo Hero,
P ulchritudineq; suauis stupescœbat Leandri.
D ũ igitur ad terrã habebat nox. s. inclinatã caliginẽ
T unc & Leander amore furente uultu
N on laborabat uidens tenerum collum uirginis.
S erò uero Leandro suauem emisit uocem,
V erecundiæ madidum ruborem stillans à facie,
H ospes tuis uerbis forsan & cautem moueres,
Q uis te uariorum uerborum docuit uias?
H ei mihi quis te duxit meam ad patriam terram?
H æc aũt omnia frustra locutus es. quomodo. n. uagus
H ospes cum sis, & infidus meo amori miscearis?
M anifeste non possumus nuptijs legitimis coniungi.
N on enim meis parentibus placet. si autem uoles
V t hospes profugus mea in patria manere,
N on potes tenebrosam abscondere uenerem.
L ingua enim hominum amica conuitij. in silentio aũt
O pus, quod perficit aliquis, in triuijs audit.

Εἰπὲ δὲ μὴ κρύψῃς τεὸν οὔνομα καὶ σέο πάτρην·
Οὐ γὰρ ἐμόν σε λέληθεν· ἐμοὶ δ' ὄνομα κλυτὸν Ἡρώ.
Πύργος δ' ἀμφιβόητος ἐμὸς δόμος οὐρανομήκης,
ᾯ ἐνὶ ναιετάουσα σὺν ἀμφιπόλῳ τινὶ μούνῃ
Σηστιάδος πρὸ πόληος ὑπὲρ βαθυκύμονας ὄχθας
Γείτονα πόντον ἔχω στυγεραῖς βουλῇσι τοκήων.
Οὐδέ μοι ἐγγὺς ἔασιν ὁμήλικες· οὐδὲ χορεῖαι
Ἠιθέων παρέασιν· ἀεὶ δ' ἀνὰ νύκτα καὶ ἠῶ
Ἐξ ἁλὸς ἠνεμόεντος ἐπιβρέμει οὔασιν ἠχή.
Ὣς φαμένη ῥοδέην ὑπὸ φάρεϊ κρύπτε παρειὴν
Ἔμπαλιν αἰδομένη σφετέροις δ' ἐπεμέμφετο μύθοις.
Λείανδρος δὲ πόθου βεβολημένος ὀξέϊ κέντρῳ,
Φράζετο πῶς κεν ἔρωτος ἀεθλεύσειεν ἀγῶνα.
Ἄνδρα γὰρ αἰολόμητις ἔρως βελέεσσι δαμάζει,
Καὶ πάλιν ἀνέρος ἕλκος ἀκέσσεται· οἷσι δ' ἀνάσσει
Αὐτὸς ὁ πανδαμάτωρ βουληφόρος ἐστὶ βροτοῖσιν
Αὐτὸς καὶ ποθέοντι τότε χραίσμησε Λεάνδρῳ·
Ὀψὲ δ' ἀλαστήσας πολυμήχανον ἔννεπε μῦθον·
Παρθένε σὸν δι' ἔρωτα καὶ ἄγριον οἶδμα περήσω
Εἰ πυρὶ παφλάζοιτο καὶ ἄπλοον ἔσσεται ὕδωρ·
Οὐ τρομέω βαρὺ χεῦμα τεὴν μετανεύμενος εὐνήν,
Οὐ βρόμον ἠχήεντα βαρυγδούποιο θαλάσσης
Ἀλλ' αἰεὶ κατὰ νύκτα φορεύμενος ὑγρὸς ἀκοίτης
Νήξομαι ἑλλήσποντον ἀγάρροον· οὐχ ἑκάθεν γὰρ
Ἀντία σοῖο πόληος ἔχω πτολίεθρον ἀβύδου.
Μοῦνον ἐμοὶ ἕνα λύχνον ἀπ' ἠλιβάτου σέο πύργου
Ἐκ περάτης ἀνάφαινε κατὰ κνέφας, ὄφρα νοήσας
Ἔσομαι ὁλκὰς ἔρωτος ἔχων σέθεν ἀστέρα λύχνον.
Καί μιν ὀπιπεύων οὐκ ὄψομαι ὀψὲ δύοντα βοώτην,
Οὐ θρασὺν ὠρίωνα, καὶ ἄβροχον ὁλκὸν ἁμάξης

D ic uero ne cæles tuum nomen, & tuam patriam.
N on enim meum te lateat. mihi nomen inclytū Hero
T urris autem circunsona, mea domus altissima,
Q ua inhabitans cum ancilla quadam sola
S estiensem ante urbem supra profundas undas.
V icinum mare habeo inuisis consilijs parentum.
N eq; me propè uicinæ sunt coætaneæ. neq; choreæ
I uuenum adsunt. semper autem nocte & die
E x mari uentoso insonat auribus sonitus.
S ic fata roseam sub ueste cælabat genam.
R ursus pudore affecta sua autem increpabat dicta.
L eander autem amoris percussus acuto stimulo
C ogitabat quomodo amoris exerceret certamen.
V irum enim uarius consilijs amor sagittis domat.
E t rursus uiri uulnus medicatur. qbus aūt dominatur
I pse omnidomitor consultor est mortalibus.
I pse etiam amanti auxiliatus est Leandro.
T andem autem ingemens excogitatum dixit uerbum.
V irgo tuum pp amorem, etiam asperā undā transibo
S i igni ferueat & innauigabilis erit aqua.
N on timeo grauem undam tuum adiens cubile,
N on fremitum resonantem grauisoni maris.
S ed semper per noctem portatus madidus maritus
N auigabo hellespontum ualde fluentē. non longe enim
C ontra tuam urbem habeo oppidum Abydi.
T antum mihi unam lucernam ab excelsa tua turri
E regione ostende, ut intuens
S im nauis amoris habens tuum stellam lychnum.
A tq; ipsum aspiciens ne uideam occidentem booten,
N ec asperū orionem, ac imadidam tractionē currus

Παρθένος ἀντιπόροιο ποτὶ γλυκὺν ὅρμον ἱκοίμην.
Ἀλλὰ φίλη πεφύλαξο βαρυπνείοντας ἀήτας,
μή μιν ἀποσβέσωσι, καὶ αὐτίκα θυμὸν ὀλέσσω,
λύχνον ἐμοῦ βιότοιο φαεσφόρον ἡγεμονῆα.
Εἰ ἐτεὸν δὲ θέλεις ἐμὸν οὔνομα καὶ σὺ δαῆναι,
οὔνομά μοι Λείανδρος ἐϋστεφάνου πόσις Ἡροῦς.
Ὣς οἱ μὲν κρυφίοισι γάμοις συνέθεντο μιγῆναι.
Καὶ νυχίην φιλότητα καὶ ἀγγελίην ὑμεναίων,
λύχνου μαρτυρίῃσιν ἐπιστώσαντο φυλάσσειν.
Ἡ μὲν φάος τανύειν· ὁ δὲ κύματα μακρὰ περῆσαι,
παννυχίδας δ' ἀνύσαντες ἀκοιμήτων ὑμεναίων
ἀλλήλων ἀέκοντες ἐνοσφίσθησαν ἀνάγκῃ.
Ἡ μὲν ἑὸν ποτὶ πύργον· ὁ δ' ὀρφναίην ἀνὰ νύκτα
μή τι παραπλάζοιτο βαλὼν σημήϊα πύργου
πλῶε βαθυκρήπιδος ἐπ' εὐρέα δῆμον Ἀβύδου.
Παννυχίων δ' ὀάρων κρυφίους ποθέοντες ἀέθλους
πολλάκις ἠρήσαντο μολεῖν θαλαμηπόλον ὄρφνην.
Ἤδη κυανόπεπλος ἀνέδραμε νυκτὸς ὀμίχλη
ἀνδράσιν ὕπνον ἄγουσα καὶ οὐ ποθέοντι Λεάνδρῳ.
Ἀλλὰ πολυφλοίσβοιο παρ' ἠϊόνεσσι θαλάσσης
ἀγγελίην ἀνέμιμνε φαεινομένων ὑμεναίων
μαρτυρίην λύχνοιο πολυκλαύτοιο δοκεύων
εὐνῆς τε κρυφίης τηλεσκόπον ἀγγελιώτην.
Ὣς δ' ἴδε κυανέης λιποφεγγέα νυκτὸς ὀμίχλην,
Ἡρὼ λύχνον ἔφαινεν· ἀναπτομένοιο δὲ λύχνου
θυμὸν ἔρως ἔφλεξεν ἐπειγομένοιο Λεάνδρου.
Λύχνῳ καιομένῳ συνεκαίετο. Πὰρ δὲ θαλάσσης
μαινομένων ῥοθίων πολυηχέα βόμβον ἀκούων,
ἔτρεμε μὲν τὸ πρῶτον· ἔπειτα δὲ θάρσος ἀείρας
τοίοισι προσέλεκτο παρηγορέων φρένα μύθοις.

P atriæ obuiæ ad dulcem portum uenirem.
S ed atra caue perflantes uentos
N e ipsam extinguant, & statim animam perdam,
L ychnum meæ uitæ luciferum ducem.
S i uere autem uis meum nomen & tu scire,
N omen mihi Leander benecomptæ coniux Herûs.
S ic quidem clandestinis nuptijs componebant misceri.
E t nocturnam amicitiam, & nuntium nuptiarum,
L ucernæ testimonijs pacti sunt seruare.
I lla qdem lucẽ extendere. hic aũt undas lõgas trãsire,
P ernoctationes autem executi uigilum nuptiarum
À se inuiti separati sunt necessitate.
H æc quidẽ suã ad turrim. hic aũt obscurã p noctem
N e quid erraret iaciens signa turris
Nauigabat profundi fundamẽti ad latũ populũ Abydi.
Totãq; noctẽ cõiugũ clãdestina desyderãtes certamia
S æpe optarunt uenire cubiculum ornantem noctem.
I am atrata cucurrit noctis caligo
V iris somnum afferens, & non amanti Leandro.
S ed multifremi apud litora maris
N untium expectabat lucentium nuptiarum.
T estimonium lucernæ lugubris expectans.
L ectiq; clandestini procul speculantem nuntium.
V t uero uidit nigræ obscuram noctis caliginem,
H erò lucernam ostendit. accensa uero lucerna
A nimum cupido exussit festinantis Leandri.
L ucerna ardente, coardebat. apud uero mare
I nsanarum undarum multisonum fremitum audiẽs
T remebat quidem primũ. postea aũt audaciã excitãs
T alibus alloquebatur consolans mentem uerbis.

Δ εινὸς ἔρως καὶ πόντος ἀμείλιχος· ἀλλὰ θαλάσσης
Ε στὶν ὕδωρ· τὸ δ' ἔρωτος ἐμὲ φλέγει ἐνδόμυχον πῦρ.
Λ άζεο πῦρ κραδίη. μὴ δείδιθι νήχυτον ὕδωρ·
Δ εῦρό μοι εἰς φιλότητα· τί δὴ ῥοθίων ἀλεγίζεις;
Α γνώσσεις ὅτι κύπρις ἀπόσπορός ἐστι θαλάσσης;
Κ αὶ κρατέει πόντοιο καὶ ἡμετέρων ὀδυνάων;
Ω ς εἰπὼν μελέων ἐρατῶν ἀπεδύσατο πέπλον.
Α μφοτέραις παλάμῃσιν, ἑῷ δ' ἔσφιγξε καρήνῳ.
Ηι όνος δ' ἐξῶρτο· δέμας δ' ἔρριψε θαλάσσῃ.
Λ αμπομένου δ' ἔσπευδεν ἀεὶ κατεναντία λύχνου
Α ὐτὸς ἐὼν ἐρέτης, αὐτόστολος, αὐτόματος νηῦς.
Η ρὼ δ' ἠλιβάτοιο φαεσφόρος ὑψόθι πύργου
Λ ευγαλέης αὔραισιν ὅθεν πνεύσειεν ἀήτης
Φ άρεϊ πολλάκι λύχνον ἐπέσκεπεν· εἰσόκε σηστοῦ
Π ολλὰ καμὼν Λέανδρος ἔβη ποτὶ ναύλοχον ἀκτήν,
Κ αί μιν ἑὸν ποτὶ πύργον ἀνήγαγεν· ἐκ δὲ θυράων
Ν υμφίον ἀσθμαίνοντα περιπτύξασα σιωπῇ,
Α φροκόμους ῥαθάμιγγας ἔτι στάζοντα θαλάσσης
Η γαγε νυμφοκόμοιο μυχοὺς ἐπὶ παρθενεῶνος.
Κ αὶ χρόα πάντα κάθηρε· δέμας δ' ἔχρισεν ἐλαίῳ.
Ε ὐόδμῳ ῥοδέῳ· καὶ ἁλίπνοον ἔσβεσεν ὀδμήν.
Ε ἰσέτι δ' ἀσθμαίνοντα βαθυστρώτοις ἐνὶ λέκτροις
Ν υμφίον ἀμφιχυθεῖσα φιλήνορας ἔννεπε μύθους
Ν υμφίε πολλὰ μόγησας· ἃ μὴ πάθε νυμφίος ἄλλος.
Ν υμφίε πολλὰ μόγησας. ἅλις νύ τοι ἁλμυρὸν ὕδωρ,
Ο δμή τ' ἰχθυόεσσα βαρυγδούποιο θαλάσσης.
Δ εῦρο τεοὺς ἱδρῶτας ἐμοῖς ἐνὶ κάτθεο κόλποις.
Ω ς ἡ μὲν τάδ' ἔειπεν· ὁ δ' αὐτίκα λύσατο μίτρην.
Κ αὶ θεσμῶν ἐπέβησαν ἀριστονόου κυθερείης.
Η ν γάμος, ἀλλ' ἀχόρευτος· ἔην λέχος, ἀλλ' ἄτερ ὕμνων·

G rauis amor & mare implacabile. sed maris
E st aqua. uerum amoris me urit intestinus ignis.
A ssume ignem cor, ne time effusam aquam.
A des mihi in amorem. cur fluctus curas?
I gnoras ꝙ Venus nata est è mari?
E t dominatur ponto, & nostris doloribus?
S ic fatus membra amabilia exuit uestem,
A mbabus manibus, suoq; astrinxit capiti.
L itoréq; exiluit. corpus'q; deiecit in mare.
S plendentem'q; festinabat semꝑ aduersus lucernam
I pse Remex, ipse classis, ipse sibi nauis.
H erò autem alta lucifera super turri
P ernitiosis auris undecunq; spiraret uentus.
V este sæpe lucernam tegebat. donec Sesti
M ultum fatigatus Leander iuit ad portuosum litus,
E t ipsum suam ad turrim adduxit. ex ianuis uero
S ponsum anhelantem complexa silentio,
S pumeas ex capillis guttas adhuc stillantem maris.
Duxit spōsā ornātis ad penetralia uirginalis cubiculi.
E t corpus totum abstersit, corpus'q; unxit oleo
B ene olenti roseo. & mare olentem extinxit odorē.
A dhuc autem anhelantem alte stratis in lectis
S ponsum circunfusa blanda emisit uerba.
S ponse multū laborasti, quæ nō passus est spōsus alius.
S ponse multum laborasti. satis tibi est salsa aqua,
F œtor'q; piscosus frementis maris.
H ūc tuos sudores meis impone sinibus.
S ic illa hæc locuta est. ille uero statim soluit Zonam.
E t leges inierunt beneuolæ Veneris. (mnis.
Erāt nuptiæ, sed sine choreis. erat lectus, sed sine hy-

Οὐ ζυγίην ἱβήν τις ἐπευφήμησεν ἀοιδός,
Οὐ δαΐδων ἤστραπτε σέλας θαλαμηπόλον εὐνήν,
Οὐδὲ πολυσκάρθμῳ τις ἐπεσκίρτησε χορείῃ,
Οὐχ ὑμέναιον ἄεισε πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ,
Ἀλλὰ λέχος στορέσασα τελεσιγάμοισιν ἐν ὥραις
Σιγὴ παστὸν ἔπηξεν, ἐνυμφοκόμησε δ' ὀμίχλη,
Καὶ γάμος ἦν ἀπάνευθεν ἀειδομένων ὑμεναίων.
Νὺξ μὲν ἔην κείνοισι γαμοστόλος, οὐδέ ποτ' ἠὼς
Νυμφίον εἶδε Λέανδρον ἀριγνώτοις ἐνὶ λέκτροις.
Νήχετο δ' ἀντιπόροιο πάλιν ποτὶ δῆμον Ἀβύδου
Ἐννυχίων ἀκόρητος ἔτι πνείων ὑμεναίων.
Ἡρὼ δ' ἑλκεσίπεπλος ἑοὺς λήθουσα τοκῆας,
Παρθένος ἠματίη, νυχίη γυνή, ἀμφότεροι δὲ,
Πολλάκις ἠρήσαντο κατελθέμεν εἰς δύσιν ἠῶ.
Ὣς οἱ μὲν φιλότητος ὑποκλέπτοντες ἀνάγκην,
Κρυπταδίῃ τέρποντο μετ' ἀλλήλων κυθερείῃ.
Ἀλλ' ὀλίγον ζώεσκον ἐπὶ χρόνον, οὐδὲ τιδηρῶν
Ἀλλήλων ἀπόναντο πολυπλάγκτων ὑμεναίων,
Ἀλλ' ὅτε παχνήεντος ἐπήλυθε χείματος ὥρη
Φρικαλέας δονέουσα πολυστροφάλιγγας ἀέλλας
Βένθεα δ' ἀστήρικτα καὶ ὑγρὰ θέμεθλα θαλάσσης,
Χειμέριοι πνείοντες ἐπεστυφέλιζον ἀῆται
Λαίλαπι μαστίζοντες ὅλην ἅλα. τυπτομένης δὲ,
Ἤδη νῆα μέλαιναν ἀπέκλασε διχθάδι χέρσῳ
Χειμερίην καὶ ἄπιστον ἀλυσκάζων ἅλα ναύτης.
Ἀλλ' οὐ χειμερίης σε φόβος κατέρυκε θαλάσσης
Καρτερόθυμε Λέανδρε. διακτορίη δέ σε πύργου,
Ἠθάδα σημαίνουσα φαεσφορίην ὑμεναίων,
Μαινομένης σ' ὤτρυνεν ἀφειδήσαντα θαλάσσης,
Νηλειὴς καὶ ἄπιστος. ὄφελλε δὲ δύσμορος Ἡρὼ,

Non coniugium sacrum quisquam laudauit poeta,
Non tedarum illuminabat lux cubicularium lectum,
Neq; peragili quisquam insiluit chorea.
Non hymenæum cantauit pater, et ueneranda mater,
Sed lectum sternens perficientibus nuptias in horis
Silentiũ thalamũ fixit, sponsum uero ornauit caligo,
Et nuptiæ erant longe à canendis hymenæis.
Nox qdẽ erat illis nuptiarũ ornatrix, nunquã aurora
Sponsum uidit Leandrum ualde notis in lectis.
Nauigabat ãt e regione positi rursus ad populũ Abydi
Nocturnos insatiabilis adhuc spirans hymenæos.
Ast Herò longa induta ueste suos latens parentes,
Virgo diurna, nocturna mulier. utriq; autem
Sæpe optarunt descendere ad occasum auroram.
Sic hi quidem amoris abscondentes uim,
Occulta delectabantur inter se uenere.
Sed paruum uixerunt in tempus, neq; diu
Inuicem potiti sunt multiuagis nuptijs.
Sed quando pruinosæ uenit hyemis hora
Horrendas cõmouens multarũ uortiginum procellas
Profunditatesq; ĩfirmas et madida fundamenta maris,
Hyemales spirantes uerberabant uenti
Nimbo percutientes totum mare. uapulante autem
Iam nauem nigram fregit bifida terra
Hyemale & infidum effugiens mare nauta.
Sed non hyemalis te timor coercebat maris
Fortanime Leander. nuntius sed te turris,
Consuetam significans lucem nuptiarum,
Furentis te impulit securum maris,
Crudelis & perfidus. debebat autem infelix Herò

Χάματος ἱσταμένοιο μένειν ἀπάνευθε λεάνδρου
Μηκέτ' ἀναπτομένη μινυώριον ἀστέρα λέκτρων·
Ἀλλὰ πόθος καὶ μοῖρα βιήσατο· θελγομένη δέ,
Μοιράων ἀνέφαινε καὶ οὐκέτι δαλὸν ἐρώτων·
Νὺξ ἦν. εὖτε μάλιστα βαρυπνείουσιν ἀῆται
Χειμερίῃς πνοιῇσιν ἀκοντίζοντες ἀῆται,
Ἀθρόον ἐμπίπτουσιν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης·
Δὴ τότε Λείανδρός περ ἐθήμονος ἐλπίδι νύμφης,
Δυσκελάδων πεφόρητο θαλασσαίων ὑμεναίων
Ἤδη κύματι κῦμα κυλίνδετο· σιώθετο δ' ὕδωρ.
Αἰθέρι μίσγετο πόντος· ἀνέγρετο πάντοθεν ἡ γῆ·
Μαρναμένων ἀνέμων· ζεφύρῳ δ' ἀντέπνεεν εὖρος
Καὶ νότος εἰς βορέην μεγάλας ἐφίηκεν ἀπειλάς·
Καὶ κτύπος ἦν ἀλίαστος ἐρισμαράγοιο θαλάσσης·
Αἰνοπαθὴς δὲ Λέανδρος ἀκηλήτοις ἐνὶ δίναις
Πολλάκι μὲν λιτάνευε θαλασσαίην ἀφροδίτην·
Πολλάκι δ' αὐτὸν ἄνακτα ποσειδάωνα θαλάσσης,
Ἀτθίδος οὐ βορέην ἀμνήμονα κάλλιπε νύμφης·
Ἀλλά οἱ οὔτις ἄρηγεν· ἔρως δ' οὐκ ἤρκεσε μοίρας
Πάντοθι δ' ἀγρομένοιο δυσαντέϊ κύματος ὁρμῇ
Θρυπτόμενος πεφόρητο· ποδῶν δέ οἱ ὤκλασεν ὁρμή,
Καὶ σθένος ἦν ἀδόνητον ἀκοιμήτων παλαμάων
Πολλὴ δ' αὐτόματος χύσις ὕδατος ἔρρεε λαιμῷ.
Καὶ ποτὸν ἀχρήιστον ἀμαιμακέτου πίεν ἅλμης,
Καὶ δὴ λύχνον ἄπιστον ἀπέσβεσε πικρὸς ἀήτης
Καὶ ψυχὴν καὶ ἔρωτα πολυκλαύτοιο Λεάνδρου·
Εἰσέτι δ' ἰθυώοντος, ἐπ' ἀγρύπνοισιν ὀπωπαῖς,
Ἵστατο κυμαίνουσα πολυκλαύτοισι μερίμναις
Ἤλυθε δ' ἠριγένεια, καὶ οὐκ ἴδε νυμφίον Ἡρώ·
Πάντοθι δ' ὄμμα τίταινεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης

H yeme instante manere sine Leandro
N on amplius accendens indicem stellam lectorum.
S ed amor & fatum cogebat. allecta autem
P arcarum ostendebat, non amplius facem amorum.
N ox erat, cum maxime spirantes uentos
H yemalibus flatibus iaculantes uenti
C ollecti irruunt in litus maris.
T unc Leander consuetæ spe sponsæ,
V alde sonantium ferebatur marinarum nuptiarũ.
I ã ab unda unda uoluebatur. accumulabatur uero aq̃.
A etheri miscebatur mare. concitata est undiq; terra.
P ugnãtibus uẽtis. Zephyro aũt contra spirabat eurus
E t notus in boream magnas immisit minas.
E t fragor fuit ineuitabilis ualdifremi maris.
G rauia autem passus Leander ĩplacabilibus litoribus.
S æpe quidem precabatur æquoream Venerem.
S æpe autem & ipsum regem Neptunum maris.
A tthææ non boream immemorẽ relinquit nymphæ.
S ed ei nullus auxiliatus est. amor aũt nõ coercuit fata.
V ndiq; autem accumulati male obuio fluctus impetu
C ontritus ferebatur. pedum autem eius defecit uigor.
E t uis fuit immobilis inquietarum manuum.
M ulta autem spontanea effusio fluebat in guttur.
E t potum inutilem indomabilis potauit maris.
E t iam lucernam infidam extinxit amarus uentus,
E t animam & amorem deflendi Leandri.
C um adhuc autem dirigeret iter uigilibus oculis
S tabat fluctuans miseris curis.
V enit autem aurora, & non uidit sponsum Hero.
C ircunquaq; oculum dirigebat in lata dorsa maris

Ε ἴπου ἐσαθρήσειεν ἀλώμενον ὃν παρακοίτην.
Λ ύχνου σβεννυμένοιο, παρὰ κρηπῖδα δὲ πύργου.
Θ ρυπτόμενον σπιλάδεσσιν ὅτ' ἔδρακε νεκρὸν ἀκοίτην
Δ αιδάλεον ῥήξασα περὶ στήθεσι χιτῶνα
Ρ οιζηδὸν προκάρηνος ἀπ' ἠλιβάτου πέσε πύργου.
Κ αδδ' Ἡρὼ τέθνηκεν ἐπ' ὀλλυμένῳ παρακοίτῃ,
Α λλήλων δ' ἀπόναντο καὶ ἐν πυμάτῳ περ ὀλέθρῳ.

ΤΕΛΟΣ.

S icubi uideret errantem ſuum maritum.
L ucerna extincta apud fundamentum turris.
D ilaniatum ſcopulis ut uidit mortuum maritum
V ariam ſcindens circa pectora tunicam
C um ſtrepitu præceps ab alta deturbata eſt turri.
A tq; Hero mortua eſt ob mortuum maritum,
S uiq; potiti ſunt & in ultima pernicie.

FINIS.

ΟΡΦΕΩΣ ΑΡΓΟΝΑΥ-ΤΙΚΑ.

Ναξ πύθωνος μεδέων ἑκατηβόλε μάντι·
ὃς λάχες ἠλιβάτου κορυφῆς παρνασίδα πέτρην.
σὴν ἀρετὴν ὑμνῶ, σὺ δέ μοι κλέος ἐσθλὸν ὀπάσσαις.
πέμπε δ' ἐπὶ πραπίδεσιν ἐμαῖς ἐτυμηγόρον αὐδὴν
ὄφρα πολυσπερέεσι βροτοῖς λιγύφωνον ἀοιδὴν
ἠπύσω μούσης ἐφετμαῖς· καὶ πηκτίδι πυκνῇ.
νῦν γάρ σοι λυροεργὲ φίλον μέλος ἀείδοντα.
θυμὸς ἐποτρύνει λέξαι, τά περ οὔποτε πρόσθεν.
ἔφρασ' ὅταν βάκχοιο καὶ ἀπόλλωνος ἄνακτος.
κέντρῳ ἐλαυνόμενος, φρικώδεα κῆλ' ἐπίφασκον.
θνητοῖς ἀνθρώποισιν ἄκη. μετὰ δ' ὄργια μύσταις.
ἀρχαίου μὲν πρῶτα χάους ἀμέγαρτον ἀνάγκην.
καὶ κρόνον ὃς ἐλόχευσεν ἀπειρεσίοισιν ὑπ' ὁλκοῖς
αἰθέρα. καὶ διφυῆ περιωπέα κυδρὸν ἔρωτα.
νυκτὸς ἀειγνήτης πατέρα κλυτόν. ὃν ῥα φάνητα
ὁπλότεροι κικλήσκουσι βροτοί. πρῶτος γὰρ ἐφάνθη
βριμοῦς τ' εὐδυνάτοιο γονὰς ἠδ' ἔργ' ἀΐδηλα
γιγάντων. οἳ λυγρὸν ἀπ' οὐρανοῦ ἐστάξαντο,
σπέρμα γονῆς τὸ πρόσθεν ὅθεν γένος ἐξεγένοντο
θνητῶν. οἳ κατὰ γαῖαν ἀπείριτον αἰὲν ἔασι
θητείαν τε ζηνὸς, ὀρεσσιδρόμου τε λατρείαν
μητρός. ἅτ' ἐν κυβέλοις ὄρεσιν μητίσατο κούρην.
φερσεφόνην περὶ πατρὸς ἀμαιμακέτου κρονίωνος

βάκχου τε καὶ ἡρακλῆος ἐπίφημον ἄμυξιν·
ὄργιά τ' ἰδαίων κορυβάντων τ' ἄπλετον ἰσχύν·
δήμητρός τε πλάνην· καὶ φερσεφόνης μέγα πένθος
θεσμοφόρος θ' ὡς ἦν· ἠδ' ἀγλαὰ δῶρα καβείρων·
χρησμούς τ' ἀρρήτους νυκτὸς περὶ βάκχου ἄνακτος
λῆμνόν τε ζαθέην· ἠδ' εἰναλίην σαμοθρᾴκην
αἰπεινήν τε κύπρον· καὶ ἀδωναίην ἀφροδίτην
ὄργια πραξιδίκης· καὶ ὀρείης νυκτὸς ἀθήνης.
θρήνους τ' αἰγυπτίων, καὶ ὀσίριδος ἱερὰ χύτλα
ἀμφὶ δὲ μαντείης ἐδάην πολυπείρονας ὅρμους.
θηρῶν οἰωνῶν τε, καὶ ἣ σπλάγχνων θέσις ἐστίν·
ἠδ' ὅσα θεσπίζουσιν ὀνειροπόλοισιν ἀταρποῖς
ψυχαὶ ἐφημερίων, ὕπνῳ βεβολημέναι ἦτορ·
σημείων τεράτων τε λύσεις, ἄστρων τε πορείας.
ἁγνοπόλον τε καθαρμὸν, ἐπιχθονίοις μέγ' ὄνειαρ·
ἱλασμούς τε θεῶν, φθιμένων τ' ἐπινήχυτα δῶρα.
ἄλλα δέ σοι κατέλεξ' ἅπερ εἴσιδον ἠδ' ἐνόησα·
ταίναρον ἡνίκ' ἔβην σκοτίην ὁδὸν, ἄϊδος εἴσω
ἡμετέρῃ πίσυνος κιθάρῃ, δι' ἔρωτ' ἀλόχοιο
ἠδ' ὅσον αἰγυπτίων ἱερὸν λόγον ἐξελόχευσα.
μέμφιν ἐς ἠγαθέην πελάσας ἱεράς τε πόληας.
ἄπιδος ἃς πέρι νεῖλος ἀγάρροος ἐστεφάνωται.
πάντα μάλ' ἀτρεκέως ἀπ' ἐμῶν στέρνων δεδάηκες.
νῦν δ' ἐπεὶ ἀβρόφοιτος ἀπέπταο δήϊος οἶστρος,
ἡμέτερον δέμας ἐκπρολιπὼν εἰς οὐρανὸν εὐρὺν,
παύσῃ ἀφ' ἡμετέρης ἐνοπῆς ἃ πρὶν ἔκευθον.
ὡς ποτε πιερίην λιβήθρων τ' ἄκρα κάρηνα
ναιόμενός μ' ἐπίκυρον ἐϋνόστοιο γενέσθαι.
ποντπέρω σὺν νηὶ πρὸς ἄξενα φῦλ' ἀνθρώπων,
ἔθνος ἐς ἀφνειὸν καὶ ἀτάσθαλον· ὧ ἐνὶ κραίνει

αἰήτης, υἱὸς φαεσιμβρότου ἠελίοιο.
θέσφατα γὰρ πελίαο δεδίαιτο μή οἱ ὄπισθεν
χειρὸς ἐπ' αἰσονίδα καθέλῃ βασιλήιον ἀρχήν.
καί οἱ ὑπὸ πραπίδεσσι δόλου ῥίβον ἤπροπευε.
τάνε γὰρ ἐκ κόλχων, χρύσειον κῶας ἕνεκα,
θεσσαλίην εὔπωλον· ὁ δ' ὡς κλύεν ἔκνομον αὐδὴν
χεῖρας ἐπαντείνας, ἐπεκέκλετο πότνιαν ἥρην
τὴν δὲ γὰρ ἐκ μακάρων περιώσια κυδαίνεσκεν:
ἡ δέ, παρ' εὐχωλῇσιν ἐφέσπετο κηδομένη περ
ἔξοχα γὰρ μερόπων ἠγάζετο καὶ φιλέεσκεν
δηνοβίην ἥρωα περικλυτὸν αἴσονος υἱὰ
καί ῥα καλεσσαμένη ἐπετέλλετο ῥιγογενῆ
καί οἱ φηγινέην πρῶτον τεκτήνατο νῆα
ἣ καὶ ὑπ' εἰλατίνοις ἐρετμοῖς ἁλιμυρέα βένθη
πρώτη ὑπεξεπέρησε· ῥίβους δ' ἤνυσε θαλάσσης.
ἀλλ' ὅτε δὴ συνάγειρεν ἀγακλειτοὺς βασιλῆας.
θρήκην δὲ εὔπωλον, ἐπήγετο δῖος ἰήσων
καί μ' ἐκίχανε κιθάρην πολυδαίδαλον ἐντύνοντα
ὄφρα κέ τοι μέλπων προχέω μελίγηρυν ἀοιδὴν
κηλήσω δέ τε θῆρας· ἠδ' ἑρπετὰ καὶ πετεινά.
ἡνίκα δ' εἰς ἄντρον πολυήρατον εἰσεπέρησε
μείλιχον ἐκ λασίων στέρνων ἀνενήκατο φωνήν
Ορφεῦ καλλιόπης τε καὶ οἰάγρου φίλε κοῦρε.
βιστονίῃ κικόνεσσι πολυῤῥήνοισιν ἀνάσσων.
καί ῥ' ἐπεὶ αἱμονίους ὀχέας πρώτιστον ἱκάνω.
στρυμονίους τε ῥοὰς ῥοδόπης τ' αἰπεινὰ πρὸς ἄγκη
εἰμὶ δ' ἐγὼ μινύεσσι πανέξοχον αἷμα λελογχὼς,
θεσσαλὸς αἰσονίδης· ξεῖνος δέ σοι εὔχομαι εἶναι.
ἀλλὰ φίλος πρόφρων μ' ὑποδέχνυσο, καὶ κλῦε μῦθον
μειλιχίαις ἀκοαῖς· καὶ λισσομένῳ ὑπάκουσον,

ἀξείνου πόντοιο μυχοὺς καὶ φᾶσιν ἐρυμνὸν,
νηὶ σὺν ἀργώῃ πελάσαι. δεῖξαί τε θαλάσσης
παρθενίης ἀταρπούς, ἐπιήρανον ἡρώεσσιν.
οἵ ῥα τεὴν μίμνουσι χέλυν καὶ θέσκελον ὀμφήν.
ἐλπόμενοι ξυνὸν πελάγει ἐπαρηγόνα μόχθων.
οὐ γὰρ δὴ πλῶσαι πρὸς βάρβαρα φῦλα μέδονται
νόσφι σέθεν. καὶ γὰρ ῥα ποτὶ ζόφον ἠερόεντα.
νείατον εἰς κευθμῶνα λιτῆς εἰς πυθμένα γαίης,
μοῦνον ἀπ' ἀνθρώπων πελάσαι καὶ νόστον ἀνευρεῖν.
τῶν ἕνεκεν ζωήν τε δύην μινύαισιν ἀρέσθαι.
τὸν μὲν ἐγὼ μύθοισιν ἀμειβόμενος προσέειπον
αἰσονίδη. τί με ταῦτα παραιφάμενος ἐρεείνεις
ὄφρα κεν ἐς κόλχους μινύαις ἐπιήρανος ἔλθω.
νηὶ σὺν εὐσέλμῳ, πλεύσας ἐπὶ οἴνοπα πόντον.
ἤδη γάρ μοι ἅλις καμάτων ἅλις ἔπλετο μόχθων
ὧν ἱκόμην ἐπὶ γαῖαν ἀπείριτον ἠδὲ πόληας.
αἰγύπτῳ λιβύῃ τε, βροτοῖς ἀναθέσφατα φαίνων.
καί με ἀλητείης τε καὶ ἐξ οἴστρου ἐσάωσε
μήτηρ ἡμετέρη. καὶ ῥ' εἰς δόμον ἤγαγεν ἄλλον.
ὄφρα τέλος θανάτοιο κίχω, μετὰ γήραϊ λυγρῷ.
ἀλλ' οὐκ ἔσθ' ὑπαλύξαι ἃ δὴ πεπρωμένα κεῖται
μοιρῶν ἐννεσίῃσιν ἐπείγομαι, οὐ γὰρ ἄτιμοι
ἱκεσίου ζηνὸς κοῦραι λιταί. ἵξομαι ἤδη.
ὁπλοτέροις βασιλεῦσι καὶ ἡμιθέοις ἐνάριθμος.
καὶ τότε δὴ λίπον ἄντρον ἐπήρατον. ἠδ' ἐπέρησα
αὐτῇ σὺν φόρμιγγι. καὶ εἰς μινύας ἀφικάνον
λαιψηροῖσι πόδεσσιν, ὑπὲρ παγασηΐδας ἀκτάς.
ἔνθα δ' ἀριστήων μινυῶν λόχος ἠγερέθοντο
ξεινὸν δὴ ψαμάθου ὁμάδῳ. ῥηγμῖνα τ' ἀναύρου
ἀλλ' ὅτε δή μ' ἐνόησαν ἀταρπιτὸν ἐξανύοντα

ἀσπασίως ἤγερθεν. ἐγήθεε δ' ἦτορ ἑκάστῳ.
αὐτὰρ ἐμυθεόμην ἐρεείνων ἄνδρας ἀρίστους
πρῶτα δὲ εἶδα βίην ἡρακλῆος θείοιο
ὃν τέκεν ἀλκμήνη ξυνὴ κρονίωνι μιγεῖσα
ἦμος ὅτε τριάσην μὲν ἐλείπετο σείριος αἴγλην,
ἠέλιος· δολιχὴ δ' ἐπεμαίετο πάντοθεν ὄρφνη
τίφυν τ' ἁγνιάδην· δολιχῆς ἰθύντορα νηός.
θεσπιέων δ' ὅγε τῆμος ἐφ' ὕδασι τελμισσοῖο
ἄγχυρος λαοῖσι φαεαί ῥέεθρον ἄμειβεν
ὃς περὶ μὲν βύνταισι καὶ ἀργήεσιν ἀέλλαις
νῆα κατιθύνειν δέκαεν πολυμήτιδι τέχνῃ
κάστορά θ' ἱππόδαμον πολυδεύκεά τ' εἰσενόησα
καὶ μόψον τιταρῆθεν, ὃν ἄμπυκι νυμφευθεῖσα.
χαονίην ὑποφηγὸν ἀρηγονὶς ἐξελόχευσε
πηλέα τ' αἰακίδην, αἰγίνης ἀγλαὸν υἱόν.
ὃς δολόπεσσιν ἄνασσεν ἐνὶ φθίῃ ἐριβώλῳ.
ἐριαύην δ' ἑρμᾶο κλυτὴν εἰσέδρακα γένναν.
αἰθαλίδην, ὃν ἔτικτε περικλυτὴ εὐπολέμεια.
μυρμιδόνος θυγάτηρ ἀλόπῃ ἐνὶ πετρηέσσῃ.
ᾗ δ' ἔρυτον καὶ καλὸν ἐχίονα, τοὺς ποτὲ νύμφη
λαοθόη μενετοῖο παρευνηθεὶς ἐλόχευσε.
κυλλήνης μεδέων χρυσόρραπις ἀργειφόντης.
αὐτίκα δ' ἀκτορίδης καὶ βουφάγος ἦλθε κόρωνος
ἴφικλος αὖ φυλάκου δῖον γένος ἀντετόρησε.
βούτης τ' αἰνειάδης, ἴκελος χρυσάορι φοίβῳ.
κάνθος δ' εὐβοίηθεν ἀβαντιάδης ἐπέρησεν.
ὃν δὴ μοῖρ' ἐδάμασσε· τέλος δ' ἐπέθηκεν ἀνάγκη.
φθίσθαι ὑπὲρ λιβύης· νόστου δ' οἴκοιο λαθέσθαι.
ἄλκωνος δὲ φάληρος ἀπ' αἰσήποιο ῥοάων
ἤλυθεν· ὃς γύρτωνος ἀλιστεφὲς ἔκτισεν ἄστυ

ἴφικλος αὖ μετὰ τοῖσιν ἐφέσπετο ναυβόλου υἱός.
φωκίδος ὅς ῥ' ἔναιε καὶ εὐπύργοιο τανάγρης·
λαοδόκος ταλαὸς καὶ ἀρήιος υἱοὶ ἄμωμοι,
ἦλθον ἀβαντιάδαι περιώνυμοι, οὓς τέκε πηρώ·
ἰφιδάμας δ' ἀλέου παῖς ἤλυθε· πέμψε γὰρ αὐτὸν
ἴφθιμος γενέτης· τεγέης ὅρια προλιπόντα·
ἤλυθε δ' ἐργῖνος βράγχου πολύπυρον ἄρουραν
ἐκ προλιπὼν, καὶ τύρσιν ἐρεμνῆς μιλήτοιο·
ἔνθα ῥοαὶ κλύζουσι πολυπλανέος μαιάνδρου.
ἐν δὲ περικλύμενος νηλήιος εἰσαφίκανεν·
ἀγχόθι πελλήνης τε καὶ εὐύδροιο λιπέζου.
ἄστυ λιπὼν ἀρνειὸν ὀρχονόμους τὲ κολώνας·
ἐκ δὲ λιπὼν καλυδῶνα θοὸς μελέαγρος ἔβαινεν·
οἰνδὲ τὸν ῥ' ἐλόχευσε καὶ ἀλθαίη ῥοδόπηχυς.
ἴφικλος αὖτ' ἐπέρησε λιπὼν ἀρακηνΐδα λίμνην·
σύγγονος ἀλθαίης· περὶ δ' αὖ τίεν ἔξοχα πάντων,
εὐειδῆ μελέαγρον· ἰδ' ἀγλαὰ ἔργ' ἐδίδασκεν.
ἀστερίων δ' ἐπέρησε παῖς κλεινοῖο κομήτου·
πειρεσίην ὅς ἔναιεν ἐπ' ἀπιδανοῖο ῥεέθροις.
πηνειὸς μίσγων ξυνὸν ῥόον εἰς ἅλα πέμπει.
εὐρυδάμας δ' ἐπόρουσε λιπὼν βοιβηΐδα λίμνην.
ἀγχόθι πηνειοῖο καὶ εὐλάχεος μελιβοίης.
Αὐτὰρ ἔπει τ' ἐλάτοιο παῖς πολύφημος ἵκανεν.
ὅ σφιν ἐν ἠνορέῃσι μετέπρεπεν ἡρώεσσιν.
ἠνειὸς καινῆος ἀφίκετο· τὸν ῥά τε φασὶ
μισγόμενον λαπίθαις ὑπὸ κενταύροισι δαμῆναι.
θεινόμενον πεύκῃσι τανυφλοίοις τ' ἐλάτῃσι·
καὶ οἱ ἀνατλῆναι καὶ ἀκαμπέα γουνά τ' ἐρεῖσαι.
ζωόν τ' ἐν φθιμένοισι μολεῖν ὑπὸ κεύθεα γαίης.
ἄδμητος δ' ἀφίκανε φεραιόθεν, ὥποτε παίαν

θνητῶν ὑπόδοιεν· διός δ' ἠλάλαχε μῆνιν·
οὕνεκά τοι κύκλωπας ἀμαιμακέτοισιν ὀϊστοῖς,
ἐν φθιτοῖσιν ἔτευξ' ἀσκληπιοῖο ἕνεκα λώβης.
ἤλυθε δ' ἀκρισίων ἴλου παῖς ἀκρισίωνος.
τρηχείην ὀπόεντα λιπὼν, σὺν δ' ἤλυθεν ἴδας.
λυγκεύς θ' ὃς τήλιστα δι' αἰθέρος ἠδὲ θαλάσσης
βένθεα· καὶ πλούτιος ὑποχθονίοιο βέρεθρα,
μοῦνος ἀπ' ἀνθρώπων δεινοῖσιν ὀπώπειν ὄσσοις.
Αὐτὰρ ἐπεὶ τελαμὼν συνεφέσπετο, τόν ῥ' ἐλόχευσεν
αἰακῷ ἀρύτω κούρη κλυτοῦ ἀσωποῖο
αἴγιν, ἐν κροκάλῃσιν ἁλιστεφέος σαλαμῖνος,
δὴ τότ' ἄβαντος παῖς νόθος ἤλυθε κρατερὸς ἴδμων
τόν ῥ' ὑποκυσαμένη τέκεν ἀπόλλωνι ἄνακτι,
ἀμβρόσιον παρὰ χεῦμα φερητιὰς ἀντιάνειρα.
τῷ καὶ μαντοσύνην ἔπορε καὶ τέσφατον ὀμφὴν
φοῖβος· ἵν' ἀνθρώποισιν ἀρηρότα μυθίζοιτο.
ἤλυθε δ' αὖ μετὰ τοῖσι μενοίτιος ἐξ ὀπόεντος.
σύγχορτος μινύαις· ἐπὶ δ' ἤλυθε δῖος ὀϊλεύς.
φλίας δ' ἐξίκανε περικλυτὸς, ὅν ποτε βάκχῳ.
νύμφη ὑποκλινθεῖσα παρ' αἰσήποιο ῥοῇσι.
τίκτεν ἄμωμον ἔχοντα δέμας καὶ ἐπίφρονα μῆτιν
κηφεύς τ' ἀρκαδίῃ θεμεθ' ἡρώεσσι πελάσθη
ἀγκαῖον δ' ἀν' ὅμιλον ἀπ' ἀρκαδίης πολυμήλου.
πέμψε πατὴρ γηραιὸς ἐπὶ πλόον ἀξείνοιο.
οὗτος δ' οὔποτε χλαῖναν ἐπὶ στιβαροῖς βάλεν ὤμοις
ἀλλ' ἀρκτουλάσιον στέρνοις ἀμπίσχετο δέρμα.
ναύπλιος αὖθ' ἵκανεν ἀμυμώνης φίλος υἱός.
ὃν τέκεν εὐνηθεῖσα περικλυτῷ ἐννοσιγαίῳ.
ἀγλαὸν ἠνορέην δέμασι ἴκελον ἀθανάτοισι.
ταιναριεύς δ' εὔφημος ἔβη μελεάτιδος ἄκρης

ἧκε προλιπὼν αὐλῶνας, ἀλικλύστους τὲ θεράπνας
ἀγκαῖός τ' ἔμολε πλευρώνιος. ὃς ῥὰ πορείας;
οὐρανίας ἄστρων ἐδάη κύκλους τε πλανήτας.
δίζετο γὰρ τά τ' ἐόντα τά τ' ἐσσόμεν' ἀνθρώποισιν.
ἐν δὲ παλαιμόνιος λέρνου νόθος ἤλυθεν υἱός.
σίνετο δὲ σφυρὰ διασὰ πόδας δ' οὐκ ἦεν ἀρηρώς.
τοὔνεκεν ἡφαίστοιο γόνον καλέεσκον ἅπαντες.
ἤλυθε δ' ἀλφειοῖο λιπὼν πισιδάτιδας ὄχθας.
αὐγείης υἱὸς πυριφεγγέος ἠελίοιο.
καὶ μὴν καὶ διασοὶ ὀρπῆκες ἀμύμονες ἧκον,
ἀμφίων κλυτόφημος. ἰδ' ἀστέριος μενεχάρμης
πελλήνην προλιπόν τ' ἰδ' ἤθεα πατρίδος αἴης.
διασὸν δ' αὖ βορέου καλὸν στάχυν εἰσενόησα.
οὓς τέκ' ἐρεχθῆος θείου κλυτὴ ὠρείθυια.
εἰλισσοῦ παρὰ χεῦμα θεοῦ φιλότητι μιγεῖσα.
οἳ δὴ καὶ ταρσοῖσιν ὑπ' οὐατίοις πεπότηντο.
ζήτης καὶ κάλαϊς, δέμας ἴκελοι ἀθανάτοισιν
Αὐτὰρ δὴ πελίαο φεραιόθεν ἤλυθ' ἄνακτος.
ἀγχιστεύς· νηὸς γὰρ ἐπ' ἀργώας γεγένητο.
ἄξεινον ποτὶ φάσιν ἅμ' ἡρώεσιν ἐλάσαι.
σὺν δέ οἱ ἦλθ' ἑτάρος ἡρακλέεος θείοιο,
καλὸς ὕλας· τὸν δ' οὔπω ὑπὲρ δροσεροῖο γενείου,
ἀργεννὴς ἐρύθην παρνηίδος ἁβρὸς ἴουλος.
καὶ ἔτι κοῦρος ἔην, πολὺ δ' ἥνδανεν ἡρακλῆϊ.
οὗτοι μὲν ποτὶ νῆα· καὶ ἐς λόχον ἠγερέθοντο.
καὶ ῥὰ οἱ ἄλλοθεν ἄλλος ἐνεκέκλετο, ἠδ' ἀγόρευε
δεῖπνα δ' ἐπορσύνοντο πολυξείνοιο τραπέζης.
Αὐτὰρ ἐπεὶ σίτοιο ποτοῦ θ' ἅλις ἔπλετο θυμός.
ἥμενοι ἐξ ἥοις πόθεεν μέγα ἔργον ἕκαστος.
ἀνστάντες δ' ἅμα πάντες ἀπὸ ψαμάθοιο βαθείης,

ἤιον ἔνθα τ' ἔμιμνεν ὑπὲρ ψαμάθου ἁλίη ναῦς.
τὴν ῥά ποτ' εἰσορόωντες ἐθάμβεον, αὐτὰρ ἔποιτα
ἄργος ἐφημοσύναισι νοὺ πόρσυνεν ὀχλίζειν,
δουρατέεσι φάλαγξι. καὶ εὐστρέπτοισι κάλωσι.
πρυμνόθεν ἀρτήσας. κάλεεν δ' ἐπὶ μόχθον ἱκάνειν
πάντας κυδαίνων· οἱ δ' ἐσσυμένως ὑπάκουσαν,
τεύχεα δ' ἐκδύοντο περὶ στέρνοισι δ' ἀνῆπτον
σειραίην μήρινθον. ἐπέβριθεν δὲ ἕκαστος,
αἶψα θοὸν ποτὶ κῦμα κατειρύσαι εὔλαλον ἀργὼ
οἱ δὲ οἱ ἐγχριφθεῖσα ποτὶ ψαμάθῳ βεβάρητο.
αὐαλέοις φυκέεσιν ἐρυκομένη ποτὶ χέρσῳ.
ἡρώων παλάμῃσιν ὑπὸ στιβαρῇσιν ἀπειθής.
παχνώθη δ' αὖ θυμὸς ἰάσονος αὐτὰρ ἔμοιγε
νεῦσεν ὀπιπεύων ἵνα οἱ θάρσος τε βίην τε,
μολπῇ ὑφ' ἡμετέρῃ κεκμηκόσιν αἰὲν ὀρίνω.
Αὐτὰρ ἐγὼ φόρμιγγα τιτινάμενος μετὰ χερσὶ,
μητρὸς ἐμῆς ἐκέρασ' εὐτερπέα κόσμον ἀοιδῆς.
καί οἱ ἀπὸ στηθέων ὄπα χείριον ἐξελόχευσα.
ἔξοχον ἡρώων μινυήϊον αἷμα γενέθλης.
εἶδ' ἄγε νῦν στερροῖσιν ὑπὸ στέρνοισι κάλωας.
βρίσαθ' ὁμορροθέοντες, ἐρείσατε δ' ἴχνια γαίῃ.
ταρσοῖσι ποδὸς ἄκρον ὑπερβλήδην τανύσαντες.
καὶ χαροπὴν ποτὶ χεῦμα γεγηθότες ἕλξατε νῆα.
ἀργὼ πεύκῃσιν τ' ἰδὲ δρυσὶν γομφωθεῖσαν.
αἰὲν ἐμῆς ἐνοπῆς, καὶ γὰρ πάρος ἔκλυεν ἤδη.
ἡνίκα δένδρεα ἔθελγον ἐν ὑλήεντι κολώνῃ.
πέτρας τ' ἠλιβάτους. καί μοι κατὰ πόντον ἔβαινεν.
οὔρεα προλιποῦσα ἐπίσπεο δ' αὖτε θαλάσσης
παρθενίης ἀτραπούς. σπέρχου δ' ἐπὶ πᾶσιν ἀμείβειν
ἡμετέρῃ πίσυνος κιθάρῃ, καὶ θεσκέλῳ ὀμφῇ.

δὴ τότ' ἐπιβρομέουσατο μαριὰς ἔκλυε φηγός.
ἥν οἱ ὑποτροπίην ἄργος θέτο νηῒ μελαίνῃ·
παλλάδος ἐννεσίῃσιν· ἀνήερθη μάλ' ὦκα,
θύρα τ' ἐλαφρίζουσα θοῶς δ' ὠλίσθανε πόντῳ·
καί οἱ ἐπισπομένη θαμινὰς ἐκέδασσε φάλαγγας.
αἵ οἱ ὑποτρόπι κεῖντο μιᾶς χοινίδος θεῖσαι.
ἐν δ' ἄρ' ἔβη λιμένος χαροπὸν δ' ἀνεχάσσατο κῦμα.
θῖνες δ' ἀμφεκλύσθεν. ἐγήθει δὲ φρένας ἰήσων,
ἆλτο δ' ἔσω νεὸς ἄργους, ἐφέσπετο δ' ἀγχόθι τίφυς.
καί οἱ ἐπάρτια θῆκεν ἀρηρότα πορσαίνοντες.
ἱστόν τ' ἠδ' ὀθόνας· ἐπὶ δ' αὖτ' οἴηκας ἔδησαν,
πρυμνόθεν ἀρτήσαντες ἐπεσφίγξαντο δ' ἱμᾶσιν.
Αὐτὰρ ἔπειτ' ἑκάτερθεν ἐρετμοὺς ἡπλώσαντο·
ἐς βαίνειν δ' ἐκέλευον ἐπειγομένους μινύηας·
τοῖσι δ' αἰσονίδης ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
κέκλυτέ μευ βασιλῆες ἀμύμονες, οὐ γὰρ ἔμοιγε
ἁνδάνει ἐν πραπίδεσσιν, ἀρειοτέροισιν ἀνάσσειν·
ὑμεῖς δ' ὅντιν ἄρα κραδίη θυμός τε μενοινᾷ,
ἡγεμόνα στήσασθε· καὶ ᾧ περὶ πάντα μελήσει,
σημαινέμεν ὅττι κεν ῥέξαι ἔπος ἠδὲ καὶ ἔργον.
πόντον ἐπιπλώουσιν ἀφιξομένοις τ' ἐπὶ γαῖαν,
εἴτε καὶ ἐς πόληας, καὶ ἐς ἀλλοδαποὺς ἀνθρώπους.
καὶ γὰρ δὴ μοῦνοι σοὶ ἐμοὶ πολέες τε καὶ ἐσθλοί,
οἳ ῥα καὶ ἀθανάτου ῥίζης γένος εὐχετάασθε,
ζωὸν ἀνκρείψασθε πόνων κλέος. ὄφρ' ἂν ἄρησθε.
ἀλλ' οὐ δὴ κάρτιστον ἀφαρότερόν τε γενέσθαι
ἡρακλῆος ἄνακτος ὀΐομαι ἴστε καὶ αὐτοί.
Ὣς ἔφαθ'. οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπῄνεον ἐν δ' ἄρα φωνῇ.
λαὸς ἐπερρόθεεν, μινύαις ἐπικοίρανον εἶναι.
ἀλκείδην· ὃς πᾶσι μέγ' ἔξοχος ἦεν ἑταίροις.

ἀλλ᾽ οὐ πεῖθον ἅπαντα πεπνυμένον. ὅς ῥά οἱ ἤδη,
ἥρης ἐν νεσίῃσι τετιμένον αἴσονος υἱόν.
ὡς δή οἱ κλέος ἐσθλὸν ἐπεσσομένοισιν ὀπάζειν.
ὃς τότε γ᾽ αὐτὸς ἔνισπεν, ἰήσονα κοίρανον εἶναι.
πεντήκοντ᾽ ἐρέτῃσιν, ἀνὰ προφερῆ τε καὶ ὑγρήν.
καὶ τότε δὴ μάλα πάντες ἐπῄνεον ὡς ἐκέλευεν
ἡρακλέης. καὶ θῆκαν ἰήσονα κοίρανον εἶναι
ἦμος δ᾽ ἠέλιος τὸν ἀπείριτον αἰθέρα τέμνων,
ἵπποις ὠκυπόδεσσι κελαινὴν ἔντυε νύκτα.
τῆμος ἐνὶ πραπίδεσσιν ἐμήτιεν αἴσονος υἱός.
πίστιν ἐφ᾽ ἡρώεσσι καὶ ὅρκια συνθεσιάων
θέσθαι. ὄφρ᾽ ἔμπεδα πάντα φυλασσόμενοι πεπίθοιντο
καὶ τότε τοι μουσαῖε φίλον τέκος ἀντιοφήμου,
πορσῦναι μ᾽ ἐκέλευε θοῶς ἱερήϊα καλά.
Αὐτὰρ ἐγὼ ψαφαρῇσιν ἐπ᾽ ἠιόνεσσιν ἐνῆκα.
κάλατά τ᾽ ἐκ δρυὸς ἐπὶ πρεσβίου ἐν δ᾽ ἄρ᾽ ὕπερθε.
πέπλῳ παρκατέθηκα θεοῖς ἐπινήχυτα δῶρα.
καὶ τότε δὴ κραντῆρα βοῶν περιμυκέα ταῦρον.
σφάζον ἀνακλίνας κεφαλὴν εἰς αἰθέρα δῖαν.
ζωοτάμνων περὶ δ᾽ αἷμα πυρὶ χέον ἔνθα καὶ ἔνθα
Αὐτὰρ ἐπεὶ κραδίην θραύσας ποπάνοισιν ἔθηκα
λείψας ὑγρὸν ἔλαιον, ἐπ᾽ αὐτῷ δὲ γλάγος ἄμνης.
ἥρωας δ᾽ ἐκέλευσα περισταδὸν ἀμφιχυθέντας.
δοῦρα τ᾽ ἐπαμπήξασθαι ἰδ᾽ ἄορα κωπήεντα.
βύρσηντε σπλάγχνοισιν ἐρειδομέναις παλάμῃσι.
θῆκα δ᾽ ἄρ᾽ ἐν μέσσῳ τεῦχος κυκεῶνος ἐρείσας
ὀστράκεον. τῷ πάντα περιφραδέως ἐμέμικτο.
δήμητρος μὲν πρῶτα πρέσβιος ἀλφίτου ἀκτή.
αἷμα δ᾽ ἐπὶ ταύροιο. θαλάσσης θ᾽ ἁλμυρὸν ὕδωρ
στέψασθαι δ᾽ ἐκέλευσα κύκλους ἐρόεντας ἐλαίης.

καὶ τότε χρυσείην φιάλην χέρεσιν ἐμαῖσιν·
ἀμπλήσας κυκεῶνος, ἐφεξείης ἐπένειμον·
γεύειν ἄνδρα ἕκαστον ἐριθενέων βασιλήων·
πυρκαϊῇ δ' ἐκέλευον ἰήσονα λαμπάδα θέσθαι
πεύκης ἀζαλέης ὑπὸ δ' ἔδραμε θεσπεσίη φλόξ·
δὴ τότ' ἐγὼ πρὸς χεῦμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
χεῖρας ἐπαντείνας, τὰ δ' ἀπὸ γλώσσης ἀγόρευσα·
ὠκεανοῦ μεδέοντας ἁλικλύστοιό τε πόντου,
ἐμβυθίους μάκαρας· καὶ ὅσοι ψαμαθώδεας ἀκτὰς
ναίετ' ἁλικροκάλους, καὶ τηθύος ἔσχατον ὕδωρ.
νηρέα μὲν πρώτιστα καλῶ πρέσβυστον ἁπάντων.
ἅμμιγα πεντήκοντα κόραις πάσῃσιν ἐρανναῖς.
γλαυκὴν δ' ἰχθυόεσσαν ἀπείριτον ἀμφιτρίτην,
πρωτέα καὶ φόρκυνα, καὶ εὐρυβίην τρίτωνα.
λαιψηρούς τ' ἀνέμους, αὔραις μίγα χρυσεοτάρσοις.
ἄστρά τε τηλεσίφαντα, καὶ ἀχλύα νυκτὸς ἐρεμνῆς
αὐγήν τ' ἠελίοιο ποδῶν προποδηγέτιν ἵππων,
δαίμονας εἰναλίους τε μιγαζομένους ἥρωσιν.
ἀκταίους τε θεοὺς, ποταμῶν θ' ἁλιμυρέα ῥεῖθρα.
αὐτόν τε κρονίδην σεισίχθονα κυανοχαίτην,
κύματος ἐκ προθορόντα, μολεῖν ἐπιτάῤῥοθον ὅρκων
τόφρα μὲν σῶ ἐπίκουροι ἰάσονος ἔμπεδον αἰεὶ
μίμνωμεν προφρόνως ξυνῶν ἐπαρηγόνες ἄθλων,
ζωοὶ νοστήσωμεν ἑὰ πρὸς δώμαθ' ἕκαστος.
ὃς δ' ἐκεσωθεσίης δηλήσεται οὐκ ἀλεγίζων
ὅρκον ὑπερβάσιον, τούτου δ' ἐπὶ μάρτυροι ἔστων,
ἰθύντειρα δίκη, καὶ ἐριννύες αἰνοδότειραι.
Ὣς ἔφαμην, οἳ δ' αὖτις ὁμοφροσύνῃ κατένευσαν,
ὅρκια δειμαίνοντες. ἐσημήναντο δὲ χερσίν·
αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ὄμοσάν τε τελεύτησάν τε τὸν ὅρκον,

δὴ τότε νηὸς ἑῆς κοῖλον κύτος εἰσεπέρησαν,
πάντες ἐφεξείης· ὑπὸ δὲ ζυγὰ τεύχε' ἔθεντο,
χεῖρας ἐρετμώσαντες, ἐκέκλετο δ' αὐτόθι τῖφυς
ἐκ ταδίοις ὅπλοις δῆσαι παρὰ κλίμακα μακρὴν
ἱστία δ' ἁπλῶσαι. λιμένος δ' ἐκ πείσματα θέσθαι
καὶ τότε δὴ λιγυρὸν οὖρον ἐπιπροέηκε νέεσθαι·
ἥρη ζηνὸς ἄκοιτις· ἐπείγετο δ' ἐς πλόον ἀργὼ
οἱ δ' ἄρ' ἐπ' εἰρεσίην ἔπεχον χεῖράς τε νόον τε
ἀκμητοι βασιλῆες· ἐτέτμετο δ' ἄσπετος ἅλμη·
ἀφροῦ ἀμφοιδαίνοντος ὑπὸ τρόπιν ἔνθα καὶ ἔνθα.
ἦμος δ' ἱερὸς ὄρθρος ἀπ' ὠκεανοῖο ῥοάων
ἀντολίας ἤνοιγεν, ἐπέσπετο δ' ἠριγένεια,
ἡδὺ φάος θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισι φέρουσα·
καὶ τότε δὴ σκοπιαί τε καὶ ἠνεμόεσσα κολώνη,
πηλίου ὑλήεντος ἀπ' ἠιόνος κατέφαινε
τῖφυς δ' ἀμπαύσας διαῆς οἰήια χειρὸς
τυτθὸν ὑπ' εἰρεσίῃσιν ἐκέκλετο κῦμα χαράσσειν,
καὶ ῥαθόως ἀκτῇσιν ὑπέδραμον· ἐκ δ' ἄρα νηὸς
κλίμακα δουρατέην λιμένων ἔντοσθε χάλασσαν.
ἐκ δ' ἔβαν ἥρωες μινύαι, παύσαντο δὲ μόχθου.
τοῖσι δὲ μύθων ἦρχεν ὁ μιλαδὸν ἱππότα πηλεύς.
ὦ φίλοι· ἀθρῆτε σκοπιῆς προὔχοντα κολωνὸν,
μέσσῳ ἐνὶ πρηῶνι κατάσκιον ἐνθάδε χείρων
ναίει ἐνὶ σπήλυγγι δικαιότατος κενταύρων·
οὓς τράφον ἐν φολοῇ, πίνδου τ' αἰπεινὰ κάρηνα
ὃς ῥα δικασπολίῃ μέλεται καὶ ἀκέσμασι νούσων
ἄλλοτε δ' αὖ φοίβου κιθάρην μετὰ χερσὶν ἀράσσων,
ἢ λιγυρὴν φόρμιγγα χελυκλόνον ἑρμάωνος·
πᾶσι περικτιόνεσσι δικασπολίας ἀναφαίνει
τόφρα καὶ ἡμέτερον κοῦρον θέτις ἀργυρόπεζα.

νήπιον ἀρτιγένεθλον ἐν ἀγκαλίδεσσι λαβοῦσα,
πήλιον εἰνοσίφυλλον ἔβη· χείρωνι τ' ἔδωκεν
ὃν μὲν ἐπισταμένως ἀγαπαζέμεν, ἠδ' ἀτιτάλλειν.
ὃν δή μοι πόθος ἐστὶ περὶ φρένα θηήσασθαι.
ἀλλὰ φίλοι πελάσωμεν ἐπὶ σπέος ὄφρα ἴδωμεν.
ἕξιν παιδὸς ἐμοῖο, καὶ ἤθεσιν οἷσι κέκασται.
Ὧς εἰπὼν ἐξῆκεν ἀταρπιτόν· οἱ δ' ἑπόμεσθα.
αὐτὰρ ἐπεὶ εἰς αὐλὴν εἰσήλθομεν ἠεροειδῆ,
καὶ προκεκλιμένος μὲν ἐπ' οὐδαίοιο χαμεύνης
κεῖτο μέγας κένταυρος· ἀπηρήρειστο δὲ πέτρῃ,
ἱππείαισιν ὁπλαῖσι τανυσάμενος θοὰ κῶλα.
ἄγχου δ' ἱστάμενος θέτιδος καὶ πηλέος υἱός,
χερσὶ λύραν ἤρασσε· φρένας δ' ἐτέρπετο χείρων.
ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἄθρησεν ἀγακλειτοὺς βασιλῆας.
ἀσπασίως ἀνόρουσε κύσεν δ' ἄρα φῶτα ἕκαστον.
δαῖτα τ' ἐπόρσυνεν· μέθυ δ' ἀμφιφορεῦσι κόμιζεν
ῥωγαλέας τ' ἔστρωσεν ὑπὸ στιβάδεσσι πέτηλα·
κλινθῆναι δ' ἐκέλευσεν, ἀδαιδάλτοις δ' ὑπὸ πλαγκταῖς
κρέα χύδην προὔθηκε συῶν ἐλάφων τε ταχειῶν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ τ' ἐπένειμε ποτὸν μελιηδέος οἴνου.
ἀλλ' ὅτε δὴ δόρποιο ποτοῦ θ' ἅλις ἔπλετο θυμός.
χερσὶν ἐπικροτέοντες ὁμόκλεον, ὄφρ' ἂν ἔγωγε
δηρίσω χείρωνι διωλύγιον κιθαρίζων.
ἀλλ' ἐγὼ οὐ πιθόμην, περὶ γάρ με ἐπήλυθεν αἰδώς
ὁπλότερον γεγαῶτα γεραιτέρῳ ἰσοφαρίζειν
μέσφ' αὐτὸς χείρων ἐλιλαίετο καί μ' ἀέκοντα
ἠνώγει, ἄλλων ἐριδαινέμεν εἵνεκα μολπῆς
πρῶτος δ' αὖ κένταυρος ἀέρατο πηκτίδα καλὴν
ἥν ῥά τότ' ἐν χείρεσσι φέρων ὤρεξεν ἀχιλλεύς.
ὃς δ' ἄρ' ἄεισε μάχην κενταύρων ὀβριμοθύμων.

οἳ λαπίθας κατέπεφνον ἀτασθαλίης ἕνεκα σφῶν
ἠδ' ὡς ἡρακλῆι καταντία μαιμώοντες,
ἐν φολόῃ δήρισαν, ἐπεὶ μένος οἶνος ἔγειρεν.
Αὐτὰρ ἔγωγε μετ' αὐτὸν ἑλὼν φόρμιγγα λιγεῖαν,
ἐκ στόματος μελίγηρυν ἰῆς ἀνέπεμπον ἀοιδήν.
πρῶτα μὲν ἀρχαίου χάεος μελανήφατον ὕμνον·
ὡς ἐπάμειψε φύσεις, ὥς τ' οὐρανὸς ἐς πέρας ἦλθε.
γῆς τ' εὐρυστέρνου γένεσιν, πυθμένα τε θαλάσσης·
πρεσβύτατόν τε καὶ αὐτοτελῆ πολύμητιν ἔρωτα
ὅσσα τ' ἔφυσεν ἅπαντα· διέκριθεν δ' ἄλλον ἀπ' ἄλλου
καὶ κρόνον αἰνολέτην· ὥς τ' ἐς δία τερπικέραυνον
ἤλυθεν ἀθανάτων μακάρων βασιλήιος ἀρχή.
μέλπον θ' ὁπλοτέρων μακάρων γένεσίν τε κρίσιν τε
καὶ βριμοῦς βάκχοιο γιγάντων τ' ἔργ' ἀΐδηλα.
ἀνθρώπων δ' ὀλιγοδρανέων πολυεθνέα φύτλην,
ἤειδον· στεινὸν δὲ διὰ σπέος ἤλυθεν αὐδή.
ἡμετέρης χέλυος μελιχρὴν ὄπα γηρυούσης·
ἔστευτο δ' ἄκρα κάρηνα καὶ ἄγκεα δενδρήεντα
πηλίου· ὑψηλάς τε μετὰ δρύας ἤλυθε γῆρυς.
καί ῥ' αἳ μὲν πρόρριζοι ἐπ' αὔλιον ἐθρώσκοντο.
πέτραι τ' ἐσμαράγουν. θῆρες δ' ἀΐοντες ἀοιδῆς,
σπήλυγγος προπάροιθεν ἀγυσκάζοντες ἔμιμνον.
οἰωνοί τ' ἐκυκλοῦντο βοαύλια κενταύροιο,
ταρσοῖς κεκμηῶσιν· ἑῆς δ' ἐλάθοντο καλιῆς.
Αὐτὰρ ὁρῶν κένταυρος ἐθάμβεε· χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ
πυκνὸν ἐπιασείων· οὖδας δ' ἤρασεν ὁπλῆσι.
τῖφυς δ' εἰσεπέρησεν ἕως ἄπο, καί ῥ' ἐκέλευσεν.
ὦκα παρὰ μινύαισιν, ἐγὼ δ' ἄμπαυον ἀοιδῆς.
οἱ δὲ, θοῶς ἤγερθεν· ἔντυνε δὲ τεύχε' ἕκαστος.
παῖδα δ' ἐν ἀγκαλίδεσσιν ἐνίσχανεν ἱππότα πηλεὺς

καί ῥ' ἔκυσεν κεφαλήν τε· καὶ ἄμφω φάεα καλά·
δακρυόεν γελόων· κηλήθη δὲ φρένας ἀχιλλεύς·
Αὐτὰρ ἐμοὶ κένταυρος ἑῇ γέρας ὤπασε χειρὶ
νεβρὴν παρδαλέην ξεινήϊον ὄφρα φέροιμι
καὶ ὅτε δὴ ἀπήλυθ' ος ἀποπροθορόντες ἔβημεν
ἄκρης ἐκ σκοπιῆς ὁ γέρων ἀνὰ χεῖρας ἀείρων,
φιλλυρίδης ἠρᾶτο, θεοὺς δ' ἐπεκέκλετο πάντας
νόστον μὲν μινύαισιν· ἰδὲ κλέος ἐσθλὸν ἀρέσθαι·
ὁπλοτέροις βασιλεῦσι καὶ ἐσσομένοις μερόπεσσιν·
Αὐτὰρ ἐπεί τ' ἐπὶ θῖνα καὶ ἐς νέα πάντες ἔβησαν
ἐν προτέροις θώκοισι καθίζανον. ἐν δ' ἄρ ἐρετμοῖς
χεῖρας ἔφα πλώσαντες, ἐπί ῥ' ἅλα τύπτον ἕκαστος
πήλιον ἐκδύσαντες, ὑπὲρ μέγα λαῖτμά τε πόντου
ἀφρὸς ἐπιζζων χαροπὴν λεύκαινε θάλασσαν.
πευκαίη δ' ἀπέκρυφθεν ἄκρη καὶ σηπιὰς ἀκτή·
φάνθη δὲ σκίαθος δόλοπος τ' ἀνεφαίνετο σῆμα
ἀγχίαλός θ' ὁμαλὴ ῥέεθρον θ' ἁλιμυρὲς ἐναύλου.
ὃς διὰ πολλὴν γαῖαν ἵει μεγαλόβρομον ὕδωρ·
οὐλύμπου δὲ βαθυσκοπέλου πρηῶνας ἐρυμνοὺς,
εἰσέδρακον μινύαι· καὶ ἄθωδεν δρυώδεα κάμψαν
πελλήνην τ' εὐρεῖαν· ἰδὲ ζαθέην σαμοθρήκην·
ἔνθα καὶ ὄργια φρικτὰ θεῶν ἄρρητα δὲ βροτοῖσιν
ἄσμενοι εἰσεπέρησαν ἐμῆς ὑποθημοσύνῃσιν
ἥρωες· μετὰ γάρ σφιν ὀφέλσιμον ἀνθρώποισι.
τῆς δὲ θυηπολίης ἄμοτον πλωτῆρσιν ἕκαστος.
σιντιακαῖς δ' ὀφρύσιν ἐκέλσαμεν ὠκύαλον ναῦν,
λήμνῳ ἐν ἠγαθέῃ· τόθι πρὸς κακὰ ἔργα μεμήλει
θηλυτέραις· αἱ γὰρ θεν ἀϊστώσαντο συνεύνους
σφῆσιν ἀτασθαλίῃσι· καὶ ἡ κλυτὴ ὑψιπύλεια
ἐλδομέναις κραίνεσκε γυναικῶν εἶδος ἀρίστη·

ἀλλὰ

ἔργα τίσοι πρὶ τῶν δὲ πολὺν λόγον ἀμφαδὸν εἰπεῖν
ὅσσον ἐφ' ἵμερον ὦρσεν ἀγαυαῖς λημνιάδεσσιν.
κύπρις ἐρωτοτρόφος μινύαις εἰς λέκτρα μιγῆναι.
φίλτροις ὑψιπύλην ἐρατοῖς ἐδάμασσεν ἰήσων,
ἄλλην δ' ἄλλος ἔμιμνε. καὶ ἐκλελάθοντο πορείης
εἰ μὴ ἀποτροπίοις ἐνοπαῖς θελξίφρονι θυμῷ
ἡμετέρῳ θελχθέντες ἔβαν ποτὶ νῆα μέλαιναν,
εἰρεσίην ποθέοντες ἐπεμνήσαντο δὲ μόχθου.
ἦλθεν δ' ἑλλήσποντον ἅμ' ἠῶος φέρεν οὖρος.
ἀκραὴς ζέφυρος. στεινῆς ἀπάτερθεν ἀβύδου.
ἴλιον δαρδανίην τε τὴν ἐπὶ δεξιὸν ἔχοντας.
οὗ καὶ ἀβαρνιάδας, περκώτης τ' ἄγχου αἶαν
ἀργυρέαις αἴσηπος ἐπικλύζει προχοῇσιν
αἶψα δ' ἐπιθρώσκουσα θέεν πολυηγόρος ἀργώ.
Αὐτὰρ ἐπεὶ ψαμάθοισιν ἐκέλσαμεν, ἐν δ' ἄρα τῖφυς
ἰθυντὼρ ἀκάτοιο καὶ ἀγλαὸς αἴσονος υἱός.
σύν τ' ἄλλοι μινύαι, γλαυκώπιδι τριτογενείῃ,
θῆκαν ἀάραντες βριθὺν λίθον, ἔνθαδε νύμφαι
κρήνῃ ὑπ' ἀρτακίῃ καλὰ νάματα πλημμύρουσιν
οὕνεκ' οἱ πλώουσιν ἀνὰ πλατὺν ἑλλήσποντον.
εὔδιος ἀντεβόλησε μυχοῦ ἔντοσθε γαλήνη.
οὐδ' εἰς γαῖαν ἔριψαν ἀγνάμπτους ἀγκύρας.
κύμασι θεινόμενοι ὑπὸ χειμερίοισιν ἀήταις.
ἔνθαδε προσιόντες ἐπὶ κροκάλαις προχύσαις
δεῖπνα τε καὶ κλισίην, δόρπου μεμνήμεθ' ἕκαστοι.
δὴ τότε κεκλιμένοισιν ἐπήλυθε κύζικος ἥρως.
ὃς δολόπων ἤνασσε περικτιόνων ἀνθρώπων
αἰνῆος φίλος υἱός. ὃν οἱ τέκε δῖα γυναικῶν.
εὐδώρου θυγάτηρ αἰνίππη καλλιπάρηος.
ὅς ῥα φιλοξενίῃ μινύας ἐγέρηρεν ἅπαντας.

σφάξων πῖά τε μῆλα, καὶ εἰλίποδας ἕλικας βοῦς.
ἀγροτέρους τεσύρας. δῶκεν δ' ἐπὶ οἶνον ἐρυθρόν.
σῖτον δ' ἄφθονον ἧκεν ἀποπλώουσι φέρεσθαι.
χλαίνας τ' ἠδὲ τάπητας ἐϋννήτους τε χιτῶνας.
φίλετο δ' αὖ παρεόντας ὁμηλικίης ἕνεκα σφῆς.
καί ῥα πανημερίοισιν ἐν εἰλαπίναισιν ὅμαρτεν.
καί ῥ' ἀπανημερίοισιν ἐν ἑλαπίναισιν ὅμαρθεν
ἀλλ' ὅτε γ' ὠκεανοῖο ῥόον βαπτίζετο τιτὰν
μήνη δ' ἀστροχίτων ἔπαγεν μελαναυγέα ὄρφνην
στῆμος ἐρηρίφαται κίον ἀγέρες οἵ ῥ' ἀνέμοντο
ἀρκτώοις ἐν ὄρεσι τε θηπότες ἴκελα θηρσὶ
τιτᾶσι βριαροῖς τ' ἐναλίγκιοι. ἠδὲ γίγασιν.
ἓξ γὰρ χεῖρες ἑκάστῳ ἀπ' ὤμων ἀΐσσοντο
οὓς τότ' ἐσαθρήσαντες ἀμαιμάκετοι βασιλῆες
ἐσμόθεν ὁρμαίνοντες ἀρήια τεύχε' ἔδυσαν
καί ῥ' οἱ μὲν πεύκησιν ἀμύνοντο, οἱ δ' ἐλάτησιν
ἐν δ' ἔπεσαν μινύαισι κατὰ σκοτόεσσαν ὁμίχλην.
οὓς τοι ἐπειγομένους κτεῖνεν διὸς ἄλκιμος υἱός.
τόξῳ ὀϊστεύων. σὺν δ' αὖ νέον ὤλεσε παῖδα
κύζικον. οὔτι ἑκών, ἀλλ' ἀφραδίῃσι πεδηθεὶς
τῷ δ' ἄρα μόρσιμον ἦεν ὑφ' ἡρακλῆϊ δαμῆναι.
αὐτὰρ δὲ οἱ μινύαι, κοίλης ἔντοσθεν ἔβησαν
νηὸς ταυχήρης, ποτὶ δὲ ζυγὸν ἶζον ἕκαστος.
τῖφυς δέ, πρύμνηθεν ἐπήπυεν. ἠδ' ἐκέλευε
κλίμακα νηὸς ἔσω ἐρύσαι. καὶ πείσματα λῦσαι.
ἀλλ' οὐ γὰρ λύοντο κάλοι. δεσμοῖσι δ' ἀφύκτοις
ὠκείης στροφάλιγγος ἀρηρότες ἐσφίγγοντο
νῆα κατείργοντες. θάμβησε δὲ τῖφυς ἀμύμων.
ἄφθογγος δέ οἱ ἧκε χερῶν, οἰήια νηὸς
ἀργώης. οὐ γάρ γε ἐέλπετο κῦμα περῆσαι.

ῥείη γὰρ κοτέεσκε δὲ δουπόρους εἵνεκα λαοῦ.
ἀλλ' ὅτε πρὸς μέσατον νυκτὸς προύβανεν ἀτὰρ δὴ
ἄστρα τε τηλεφανῆ δῦσεν ῥόον ὠκεανοῖο.
ὄσσε κυβερνήτῃ προσεπέστιχε νήδυμος ὕπνος,
τῷ δὲ βαθὺ κνώσσοντι θεὰ μενέδουπος ἀθήνη,
ἄγχι παρισταμένη παρετήτυμα σύμα τ' ἔφαινεν.
ὧδε δ' ὁμοκλήσασα θεηγόρον ἔνεπε μῦθον.
εὕδεις ἀγνιάδη γλυκερῷ βεβολημένος ὕπνῳ.
κῶμα περὶ βλεφάροισι βαλὼν, ἀλλ' ἔγρεο τῖφυ.
κέκλεο δ' ἡρώεσσι μολεῖν ἐπὶ νήνεμον ἀκτὴν
νηὸς ἄπο πρυθορόντας· ὅθι ξένος ἐν ψαμάθοισι.
κεῖται ἀποφθίμενος, τῷ οἰκτέρεα κτερεΐξαι
παμμήτειρα ῥέη κελέται γέρα. ἠδέ τε λοιβὰς.
δεῦσαι ὑποχθονίοισι· καὶ δάκρυα λειβέμεν ὄσσων.
ἀδομένους θέμιν ἀγνοτελῆ ξενίην τράπεζαν.
ὃν ῥ' αἰκῶν ἔκτανε βαλὼν διὰ νύκτερον ὄρφνην
ἡρακλέης. θυμὸν δὲ θεᾶς ἐχολώσατο ῥείης.
ἀλλ' ὁπόταν θεσμοῖς ξεῖνον σεβάσησθε θανόντα.
δίνδυμον αὐτίκ' ἔπειτα ῥέης ἕδος εἰσαναβάντες.
ἱλασμοῖς ἱεροῖς γαίης ἀρέσθε θύγατρα.
πείσματα δ' ἀράμενοι τότε δὴ μνώεσθε πλόοιο.
ὣς εἰποῦσα θεὰ πάλιν ἔτραπετ' ἶσον ὀϊστῷ.
οὐρανὸν ἐσσυμένη· τοῦ δ' αὐτίκα κῶμ' ἐκεδάσθη.
πρύμνης δ' ἆλτο θοῶς ἀνέγειρε δὲ λαὸν αὐτῆς
τοίχων ἔνθα καὶ ἔνθα παρακλιδὸν ὑπνώοντας
ψυχῇ ὑποδρομέων, ἄφαρ ἡρώεσσι δ' ὀνείρου.
φάσματα πᾶσιν ἔνισπεν. ἐπιδρομάδην ἀγορεύων
οἱ δὲ, θοῶς ἤγερθεν, ἐπ' ἠϊόνα δ' ἆλτο ἕκαστος,
ἤδη, κατ' ὀρφναίοιο πόλου χρυσήνιος ἠώς,
ἀντολίην ἤνοιγεν. ἐλέχνυτο δ' οὐρανὸς ὄρθρον

καὶ τότ' ἀριστῆες μινύαι νέκυν εἰσενόησαν
αἵματι καὶ κονίῃ πεπαλαγμένον, ἀμφὶ γὰρ ἄλλοι
δήιοι ἀμφὶς ἐκεῖνον πελώρια σώματα θηρῶν
ἀλλ' οἱ μὲν, βασιλῆα περιστατὸν ἀμφιχυθέντες
κύζικον ὀξέστοισιν ὑπὸ πλατέεσιν ἔθηκαν
ἂν δ' ἄρα τύμβον ἔχευαν· ἐδωμήσαντο δὲ σῆμα.
φιτροὺς δ' αἶψα κόμιζον. ἰδ' ἔντομα πορσύνοντες
παμμέλαν' ἐν βόθροις κατενίαθον αὐτὰρ ἔγωγε
ψυχὴν ἱλασάμην σπένδων μειλίγματα χύτλων
ὕδατι δ' ἠδὲ γάλακτι μελισσορύτων ἀπονασμῶς
λοιβαῖς συμπροχέων καὶ ἐμοῖς ὕμνοισι γεραίρων.
αὐτὸς δ' αἰσονίδης προὐθήκατο πᾶσιν ἄεθλον.
τυμβιδίου ἐπ' ἀγῶνος ἑταίροις ἔμμεν ἄεθλα.
δῶρα τά οἱ πόρεν ὑψιπύλη λήμνοιο φέρεσθαι.
ἀγκαίῳ μὲν δῶκε πάλης γέρας ἀμφικύπελλον
χρύσειον πολυχανδὲς ἔχειν, πηλῆϊ δ' ἔδωκε
θάσσον τι σταδίοισι ποδωκίης ἕνεκα σφῆς.
χλαῖναν φοινικέην πολυδαίδαλον ἔργον ἀθήνης.
Αὐτὰρ παγκρατίοιο δόκεν γέρας ἡρακλῆϊ.
ἀργύρεον κρητῆρα παναίολον ἱππασίης δὲ
κάστορι, χρυσείων φαλάρων πολυτεχνέα κόσμον.
πυγμαχίης δὲ τάπητα λιανθέα δῶκε φέρεσθαι.
ἀθλοφόρῳ πολυδεύκει ὁ γὰρ κλυτὸν ἤρατο νῖκος
αὐτὸς δ' εὐκαμπὲς τόξον λάβεν ἠδ' ἄρ' ὀϊστούς.
τεινόμενος δὲ οἱ ἧκε βέλος τὸ δ' ἀπέπτατο τηλοῦ
δῶκε δ' ἄρ' αἰσονίδῃ μινύης λόχος εἵνεκα τιμῆς.
πλέξας εὐανθῆ στέφανον τανυφύλλου ἐλαίης.
Αὐτὰρ ἐμοὶ μολπῆς γέρας ὤπασε δῖος ἰήσων,
ἐμβάδα χρυσείην γε τιταινομένην πτερύγεσσι.
λῦτο δ' ἀγὼν φήμη δὲ διέπτατο δώματος εἴσω.

κυζίκου οἰχομένου· τοῦ δ' ὡς κλύε σύγγαμος αἰνή·
στήθεα δρυπτομένη λίγ' ἐκώκυεν ἀμφὶ δὲ δειρῆς.
ἁψαμένη μήρινθα βρόχῳ ἀπὸ θυμὸν ὄλεσσε.
γῆ δ' ὑποδεξαμένη πλακὶ δάκρυα πίδακος ἧκε.
βλύζουσ' ἀργυροειδὲς ὕδωρ κρήνης ἀπὸ μέσσης,
ἀέναον· κλεινὴν δὲ περικτιόνες καλέουσι·
καὶ τότε δὴ βασιλῆα τὸν ὀνειροπόλον διὰ πύστιν
κνημὸν ἐπὶ ζάθεον· καὶ δίνδυμον ἀκρώρειαν
ὄφρά κε μητέρα λίξαιντο εὐοινίστοις ἐπὶ λοιβαῖς
ῥείην πρεσβυγενῆ, θυμὸν δ' ἀλέαιντο ἀνάσση.
Αὐτὰρ ἐγὼν ἑπόμην· φόρμιγγα δὲ μετὰ χερσὶν ἄειρον
ἄργος δ' αὖθ' ἴχανε λιπὼν εὐεργέα νῆα
ὅς γε τανυφλοίου ἐλάτης ἀμφιπλεχὲς ἔρνος
ἀμπέλου αὐαλέης, ὀξεῖ ἀπέκερσε σιδήρῳ
ξέσσε δ' ἐπισταμένως βρέτας ἱερὸν ἰδμοσύνῃσι
μίμνειν ἔμπεδον αἰὲν, ἐπεσσομένοις ἀνθρώποις.
λάασι δ' εὐτύκτοις δωμήσαντο οἶκον ἀνάσσῃ·
ἐν δ' ἄρ' ἐπειγόμενοι μινύαι, μέγα δ' ἔξοχα πάντων
αἰσονίδης, λιβάνεσσιν ἀρηρότα βωμὸν ἔτευξαν.
ᾧ ἐπὶ ταυροθύτους λοιβὰς ἠδ' ἱερὰ καλὰ
ῥέξαν ἀριστῆες, σπονδαῖσι δ' ἐτέρπετο ῥείη.
Αὐτὰρ ἔμ' ἤνωγον κλῆσαι θεὸν ἠδὲ γερῆραι.
ὄφρά κεν ἀντομένοις νόστον μελιηδέ' ὀπάσσοι·
ἀλλ' ὅτε δὴ θυέεσσι λιταῖσί τε γουνασάμεσθα
ἀργώην ποτὶ νῆα κατήλθομεν, ἐν δ' ἄρα τῖφυς
ἥρωας πρύμνηθεν ἐκέκλετο, σὺν δ' ἄρα πάντες
ἐσσύμενοι θώκοισιν ἐπὶ προτέροισι κάθιζον
βάντες ὑπὲρ θώκοιο, καὶ εἰρεσίης μνώοντο.
ἀπροφάτως δ' ἀπὸ γῆς λεπτοὶ λύοντο κάλωες
πείσματα δ' ἠπλώθη· κραιπνὸν δ' ἀπὸ δινδύμου ἄκρης

ἴκμενον οὖρον ἐφῆκε ῥέειν λιπαροκρήδεμνος.
ἡμεῖς δ' αὖτ' ἐπὶ νηὶ γεράσμια πέμπομεν ἱρὰ
βωμὸν ἐπιστέψαντες ἐπειγομένοισι πυθέσθαι
πεισματίην, τόθι πείσμαθ' ἐεργομένης λύθεν Ἀργοῦς.
Αὐτὰρ ἐπεί γ' ὀθόνας ἀκάτου πλήρωσεν ἀήτης
θεῖνε διαπρήσσουσ' ἁλιμυρέα κύματα πόντου
μύσια δὲ σχεδόθεν παραμείβετο πείρατα γαίης.
αἶψα δὲ ῥυνδακίους προχοὰς ἤμειψε θέουσα.
καλούς τ' ἐς λιμένας ψαμαθώδεας εἰσεπέρησε
κέλσε δ' ἐπ' αἰγιαλῷ προτόνοις δ' ἐπὶ χεῖρα βαλόντες
ἱστία μηρύσαντο καὶ ἀμφοτέ ἱμάσιν ἔδησαν
κλίμακα δ' ἐξώκειλαν ἐπὶ χθονός, ἐκ δ' ἔβαν αὐτοὶ
σίτου καὶ πόσιος λελιημένοι, ἀμφὶ δὲ κνάμος.
ἀργάνθου κατέφαινε βαθυσκόπελοί τε κολῶναι.
ἡρακλέης δ' ἠπείγετ' ἀν' ὑλήεντας ἐναύλους.
τόξον ἔχων παλάμαις· ὁ δὲ τριγλώχινας ὀϊστούς.
ὄφρά κε θηρήσαιτο φέροι δ' ἐπὶ δόρπον ἑταίροις
ἢ σύας, ἢ πόρτιν κεραήν· ἢ ἄγριον αἶγα.
τοῦ δ' ἀφαμαρτήσαντος ὕλας ἐξήκετο νηὸς
λάθρα ἐπισπόμενος· σκολιῆς δ' ἀλίτησεν ἀταρποῦ
ὕλῃ ἐνιπλαγχθείς· ἐν δὲ σπέος ἤλυθε νυμφῶν
λιμνακίδων· αἳ δέ σφιν ἐσαθρήσασαι ἰόντα.
κοῦρον ἔτ' ἀντίθεον, κατερύκακον ὄφρα σὺν αὐταῖς
ἀθάνατός τε πέλῃ· καὶ ἀγήραος ἤματα πάντα.
ἀλλ' ὅτε πρὸς μεσάτην ἠῶ φέρεν ὠκέας ἵππους.
ἠέλιος, κραιπνὸς δ' ἐξ οὔρεος ἔπνεεν οὖρος.
ἐν δ' ἔπεσ' ἀργενναῖς· ὀθόναις τῖφυς δ' ἐγεγώνει
νηὸς ἔσω περάαν· θινὸς δ' ἐκ πείσματα λύειν
οἱ δὲ, κυβερνητῆρος ἐφημοσύναις ἐπίθοντο.
εἰλατίδης δ' ἀνὰ πρῶτα θοῶς πολύφημος ἔβαινεν.

ὄφρα κεν ἡρακλῆα θοῶς ἐπὶ νῆα καλέσσοι
ἀλλ᾽ οὔ οἱ ξύμβλητο· μολεῖν γὰρ οἱ οὔτι πέπρωτο
φᾶσιν καλλίροον μένος ὄβριμον ἡρακλῆος.
Αὐτὰρ ἐπ᾽ ἠῶοι λυγρὴν ἐπεράσσομεν αἶαν
ἔνθ᾽ ἄμυκος βεβρύκεσσιν ὑπερφιάλοισιν ἄνασσεν.
ὅς τε πανομφαίου ζηνὸς θέμιν οὐκ ἀλεγίζων
ἆθλον ἐπὶ ξείνοισι περικτιόνων ἀνθρώπων
ὅς τις ἐπὶ σταθμοὺς ἠδ᾽ ἀστεμφῆ δόμον ἵξη
θήκατο πυγμαχίης ὑπὲρ ὅπλου πειρηθῆναι·
τὸν μὲν ἄρ᾽ ἠΐστωσε βίῃ κρατερὸς πολυδεύκης
τύψας ἀπροφάτως κεφαλὴν σκληροῖσιν ἱμᾶσι
λαοὺς δ᾽ αὖ βεβρύκων μινύαι χαλκῷ κατένηραν·
ἔνθα δ᾽ ἀφορμηθέντες, ὑπ᾽ εἰρεσίῃ δὲ καμόντες
βιθυνῶν μέγα ἄστυ πλατείῃ κέλσαμεν ἀκτῇ·
σπένδοντες προχοαῖς ἠδ᾽ ἀντιφάργεσιν ὕλαις.
ἕσπεροι αὐλισθέντες ἐφοπλισάμεθα δόρπον
ἔνθα τότ᾽ αἰνόγαμος φινεὺς ὑπερήνορι θυμῷ
δοιοὺς ἐξαλάωσε γόνους προβλῆσι τε πέτραις
θηρσὶν ἑλὼν προὔθηκε γυναίων εἵνεκα φίλτρων·
τοὺς δὲ καὶ ἀσκηθεῖς ὁπωπότας αὖθις ἔτευξαν.
παῖδε κλυτοῦ βορέου, φινεῖ δ᾽ ἄρα ὤπασαν ἄτην
ἀργαλέοιο κότου, φωτὸς δ᾽ ἀπενόσφισαν αὐγάς.
Αὐτὰρ ἔπειτα ζαμενὴς βορέης στροφάδεσσιν ἀέλλαις·
ἁρπάξας ἐκύλινδεν ὑπὸ δρυμὰ πυκνὰ καὶ ὕλας
βιστονίης· ἵνα κῆρ᾽ ὀλοὴν καὶ πότμον ἐπίσπῃ·
Αὐτὰρ ἔπειτα φινῆος ἀγηνορίδαο λιπόντες
αὖλιν ὑπὲρ μέγα λαῖτμα θαλάσσης ἐξικόμεσθα·
ἀγχοῦ κυανέαις πέτραις· ἅς μοί ποτε μήτηρ
ἡμετέρη κατέλεξε περίφρων καλλιόπεια·
οὐ γάρ οἱ ἐξυπάλυξις ὀϊζυροῖο πόνοιο.

ἀλλὰ καθειρυμέναι ἀνέμων ὀργῇσιν ἀέλλαις
ξυμβλῆτες πίπτουσιν ἐπ' ἀλλήλαισιν ἴσαι·
δοῦπος τ' ἀμπέλαγός τε καὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἵκανεν
ῥηγνυμένοιο κλύδωνος· ὀρινομένης τε θαλάσσης
κύματι παφλάζοντι περιβρέμεται ἄσπετος ἅλμη
ἀλλ' ἐγὼ ἀντιόωσα τάδ' ἀπὸ γλώσσης ἀγόρευσα.
πρύμναν ἐπεισθορέειν, ὄφρ' ἂν πεφυλαγμένος εἴη
τοῦ δέ, καὶ εἰσαΐοντος ἐπαχνώθη φίλον ἦτορ
ἐν στέρνοισι δέ κεῦθεν ἅ οἱ τελέεσθαι ἔμελλεν.
μοῦνος ἀφ' ἡρώων ἀλλὰ γλαυκῶπις ἀθήνη.
ἥρης ἐννεσίῃσιν ἐρωδιὸν ἧκε φέρεσθαι.
ἄκρην ἱστοκεραίαν. ὁ δ' ἀχαλόων πεπότητο.
πέτραις δ' ἐν μυχάτοισιν ὑπὸ πρύμνῃσιν ἀρθείς·
δινοῦνται ταὶ δ' αἶψα κραδαινόμεναι ἑκάτερθεν
σύμπεσον ἀλλήλαισι. καὶ οὐρῆς ἄκρον ἔκερσαν
ὄρνιθος. περὶ δέ σφιν ἐπώσιον ἠρήσαντο
τῖφυς δ' ἐκ προλιπόντος ἐρωδιοῦ αἰπὺν ὄλεθρον
σῖγα λαθὼν ἡρώεσσιν ἐκέκλετο· τοὶ δ' ἀΐοντες
ἱέμενοι θοὰ κύματ' ὑπηρεσίῃσι χάρασσον.
Αὐτὰρ ἐγὼ μολπῇσι παρήπαφον ἡμετέρῃσι
πέτρας ἠλιβάτους, αἳ δ' ἀλλήλων ἀπόρουσαν
κῦμα δ' ἀνερρόχθησε βυθὸς δ' ὑποείκαθε νηὶ
ἡμετέρῃ πίσυνος κιθάρῃ διὰ θέσκελον αὐδήν
ἀλλ' ὅτε δὴ πορθμοῖο κατὰ στόμα καὶ διὰ πέτρας
κυανέας ἤμειψε καλὸς δρόμος, αὐτίκ' ἄρ' αἵγε
βυσσόθεν ἐρρίζωσαν καὶ ἔμπεδον αἰὲν ἔμιμνον,
οὕτω γὰρ μοῖραι τάδ' ἐπεκλώσαντο βαρεῖαι
καὶ τότε δὴ προφυγόντες ἀδευκέα πῆμα τ' ὀλέθρου
ῥηβαντοῦ προχοαῖσι μέλαιν' ἐξικόμεθ' ἀκτὴν
νῆσον ὑπὲρ δολιχὴν θυνηΐδα τῆς ἀπάτερθεν

τέμβριος ἰχθυόεις θαλβαῖς πλημμύρεται ὄχθαις.
σαγγάριος θ᾽ ὃς κύματ᾽ ἐπιβρέχει εὐξείνοιο
ἦμος ὅτ᾽ ἐπ᾽ αἰγιαλῶν ἐπενησάμεθ᾽ εἰρεσίησιν
ἀμφὶ λύκοιο ῥέεθρον ἐκέλσαμεν, ὧ ἔπι λαοῖς
κραῖνε λύκος ποταμοῖο φερώνυμος ὅς ῥ᾽ ὑπέδεκτο
ἥρωας μινύας. ξενίῃ δ᾽ ὑπέδεκτο τραπέζῃ.
φίλετο δ᾽ αὖ νύκτας τε καὶ ἤματα συνεχὲς αἰεὶ
ἔνθα καὶ αἶσα παρέσχε καταφθίσθαι δύο φῶτας
ἀμπυκίδην ἴδμωνα κυβερνητῆρα τε τίφυν
τὸν μὲν, δὴ κατὰ σῶμα λυγρὴ ἠρείσατο νοῦσος
τὸν δ᾽ ἔκτανε θήρσυς ἄγριος· αὐτὰρ ὁ τοῖς γε
τύμβους χευάμενοι πολιὴν ἐπένησαν θαλλήν.
ἀγκαίῳ πίσυνοι· τὸν γὰρ φάσαν ἴδριν ἁπάντων
ναυτιλίης· σφετέρῃσι δαημοσύνῃσι κεκάσθαι.
Αὐτὰρ πηδαλίων οἰήια λάζετο χειρὶ
νῆα κατιθύνων ἐπὶ παρθενίοιο ῥέεθρα
ὃν δὴ καλλίχορόν μιν ἐπώνυμον οἱ καλέουσιν
ὅν τοι ἐγὼ μύθοισιν ἐπὶ προτέροισιν ἔλεξα
ἔνθεν ἄκραν προβλῆτα παραπλώσαντες ἔβημεν
γῆν ἐπὶ παφλαγόνων τὴν δὴ παράμειψε θέουσα
ἀργὼ, ὑπὲρ μέγα λαῖτμα καραμβιάκην δ᾽ ἵκετ᾽ ἄκρην
ἣ ἐνὶ θερμώδων κεῖται, ἅλυός τε ῥέεθρον
βάλλον ἐπ᾽ αἰγιαλὸν δίνας ἁλιμυρέας ἕλικον.
νέρθε δ᾽ ὑποθρώσκουσι βορειάδος ἀντίον ἄρκτου
μακρὰ θεμισκύρης βοιαντίδος ἄψεα κεῖται.
ἄγχι δ᾽ ἀμαζονίδων δαμνίππων ἄστεα κεῖται.
καὶ χάλυβες· τιβαρηνά τ᾽ ἔθνη λαοί τ᾽ ἐπὶ χέρες
μίγδην ἐν μοσσύνοισι πέδον τριναιετάουσι.
λαιὰ δ᾽ ἐπιπλώσαντες ἐκέλσαμεν αἰγιαλοῖσι.
ἧχί τε μαῦροι ἔσαν μαριανδύροισιν ὅμουροι

νέρθε δὲ τοι ἑλίκης, δολιχὸς παρακέκλιται αὐχὴν
ἔνθα δ' ὑπωρείησιν ἐπὶ προβλῆσι κυκλοῦται
τηλεφανεῖς αὐλῶνος ὑπὲρ μυχὸν εὐρέα κόλπου
οὗ σύμης ὄρος ἐστὶ, πολύς τ' εὐθαλὴς λειμὼν
ἔνθα δ' ἀράξου ῥεῦμα μεγαβρεμέτου ποταμοῖο
ἐξ οὗ θερμώδων φᾶσις, τάναϊς τε ῥέουσιν.
οὗ κόλχων κλυτὰ φῦλα καὶ ἡνιόχων, καὶ ἀραξῶν.
ὃν παραμειβόμενοι μυχάτοις ἐπεπλέομεν ὅρμοις.
οὔρων· χιδναίων τε· χαρανδαίων· σολύμων τε.
ἀσσυρίων· τελέων· προχαὶ δ' ἀγκῶνα σινώπης
καὶ φιλύρας ναέτας τε· καὶ ἄστεα πυκνὰ σαπείρων,
βύζηράς τ' ἐπὶ τοῖσιν· ἰδ' ἄξενα φῦλα σιγύμνων.
ἵκετο δ' ὑπὸ πνοιῆς ἀνέμου πλησίστιος ἀργὼ
ὄρθριον ἐρχομένης ἠοῦς ἐπ' ἀπείρονα κόσμον
ἕσπερ' ἐπ' ἀξείνου φᾶσιν κατὰ καλλιρέεθρον.
ἀγκαῖος δ' ἤνωγε παραιφάμενος ἐπέεσσι.
λαίφεά τε στέλλειν, καὶ ἐπ' ἰκρίων αὖθι χαλάσσαι.
ἱστὸν ἀνακλίναντας· ὑπ' εἰρεσίῃ δὲ νέεσθαι.
Αὐτὰρ ἐπεὶ ποταμοῖο διὰ στόμα πρηὺ ῥέοντος
ἱκόμεθ' αὐτίκ' ἄρα στέφανον καὶ τεῖχος ἐρυμνὸν
αἰήτου κατέφαινε καὶ ἄλσεα· τοῖς ἐπὶ κῶας
χρύσεον ἠώρητο χαλαζαίῃ ἐπὶ φηγῷ
ὣς οἱ μὲν, τὰ ἕκαστα πονήατο, αὐτὰρ ἰήσων·
αὐτίκα μερμήρι κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν.
ξυνὴν μὲν μινύαισιν ἄδην ἀνεκέκλετο φωνήν.
ἠέ γ' ἐπ' αἰήταο μόλῃ δόμον οἶος ἀπ' ἄλλων
μειλιχίοις στέρξῃ τε παραιφάμενος ἐπέεσσιν,
ἠὲ μεθ' ἡρώεσσι καὶ ἐς μόθον αὐτίκα λύσσοι
ἀλλ' οὐ γὰρ μινύαισιν ἐπήνδανε πᾶσι νέεσθαι.
δεῖμα δ' ἐνὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ λευκώλενος ἥρη,

ἀμβολίην θ' ἵνα δή τε λέσῃ τάπερ αἶσα γενέσθαι.
ὦκα δ' ἄρ οὖλον ὄνειρον ἀπ' οὐρανοῦ ἧκε φέρεσθαι
εἰς δόμον αἰήταο. συνθεὶς δ' ὅγε δεῖμα πέλωρον
ἔσκηψεν βασιλῆα περὶ φρένας ὄσσιν ἔδοξε
παρθένου ἣν ἀτίταλλεν ἐνὶ μεγάροισιν ἑοῖσι.
μηδείας κόλποισιν ἐν ἱμερτοῖσι συνῆναι.
ἀστέρα παμφανόωντα δι' ἠερίοιο πορείης.
ἥδ' ἐπεὶ ἐν πέπλοισι λάβεκε χαρηότι θυμῷ
ἧκε φέρουσ' εἰς χεῦμα ἐϋρύτου ποταμοῖο
φάσιδος. ἀστέρα δ' αἰὲν ἀναρπάξαντα ῥέεθρον.
οἴχεσθαι πόντοιο δι' ἀξείνοιο φέροντα
ταῦτα δ' ἐσαθρήσας, δολίου ἐξέσυτο ὕπνου.
ἀπροφανὲς στυγερὸν δὲ περὶ φρένας εἵλκετο δεῖμα
ἆλτο δ' ἄρ ἐξ εὐνῆς. δμωσὶ δὲ οἱ ὦκ' ἐπέτελλεν
ἵππους ἐντύειν ὑπὸ δὲ ζεύξασθαι ἀπήνην.
ὄφρα κε μηλίξαιτο κιὼν ἐπὶ ῥεῖθρον ἐραννόν.
φᾶσιν δινήεντα. σὺν ἐνδαπίης μέγα νύμφαις.
ψυχάς θ' ἡρώων ὅσαι τ' ἐπὶ ῥεῖθρον ἄμειβον.
θυγατέρας δὲ ἐκάλυζε θυώδεος ἐκ θαλάμοιο
χαλκιόπην σὺν παισὶν ἀποφθιμένου φρίξοιο.
ἠδ' ἁπαλὴν μήδειαν ἀριπρεπὲς εἶδος ἔχουσαν
παρθένον αἰδοίην. ὄφρ' ἂν συνέποιντο κιόντι.
ἄψορρος δ' ἀπάνευθε δόμους ναίεσκε πόληος.
ἅρμα δ' ἐπὶ χρύσειον ἔβη μέγα θυγατέρεσσιν.
αἰήτης. τὸν δ' αἶψα διὲκ πεδίου φέρον ἵπποι.
χεῖλος ὑπὲρ ποταμοῦ δονακώδεος ἔνθα περ αἰεὶ
ἀγχωλὰς ῥείθροισι. καὶ ἱερὰ καλ' ἐκόμιζον.
κείναισι δ' ὄχθαισιν ὑπόδρομος ἤλυθεν ἀργὼ,
καί ῥα τότ' αἰήτης ἐσέδρακεν ἐν δ' ἄρα πολλούς.
ἑξείης ἥρωας ὁμιλαδὸν ἑδριόωντας

ἀθανάτοις ἴκελος. περὶ γὰρ ῥά ἑ τεύχεα λάμπε·
τοῖσι δ' ἄρ' ἐν πάντεσσι μετέπρεπε δῖος ἰήσων.
ἥρη γὰρ περὶ πάμπαν ἐτίετο. καί οἱ ἔδωκε
κάλλος τε μέγεθός τε καὶ ἠνορέην ὑπέροπλον.
ἀλλ' ὅτε δὴ σχεδὸν ὄντες ἐπ' αἰγιάλοις βάλον ὄασε·
αἰήτης μινύαι τε περιφρένα παχνώθησαν·
πρόσθε γὰρ αἰήτης μὲν ἐφ' ἅρματος ἠέλιος ὥς·
λάμπετο μαρμαρυγαῖσι πέρι χρυσέων ἀπὸ πέπλων
ἀμφὶ δέ οἱ στεφάνην κεφαλὴ ἔχε θυσανόεσσαν·
ἀκτῖσιν φλογέαις· σκῆπτρον δ' ἐν χερσὶν ἐνώμα·
ἀστεροπαῖς ἴκελον· δοιὼ δ' ἑκάτερθεν ἔκιστον
θυγατέρες. ταῖς γάρ κεν ἀγαλλόμενος πεφόρητο·
σμερδνὸν ὑπ' ὀφθαλμοῖσι δ' ἐσέδρακε νηὶ πελασθείς.
καί οἱ ἀπὸ στηθέων βριαρὴν ἀνενείκατο φωνήν.
δεινὸν ὁμοκλήσας· μέγα δ' ἀντιάχων ἐγεγώνει.
φράζετον οἵτινες ἐστέ. τί δὲ χρέος ὑμᾶς ἱκάνει.
ἢ πόθεν ἐλδομένοισι κυτηίδα γαῖαν ἀμεῖψαι.
οὐδ' ἄρ' ἐμὴν ἀλέγοντες ἀνακτορίην πεφόβησθε.
οὐδὲ λεὼν σκήπτροισιν ἐπίρανον ἡμετέροισι
κόλχων, οἵκεν ἀρηιδορυσσόοι εἰσὶν ἀτηρεῖς
μόθον ἱεμένοις· εὖ εἰδότες ἶφι μάχεσθαι.
Ὣς ἔφαθ' οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ·
αἰσονίδῃ δ' ἄρα θάρσος ἐνὶ πραπίδεσσιν ὄπασσεν
ἥρη πρέσβα θεά· μέγα δ' ἀντιάχων ἐγεγώνει.
οὔτε νυ ληιστῆρες ἱκάνομεν οὔτε τιν' ἄλλην
γαῖαν ἐπιστρωφῶντες ἐγείρομεν ὕβριος αἴσῃ.
ἔργ' ἀδικ' ἀνθρώποισιν ἃ δὴ πολέες μεμάασι·
τετλάμεν ἐν βιοτῇ κέρδους ἕνεκεν σφετέροιο
ἀλλά μοι ἆθλον ἔταξε ποσειδῶνος φίλος υἱός
πατροκασίγνητος πελίας. χρύσεον ποτὶ κῶας·

λαζομένους ἀφικέσθαι ἐϋκτιμένην ἐς ἰωλκόν.
οὐδ᾽ ἔτι δὴ νώνυμοι ἐμοὶ ἐρίηρες ἑταῖροι.
οἱ μὲν γὰρ μακάρων· οἱ δ᾽ ἡρώων γένος ἐσμὲν
οὐδ᾽ ἔτι μὴν πολέμων ἀδαήμονες οὐδὲ μόθοιο
ξεῖνοι δ᾽ εὐχόμεθ᾽ εἶναι ἐφέστιοι· ὡς γὰρ ἄμεινον.
Ὣς φάτο· τοῦ δ᾽ ἄρα θυμὸς ὀρίνετο ἶσος ἀέλλῃ
αἰήτεω· καὶ σμερδνὸν ἐσέδρακεν ὀφθαλμοῖσιν.
φρικτὸν ἐφ᾽ ἡρώεσσι δόλον καὶ μῆτιν ὑφαίνων.
ὀψὲ δὲ δὴ μινύαισι τοίην ἀνενείκατο φωνήν.
εἰ μὲν δὴ κόλχοισιν ἀρηϊφάτοισιν ἐσάντα·
μαρναμένοις ἐπιθῆσθον, ἀποφθίσειν μένος ἀνδρὰς
ἔλπεσθ᾽ ὥσκεν ἀδήριτον γέρας ἔσσετ᾽ ἐν ὑμῖν·
κῶας ἀειρομένους ἰέναι πρὸς πατρίδα γαῖαν.
εἰ δέ γε ταῦροι ἐόντες ὑποκλίνητε φάλαγγι
ἡμετέροι· τότε νῆα καταφθιμένοισι κεάξαι.
εἰ δέ κε μοι πείθησθε τὸ καὶ πολὺ κέρδιόν ἐστι.
κρίναντες τίν᾽ ἄριστον ἢ ὃς βασιλεύτερός ἐστιν.
ὄφρα κε πειρηθεὶς ἀέθλων οὓς αὐτὸς ἐνίσπω.
κῶας ἕλῃ χρύσειον, ὃ καὶ γέρας ἔσσεται ὑμῖν.
Ὣς εἰπὼν ἵπποισιν ἐκέκλετο, τοὶ δ᾽ ἄρ᾽ ὀπίσσω
βῆσαν ἀμειβόμενοι. μινύαις δ᾽ ἄχος ἔπλετο θυμῷ
καί ῥα τόθ᾽ ἡρακλῆος ἔχον πόθον, οὐ γὰρ ἔμιμνον.
ἔθνος ἀμαιμάκετον κόλχων, καὶ θούριον ἄρην.
νῦν δέ σοι ὦ μουσαῖε παραδρομάδην ἀγορεύσω·
οἷά περ αἰνόμοροι μινύαι πάθον ἠδ᾽ ὅσ᾽ ἔρεξαν.
ὥς τ᾽ ἀψόρρος ὄρουσ᾽ ἐκ δώματος αἰήταο·
ἄργος ἐϋμμελίης φρίξου παῖς ὅν ῥα ἔτικτε.
χαλκιόπη· τῷ γὰρ παρελέξατο πατρὸς ἐνιπῇ.
ἡνίχ᾽ ὑπὲρ νώτῳ κριοῦ κόλχοισι πελάσθη.
ἀγγέλλων μινύαισιν, ἃ δὴ τελέεσθαι ἔμελλε.

σφῆσιν ἀτασθαλίῃσι πολυφθόρου αἰήταο.
ἠδ᾽ ὡς παρθενίοις αὐτοῦ φίλτροις ἐδαμάσθη.
αἰνόγαμος μήδεια θεᾶς ἥρης διὰ βουλάς.
ἐν γὰρ οἱ ἵμερον ὦρσεν ἐρωτοτρόφος κυθέρεια.
ἧκε δ᾽ ἄρ᾽ ἰὸν ὑπὸ σπλάγχνοις δασπλῆτις ἐριννύς.
ὥστε βόας ζεύγλαισι δαμάσσατο πυρὶ πνέοντας.
τετράγυον θέμενος σπόρον αὔλακι τόν ῥ᾽ ἐκόμισσε.
φρίξος ἀμελίης, ὅτ᾽ ἔβη δόμον αἰήταο.
ἕδνον ἐνυάλιόν τε δρακοντείων ἀπ᾽ ὀδόντων.
ἠδ᾽ ὡς δυσμενέων σπαρτῶν στάχυν ἐξενάριξεν,
αὐτοφόνῳ παλάμῃ. πῶς δ᾽ ἀγλαὸν ἤρατο κῦδος
αἰσονίδης. ὥς τ᾽ ἦλθε δι᾽ ἐκ μεγάρων λεκαθοῦσα.
λῖτι καλυψαμένη ἑανῷ διὰ νύκτερον ὄρφνην,
παρθένος αἰνολεχής. περὶ γὰρ ῥα ἑτεῖρον ἔρωτος
νηὸς ἐπ᾽ ἀργῴας πελάσαι. καὶ πότνι᾽ ἀνάγκη
οὔτιν᾽ ὀπιζομένη πατρὸς χόλον οὐκ ἀλέγουσα.
ἠδ᾽ ὡς ἀμφιπλακεῖσα περιπτύξασά τε μορφάς.
στέρνά τε μαιμώωσα κύσεν, χαρίεν τε πρόσωπον.
δάκρυσι πλημμύρουσα γενειάδας οὐδέ τιν᾽ αἰδῶ
ἔσχε πόθων ἥρωας. ἐλαυνομένη δ᾽ ὑπὸ φίλτρων.
παρθενίην ἔρριψε. γάμων τ᾽ ἀνήνορα θυμόν.
ἀλλά τ᾽ αὖ πολλὰ καὶ ἐσύστερον αὖθις ἀκοῦσαι.
ἀλλ᾽ ὅτε δὴ μήδεια λίπεν δόμον αἰήταο
λαθριδίη. καὶ νηὸς ἐφ᾽ ἡμετέρης ἐπελάσθη,
δὴ τότ᾽ ἄρα κατὰ θυμὸν ἐμηδόμεθ᾽ ὄφρα μολόντες
ἀμφ᾽ ἱερῆς φηγοῖο δέρας χρύσειον ἕλωμεν.
ῥᾶστα περὶ φρεσὶ δ᾽ ἧσι δοκεύομεν, οὐδέ τις ἡμῶν
ἔγνω μόχθον ἄελπτον, ἐφέσπετο γὰρ μέγα ἔργον
πᾶσιν ἐφ᾽ ἡρώεσι, κακῶν δ᾽ ἀνεφαίνετο πυθμήν.
πρόσθε γὰρ αἰήταο δόμων ποταμοῖο τ᾽ ἐρυμνοῦ

ἐννέ' ἐπτ' ὀργυιῶν ἕρκος περιμήκετον ἄντην
φρουρεῖται πύργοισι καὶ εὐξέστοισι μύδροισιν
ἑπτὰ περιστεφάνοισι κυκλούμενον, ἐν δ' ἄρα τρισσαὶ
χαλκήρεις πυλαὶ εἰσι πελώριοι· ἐν δ' ἄρα ταῖσι
τεῖχος ἐπιθρώσκει· περὶ δ' αὖ χρύσειαι ἐπάλξεις.
Αὐτὰρ ἐπὶ σταθμοῖο πυλῶν τηλῶπις ἄνασσα
ἵστανεν αἰθύσσουσα πυρὸς σέλας, ἣν κένυ κόλχοι
ἄρτεμιν ἐμπυλίην κελαδοδρόμον ἱλάσκονται
δεινήν τ' ἀνθρώποισιν ἰδεῖν, δεινήν τ' ἐσακοῦσαι.
ἢν μήτις τελεταῖς πελάσῃ, καὶ θύσθλα καθαρμῶν.
ὅσσα περ ἀρρήτειρα καθάρματα μύστις ἔκευθε
δεινολεχὴς μήδεια κυνηλάσιν μίγα κούραις.
οὐδέ τις ἐνδοτέρω κείνην ὁδὸν εἰσεπέρησεν.
ἐνδάπιος ξεῖνός τε βροτῶν ὑπὲρ οὐδὸν ἀμείψας.
εἴργει γὰρ πάντη δεινὴ θεὸς ἡγεμόνεια.
λύσσαν ἐπιπλείουσα ὑπὲρ χαλινοῖς σκυλάκεσσιν
ἐν δέ σφιν πυμάτων μυχῷ ἕρκεος ἄλσος ἀμείβει
δένδρεσιν εὐθαλέεσσι κατάσκιον, ᾧ ἔνι πολλαὶ
δάφναι τ', ἠδὲ κράνειαι, ἰδ' εὐμήκεις πλατάνιστοι.
ἐν δὲ πόαι ῥίζῃσι κατηρεφέες χθαμαλῇσιν.
ἀσφόδελος, κλύμενός τε, καὶ εὐειδὴς ἀδίαντος.
καὶ θρύον, ἠδὲ κύπειρον, ἀριστερεών τ' ἀμενηνά.
ὅρμιόν τε, καὶ εἰρύσιμον, κυκλαμίς τε θεουδής.
στοιχάς, παιονίη τε, κατερπέστε πολύκνημον.
μανδραγόρης, πόλιόν τ', ἐπὶ δὲ ψαφαρὸν δίκταμον
εὔοδμός τε κρόκος ἰδὲ κάρδαμον, ἐν δ' ἄρα κῆμος
σμίλαξ, ἠδὲ χαμαίμηλον, μήκωντε μέλαινα
ἄλκυα, καὶ πάνακες καὶ κάρπασον, ἠδ' ἀκόνιτον.
ἄλλά τε δηλήεντα κατὰ χθόνα πολλὰ πεφύκει
μέσον δ' ἠερόμηκες ἐπὶ στύπος ἄλσεϊ πολλῷ.

ἥπλωται φηγοῖο πέριξ κλαδέεσσιν ἐρυμνὸν
ἐν δ' ἄρα οἱ χρύσειον ἐπεκρέματ' ἔνθα καὶ ἔνθα
ὄρπηκος ταναοῖο δέρας, τόκεν αἶψα δοκεύοι
δεινὸς ὄφις θνητοῖς ὀλοὸν τέρας οὐ φατὸν εἰπεῖν
χρυσέαις γὰρ φολίδεσσιν ἐθείρεται· ἐν δ' ἄρα πρέμνον
ἀπλάτοις ὁλκοῖσι φορεύμενος ἀμφιπολεύει
σῆμα χαμαιζήλοιο διός, ποτὶ κῶας ἀμείβων
φρουραῖς ἀδμήτοις δ' ἐπιμαίεται ἄμμορος ὕπνου
γλαυκοῖς ἀμφ' ὄσσοισιν ἀναιδέα κανθὸν ἑλίσσων.
Αὐτὰρ ἐπεὶ κλύομεν τόδ' ἐτήτυμον ὥς ἐτέτυκτο
ἀμφί γε μουνυχίης ἑκάτης φρουρῆς τε δράκοντος
πάνθ' ὅσα οἱ κατέλεξεν ἀριφραδέως μήδεια
διζόμεθ' ἢ μὲν ἄελπτον ὀϊζυροῖο πόνοιο
ὡς κενὴν ἀγροτέρην μειλιξάμενοι πεπίθοιμεν·
ἠδ' ὡς θῆρα πέλωρον ἱκοίμεθα, τόφρ' ἀνελόντες
δέρμ' ἀπονοστήσωμεν ἑὴν ἐς πατρίδα γαῖαν
καὶ τότε δὴ μετὰ πᾶσιν ὁμόκλεεν ἡρώεσσι
μόψος· ὁ γάρ τ' ἐδάη σφῆσι τάδε μαντοσύνῃσιν
ὄφρ' ἐμὲ γνάσωνται ἐπιστείβωσι δὲ ἔργον.
ἄρτεμιν ἱλᾶσθαι θέλξαι δ' ὑπερήνορα θῆρα
ὡς οἱ μὲν λίαον τὸ περισσαδὸν, αὐτὰρ ἔγωγε
αἰσονίδην ἐκέλευσα δύω δὴ φῶτε κραταιὼ
κάστορά θ' ἱππόδαμον, καὶ πὺξ ἀγαθὸν πολυδεύκεα
μόψον τ' ἀμπυκίδην ἰέναι παρὸς τέρματα μόχθου
Αὐτὰρ ἐμοὶ μήδεια συνέσπετο μούνη ἀπ' ἄλλων
ἡνίκα δ' εἰς σηκοὺς ἱκόμην ζάθεόν τε θεράπνην
χώρῳ ἐπὶ πλακόεντι βόθρον τρίστοιχον ὄρυξα.
φιτροὺς τ' ἀρκεύθοιο καὶ ἀζαλέης ἀπὸ κέδρου.
ῥάμνου τ' ὀξυτέροιο πολυκλαύτων τ' αἰγείρων
ὦκα φέρων ἔνησα πυρὴν ἔμπροσθε βόθροιο.

πολλὰ δέ μοι φέρε πάμπαν, ἐπισταμένη μήδεια
φωριαμοῦ ἀνελοῦσα θυώδεος ἐξ ἀδύτοιο.
αὐτίκα δ' ὑλαοπλάσμα θ' ὑπὸ πέπλοις ἐπονούμην
ἂν δὲ πυρὴν ἐπέβαλλον, ἰδ' ἔντομα θύματ' ἔρεζον
σκύμνους παμμέλανας σκυλάκων τρισοὺς ἱρεύσας,
αἵματι δ' αὖ χάλκανθον ἰδὲ στρούθιον ἔμιξα
κνῆκόν τε, χισὴν, ἐπί τε ψύλλιον ἀειδές.
ἄγχουσάν τ' ἐρυθρὴν, ἰδὲ χάλκιμον, αὐτὰρ ἔπειτα
νηδύας ἐμπλήσας σκυλάκων, φιτροῖσιν ἔθηκα.
ὕδατι ἴξ δ' αὖ μας χολάδας χεόμην περὶ βόθρον
ὄρφνι νάθ' ἑσσάμενος φάρη, καὶ ἀπεχθέα χαλκὸν
κρούων ἐλλισάμην, αἱ δ' ὀτραλέως ἐπάκουσαν.
ῥήξασαι κενεῶνας ἀμειδήτοιο βερέθρου
τισιφόνη τε, καὶ ἀληκτὼ, καὶ δῖα μέγαιρα.
πεύκαις ἀζαλέαις φόνιον σέλας ἀΐσσουσαι.
καίετο δ' αὐτίκα βόθρος ἐσμαράγει δ' ὀλοὸν πῦρ.
λιγνὺς δ' αἰθαλόεσσα χύθη περιμήκετα καπνόν.
αὐτίκα δ' ἐξ ἀΐδαο διὰ φλογὸς ἠγέρθησαν
δειναὶ, θαμβήτειραι, ἀπηνέες, ἀπροσόρατοι.
ἡ μὲν γὰρ, δέμας ἔσχε, σιδήρεον, ἥν καλέουσι
πανδώρην χθόνιοι, σὺν δ' αἰολόμορφος ἵκανε
τρισοκέφαλος, ἰδεῖν ὀλοὸν τέρας, οὔτι δαητόν.
ταρταρόπαις ἑκάτη. λαιοῦ δ' ἄρ ἐπέασσεν ὤμου
ἵππος χαιτήεις· κατὰ δεξιὰ δ' ἦεν ἀθρῆσαι
λυσσῶπις σκυλάκη· μέσση δ' ἔφυ ἀγριόμορφος.
χερσὶν δ' ἀμφοτέραις ἔχεν ἄορα κωπήεντα.
ἐγκύκλιαι δὲ δινεῦντο περὶ βόθρον ἔνθα καὶ ἔνθα
πανδώρη, ἑκάτη τε. συνεσαίνοντο δὲ ποιναί.
ἡ δ' ἄφαρ ἀρτέμιδος φρουρὸν δέμας ἧκε χαμᾶζε

πάγχυς ἐκ χειρῶν, ὁ δ' οὐρανὸν ἤραρεν ἄυε,
σαῖνον δὲ σκύλακες πρόπολοι, λύοντο δ' ὀχῆες
κλῄθρων ἀργυρέων, ἀνὰ δ' ἔπταντο καλὰ θύρετρα
τείχεος εὐρυμενοῦς· ὑπεφαίνετο δ' ἄλσος ἐρυμνόν·
Αὐτὰρ ἐγὼν ὑπὲρ οὐδὸν ἔβην· τῆμος δέ τε κούρη
αἰήτεω μήδεια. καὶ αἴσονος ἀγλαὸς υἱός.
τυνδαρίδαι τ' ἤπειγον ὁμοῦ, σὺν δ' εἵπετο μόψος.
ἀλλ' ὅτε δὴ σχεδόθεν κατεφαίνετο φηγὸς ἐραννή,
κρηπίς τε ξενίοιο διός, καὶ βώμιος ἕδρη·
ἔνθα δράκων ὁλκοῖσιν ὑπὸ πλατέεσσιν ἑλιχθεὶς
δινώων ἀνάειρε κάρα, βλοσυρόν τε γένειον
αἰνὸν δ' ὀλοὸν σύριγξ', ἐπὶ δ' ἔβραχεν ἄσπετος αἰθήρ.
δένδρεα δ' ἐσμαράγησε κραδαινόμεν' ἔνθα καὶ ἔνθα
κρημνόθεν ἐκ ῥίζης, ἰάχησε δὲ σύσκιον ἄλσος·
αὐτὰρ ἐμὲ ἤδ' ἑτάρους τρόμος ἔλλαβε, νόσφι δὲ μούνη
μήδει' ἐνὶ στέρνοις ἀκαμπέα θυμὸν ἐνώμα·
δρέψατο γὰρ παλάμῃσι λυγρῶν ἀποθρίσματα ῥιζῶν·
καὶ τότ' ἐγὼ φόρμιγγος ἐφήρμοσα θέσκελον ὀμφήν,
κλάγξας δ' ἄρ' ἐξ ὑπάτης χέλυος καρυηχέα φωνὴν
σιγαλέως ἄφθεγκτον ἐμοῖς ὑπὸ χείλεσι πέμπον.
κλῇξα γὰρ ὕπνον ἄνακτα θεῶν, πάντων τ' ἀνθρώπων,
ὄφρα μολών, θέλξειε μένος βριαροῖο δράκοντος·
ῥίμφα δέ μοι ὑπάκουσε, κιχάνε δ' ἦκ' ἐπὶ γαῖαν·
κοιμίσας δ' ὅγε φῦλα πανημερίων ἀνθρώπων
καὶ ζαμενεῖς ἀνέμων πνοιάς, καὶ κύματα πόντου,
πηγάς τ' ἀενάων ὑδάτων, ποταμῶν τε ῥέεθρα,
θῆρας τ', οἰωνούς τε, τά τε ζώει τε, καὶ ἕρπει
ἀνάζων ἄμειψεν ὑπὸ χρυσέαις πτερύγεσσιν.
ἷξε δ' ὑπὸ στυφελὸν κόλχων εὐανθέα χῶρον·

κῶμα δ' ἄφαρ κατέμαρψε πελωρίου ὅγε δράκοντος,
ἰσοπαλὲς θανάτῳ, δολιχὴν δ' ἀμφ' αὐχένι δειρὴν
θῆκε καρηβαρέων φολίσιν. θάμβησε δ' ἰδοῦσα
αἰνόποτμος μήδεια, καὶ αἴσονος ἀγλαὸν υἷα
ἧκ' ἐπιθαρσύνουσα θοῶς τρέμνοιο λαβέσθαι
κῶας χρυσεόμαλλον, ὃ δ' οὐκ ἀπίθησεν ἀθρήσας.
αὐτὰρ ἀειράμενος δέρας ἄπλετον, ἷκτ' ἐπὶ νῆα.
ἥρωες μινύαι μέγ' ἐγήθεον, ἂν δ' ἄρα χεῖρας
ἀθανάτοις ἤειραν, οἳ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν.
ὣς οἱ μὲν περὶ κῶας ὀπώπεον, αἶψα δ' αἰήτης
ἀμφιπόλων ἤκουσεν ἀποιχομένην μήδειαν
ὦκα δ' ἄρ' ἀψύρτῳ ἐπετέλλετο λαὸν ἀγείρειν.
μαστεύειν δ' ἄρα παῖδα κασιγνήτην καὶ ὄπατρον.
ἀλλὰ ὅς ὠκὺς ἔπειγε παρὰ προχοὰς ποταμοῖο
εἰς λόχον ἡρώων, ἔκιχεν δ' ἄρα παρθένον αἰνήν.
νὺξ δὲ τότ' ἀστροχίτων μέσσην παρήμειβε πορείαν
ἐκ δ' ἐτελέσθη δόλος στυγερὸς, καὶ κῆρες αἰδναὶ
μηδείης ὑπ' ἔρωτος ἐρικλυτοῦ ἀψύρτοιο.
ὃν ῥα κατακτείναντες, ἐπὶ προχοὰς μεθέηκαν
ὀρνυμένου ποταμοῖο. φέρεν δ' ὅγε πνεύματι κραιπνῷ.
θεινόμενος δὲ δίναις, εἰσηῦμ' ἁλὸς ἀτρυγέτοιο
κέλσεν ὑπὲρ νήσων, ἀψυρτίδας ἃς καλέουσιν.
ἀλλ' ἄρα οὔτι λάθον δί' ἐπόψιον, ἠδὲ θέμιστας.
αὐτὰρ ἐπεὶ νηὸς μὲν ἔσω κίον, ἐκ δ' ἑκάτερθεν
ὄχθης πείσματ' ἔκοψαν, ὑπ' εἰρεσίης δὲ θοῇσι.
πλεῖον ἐπειγόμενοι ποταμοῦ τάμον, οὔτι κατ' ἰθὺ
πόντον ἐπ' ἰχθυόεντα διὰ στόμα φάσιδος εὐρὺ
ἱέμεθ'· ἀμπλακίῃ δ' ἐφορεύμεθα πολλὸν ὀπίσσω
αἰὲν ἀναπλείοντες, ἐλείπετο δ' ἄστεα κόλχων

ἀφραδέσι μινύαις, σκοτερὴ δ' οὖν ἔτι ἀμφέχεν ὄρφνη.
Αὐτὰρ ἐπειγόμενοι θέομεν ῥόον ἀφραδίῃσι
μεσάτιοι πεδίοιο, βροτοὶ δέ μιν ἀμφινέμονται
γυμνοί, βουνόμαι τε, καὶ ἄρκυες ἀγροιῶται,
κερκετικόν τ' ἀνδρῶν φῦλον, σιντῶν τ' ἀρβώχων.
οἱ μήσαντο μεσηγὺ χαρανδαίων τ' αὐλώνων
καυσάκιον παρὰ πρῶνα, διὰ στεινῆς ἐρυθείας.
ἀλλ' ὅτ' ἀπ' ἀντολίης ἐφάνη τερψίμβροτος ἠὼς
ποιανθεῖ νήσῳ προσεκέλσαμεν, ἔνθα δὲ διασοὶ
χεύμασιν ἀπλώτοισι περισχίζουσι ῥέεθρα
φᾶσις τ' εὐρυμενὴς, ἀκαλαρρείτης τεσαράγγης.
τόν ῥα πλημμύρουσα διὰ χθονὸς εἰς ἅλα πέμπει
μαιῶτις καναχηδὸν ἐλειονόμου διὰ ποίης.
καὶ τότ' ὑπ' εἰρεσίῃ πλέομεν διὰ νύκτα, καὶ ἦμαρ.
διασαῖς δ' ἐν τριμόροισι βοὸς πόρον ἐξικόμεσθα
λίμνης. ὅν τε μεσυγύβοο κλόπος οὔποτε τιτὰν
ταύρῳ ἐφεξόμενος βριαρῷ πόρον ἔσχισε λίμνης.
καί ῥα πανημερίῃσι πονεύμενοι εἰρεσίῃσι
μαιώτας πρώτας ἀφικάνομεν ἀβροχίτωνας,
ἠδὲ γελωνὸν ἔθνος, βαθυχαίτων τ' ἄπλετα φῦλα.
σαυρομάτας τε, γέτας τε κεγυμναίους, κέκρυφάς τε,
ἀρσωπάς τ' ἀριμάσθας ἔθνη πολυπήμονα λαῶν.
ὧν περιναιετάει ἐν γῇ μαιώτιδα λίμνην.
Αὐτὰρ ἐπεὶ κέντοισι δύην ἀμέγαρτον ἔθηκαν
ἀθάνατοι, πύματον δὲ βυθοῦ διαμείψαμεν ὕδωρ
ὄχθῃσι χθαμαλῇσιν ἀποβλύει αἰπὺ ὄλεθρον
ῥοίζῳ ἐλαυνομένη. καναχεῖ δέ τοι ἄσπετος ὕλη.
ἀρκτῴοις πρατέεσσιν ἐπέρχεται ὠκεανόνδε.
τῷ ῥα τότ' ἁρπαχθεῖσα διὰ στόματος ἤιεν ἀργώ.

ἐννέα μὲν νύκτας τε καὶ ἤματα μοχθίζοντες
λείπομεν ἔνθα καὶ ἔνθα, βροτῶν ἀπηνέα φῦλα
πακτῶν ἀρκτέων τε γένος, λελίων τ᾽ ἀγρώχων.
τοξοφόρους τε σκύθας ἄρεος πιστοὺς θεράποντας,
ταύρους τ᾽ ἀνδροφόνους, οἳ ἀμειδέα θύσθλα φέρουσι
μουνυχίῃ βροτέῳ δ᾽ ἐπιδεύεται αἵματι κρητήρ.
ἂν δ᾽ ἄρ᾽ ὑπερβορέους νομάδας, καὶ κάσπιον ἔθνος.
Αὐτὰρ ἐπεὶ δεκάτη ἐφάνη φαεσίμβροτος ἠὼς,
ῥιπαίους αὐλῶνας ἐκέλσαμεν, ἐκ δ᾽ ἄφαρ ἀργὼ
ἄιξεν ἐπιπροθέουσα διὰ στεινοῖο ῥεέθρου.
ἔμπεσε δ᾽ ὠκεανῷ, κρόνιον δέ ἑ κικλήσκουσι
πόντον ὑπερβορέην μέροπες, νεκρήν τε θάλασσαν.
οὐκέτι δὲ προφυγεῖν ἐδοκοῦμεν λυγρὸν ὄλεθρον,
εἰ μὴ ἄρ᾽ ὁρμαίνουσαν ὑπὸ κρατερῆφι βίηφι
νῆα μολεῖν ἰθὺ ἐπὶ δεξιὸν αἰγιαλοῖο
ἀγκαῖος ξεστοῖσι πιθήσας πηδαλίοισιν.
ἡ δ᾽ ἔθορεν δισσαῖσι βιησαμένη παλάμῃσιν.
ἀλλ᾽ ὅτε δὴ μόχθῃσιν ἐδαμνάμεθ᾽ εἰρεσίῃσι.
χεῖρες δ᾽ οὐκέτ᾽ ἔμιμνον, ἀκηχέμενοι δὲ φίλον κῆρ
πήχεας ἀμπλέξαντες, ἐνειρήσαντο μέτωπα·
ἱδρῷ ἀναψύχοντε, κέαρ δ᾽ ἐπετείρετο λιμῷ.
ἀγκαῖος δ᾽ ἐξ ἅλτο, καὶ ἄλλους πάντας ὄρσεν
ἥρωας μαλακοῖσι παραιφάμενος ἐπέεσιν.
οἱ δ᾽ ἐπεὶ οὖν τέναγός τε πολυστρέπτοισι κάλωσι
βάντες ὑπὲρ τοίχων ἅλα δισφυρὰ κοῦφα βάλοντο
ὦκα δ᾽ ἄρ᾽ ἀρτήσαντο πολυστρέπτοισι κάλωσι
πρύμνης ἐξ ὑπάτης δολιχὴν μήρινθα βαλόντες
ἄργος τ᾽ ἀγκαῖός τε καὶ ἀρχὰς δῶκεν ἑλέσθαι
ἡρώων. τοὶ δ᾽ αἶψα δι᾽ αἰγιαλοῖο θέοντες,

σύρον ἐπειγόμενοι· σὺν δ' ἕσπετο ποντοπόρος νηῦς
τέμνουσ' ὑγρὰ κέλευθα παρὰ ξυστοῖς κροκάλοισιν·
οὐ γὰρ ἐλιγὺς οὖρος ὑπὸ πνοιῇσιν ὄρινε
θυητάων ἀνέμων κλεινὴν ἅλα· κωφὰ δὲ πόντου
κεῖθ'· ὕπερθ' ἑλίκης καὶ τηθύος ἔσχατον ὕδωρ.
Αὐτὰρ ἐπεὶ ἕκτη φαεσίμβροτος ἤλυθεν ἠώς,
ἔθνος ἐς ἀφνειὸν, καὶ πλούσιον ἐξικόμεσθα
μακροβίων· οἳ δὴ πολλέας ζώουσ' ἐνιαυτοὺς,
δώδεκα χιλιάδας μηνῶν ἑκατονταετήρων,
πληθούσης μήνης, χαλεπῶν ἔκτοθεν ἁπάντων,
αὐτὰρ ἐπεὶ μακρὸν τὸ πεπρωμένον ἐξανύσωσιν,
ὕπνῳ ὑπὸ γλυκερῷ θανάτου μάρπτουσι τελευτὴν,
οὐδ' ἄρα τοῖσι μέλει βίοτος, καὶ ἔργ' ἀνθρώπων·
ποίαις δ' ἐν μεσάταις μελινδέα φορβὰ νέμονται·
ἔρσῃ ὑπ' ἀμβροσίῃ θεῖον ποτὸν ἐξαρύοντες·
πάντες ὁμῶς στίλβοντες ὁμηλικίην ἐρατεινὴν,
μειλιχίη δέ τοι αἰὲν ἐπ' ὀφρύσι νοῦς τε γαλήνη
παίδεσιν, ἠδὲ τοκεῦσιν ἐπὶ φρεσὶν, ἠδὲ νόοιο·
αἴσιμά τε ῥέζειν, πεπνυμένα τ' ἐξαγορεύειν·
καὶ τοὺς μὲν ῥ' ἀγρούς παραμείβομεν αἰγιαλὸν δὲ
ποσσὶν ἐπιστείβοντες· ἔπειτα δὲ κιμμερίοισι
νῆα θοὴν ἐπάγοντες ἱκάνομεν, οἵ ῥά τε μοῦνοι
αἴγλης ἄμμοροί εἰσι πυριβρόμου ἠελίοιο·
ἐν μὲν γὰρ ῥίπαιον ὄρος καὶ κάλπιος αὐχὴν
ἀντολίας εἴργουσ', ἐπικέκλιται δὲ πελώρη
ἄλσον ἐπισκιάζουσα μεσημβριὸν ἠέρα φλέγρη·
δείελον αὖ κρύπτουσι φάος· τανυωκέες ἄλπεις
κείνοισι μετόπισθεν, ἀχλὺς δ' ἐπικέκλιται αἰεὶ
ἔνθα δ' ἀφορμηθέντες ἐπειγομένοισι πόδεσσιν

ἵξομεν ἀγκῶνα στυφελὸν καὶ νήνεμον ἀκτήν.
ἔνθά περ ἀμβλύζων ποταμὸς δίναισι βαθείαις
θεῖε χρυσορρόας ἀχέρων κρυεροῦ διὰ χώρου.
ἀργυροειδὲς ὕδος προρρέων, λίμνη τε κελαινὴ
ἀνδέχεται· παταγεῖ δὲ παρ' ὄχθαισι ποταμοῖο
δένδρεα τηλεθάοντα ποτὶ χθόνα, οἷσι καρποῖς
βέβριθε νύκτας τε, καὶ ἤματα συνεχές αἰεί.
ἀμφὶ δέ οἱ χθαμαλή τε, καὶ εὔβοτος ἑρμιονία·
τείχεσιν ἠρήρισται ἐϋκτιμέναις ἐπ' ἀγυιαῖς.
οὗ δὲ γένη ζώουσι δικαιοτάτων ἀνθρώπων.
οἷσιν ἀποφθιμένοισιν ἅλις ναῦς ἴα τέτυκται.
καὶ δ' αὖ αἱ ψυχαὶ μετεκίαθον εἰς ἀχέροντα
πορθμίδος ἐγγλαφυρῆς. χεδόθεν δέ οἱ εἰσὶ πόληες,
ἀρρητοί τ' ἀΐδαο πύλαι, καὶ δῆμος ὀνείρων.
ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ τήνδε πόλιν καὶ ἤθεα λαῶν
σφῇ ἄτῃ βαρεῖ οἶμον ἀναπλώσαντες ἔβημεν
δὴ ῥα τότ' ἀγκαῖος νηὸς κίεν, αἶψα δὲ πάντας
εἰσβαίνειν ἐκέλευσε κεκμηκότας ἄμμι γ' ἑταίρους·
τοὺς ὅγε καὶ μύθοισι προσηύδα μειλιχίοισι.
τλῆτε φίλοι τὸν μόχθον, ἐπεὶ νῦν τοι ἔτι χέρσον
ἔλπομαι ἀντήσεσθαι. ἐπιφρίσσοντα γὰρ ἤδη
ἀκραῆ ζέφυρον καταδέρκομαι, οὐδ' ἀτέκμαρτον
ὕδωρ ὠκεανοῦ κελαρύζεται ἐν ψαμάθοισιν,
ἀλλὰ θοῶς ἱστὸν μὲν ἀναστήσασθε μεσόδμῃ·
λύσατε δὲ προτόνων ὀθόνας. ἐκ δ' ὅπλα χέοντες
σφίγξατ' ἐπισταμένως. τοίχων ἑκάτερθε βαλόντες,
ὣς οἱ μὲν, τὰ ἕκαστα πονείατο· ἐκ δ' ἄρα κοίλης
νηὸς ἐπιβρομέουσα τομαρίας ἔκλαγε φηγός.
ἥν ποθ' ὑπ' ἀργώοισι τομαῖς ἡρμόσατο παλλάς.

ὧδε δ' ἔφη· θάμβος δὲ περὶ φρένας ἵκετο πάντας.
ὤμοι ἐγὼν, ὄφελον με διαρρεχθεῖσαν ὀλέσθαι
κυανέαις πέτραισιν ἐν ἀξείνῳ τε κλύδωνι
ἢ καὶ νῶϊ ἀνάπυστον ἀϊδροΐῃ βασιλήων
νώνυμνον φορέεσκον, ἐπεὶ νῶϊ αἰεὶ ἐριννὺς
αἵματος ἐμφυλίοιο δεδουπότος ἀψύρτοιο
ὑστεροποὺς ἕπεται. στέργει δέ τοι ἄτη ἐπ' ἄτην.
νῶϊ γὰρ δὴ λυγρῆς τε καὶ ἀργεννῆς κακότητος
ἵξομαι εἰ νήεσσιν ἐριννύσιν ἆσσον ἵκωμαι.
εἰ μὴ γάρ μ' ἰβῆσιν ἐπιγνάμψαντες ἄκρῃσι
κόλπον ἔσω γαίης τε, καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης
ἵξεσθ' ἂμ πέλαγος ἀτλαντικὸν ἐκτὸς ἵκωμαι.
Ὣς εἰποῦσ' αὐδὴν κατερήτυεν. ἐν δ' ἄρα θυμὸς
πυκνώθη μινύαισι διαμπερὲς, εἴ τ' ἄρ' ἔμελλον
χήσειν λυγρὸν ὄλεθρον ἰάσονος εἵνεκα φίλτρων.
πολλὰ δὲ μερμήριζον ἐνὶ φρεσὶ πευκαλίμοισιν
ἢ μὲν ἀποφθίσωσι, καὶ ἰχθύσι κύρμα βάλωσιν
αἰνολέχην μήδειαν ἀποστρέψωσι δ' ἐριννύν.
εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νόησε περικλυτὸς αἴσονος υἱός.
καὶ τότε λισσόμενος θυμὸν κατερήτυ' ἑκάστου.
Αὐτὰρ ἐπεί τ' ἀργοῦς ἐτυμηγόρον ἔκλυον ὀμφὴν
ἧντο παρὰ σκαλμοῖσι θοῶς, λάζοντο δ' ἐρετμά.
ἀγκαῖος δ' οἴακας ἐπισταμένως ἐτίταινε.
πὰρ δ' ἄρα νῆσον ἄμειβεν ἱερνίδα. καὶ οἱ ὄπισθεν
ἷκτο καταιγίδην δνοφερὴν ῥομέουσα θύελλαν.
ἐν δ' ὀθόνας κόλπωσε. θέεν δ' ἄφαρ ὑγρὸν ἐπ' οἶδμα
νηῦς. οὐδ' ἥτις ἐσαῦθις ἀναπλεύσεσθαι ὀλέθρου
ἤλπετο. δωδεκάτη γὰρ ἐπήϊεν ἠριγένεια.
οὐδέ τις ἔγνω ἧσιν ἐνὶ φρεσὶν, ὅπῃ τ' ἄρ' ἐσμὲν

ἐμὴ ἐσχατιαῖς ἀκαλαρρόου ὠκεανοῖο
λυγκεὺς δὲ εἰσενόησεν· ὁ γὰρ τηλωπὸν ὄπωπε
νῆσον πευκήεσσαν, ἰδ' εὐρέα δώματ' ἀνάσσης
δήμητρος· περὶ δ' αὖτε μέγα νέφος ἐστεφάνωται·
ὧν πέρι μῦθον ἅπαντ' ἔκλυες μουσαῖε δαΐφρον.
ὥς ποτε φερσεφόνην τέρεν' ἄνθεα χερσὶ δρέπουσαν
ἐξάπαφον συνόμαιμοι ἀν' εὐρύτε, καὶ μέγα ἄλσος·
Αὐτὰρ ἐπεὶ θ' ὥσμιν πλουτεὺς κυανόχαιτος ἵπποις
ζευξάμενος, κούρην ἐπεβήσατο δαίμονος αἴσῃ.
ἁρπάξας δ' ἔφερεν διὰ κύματος ἀτρυγέτοιο.
δὴ τότ' ἐγὼ ἀπόειπον ἐπιπλώειν ταχέεσθαι·
νήσου ἐπὶ ῥηγμῖνα, καὶ αἰγλήεντα τέρεμνα.
ἔνθ' οὔτις σὺν νηὶ παρὰ μερόπων ἀνθρώπων.
οὐ γὰρ οἱ ἔστι λίμνη νηῶν ὀχὸς ἀμφιελισσῶν.
ἀλλά γε ἠλίβατος πέτρη περὶ πάντα πέφυκεν
ὑψηλή. τά τε καλὰ φύει μενοεικέα δῶρα.
καὶ τότ' ἄρ' οὐκ ἀπίθησε νεὸς κυανοπρῴροιο.
ἰθυντὴρ ἀγκαῖος ἀνέστρεφε δ' αἶψ' ἀνορούων,
σκαιὸν ὑπεγκλίνας οἰήιον· ἐν δ' ἄρ' ἔπειθε
μήτι κατευθὺ περᾶν. ἐπιδέξια δ' ἦγε θέουσαν.
ἤματι δὲ τριτάτῳ κίρκης δόμον ἐξικόμεσθα.
λυκαῖον ποτὶ χέρσον, ἁλιστεφέας τε θεράπνας·
καὶ τότ' ἄρ' αἰγιαλοῖσιν ἐκέλσαμεν ἀχνύμενοι κῆρ.
πείσματα δ' ἐν πέτρῃσιν ἐδήσαμεν ἐκ δ' ἄρ' ἰήσων
νηὸς ἀποπροέηκε μολεῖν ἐρίηρας ἑταίρους.
λιζόμενος τίς ἄρ' ἀνθρώπων ἀν' ἀπείρονα γαῖαν
ναιετάει, γνῶεν δὲ πόλιν, καὶ ἤθεα λαῶν.
τοῖς δ' ἄφαρ ὡμάρτησε κατάντιον ἐρχομένοισι.
κούρη ὁμογνήτη μεγαλόφρονος αἰήταο

ἠελίου θυγάτηρ· κίρκην δέ ἑ κικλήσκουσι.
μήτηρ ἀστερόπη, καὶ τηλεφανὴς ὑπερίων·
ἦρα θοῶς ἐπὶ νῆα κατήλυθεν· ἐκ δ' ἄρα πάντες
θάμβεον εἰσορόωντες· ἀπὸ κρατὸς γὰρ ἔθειραι
πυρσαῖς ἀκτίνεσσιν ἀλίγκιοι ἠώρηντο.
στίλβε δὲ καλὰ πρόσωπα, φλογὸς δ' ἀπέλαμπεν ἀϋτμή.
αὐτὰρ ἐπεὶ μήδειαν ἐσέδρακεν ὀφθαλμοῖσι
λῖτι καλυπτομένην, ἑανῷ δ' ἀμφέχε παρειάς·
αἰδομένη, χλωρὸν γὰρ ὑπὸ στέρνοις ἄχος εἶχεν,
ἣν τότ' ἐποικτείρουσα προσηύδανε, καὶ φάτο κίρκη
ὦ δειλὴ τίνα σοι κύπρις ὤπασε μοῖραν;
οὐ γάρ τοι λελάθεσθε ἄπερ ῥέξαντες ἵκεσθε·
νῆσον ἐφ' ἡμετέρην πανετώσιοι εἵνεκα πατρὸς
γηραιοῦ, κασιός τε, τὸν ἐκ πάγλως ὀλέσατε
οὐδὲ γὰρ ὔμμε πάρεισιν οἴομαι ἆσσον ἱκέσθαι
εἰ ἐν ἀναγνίστοισιν ἀλιτροσύναις ἀκέοντες
μέσφ' ὅταν ἐκνίψησθε μύσος θείοισι καθαρμοῖς
ὀρφέως ἰδμοσύνῃσι παρὰ κροκάλοισι μαλείης.
οὐδὲ γὰρ ἡμετέροιο δόμου θέμις ἐστὶν ἱκέσθαι
προστροπίους, τοίῳ γε λύθρῳ πεπαλαγμένοι ἐστέ·
ἀλλά μιν αὐτίκ' ἐγὼ πρόφρων ξεινήια πέμψω
σῖτον, καὶ μέθυ λαρὸν ἔχειν, σὺν δὲ κρέα πολλά.
Ὣς εἰποῦσ' ἄψορος ἀπέπτατο νηὶ δὲ μέσσῃ·
δαιτός τ' ἠδὲ ποτοῖο τετυγμένα τεύχε' ἔκειτο.
ἂν δ' ἄρ' ἐπειγομένοισι θέεν λιγὺς οὖρος ἀήτης.
καὶ τότε λυσάμενοι κείνης ἀπὸ πείσματα νήσου
κῦμα διαπρήσσοντες ἀνὰ στόμα τρινησοῖο
ἱκόμεθα, στήλαισι δ' ἐκέλσαμεν ἡρακλέος.
ἄκραις δ' ἀμφὶ βαῖσι διωνύσοιο ἄνακτος

μίμνομεν ἑσπέριοι, δαιτὸς γὰρ ἐδεύετο θυμός.
ἦμος γὰρ τολίαισιν ἐγείρετο φωσφόρος αἴγλη
ὄρθριοι εἰρεσίῃς γλαυκὴν ἐχαράξαμεν ἅλμην
σαρδῷον δ᾽ ἱκόμεσθα βυθὸν, κόλπους τε λατίνων
νήσους τ᾽ αὐσονίας, τυρρηνάς δ᾽ ἱξόμεθ᾽ ἀκτάς.
Αὐτὰρ ἐπεὶ λιλύβηον ἐπέχομεν ἠχέτα πορθμὸν
τριγλῶχι νάτε νῆσον ἐπέχομεν ἐγκελάδοιο
αἰτναίη φλόξ σφιν ἄρ᾽ ἐρητύει μεμαῶτας,
δὴ τότ᾽ ὑπὲρ πρώρης ὀλοὸν περιέζεεν ὕδωρ
νειόθεν, ἐκ μυχάτου δὲ βυθοῦ ῥοίβδησε χάρυβδις·
κύματι καχλάζοντι, καὶ ἱστίον ἄκρον ἵκανε.
νῆα δ᾽ ἄρ᾽ αὐτόθι κατέχεν ῥόος, οὐδέ μιν εἴα
προπροθέειν, οὐδ᾽ αὐτίκα ἀναδύσεσθαι ὀπίσω.
κοίλῳ ἐπὶ λυγρῷ δὲ περιστροφάδην ἀγάλλητο.
ἦ τάχα καὶ δύσεθ᾽ ἀργὼ κατὰ βένθε᾽ ἔμελλεν
εἰ μὴ πρεσβύστη θυγάτηρ ἁλίοιο γέροντος
εὐρυβία πηλῆα πόσιν λελίητο ἰδέσθαι.
μειλιχίη δ᾽ ἐκδῦτο βυθοῦ καὶ ῥύσατ᾽ ὀλέθρου
ἀργῶαν ἄκατον, καὶ ὑπ᾽ ἰλύος ἐξεσάωσε.
δὴ τότε οἱ πλώοντες ἐπέχομεν οὐ μάλα τηλοῦ
προβλῆτα σκόπελον, πέτρη δ᾽ ἐφύπερθεν ἀπορρὼξ
λισσοῖς χηραμόνεσσιν ἐπιθρώσκουσα βιᾶται
πόντον ἔσω, χαροπὸν δ᾽ ἄρ᾽ ὑποβρέμει ἔνδοθι κῦμα
ἔνθά δ᾽ ἐφεζόμεναι λιγυρὴν ὄπα γηρύουσι
κοῦραι, ἀνοστήτους δὲ βροτῶν θέλγουσιν ἀκουᾷ.
δὴ τότε δὴ μινύαισιν ἐφήνδανε πύστις ἀοιδῆς
συρήνων· οὐδέ σφι παραπλώεσθαι ἔμελλον
φθογγὴν οὐλομένην. χειρῶν δέ οἱ ἧκαν ἐρετμά.
ἀγκαῖος δ᾽ ἴθυνεν ἐπὶ προβλῆτα κολωνόν.

εἰ μὴ ἐγὼ φόρμιγγα τιταινόμενος παλάμῃσι.
μητρὸς ἐμῆς ἐκέρασ' εὐτερπέα κόσμον ἀοιδῆς.
ἤειδον δὲ λιγὺ κλάζων διὰ θέσκελον ὕμνον,
ὥς ποτε οἱ δήρισαν ἀελλοπόδων ὑπὲρ ἵππων.
αὐτὰρ κυανοχαῖτα χολωσάμενος διὶ πατρὶ
τύψεν λυκτονίην γαίην χρυσῆνι τριαίνῃ,
καὶ ῥαΐγδην διεσκέδασεν κατ' ἀπείρονα πόντον
νήσους ἐναλίας ἔμεναι, τάς ῥ' ἐξονόμηναν
σαρδώτ', εὔβοιάν τ' ἐπὶ δὲ κύπρον ἠνεμόεσσαν.
δὴ τότε φορμίζοντος ἀπὸ σκοπέλου νιφόεντος
σειρῆνες θάμβησαν, ἑὴν δ' ἄμπαυσαν ἀοιδήν.
καί ῥ' ἡ μὲν, λωτοὺς, ἡ δ' αὖ χέλυν ἔκβαλε χειρῶν,
δεινὰ δ' ἀνεστονάχησαν, ἐπεὶ πότμος ἦε λυγρὸς
μοιριδίου θανάτοιο, σφέας δ' ἀπὸ ῥωγάδος ἄκρης
ἐς βυθὸν δίσκευσαν ἁλιρροθίοιο θαλάσσης.
πέτρας δ' ἠλλάξαντο δέμας μορφήν θ' ὑπέροπλον,
αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ τόνδε πότμον παράμειψε θέουσα
ἀργὼ κῦμα δὲ πόντου καὶ κόλπον ἵκανε
λαιψηροῖς πλήθουσα κατὰ προτόνων ἀνέμοισι,
κέρκυραν ζαθέην ἐξίκετο τήν σφιν ἔναιον
ἴδριες εἰρεσίης καὶ ἁλιπλάγκτοιο πορείης
φαίηκες, τοῖσι δ' ἄρ' ἐφημοσύνῃσι θέμιστας
ἀλκίνοος κραίνεσκε δικαιότατος βασιλήων.
πείσματα δ' ἁψάμενοι πορσύναμεν ἱερὰ θεοῖσι
ξυνῇ πανομφαίῳ καὶ ἐπ' ἀκτίῳ ἀπόλλωνι,
ἐν δ' ἄρ' ὑπηρεσίῃσιν ἐπειγόμενοι φορέοντο
νηυσὶν ἀπειρεσίαις βριαρὸς λόχος αἰήταο
κόλχων ἐρρώοντε, χαρανδαίων, σολύμων τε,
διζόμενοι μινύας ὄφρ' ἂν μήδειαν ἄγοιντο

ὄψιν δὲ αἰήταο πατρὸς, τίσειε δ' ἀμοιβὰς
σφῇσιν ἀτασθαλίῃσιν ἀδελφειοῦ κταμένοιο.
ἀλλ' ὅτε δὴ κοίλου λιμένος μυχῷ ἄσσον ἵκοντο
αἶψα δ' ἄρ' ἀλκινόοιο δόμον κήρυκες ἔβαινον
μηδείης λυτογαμῶα· δέος δ' ὤχρησε παρειὰς
μὴ οἱ ἑλὼν ἀέκουσαν, ἑὸν πέμψειε δόμονδε
φαιήκων βασιλεὺς, ἀνάπυστά τε ἔργα γένηται.
ἀλλ' οὔ οἱ τάδε μοῖρα τε λεαίνοος κατένευσε,
πρὶν δή τοι πελίαο δόμοις ἔπι λυγρὸν ὄλεθρον
αὐτῷ τε κρέοντι φέροι κακὸν οἶτον ἰήσων·
ἀλλ' ὅτε δὴ βασιλῆος ἀπηνέος ἔκλυεν αὐδὴν,
ἀρήτη ῥοδόπηχυς, ἴδ' ἀλκίνοος θεοειδής·
ἀλκίνοος μὲν ῥ' ὦκ' ἐπετέλλετο κήρυκεσι
κούρην ἀμφήριστον ἄγειν ἀπὸ νηὸς ἐρυμνῆς
πατρίδ' ἔσω, τίσεσθαι δίκην ἀλιτημοσυνάων.
ἀρήτη δ' ὤκτειρεν ἀγακλειτὴ βασίλεια
μείλιχα παρφαμένη δὲ τὸν ὃν πόσιν, ὧδ' ἀγόρευεν.
οὐ μὲν δὴ φίλον ἐστὶν ἀπορρώσασθαι ὅμιλον,
λέκτρα τε στορέσαι, λῦσαι τ' ἐκ πυρσὸν ἔρωτος.
θυμαίνῃ μάλα γάρ σφιν διωναίη ἀφροδίτη
ἀνδράσιν, ἠδὲ γυναιξὶν, ὅστις τάδε μήσεται ἔργα.
ἀλλ' εἰ μὲν κούρη πέλεται καὶ ἄχραντος ἱκάνει,
οἰχέσθω πατρός τε δόμον, καὶ δὲ ἤθεα κόλχων.
εἰ δὲ καὶ νυμφιδίοις ὀάροις λέκτρωτε κλιθεῖσα
παρθενίην ἤσχυνεν, ἕος πόσις ἄμμιν ἀγέσθω·
Ὣς ἔφατ'. ἀλκινόῳ δὲ περὶ φρένας ἤλυθε μῦθος·
καί ῥ' οὕτω τάδε πάντα τελευτήσεσθαι ἔμελλεν·
ἀλλ' οὔ οἱ βουλὴ μινύας λάθεν, αἶψα γὰρ ἥρη
δμωῇ δέμας εἰκυῖα, θοῶς φάτο, καὶ κατένευσε.

νηὸς ἐπὶ προθοροῦσα, τὰ οἱ μήτιον ἄνακτος.
δὴ τότε μηδείῃ θαλάμων προσιύετο λέκτρον.
πρύμνῃ ἐπ' ἀκροτάτῃ, περὶ δ' ἐστορέσαντο χαμεύνας
ἀμφ' αὐτῇ, χρύσειον ἐφαπλώσαντες ἄωτον.
Αὐτὰρ ἐπεὶ δοράτεσσιν ἐπαρτήσαντο βοείας,
τεύχεά τε, κρύπτον τε γάμων αἰδέσιμον ἔργον.
καὶ τότε παρθενίης νοσφίζετο κύριον ἄνθος,
αἰνόγαμος μήδεια δυσαινήτοις ὑμεναίοις.
αὐτὰρ ἐπεὶ βασιλῆος ἀμύμονος ὄψιν ἵκοντο
κόλχοι καὶ μινύαι, καὶ ἐμυθήσαντο ἕκαστοι,
ἐκ δ' ἔλαχ' αἰσονίδης ἄλοχον μήδειαν ἄγεσθαι
ἀλκινόου, τοί δ' ὦκα λύοντ' ἐκ πείσματα νηός.
δὴ τόθ' ὑπ' εἰρεσίῃσι θεὴν πολυηγόρος ἀργὼ
ἀμπρακίου κόλποιο διαπρήσσουσα κέλευθα.
ἔνθα τί τοι μουσαῖε θεηγενὲς ἐξαγορεύσω,
ὅσσ' ἔπαθον μινύαισιν ὁμοῦ ποτὶ σύρτιν ἀήταις.
ἢ πῶς ἐξεσάωθεν ἁλιπλάγκτοιο πορείης.
ὅσσα τ' ἄρ' ἐν κρήτῃ πάθον ἄλγεα τετληῶτες
χάλκειον τριγίγαντα δοκεύμενοι, ὄφρ' ἱκόμεσθα.
ὅς ῥά οἱ οὐκ εἴα λιμένων ἔντοσθεν ἱκέσθαι.
ἠδ' ὡς στεινόμενοι βαρυηχέϊ κύματι πόντου
ῥίμφα τε κυανέῃσι βαυνόμενοι νεφέλῃσιν,
ἠλπόμεθα σκοπέλοισι μαλαινείοισιν ἱκέσθαι
νῆα θοήν· παιὰν δ' ἄρ' ἑκηβόλος ἀγχόθεν αἰὲν
δήλου ἀπὸ κραναῆς ἧκεν βέλος. ἐκ δ' ἀνέφηνε
μεσσατίων σποράδων. κραναὴν δὲ ἑπάντες ὀπίσσω
νῆσον ἐπικλήσκουσι περικτίονες ἄνθρωποι.
ἀλλ' οὔ οἱ θέμις ἔσκε διαμπερὲς ἐξ ἁλὸς ἔρξαι
αἰσονίδην· περὶ γὰρ ῥαλύπτρον φέρεν. ἄλλο δ' ὀπίσσω

μοῖρ' ὀλοή· κότεεν γὰρ ἐπιφραδέως ὑπὲρ ἱρῶν·
ἀλλ' ὅθ' ὑπ' εἰρεσίης μαλεώτιδας ἱκόμεθ' ἄκρας,
κίρκης ἐννεσίῃσιν ἀπορρίψεσθαι ἔμελλον,
ἀρὰς αἰήτεω καὶ ἠλιτόποινον ἐριννύν.
δὴ τότ' ἐγὼ μινύαισιν ἐφ' ἱερὰ λύτρα καθαρμῶν
ῥέξα, καὶ ἐλλισάμην γαιήοχον ἐννοσίγαιον,
νόστον ἐπειγομένοις δόμεναι γλυκερούς τε τοκῆας·
καί ῥ' οἱ μὲν, πλώοντες ἐϋκτιμένην ἐπ' ἰωλκὸν
θῶον. ἐγὼ δ' ἱκόμην ἐπὶ ταίναρον ἠνεμόεντα.
ὄφρα κεν ἔντομα ῥέξω ἀγακλειτοῖς βασιλεῦσιν,
οἵ τ' ἄρα νερτερίων βερέθρων κληῗδας ἔχουσιν·
ἔνθεν δ' ὁρμηθεὶς, ἐσύθην χιονώδεα θρήκην,
λειβήθρων ἐς χῶρον, ἐμὴν δὲ πατρίδα γαῖαν.
ἄντρον δ' εἰσεπέρησα περικλυτὸν, ἔνθα με μήτηρ
γείνατ' ἐν λέκτροις μεγαλήτορος οἰάγροιο·

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΠΡΟΣ ΜΟΥΣΑΙΟΝ.

Εὐτυχῶς χρῶ ἑταῖρε.

μ Ἄνθανε δὴ μουσαῖε θυηπολίην περὶ σεμνήν,
εὐχήν, ἣ δή τοι προφερεστέρη ἐστὶν ἁπασῶν.
ζεῦ βασιλεῦ, καὶ γαῖα, καὶ οὐράνιαι φλόγες ἁγναί.
ἠελίου, μήνης θ' ἱερὸν σέλας, ἄστρα τε πάντα.
καὶ σὺ ποσειδάον, γαιήοχε, κυανοχαῖτα.
φερσεφόνηθ' ἁγνὴ δὴ μήτηρ τ' ἀγλαόκαρπε.
ἄρτεμι ἰοχέαιρα κόρη, καὶ ἤιε φοῖβε.
ὃς δελφῶν ναίεις ἱερὸν πέδον. ὅς τε μεγίστας
τιμὰς ἐν μακάρεσιν ἔχεις διόνυσε χορευτά.
ἄρες τ' ὀβριμόθυμε, καὶ ἡφαίστου μένος ἁγνόν.
ἀφρογενής τε θεά, μεγαλώνυμα δῶρα λαχοῦσα.
καὶ σὺ καταχθονίων βασιλεῦ μέγ' ὑπέροχε δαῖμον.
ἥβην τ', εἰλείθυια, καὶ ἡρακλέος μένος ἠΰ.
καὶ τὸ δικαιοσύνης τε, καὶ εὐσεβίης μέγ' ὄνειαρ.
κικλήσκω νύμφας τε κλυτάς, καὶ πᾶνα μέγιστον.
ἥρην τ', αἰγιόχοιο διὸς θαλερὴν παράκοιτιν.
μνημοσύνην τ' ἐρατήν, μούσας τ' ἐπικέκλομαι ἁγνάς
ἐννέα. καὶ χάριτάς τε, καὶ ὥρας, ἠδ' ἐνιαυτόν.
λητώ τ' εὐπλόκαμον θείην, σεμνήν τε διώνην.
κουρῆτας τ' ἐνόπλους, κορύβαντάς τ', ἠδὲ καβείρους.
καὶ μεγάλους σωτῆρας ὁμοῦ, διὸς ἄφθιτα τέκνα.
ἰδαίους τε θεοὺς ἠδ' ἄγγελον οὐρανιώνων,
ἑρμείαν κήρυκα. θέμιν τ' ἱεροσκόπον ἀνδρῶν.

νύκτα τε πρεσβύστην καλέω· καὶ φωσφόρον ἦμαρ,
πίστιν τ' ἠδὲ δίκην· καὶ ἀμύμονα θεσμοδότειραν·
ῥεῖαν τ', ἠδὲ κρόνον, καὶ τηθὺν κυανόπεπλον·
ὠκεανόν τε μέγαν, σύν τ' ὠκεανοῖο θύγατρας·
ἄτλαντός τε, καὶ αἰῶνος μέγ' ὑπείροχον ἰσχύν·
καὶ χρόνον ἀέναον· καὶ τὸ στυγὸς ἀγλαὸν ὕδωρ,
μειλιχίους τε θεούς· ἀγαθήν δ' ἐπὶ τοῖσι πρόνοιαν·
δαίμονά τ' ἠγάθεον, καὶ δαίμονα πήμονα θνητῶν·
δαίμονας οὐρανίους, καὶ ἠερίους, καὶ ἐνύδρους,
καὶ χθονίους, καὶ ὑποχθονίους, ἰδὲ πυριφοίτους·
καὶ σεμέλην, βάκχου τε συνευαστῆρας ἅπαντας,
ἰνώ, λευκοθέην τε, παλαίμονά τ' ὀλβιοδώτην·
νίκην θ' ἡδυέπειαν· ἰδ' ἀδρήστειαν ἄνασσαν·
καὶ βασιλῆα μέγαν ἀσκληπιόν, ἠπιοδώτην·
παλλάδα τ' ἐγρεμάχην κούρην, ἀνέμους τε πρόπαντας,
καὶ βροντάς, κόσμου τε μέρη τετρακίονος αὐδῶ·
μητέρα τ' ἀθανάτων ἄττιν, καὶ μῆνα κικλήσκω·
οὐρανίαν τε θεάν, σύν τ' ἄμβροτον ἁγνὸν ἄδωνιν·
ἀρχήν τ', ἠδὲ πέρας· τὸ γὰρ ἔπλετο πᾶσι μέγιστον,
εὐμενέας ἐλθεῖν κεχαρημένον ἦτορ ἔχοντας·
τήνδε θυηπολίην ἱερήν, σπονδήν τ' ἐπὶ σεμνήν·
εἰνοδίαν ἑκάτην κλήιζω, τριοδῖτιν ἐραννήν,
οὐρανίαν χθονίαν τε, καὶ εἰναλίαν κροκόπεπλον·
τυμβιδίαν ψυχαῖς νεκύων μεταβακχεύουσαν·
περσίαν σκυλακῖτιν ἀμαιμάκετον βασίλειαν,
ταυροπόλον, παντὸς κόσμου κλειδοῦχον ἄνασσαν,
ἡγεμόνην, νύμφην, κουροτρόφον, οὐρεσιφοῖτιν,
λισσομένοις κούρην τελεταῖς ὁσίαισι παρεῖναι·
βουκόλῳ εὐμενέουσαν ἀεὶ κεχαρηότι θυμῷ.

Προθυραίας θυμίαμα, στύρακα·

κλῦθί μοι ὦ πολύσεμνε θεὰ, πολυώνυμε δαῖμον.
ὠδίνων ἐπαρωγὲ, λεχῶν ἡδεῖα πρόσοψι,
θηλειῶν σώτειρα, μόνη φιλόπαις ἀγανόφρον,
ὠκυλόχεια, παροῦσα νέαις θνητῶν προθυραία.
κλειδοῦχ', εὐάντητε, φιλότροφε, πᾶσι προσηνής.
ἣ κατέχεις οἴκους πάντων, θαλίαις τε γέγηθας.
λυσίζων ἀφανὴς, ἔργοισι δὲ φαίνῃ ἅπασι.
συμπάσχεις ὠδῖσι, καὶ εὐτοκίῃσι γέγηθας·
εἰλύθυια λύουσα πόνους δειναῖς ἐν ἀνάγκαις.
μούνην γάρ σε καλοῦσι λεχοὶ, ψυχῆς ἀνάπαυμα.
ἐν γάρ σοι τοκετῶν λυσιπήμονες εἰσὶν ἀνῖαι.
ἄρτεμις εἰλύθυια, καὶ ἡ σεμνὴ προθυραία
κλῦθι μάκαιρα δίδου δὲ γονὰς ἐπαρωγὸς ἐοῦσα·
καὶ σῶζ', ὥσπερ ἔφυς αἰεὶ σώτειρα προπάντων.

Νυκτὸς θυμίαμα, δαλούς.

νύκτα θεῶν γενέτειραν ἀείσομαι, ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν.
νὺξ γένεσις πάντων, ἣν καὶ κύπριν καλέσωμεν.
κλῦθι μάκαιρα θεά, κυαναυγὴ, ἀστεροφεγγὴς,
ἡσυχίῃ χαίρουσα, καὶ ἠρεμίῃ πολυύπνῳ·
εὐφροσύνη, τερπνὴ, φιλοπάννυχε, μῆτερ ὀνείρων.
ληθομέριμν', ἀγαθῆ τε, πόνων ἀνάπαυσιν ἔχουσα,
ὑμνοδότειρα, φίλη πάντων, ἐλάσιππε, νυχαυγὴς,
ἡμιτελὴς, χθονία, ἠδ' οὐρανία πάλιν αὐτή.
ἐγκυκλία, παίκτειρα, διώγμασιν ἠεροφοίτοις.
ἣ φάος ἐκ πέμπεις ὑπὸ νέρτερα, καὶ πάλι φεύγεις

εἰς ἀΐδην. δεινὴ γὰρ ἀνάγκη πάντα κρατύνει.
νῦν τε μάκαιρα νὺξ πολύολβιε, πᾶσι ποθεινή,
εὐάντητε, κλύουσα λόγων ἱκετήριδα φωνήν.
ἔλθοις εὐμενέουσα, φόβους δ' ἀπόπεμπε νυχαυγεῖς.

Οὐρανοῦ θυμίαμα, λίβανον.

ο ὐρανὲ παγγενέτωρ, κόσμου μέρος αἰὲν ἀτειρές,
πρεσβυγένεθλ' ἀρχὴ πάντων, πάντων τε τελευτή,
κόσμε πατήρ, σφαιρηδὸν ἑλισσόμενος περὶ γαῖαν.
οἶκε θεῶν μακάρων, ῥόμβου δίναισιν ὁδεύων.
οὐράνιος, χθόνιός τε, φύλαξ πάντων περιβληθείς,
ἐν στέρνοισιν ἔχων φύσεως ἄτλητον ἀνάγκην,
κυανόχρως, ἀδάμαστε, παναίολε, αἰολόμορφε.
πανδερκές, κρονότεκνε, μάκαρ πανυπέρτατε δαῖμον.
κλῦθ' ἐπάγων ζωὴν ὁσίαν μύστῃ νεοφάντῃ.

Αἰθέρος θυμίαμα, κρόκον.

ῶ Διὸς ὑψιμέλαθρον ἔχων κράτος αἰὲν ἀτειρές,
ἄστρων, ἠελίου τε σεληναίης τε μέρισμα.
πανδαμάτωρ, πυρίπνου, πᾶσιν ζωοῖσιν ἔναυσμα,
ὑψιφανὴς αἰθήρ, κόσμου στοιχεῖον ἄριστον.
ἀγλαὸν ὦ βλάστημα, σελασφόρον, ἀστροφεγγές.
κικλήσκων λίτομαί σε κεκραμένον εὔδιον εἶναι.

Πρωτογόνου θυμίαμα, σμύρναν.

π ρωτόγονον καλέω διφυῆ, μέγαν, αἰθερόπλαγκτον,
ὠογενῆ, χρυσέαισιν ἀγαλλόμενον πτερύγεσιν,
ταυροβόαν, γένεσιν μακάρων, θνητῶν τ' ἀνθρώπων.
ὅς τε πολύμνηστον πολυόργιον ἤρικε παιὰν,
ἄρρητον, κρύφιον, ῥοιζήτορα, παμφαὲς ἔρνος

ὄσσων ὃς σκοτόεσσαν ἀπημαύρωσας ὁμίχλην·
πάντη δινήσας πτερύγων ῥιπαῖς κατὰ κόσμον,
λαμπρὸν ἄγων φάος ἁγνὸν, ἀφ' οὗ σε φάνητα κικλήσκω,
ἠδὲ πρίηπον ἄνακτα, καὶ ἀνταυγῆ ἑλίκωπον·
ἀλλὰ μάκαρ πολύμητι, πολύσπορε, βαῖνε γεγηθὼς
ἐς τελετὴν ἁγίαν, πολυποίκιλον, ὀργιοφάνταις.

Ἄστρων θυμίαμα, ἄρωμα.

ἄστρων οὐρανίων ἱερὸν σέλας ἐκπροκαλοῦμαι,
εὐιέραις φωναῖσι κικλήσκων δαίμονας ἁγνούς.
ἀστέρες οὐράνιοι, νυκτὸς φίλα τέκνα μελαίνης,
ἐγκυκλίοις δίναισι περιθρόνια κυκλέοντες,
ἀνταυγεῖς πυρόεντες, ἀεὶ γενετῆρες ἁπάντων,
μοιρίδιοι, πάσης μοίρης σημάντορες ὄντες.
θνητῶν ἀνθρώπων θείαν διέποντες ἀταρπὸν,
ἑπταφαεῖς, ζώνας ἐφορώμενοι, ἠερόπλαγκτοι,
οὐράνιοι, χθόνιοί τε, πυρίδρομοι, αἰὲν ἀτειρεῖς,
αὐγάζοντες ἀεὶ νυκτὸς ζοφοειδέα πέπλον,
μαρμαρυγαῖς στίλβοντες, εὔφρονες ἐννύχιοί τε,
ἔλθετ' ἐπ' εὐιέρου τελετῆς πολυΐστορας ἄθλους,
ἐσθλοὶ ἐπ' εὐδόξοις ἔργοις δρόμον ἐκτελέοντες.

Ἡλίου θυμίαμα, λιβανομάνναν.

κλῦθι μάκαρ, πανδερκὲς ἔχων αἰώνιον ὄμμα.
τιτὰν χρυσαυγὴς, ὑπερίων, οὐράνιον φῶς,
αὐτοφυὴς, ἀκάμα, ζώων ἡδεῖα πρόσοψι,
δεξιὲ μὲν γενέτωρ ἠοῦς, εὐώνυμε νυκτὸς,
κρᾶσιν ἔχων ὡρῶν, τετραβάμοσι ποσὶ χορεύων.
εὔδρομε, ῥοιζωτὴρ, πυρόεις, φαιδρωπὲ, διφρευτὰ·
ῥόμβου ἀπειρεσίου δινεύμασιν οἶμον ἐλαύνων.

εὐσεβέσιν καθοδηγὲ καλῶν, δυσμενὴς ἀσεβοῦσι.
χρυσολύρη, κόσμου τὸν ἐναρμόνιον δρόμον ἕλκων.
ἔργων σημάντωρ ἀγαθῶν, ὡροτρόφε κοῦρε.
κοσμοκράτωρ, συρικτά, πυρίδρομε, κυκλοέλικτε.
φωσφόρε, αἰολίδικτε, φερέσβιε, κάρπιμε, παιάν.
αἰθαλὶς, ἀμύαντε, χρόνου πάτερ, ἀθάνατε Ζεῦ.
εὔδιε, παμφαῆ, κόσμου τὸ περίδρομον ὄμμα.
σβεννύμενον, λάμπον τε, καλαῖς ἀκτῖσι φαειναῖς.
δεῖκτα δικαιοσύνης, φιλονάματε, δέσποτα κόσμου.
πιστοφύλαξ, αἰεὶ πανυπέρτατε, πᾶσιν ἀρωγέ.
ὄμμα δικαιοσύνης, ζωῆς φῶς, ὦ ἐλάσιππε.
μάστιγι λιγυρῇ τετράορον ἅρμα διώκων.
κλῦθι λόγων. ἡδὺν δὲ βίον μύστῃσι πρόφαινε.

Σελήνης θυμίαμα, ἀρώματα.

κ λῦθι θεὰ βασίλεια, φαεσφόρε, δῖα σελήνη.
ταυρόκερως, μήνη, νυκτιδρόμε, ἠεροφοῖτι.
ἐννυχία, δᾳδοῦχε, κόρη εὐάστερε μήνη.
αὐξομένη, καὶ λειπομένη, θῆλυς τε, καὶ ἄρσην.
αὐγήτειρα, φίλιππε, χρόνου μῆτερ, φερέκαρπε.
ἠλεκτρὶς, βαρύθυμε, καταυγάστειρα, νυχία.
πανδερκὴς, φιλάγρυπνε, καλοῖς ἄστροισι βρύουσα.
ἡσυχίᾳ χαίρουσα, καὶ εὐφροσύνῃ ὀλβιομοίρῳ.
λαμπετίη, χαρόδιτι, τελεσφόρε, νυκτὸς ἄγαλμα.
ἀστράρχη, τανύπεπλ', ἑλικόδρομε, πάνσοφε κούρη.
ἐλθὲ μάκαιρ' εὔφρων, εὐάστερε φέγγεϊ τῷ σῷ.
λαμπομένη σώζουσα τοὺς ἱκέτας σοὺς κούρη.

Φύσεως θυμίαμα, ἀρώματα.

φ ύσι παμμήτειρα θεὰ, πολυμήχανε μῆτερ.

οὐρανία, πρέσβειρα, πολύκτιτε δαῖμον ἄνασσα.
πανδαμάτωρ, ἀδάμαστε, κυβερνήτειρα, παναυγής·
παντοκράτειρα, τετιμένα, παντυπέρτατε πᾶσιν.
ἄφθιτε, πρωτογένεια, παλαίφατε, κυδιάνειρα.
ἐννυχία, πολύτειρε, σελασφόρε, δεινοκάθεκτε·
ἄψοφον ἀστραγάλοισι ποδῶν ἴχνος εἱλίσσουσα·
ἁγνὴ κοσμήτειρα θεῶν, ἀτελής τε τελευτή·
κοινὴ μὲν πάντεσσιν, ἀκοινώνητε δὲ μούνη.
αὐτοπάτωρ, ἀπάτωρ, ἐρατή, πολύγηθε μεγίστη.
εὐάνθεια, πλοκή, φιλία, πολύμικτε, δαῖμον.
ἡγεμόνη, κράντειρα, φερέσβιε, παντρόφε κούρη.
αὐτάρκεια, δίκη, χαρίτων πολυώνυμε πειθώ.
αἰθερία, χθονία, καὶ εἰναλία μεδέουσα.
πικρὰ μὲν φαύλοισι, γλυκεῖα δὲ πειθομένοισι.
πάνσοφε, πανδώτειρα, κομίστρια, παμβασίλεια
αὐξιτρόφων, πίειρα, πεπαινομένων δὲ λύτειρα.
πάντων μὲν σὺ πατήρ, μήτηρ, τροφὸς ἠδὲ τιθηνός.
ὠκυλόχεια, μάκαιρα, πολύσπορος, ὡριὰς, ὁρμή.
παντοτεχνές, πλάστειρα, πολύκτιστε, πότνια δαῖμον.
ἀιδία, κινησιφόρε, πολύπειρε, περίφρων.
ἀενάῳ στροφάλιγγι θοὸν ῥύμα δινεύουσα.
πάνρυτε, κυκλοτερὴς, ἀλλοτριομορφοδίαιτε.
εὔθρονε, τιμήεσσα, μόνη τὸ κριθὲν τελέουσα.
σκηπτούχων ἐφύπερθε, βαρυβρεμέτειρα κρατίστη.
ἄτρομε, πανδαμάτειρα, πεπρωμένη, αἶσα, πυρίπνους·
ἀίδιος ζωὴ ἠδ᾽ ἀθανάτη τε πρόνοια.
πάντα σοι εἰσί, τὰ πάντα σὺ γὰρ τάδε μούνη τεύχεις·
ἀλλὰ θεὰ λίτομαί σε σὺν εὐόλβοισιν ἐν ὥραις,
εἰρήνην, ὑγίειαν ἄγειν, αὔξησιν ἁπάντων.

Πανὸς θυμίαμα, ποικίλα.

Πᾶνα καλῶ κρατερὸν, κόσμοιο τὸ σύμπαν.
οὐρανὸν, ἠδὲ θάλασσαν, ἰδὲ χθόνα παμβασίλειαν.
καὶ πῦρ ἀθάνατον, τάδε γὰρ μέλη ἐστὶ τὰ πανός.
ἐλθὲ μάκαρ σκιρτητὰ, περίδρομε, σύνθρονε ὥραις.
αἰγομελὲς, βακχευτὰ φιλένθεε, ἀστροδίαιτε.
ἁρμονίαν κόσμοιο κρέκων, φιλοπαίγμονι μολπῇ.
φαντασιῶν ἐπαρωγὲ, φόβων ἔκπαγλε βροτείων.
αἰγονόμοις χαίρων ἀνὰ πίδακας, ἠδέ τε βούταις.
εὔσκοπε, θηρητὴρ, ἠχοῦς φίλε, σύγχορε νυμφῶν.
παντοφυὴς, γενέτωρ πάντων, πολυώνυμε δαῖμον.
κοσμοκράτωρ, αὐξητὰ, φαεσφόρε, κάρπιμε παιὰν
ἀντροχαρὲς, βαρύμηνις, ἀληθὴς ζεὺς ὁ κεράστης.
σοὶ γὰρ ἀπειρέσιον γαίης πέδον ἐστήρικται.
εἴκει δ' ἀκαμάτου πόντου τὸ βαθύσπορον ὕδωρ.
ὠκεανός τε πέριξ ἐν ὕδασι γαῖαν ἑλίσσων.
ἀέριόν τε μέρισμα, τροφῆς ζώοισιν ἔναυσμα.
καὶ κορυφῆς ἐφ' ὕπερθεν ἐλαφροτάτου πυρὸς ὄμμα.
βαίνει γὰρ τάδε θεῖα πολύκριτα, σαῖσιν ἐφετμαῖς.
ἀλλάσσεις δὲ φύσεις πάντων ταῖς σαῖσι προνοίαις.
βόσκων ἀνθρώπων γενεὴν κατ' ἀπείρονα κόσμον.
ἀλλὰ μάκαρ βακχευτὰ, φιλένθεε βαῖν' ἐπὶ λοιβαῖς
εὐιέροις, ἀγαθὴν δ' ὄπασον βιότοιο τελευτήν.
πανικὸν ἐκπέμπων οἶστρον ἐπὶ τέρματα γαίης.

Ἡρακλέος θυμίαμα, λίβανον.

Ἡρακλες ὀβριμόθυμε, μεγασθενὲς, ἄλκιμε, τιτάν.
καρτερόχειρ, ἀδάμαστε, βρύων ἄθλοισι κραταιοῖς.
αἰολόμορφε, χρόνου πάτερ, ἀΐδιέ τε εὔφρων.

ἄρρητ᾽, ἀγριόθυμε, πολύλλιτε, παντοδυνάστα.
παγκρατὲς ἦτορ ἔχων, κάρτος μετὰ τόξα, καὶ μάντι,
παμφάγε, παγγενέτωρ, παντυπέρτατε, πᾶσιν ἀρωγέ.
ὃς θνητοῖς κατέπαυσας ἀνήμερα φῦλα διώξας.
εἰρήνην ποθέων κυροβόφον, ἀγλαότιμον.
αὐτοφυὴς, ἀκάμας· γαίης βλάστημα φέριστον.
πρωτογόνοις στράψας φολίσι μεγαλώνυμε ναίων.
ὃς περὶ κρατὶ φορεῖς ἠῶ, καὶ νύκτα μέλαιναν.
δώδεκ᾽ ἀπ᾽ ἀντολίων ἄχρι δυσμῶν, ἆθλα διέρπων.
ἀθανάτοις πολύπειρος, ἀπείριτος, ἀστυφέλικτος.
ἐλθὲ μάκαρ, νόσων θελκτήρια πάντα κομίζων.
ἐξέλασον δὲ κακὰς ἄτας, κλάδον ἐν χερὶ πάλλων.
πτηνοῖς τ᾽ ἰοβόλοις κῆρας χαλεπὰς ἀπόπεμπε.

Κρόνου θυμίαμα, στύρακα.

ἀ ειθαλὴς μακάρων τε θεῶν πάτερ, ἠδὲ
καὶ ἀνδρῶν.
ποικιλόβουλ᾽, ἀμίαντε, μεγασθενές, ἄλκιμε, τιτάν.
ὃς δαπανᾷς μὲν ἅπαντα, καὶ αὔξεις ἔμπαλιν αὐτὸς
δεσμοὺς ἀρρήτους ὃς ἔχεις κατ᾽ ἀπείρονα κόσμον.
αἰῶνος κρόνε παγγενέτωρ, κρόνε ποικιλόμυθε.
γαίης τε βλάστημα, καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος.
γέννας φυὴ, μείωσι, ῥέας πόσι, σεμνὲ προμηθεῦ.
ὃς ναίεις κατὰ πάντα μέρη κόσμοιο γενάρχα.
ἀγκυλομῆτα φέριστε, κλύων ἱκετηρίδα φωνὴν
πέμποις εὔολβον βιότου τέλος αἰὲν ἄμεμπτον.

Ῥέας θυμίαμα ἀρώματα.

π ότνα ῥέα, θύγατερ πολυμόρφου
πρωτογόνοιο.
ἥτ᾽ ἐπὶ ταυροφόρον ἱερότροχον ἅρματι ταίνεις.
τυμπανόδουπε, φιλοιστρομανὲς, χαλκόκροτε κούρη.

παντίμη, ἀγλαόμορφε, κρόνου σύλλεκτρε μάκαιρα.
οὔρεσιν ἣ χαίρεις, θνητῶν τ' ὀλολύγμασι φρικτοῖς.
παμβασίλεια ῥέα, πολεμόκλονε, ὀβριμόθυμε.
ψευδομένη σώτειρα, λυτηριάς, ἀρχιγένεθλε.
μήτηρ μέν τε θεῶν, ἠδὲ θνητῶν ἀνθρώπων.
ἐκ σοῦ γὰρ καὶ γαῖα, καὶ οὐρανὸς εὐρὺς ὕπερθεν,
καὶ πόντος, πνοιαί τε, φιλόδρομε, ἀερόμορφε.
ἐλθὲ μάκαιρα θεὰ σωτήριος εὔφρονι βουλῇ.
εἰρήνην κατάγουσα σὺν εὐόλβοις κτεάτεσι.
λύματα, καὶ κῆρας πέμπουσ' ἐπὶ τέρματα γαίης.

Διὸς θυμίαμα, στύρακα.

ζ ῦ πολύτιμε, ζεῦ ἄφθιτε, τήνδε τοι ἡμεῖς
μαρτυρίαν τιθέμεσθα, λυτήριον, ἠδὲ πρόσευξιν.
ὦ βασιλεῦ, διὰ σὴν κεφαλὴν, ἐφάνη τάδε ῥεῖα.
γαῖα θεὰ μήτηρ, ὀρέων θ' ὑψηχέες ὄχθοι.
καὶ πόντος, καὶ πάνθ', ὁπόσ' οὐρανὸς ἐντὸς ἔταξε.
ζεῦ κρόνιε, σκηπτοῦχε, καταιβάτα, ὀβριμόθυμε.
παντογένεθλ', ἀρχὴ πάντων, πάντων τε τελευτή.
σεισίχθων, αὐξητά, καθάρσιε, παντοτινάκτα.
ἀστραπαῖε, βρονταῖε, κεραύνιε, φυτάλμιε ζεῦ.
κλῦθί μου αἰολόμορφε, δίδου δ' ὑγείαν ἀμεμφῆ.
εἰρήνην τε θεὰν, καὶ πλούτου δόξαν ἄμεμπτον.

Ἥρας θυμίαμα, ἀρώματα.

κ υανέοις κόλποισιν ἐνημένη ἀερόμορφε.
ἥρα παμβασίλεια, διὸς σύλλεκτρε μάκαιρα.
ψυχοτρόφους αὔρας θνητοῖς παρέχουσα προσηνεῖς.
ὄμβρων μὲν μῆτερ. ἀνέμων τροφέ. παντογένεθλε.
χωρὶς γὰρ σέθεν, οὐδὲν ὅλως ζωῆς φύσιν ἔγνω.
κοινωνεῖς γὰρ ἅπασι κεκραμένη ἠέρι σεμνῶς.

πάντων γὰρ κρατέεις μούνη, πάντεσσί τ' ἀνάσσεις.
ἠερίοις ῥοίζοισι τινασσομένη κατὰ χεῦμα.
ἀλλὰ μάκαιρα θεὰ πολυώνυμε, παμβασίλεια,
ἔλθοις εὐμενέουσα καλῷ γήθοντι προσώπῳ.

Ποσειδῶνος θυμίαμα σμύρναν.

Κλῦθι Ποσείδαον, γαιήοχε, κυανο-
χαῖτα.
ἵππιε, χαλκοτόρευτον ἔχων χείρεσσι τρίαιναν.
ὃς ναίεις πόντοιο βαθυστέρνοιο θέμεθλα.
ποντομέδων, ἁλίδουπε, βαρύκτυπε, ἐννοσίγαιε.
κυμοθαλὴς, χαριτῶπα, τετράορον ἅρμα διώκων.
εἰναλίοις ῥοίζοισι τινάσσων ἁλμυρὸν ὕδωρ.
ὃς τριτάτης ἔλαχες μοίρης βαθὺ χεῦμα θαλάσσης.
κύμασι τερπόμενος, θηρσὶν θ' ἅμα, πόντιε δαῖμον.
ἕδρανα γῆς σώζοις, καὶ νηῶν εὔδρομον ὁρμήν.
εἰρήνην, ὑγίειαν ἄγων, ἠδ' ὄλβον ἀμεμφῆ.

Εἰς τυφῶνα.

Ὦ τὸν ὑποχθόνιον ναίων δόμον ὀβρι-
μόθυμε,
ταρτάριον λειμῶνα βαθύσκιον, ἠδὲ λιπαυγῆ.
Ζεῦ χθόνιε σκηπτοῦχε, τάδ' ἱερὰ δέξο προθύμως.
πλούτων ὃς κατέχεις γαίης κληῖδας ἁπάσης.
πλουτοδοτῶν γενεὴν βροτέην καρποῖς ἐνιαυτῶν.
ὃς τριτάτης μοίρης ἔλαχες χθόνα παμβασίλειαν.
ἕδραν ἀθανάτων, θνητῶν στήριγμα κραταιόν.
ὃς θρόνον ἐστήριξας ὑπὸ ζοφοειδέα χῶρον.
τηλεπόρον τ' ἀκάμαντα, λιπόπνοον, ἄκριτον ἅδην.
κυάνεον τ' ἀχέρον θ', ὃς ἔχει ῥιζώματα γαίης.
ὃς κρατέεις θνητῶν θανάτου χάριν ὦ πολυδαῖμον.
εὔβουλ', ἁγνοπόλου δημήτρος ὅς ποτε παῖδα,

νυμφεύσας, λειμῶνος ἀποσπάσας διὰ πόντου
τετρώροις ἵπποισιν ὑπ' ἀτθίδος ἤγαγες ἄντρον,
δήμου ἐλευσῖνος, τόθι περ πύλαι εἰς ἀΐδαο.
μοῦνος ἔφυς ἀφανῶν ἔργων φανερῶν τε βραβευτής.
ἔνθεε, παντοκράτωρ, ἱερώτατε, ἀγλαότιμε.
σεμνοῖς μυστοπόλοις χαίρων, ὁσίοις τε σεβασμοῖς.
ἵλεον ἀγκαλέω σε μολεῖν κεχαρηότα μύσταις.

Κεραυνίου διὸς θυμίαμα, στύρακα.

ὦ πάτερ, ὑψίδρομον πυραυγέα κόσμον ἐλαύνων,
στράπτων αἰθερίου στεροπῆς παντοπέρτατον αἴγλην.
παμμακάρων ἕδρανον θείαις βρονταῖσι τινάσσων.
νάμασι παννεφέλοις στεροπὴν φλεγέθουσαν ἀναίθων.
λαίλαπας, ὄμβρους, πρηστῆρας, κρατερούς τε κεραυνοὺς
βάλλων ἐς ῥοθίους φλογερούς, βελέεσσι καλύπτων,
παμφλέκτους, κρατερούς, φρικώδεας, ὀβριμοθύμους
πτηνὸν ὅπλον δεινόν, κρονοκάρδιον, ὀρθοέθειρον,
αἰφνίδιον, βρονταῖον, ἀνίκητον βέλος ἁγνόν.
ῥοίζου ἀπειρεσίου δινεύμασι παμφάγον ὁρμῇ.
ἄρρηκτον, βαρύθυμον, ἀμαιμάκετον, πρηστῆρος,
οὐράνιον βέλος, ὀξύ, καταιβάτου αἰθαλόεντος.
ὃν καὶ γαῖα πέφρικε, θάλασσά τε παμφανόωσα.
καὶ θῆρες πτήσσουσιν, ὅταν κτύπος οὖας ἐσέλθῃ.
μαρμαίρει δὲ πρόσω ἐπ' αὐγαῖς. σμαραγεῖ δὲ κεραυνός.
αἰθέρος ἐν γυάλοισι, διαρρήξας δὲ χιτῶνα,
οὐράνιον προκάλυμμα βάλλεις ἀργῆτα κεραυνόν.
ἀλλὰ μάκαρ θυμὸν ὄβριμον ἔμβαλε κύμασι πόντου,
ἠδ' ὀρέων κορυφαῖσι. τὸ σὸν κράτος ἴσμεν ἅπαντες.
ἀλλὰ χάριν λοιβαῖσι δίδου, φρεσὶν αἴσιμα πάντα
ζωήν τ' ὀλβιόθυμον, ὁμοῦ θ' ὑγίειαν ἄνασσαν.

καὶ βίον εὐθύμοισιν ἀεὶ θάλλοντα λογισμοῖς.

Διὸς ἀστραπέως θυμίαμα, λιβανομάνναν.

Κικλήσκω μέγαν, ἁγνόν, ἐρισμάραγον, περίφαντον.
ἀέριον, φλογόεντα, πυρίδρομον, ἀεροφεγγῆ.
ἀστράπτοντα σέλας νεφέων παταγοδρόμῳ αὐδῇ.
φρικώδη, βαρύμηνιν, ἀνίκητον, θεὸν ἁγνόν.
ἀστραπέα δία, παγγενέτην, βασιλῆα μέγιστον.
εὐμενέοντα φέρειν γλυκερὴν βιότοιο τελευτήν.

Νεφελῶν θυμίαμα σμύρναν.

Ἀέριοι νεφέλαι, καρποτρόφοι, οὐρανόπλαγκτοι·
ὀμβροτόκοι, πνοιαῖσιν ἐλαυνόμεναι κατὰ κόσμον.
βρονταῖαι, πυρόεσσαι, ἐρίβρομοι, ὑγροκέλευθοι,
ἀέρος ἐν κόλπῳ πάταγον φρικώδη ἔχουσαι
πνεύμασιν ἀντίσπαστοι, ἐπιδρομάδην παταγοῦσαι.
ὑμᾶς νῦν λίτομαι δροσοείμονας, εὔπνοοι, αὔραις
πέμπειν καρποτρόφους ὄμβρους ἐπὶ μητέρα γαῖαν.

Θαλάσσης θυμίαμα λιβανομάνναν.

Ὠκεανοῦ καλέω νύμφην γλαυκώπιδα τηθύν.
κυανόπεπλον ἄνασσαν ἐΰτροχα κυμαίνουσαν.
αὔραις ἡδυπνόοισι πατασσομένην περὶ γαῖαν.
θραύουσ' αἰγιαλοῖσι πέτρῃσί τε κύματα μακρὰ
εὐδίνοις ἁπαλοῖσι γαληνιόωσα δρόμοισι,
ναυσὶν ἀγαλλομένη, θηροτρόφε, ὑγροκέλευθε.
μήτηρ μὲν κύπριδος, μήτηρ νεφέων ἐρεβεννῶν.
καὶ πάσης πηγῆς, νυμφῶν νασμοῖσι βρυούσης:
κλῦθί μου ὦ πολύσεμνε καὶ εὐμενέουσ' ἐπαρήγοις.
εὐθυδρόμοις οὖρον ναυσὶν πέμπουσα μάκαιρα.

Νηρέως θυμίαμα, σμύρναν.

ὦ κατέχων πόντου ῥίζας κυαναυγέτιν ἕδρην.
πεντήκοντα κόραισιν ἀγαλλόμενος κατὰ κῦμα.
καλλιτέκνοισι χοροῖς, νηρεῦ μεγαλώνυμε δαῖμον.
πυθμὴν μὲν πόντου, γαίης πέρας, ἀρχὴ ἁπάντων.
ὃς κλονέεις δηοῦς ἱερὸν βάθρον, ἡνίκα πνοιὰς
ἐν μυχίοις κευθμῶσιν ἐλαυνομένας ἀποκλείοις.
ἀλλὰ μάκαρ, σεισμοὺς μὲν ἀπότρεπε, πέμπε δὲ μύσταις
ὄλβον ἐπ' εἰρήνην τε καὶ ὀλβιόχειρον ὑγείην.

Νηρηΐδων θυμίαμα, ἀρώματα.

ν ηρέως εἰναλίου νύμφαι καλυκώπιδες ἁγναί.
σφράγιαι, βύθιαι, χοροπαίγμονες, ὑγροκέλευθοι.
πεντήκοντα κόραι περὶ κύμασι βακχεύουσαι.
τριτώνων ἐπ' ὄχοισιν ἀγαλλόμεναι περὶ νῶτα.
θηροτύποις μορφαῖς, ὧν βόσκει σώμαθ' ὁ πόντος.
ἄλλοι θ', οἳ ναίουσι βυθὸν τριτώνιον οἶδμα.
ὑδρόδομοι, σκιρτηταὶ, ἑλισσόμενοι περὶ κῦμα.
ποντοπλάνοι, δελφῖνες, ἁλιρρόθιοι, κυαναυγεῖς.
ὑμᾶς κικλήσκω πέμπειν μύσταις πολὺν ὄλβον.
ὑμεῖς γὰρ πρῶται τελετὴν ἀνεδείξατε σεμνὴν.
εὐιέρου βάκχοιο, καὶ ἁγνῆς φερσεφονείης.
καλλιόπῃ σὺν μητρὶ, καὶ ἀπόλλωνι ἄνακτι.

Πρωτέως θυμίαμα, στύρακα.

π ρωτέα κικλήσκω, πόντου κληῖδας ἔχοντα.
πρωτογενῆ, πάσης φύσεως ἀρχὰς ὃς ἔφηνεν.
ὕλην ἀλλάσσων ἱερὴν ἰδέαις πολυμόρφοις.
πάντιμος, πολύβουλος, ἐπιστάμενος τά τε ὄντα,

ὅσα τε πρόσθεν ἔην· ὅσα τ' ἔσσεται ὕστερον αὖτις.
πάντα γὰρ πρωτεῖ πρώτη φύσις ἐγκατέθηκεν.
ἀλλὰ πάτερ μόλε μυστιπόλοις ὁσίαισι προνοίαις,
πέμπων εὔολβου βιότου τέλος ἐσθλὸν ἐπ' ἔργοις.

Γῆς θυμίαμα, πᾶν σπέρμα, πλὴν
κυάμων καὶ ἀρωμάτων.

γ αῖα θεὰ, μῆτερ μακάρων, θνητῶν τ' ἀν-
θρώπων.
πάντροφε, πανδώτειρα, τελεσφόρε, παντολέτειρα.
αὐξιθαλὴς, φερέκαρπε, καλαῖς ὥραισι βρύουσα.
ἕδρανον ἀθανάτου κόσμου πολυποίκιλε κούρη.
ἣ λοχίαις ὠδῖσι κύεις καρπὸν πολυειδῆ.
ἀϊδία πολύσεπτε βαθύστερν' ὀλβιόμοιρε.
ἡδυπνόοις χαίρουσα χλόαις πολυανθέσι δαῖμον.
ὀμβροχαρὴς, περὶ ἣν κόσμος πολυδαίδαλος ἄστρων,
εἱλεῖται φύσει ἀεννάῳ, καὶ ῥεύμασι δεινοῖς.
ἀλλὰ μάκαιρα θεὰ, καρποὺς αὔξοις πολυγηθεῖς.
εὐμενὲς ἦτορ ἔχουσα, σὺν ὀλβίοισιν ἐν ὥραις.

Μητρὸς θεῶν θυμίαμα, ποικίλα.

ἀ θανάτων θεότιμε θεῶν μῆτερ τροφὲ
πάντων.
τῇδε μόλοις κράντειρα θεὰ, σέο πότνι' ἐπ' εὐχαῖς.
ταυροφόνων ζεύξασα ταχύδρομον ἅρμα λεόντων.
σκηπτοῦχε κλεινοῖο πόλου, πολυώνυμε σεμνή.
ἣ κατέχεις κόσμοιο μέσον θρόνον, οὕνεκεν αὐτὴ
γαῖαν ἔχεις, θνητοῖσι τροφὰς παρέχουσα προσηνεῖς.
ἐκ σέο δ' ἀθανάτων τε γένος, θνητῶν τ' ἐλοχεύθη.
σοὶ ποταμοὶ κρατέονται ἀεὶ, καὶ πᾶσα θάλασσα.
ἑστία, αὐδάχθης, σὲ δὲ ὀλβοδότιν καλέουσι,
παντοίων ἀγαθῶν θνητοῖς ὅτι δῶρα χαρίζῃ.

ἔρχεο πρὸς τελετὴν ὦ πότνια τυμπανοτέρπη.
πανδαμάτωρ. φρυγίης σώτειρα, κρόνου συνόμευνε.
οὐρανόπαι, πρέσβειρα, βιοθρέπτειρα, φίλοιστρε.
ἔρχεο γηθόσυνος κεχαρισμένη εὐσεβίῃσιν.

Ἑρμοῦ θυμίαμα λίβανον.

Κλῦθί μου ἑρμεία διὸς ἄγγελε, μαιάδος υἱέ.
παγκρατὲς ἦτορ ἔχων, ἐναγώνιε, κοίρανε θνητῶν.
εὔφρων, ποικιλόβουλε, διάκτορε, ἀργειφόντα.
πτηνοπέδιλε, φιλάνθρωπε, λόγου θνητοῖσι προφῆτα.
γυμνάσιν ὃς χαίρεις, δολίαις τ' ἀπάταις, τροφιοῦχε.
ἑρμηνεῦ πάντων, κερδέμπορε, λυσιμέριμνε.
ὃς χείρεσσιν ἔχεις εἰρήνης ὅπλον ἀμεμφές.
κωρυκιῶτα, μάκαρ, ἐριούνιε, ποικιλόμυθε.
ἐργασίαις ἐπαρωγὲ, φίλε θνητοῖς ἐν ἀνάγκαις.
γλώσσης δεινὸν ὅπλον τὸ σεβάσμιον ἀνθρώποισι.
κλῦθί μου εὐχομένου, βιότου τέλος ἐσθλὸν ὀπάζων,
ἐργασίαισι, λόγου χάρισιν, καὶ μνημοσύνῃσιν.

Ὕμνος περσεφόνης.

Περσεφόνη θύγατερ μεγάλου διὸς ἐλθὲ μάκαιρα.
μουνογένεια θεὰ, κεχαρισμένα δ' ἱερὰ δέξαι.
πλούτωνος πολύτιμε δάμαρ, κεδνὴ βιοδῶτι.
ἣ κατέχεις ἀΐδαο πύλας ὑπὸ κεύθεα γαίης.
πραξιδίκη, ἐρασιπλόκαμε, διὸς θάλος ἁγνόν.
εὐμενίδων γενέτειρα, ὑποχθονίων βασίλεια.
ἣν ζεὺς ἀρρήτοισι γοναῖς τεκνώσατο κούρην.
μῆτερ ἐριβρεμέτου, πολυμόρφου εὐβουλῆος.
ὡρῶν συμπλέκτειρα, φαεσφόρε, ἀγλαόμορφε.
σεμνὴ, παντοκράτειρα, κόρη, καρποῖσι βρύουσα.
εὐφεγγής, κερόεσσα, μόνη θνητοῖσι ποθεινή.
εἰαρινὴ, λειμωνιάσιν χαίρουσα πνοῇσιν.

ἱερὸν

ἦρον ἐκφαίνουσα δέμας βλαστοῖς χροοκάρποις.
ἁρπαγιμαῖα, λεχοῖ, μετοπωρινὰ νυμφευθεῖσα.
ζωὴ, καὶ θάνατος μούνη, θνητοῖς πολυμόχθοις,
φερσεφόνεια, φέρεις γὰρ ἀεὶ, καὶ πάντα φονεύεις.
κλῦθι μάκαιρα θεὰ, καρποὺς δ' ἀνάπεμπ' ἀπὸ γαίης.
εἰρήνη θάλλουσα, καὶ ἠπιόχειρ ὑγιεία.
καὶ βίῳ εὐόλβῳ, λιπαρὸν γῆρας κατάγοντι.
πρὸς σὸν χῶρον ἄνασσα καὶ εὐδυνατὸν πλούτωνα.

Διονύσου θυμίαμα, στύρακα.

κ ικλήσκω διόνυσον, ἐρίβρομον
εὐαστῆρα.
πρωτόγονον, διφυῆ, τρίγονον, βακχεῖον ἄνακτα.
ἄγριον, ἄρρητον, κρύφιον, δικέρωτα, δίμορφον.
κισσόβρυον, ταυρωπὸν, ἀρήιον, εὔιον, ἁγνόν.
ὠμάδιον, τριετῆ, βοτρυφόρον, ἐρνεσίπεπλον.
εὔβουλ', εὐπολύβουλε, διὸς, καὶ περσεφονείης,
ἀρρήτοις λέκτροισι τεκνωθεὶς, ἄμβροτε δαῖμον.
κλῦθι μάκαρ φωνῆς, ἡδὺς δ' ἐπίνευσον ἐνηὴς
εὐμενὲς ἦτορ ἔχων, σὺν εὐζώνοισι τιθήναις.

Ὕμνος κουρήτων.

σ κιρτηταὶ κουρῆτες, ἐνόπλια βήματα
θέντες.
ποσσίκροτοι, ῥομβηταὶ, ὀρέστεροι, εὐαστῆρες.
χρυσολύραι, παράρυθμοι, ἐπεμβάται ἴχνεσι κούφοις.
ὁπλοφόροι, φύλακες, κοσμήτορες, ἀγλαόφημοι.
μητρὸς ὀρειομανοῦς συνοπάονες, ὀργιοφάνται.
ἔλθοιτ' εὐμενέοντες, ἐπ' εὐφήμοισι λόγοισι.
βουκόλῳ εὐάντητοι ἀεὶ κεχαρηότι θυμῷ.

Ὕμνος ἀθηνᾶς.

π αλλὰς μουνογενὴς, μεγάλου διὸς ἔγγονε σεμνή.

δῖα μάχαιρα θεὰ, πολεμόκλονε, ὀβριμόθυμε.
ἄῤῥη τ', αὖ ῥητὴ μεγαλώνυμε, ἀντροδίαιτε.
ἢ διάγεις ὄχθους ὑψαύχενας ἀκρωρείους.
ἠδ' ὄρεα σκιόεντα, νάπαισί τε σὴν φρένα τέρπεις.
ὁπλοχαρὴς, οἰστρῶσα βροτῶν ψυχὰς μανίαισι.
γυμνάζουσα κόρη φρικώδη θυμὸν ἔχουσα.
γοργοφόνε, φυγόλεκτε, τεχνῶν μῆτερ πολύολβε.
ὁρμάστειρα, φίλοιστρε κακοῖς, ἀγαθοῖς δὲ φρόνησις.
ἄρσην μὲν, καὶ θῆλυς ἔφυς, πολεμάρκε, μῆτι.
αἰολόμορφε, δράκαινα, φιλένθεε, ἀγλαότιμε.
φλεγραίων ὀλέτειρα, γιγάντων ἱππελάτειρα.
τριτογένεια, λύτειρα κακῶν, νικηφόρε δαῖμον.
ἤματα, καὶ νύκτας αἰεὶ νεάταισιν ἐν ὥραις,
κλῦθί μου εὐχομένου, δός δ' εἰρήνην πολύολβον.
καὶ κόρον, ἠδ' ὑγίειαν, ἐπ' εὐόλβοισιν ἐν ὥραις.
γλαυκῶπ', εὑρεσίτεχνε, πολυλλίστη βασίλεια.

Νίκης θυμίαμα, μάνναν.

Εὐδύναμον καλέω νίκην, θνητοῖσι ποθεινήν.
ἣ μούνη λύει θνητῶν ἐναγώνιον ὁρμὴν,
καὶ στάσιν ἀλγινόεσσαν ἐπ' ἀντιπάλεσι μάχαισιν.
ἐν πολέμοις κρίνουσα προπαύχοισιν ἐπ' ἔργοις.
οἷς ἂν ἐφορμαίνουσα φέροις γλυκερώτατον εὖχος.
πάντων γὰρ κρατέεις, πάσης δ' ἔριδος κλέος ἐσθλόν.
νίκῃ ἐπ' εὐδόξῳ κεῖται, θαλίαισι βρυάζον.
ἀλλὰ μάκαιρ' ἔλθοις πεποθημένῳ ὄμματι φαιδρῷ.
αἰεὶ ἐπ' εὐδόξοις κλέος ἔργοις ἐσθλὸν ἄγουσα.

Ἀπόλλωνος θυμίαμα, μάνναν.

Ἐλθὲ μάκαρ παιὰν, τιτυοκτόνε, φοῖβε λυκωρεῦ.

μέμφι τ', ἀγλαότιμε, ἰήιε, ὀλβιοδῶτα.
χρυσολύρη, σπέρμιε, ἀρότριε, πύθιε, τιτάν.
γρύνιε, καὶ σμινθεῦ, πυθοκτόνε, δελφικὲ, μάντι.
ἄγριε, φωσφόρε, δαῖμον ἐράσμιε, κύδιμε, κοῦρε.
μουσαγέτα, χοροποιὲ, ἑκηβόλε, τοξοβέλεμνε.
βάκχιε, καὶ διδυμεῦ, ἑκάεργε, λοξία, ἁγνέ.
δήλι' ἄναξ, πανδερκὲς ἔχων φαεσίμβροτον ὄμμα.
χρυσοκόμα. καθαρὰς φήμας, χρησμούς τ' ἀναφαίνων
κλῦθί μου εὐχομένου λαῶν ὕπερ, εὔφρονι θυμῷ.
τόν δε σὺ γὰρ λεύσεις τὸν ἀπείριτον αἰθέρα πάντα.
γαῖαν τ' ὀλβιόμοιρον, ὕπερθέ τε, καὶ διὰ μολγοῦ.
νυκτὸς ἐν ἡσυχίαισιν ὑπ' ἀστεροόμματον ὄρφνην.
ῥίζας νέρθε δέδωκας, ἔχεις δέ τε πείρατα κόσμου
παντὸς, σοί δ' ἀρχή τε, τελευτή τ' ἐστὶ μέλουσα,
παντοθαλὴς, σὺ δὲ πάντα πόλον κιθάρῃ πολυκρέκτῳ
ἁρμόζεις ὅτε μὲν νεάτης ἐπὶ τέρματα βαίνων,
ἄλλ' ὅτε δ' αὖθ' ὑπάτην, ποτὲ δώριον εἰς διάκοσμον.
πάντα πόλον κρίνας, κρίνεις βιοθρέμμονα φῦλα.
ἁρμονίῃ κεράσας παγκόσμιον ἀνδράσι μοῖραν.
μίξας χειμῶνος θέρεός τ' ἴσον ἀμφοτέροισιν.
εἰς ὑπάτας χειμῶνα, θέρος νεάταις διακρίνας.
δώριον εἰς ἔαρος πολυηράτου ὥριον ἄνθος.
ἔνθεν ἐπωνυμίαις σε βροτοὶ κλήζουσιν ἄνακτα
πᾶνα, θεὸν δικέρωτ', ἀνέμων συρίγμαθ' ἱέντα.
οὕνεκα παντὸς ἔχεις κόσμου σφραγῖδα τυπῶτιν.
κλῦθι μάκαρ σώζων μύστας ἱκετηρίδι φωνῇ.

Λητοῦς θυμίαμα, σμύρναν.

Λητὼ κυανόπεπλε, θεὰ διδυματόκε, σεμνή.
κοιαντὶς μεγάθυμε, πολυλλίστη βασίλεια

εὔτεκνον ζηνὸς γονίμην ὠδῖνα λαχοῦσα,
γειναμένη φοῖβόν τε, καὶ ἄρτεμιν ἰοχέαιραν.
τὴν μὲν, ἐν ὀρτυγίῃ, τὸν δὲ, κραναῇ ἐνὶ δήλῳ.
κλῦθι θεὰ δέσποινα, καὶ ἵλεον ἦτορ ἔχουσα,
βαῖν᾽ ἐπὶ πάνθεον τελετὴν, τέλος ἡδὺ φέρουσα.

Ἀρτέμιδος θυμίαμα, μάνναν.

κ λῦθί μου ὦ βασίλεια, διὸς πολυώνυμε
κούρη.
τιτανὶς, βρομία, μεγαλώνυμε, τοξότι σεμνή.
πασιφαὴς, δᾳδοῦχε, θεὰ δίκτυννα, λοχεία.
ὠδίνων ἐπαρωγὲ, καὶ ὠδίνων ἀμύητε.
λυσίζωνε, φίλοιστρε, κυνηγέτι, λυσιμέριμνε.
εὔδρομε, ἰοχέαιρα, φιλαγρότι, νυκτερόφοιτε.
κλῃσία, εὐάντητε, λυτηρία, ἀρσενόμορφε.
ὀρθία, ὠκυλόχεια, βροτῶν κουροτρόφε δαῖμον.
ἀμβροτέρα, χθονία, θηροκτόνε, ὀλβιόμοιρε.
ἣ κατέχεις ὀρέων δρυμοὺς, ἐλαφηβόλε σεμνή.
πότνια, παμβασίλεια, καλὸν θάλος αἰὲν ἐοῦσα.
δρυμονία, σκυλακῖτι, κυδωνιὰς, αἰολόμορφε.
ἐλθὲ θεὰ σώτειρα, φίλη μύστῃσιν ἅπασιν.
εὐάντητος, ἄγουσα καλοὺς καρποὺς ἀπὸ γαίης.
εἰρήνην τ᾽ ἐρατὴν, καλλιπλόκαμόν θ᾽ ὑγίειαν.
πέμποις δ᾽ εἰς ὀρέων κεφαλὰς, νούσους τε, καὶ ἄλγη.

Τιτάνων θυμίαμα, λίβανον.

τ ιτῆνες γαίης τε, καὶ οὐρανοῦ ἀγλαὰ
τέκνα.
ἡμετέρων πρόγονοι πατέρων, γαίης ὑπένερθεν
οἴκοις ταρταρίοισι μυχῷ χθονὸς ἐνναίοντες.
ἀρχαὶ, καὶ πηγαὶ πάντων θνητῶν πολυμόχθων.
εἰναλίων, πτηνῶν τε, καὶ οἳ χθόνα ναιετάουσιν.

ἐξ ὑμέων γὰρ πᾶσα πέλει γενεὰ κατὰ κόσμον.
ὑμᾶς κικλήσκω μῆνιν χαλεπὴν ἀποπέμπειν.
εἴτις ἀπὸ χθονίων προγόνων οἴκοις ἐπελάσθη.

Κουρήτων θυμίαμα, λίβανον.

Χ αλκόκροτοι κουρῆτες, ἀρήϊα τεύχε' ἔ=
χοντες.
οὐράνιοι χθόνιοί τε, καὶ εἰνάλιοι πολύολβοι.
ζωογόνοι πνοιαὶ, κόσμου σωτῆρες ἀγαυοί.
οἵτε σαμοθράκην ἱερὴν χθόνα ναιετάοντες.
κινδύνους θνητῶν ἀπερύκετε ποντοπλανήτων.
ὑμεῖς καὶ τελετὴν πρῶτοι μερόπεσσιν ἔθεσθε
ἀθάνατοι κουρῆτες, ἀρήϊα τεύχε' ἔχοντες,
νωμᾶτ' ὠκεανὸν, νωμᾶθ' ἅλα, δένδρεά τ' αὔτως.
ἐρχόμενοι γαῖαν κοναβίζετε ποσσὶν ἐλαφροῖς.
μαρμαίροντες ὅπλοις, πτήσσουσι δὲ θῆρες ἅπαντες
ὁρμώντων, θόρυβος δὲ, βοή τ' εἰς οὐρανὸν ἵκει.
εἱλιγμοῖς τε ποδῶν κονίη νεφέλην ἀφικάνει,
ἐρχομένων· τότε δὴ ῥα καὶ ἄνθεα πάντα τέθηλεν.
δαίμονες ἀθάνατοι τροφέες, καὶ αὖ ὀλετῆρες.
ἡνίκ' ἂν ὁρμαίνωνται χολούμενοι ἀνθρώποισιν.
ὀλλῦντες βίον καὶ κτήματα, ἠδὲ καὶ αὐτοὺς,
πιμπλάντες. στοναχεῖ δὲ μέγας πόντος βαθυδίνης,
δένδρη δ' ὑψικάρηνα ἐκ ῥιζῶν ἐς χθόνα πίπτει.
ἠχὼ δ' οὐρανία κελαδεῖ ῥοιζήμασι φύλλων.
κουρῆτες, κορύβαντες, ἀνάκτορες, ἐνδυνατοί τε.
ἐν σαμοθράκῃ ἄνακτες, ὁμοῦ διὸς κόροι αὐτοί.
πνοιαὶ ἀέναοι, ψυχοτρόφοι, ἀεροειδεῖς.
οἵτε καὶ οὐράνιοι, δίδυμοι, κλήζεσθ' ἐν ὀλύμπῳ.
εὔπνοοι, εὔδιοι, σωτήριοι, ἠδὲ προσηνεῖς.
ὡροτρόφοι, φερέκαρποι, ἐπίπνοιοί τε ἄνακτες.

Κορύβαντος θυμίαμα, λίβανον.

Κικλήσκω χθονὸς ἀενάου βασιλῆα μέγιστον.
κύρβαντ', ὀλβιόμοιρον, ἀρήιον, ἀπροσόρατον.
νυκτερινὸν κούρητα, φόβων ἀποπαύστορα δεινῶν.
φαντασιῶν ἐπαρωγόν, ἐρημοπλάναν κορύβαντα.
αἰολόμορφον ἄνακτα, θεὸν διφυῆ, πολύμορφον.
φοίνιον, αἱμαχθέντα κασιγνήτων ὑπὸ δισσῶν.
δηοῦς ὃς γνώμαισιν ἐνήλλαξας δέμας ἁγνόν.
θηροτύπου θέμενος μορφὴν δνοφεροῖο δράκοντος.
κλῦθι μάκαρ φωνῶν, χαλεπὴν δ' ἀποπέμπεο μῆνιν
παύων φαντασίας ψυχὰς ἐκ πήκτου ἀνάγκης.

Δήμητρος ἐλευσινίας θυμίαμα, στύρακα.

Δηὼ παμμήτειρα θεοῖς πολυώνυμε δαῖμον.
σεμνὴ δήμητερ, κουροτρόφε ὀλβιοδῶτι,
πλουτοδότειρα θεά, σταχυοτρόφε, παντοδότειρα.
εἰρήνῃ χαίρουσα, καὶ ἐργασίαις πολυμόχθοις.
σπερμεία, σωρῖτι, ἀλωαία, χλοόκαρπε.
ἣ ναίεις ἁγνοῖσιν ἐλευσῖνος γυάλοισιν.
ἱμερόεσσ' ἐρατή, θνητῶν θρέπτειρα προπάντων.
ἣ πρώτη ζεύξασα βοῶν ἀροτῆρα τένοντα,
καὶ βίον ἱμερόεντα βροτοῖς πολύολβον ἀνεῖσα,
αὐξιθαλής, βρομίοις συνέστιος, ἀγλαότιμος.
λαμπαδόεσσ', ἁγνή, δρεπάνοις χαίρουσα θερείοις.
σὺ χθονία, σὺ δὲ φαινομένη, σὺ δὲ πᾶσι προσηνής.
εὔτεκνε, παιδοφίλη, σεμνή, κουροτρόφε κούρα.
ἅρμα δρακοντείοισιν ὑποζεύξασα χαλινοῖς.
ἐγκυκλίοις δίναις περὶ σὸν θρόνον εὐάζουσα.
μουνογενὴς πολύτεκνε θεά, πολυπότνια θνητοῖς

ἧς πολλαὶ μορφαί, πολυάνθεμοι, ἱεροθαλλεῖς.
ἐλθὲ μάκαιρ᾽, ἁγνή, καρποῖς βρίθουσα θερείοις.
εἰρήνην κατάγουσα, καὶ εὐνομίην ἐρατεινήν.
καὶ πλοῦτον πολύολβον, ὁμοῦ δ᾽ ὑγίειαν ἄνασσαν.

Μητρὸς ἀνταίας θυμίαμα, ἀρώματα.

Ἀνταία βασίλεια θεὰ πολυώνυμε μῆτερ.
ἀθανάτων τε θεῶν, ἠδὲ θνητῶν ἀνθρώπων.
ἥ ποτε μαστεύουσα πολυπλάκτῳ ἐν ἀνίῃ.
νηστείαν κατέπαυσας ἐλευσῖνος γυάλοισιν.
ἦλθες εἰς ἀΐδην, πρὸς ἀγαυὴν περσεφόνειαν.
δύσαγνος, παῖδ᾽ ἁγνὸν ὁδηγητῆρα λαχοῦσα·
μηνυτῆρ᾽ ἁγίων λέκτρων, χθονίου διὸς ἁγνοῦ.
εὔβουλον τέξασα θεὸν θνητῆς ἀπ᾽ ἀνάγκης·
ἀλλὰ θεὰ λίτομαί σε πολυλλίστη βασίλεια,
ἐλθεῖν εὐάντητον ἐπ᾽ εὐιέρῳ σέο μύστῃ.

Μίσης θυμίαμα, στύρακα.

Θεσμοφόρον καλέω ναρθηκοφόρον διόνυσον.
σπέρμα πολύμνηστον, πολυώνυμον εὐβουλῆος
ἁγνὴν, εὐΐερόν τε μίσην, ἄρρητον ἄνασσαν.
ἄρρενα, καὶ θῆλυν, διφυῆ, λύσιον, ἴακχον.
εἴτ᾽ ἐν ἐλευσῖνος τέρπῃ νηῷ θυόεντι.
εἴτε καὶ ἐν φρυγίῃ σὺν μητέρι μυστιπολεύεις.
ἢ κύπρῳ τέρπῃ σὺν ἐϋστεφάνῳ κυθερείῃ
ἢ καὶ πυροφόροις πεδίοις ἐπαγάλλεαι ἁγνοῖς.
σὺν σῇ μητρὶ θεᾷ μελανηφόρῳ ἴσιδι σεμνῇ.
αἰγύπτου παρὰ χεῦμα σὺν ἀμφιπόλοισι τιθήναις.
εὐμενέουσ᾽ ἔλθοις ἀγαθῆς τελέουσ᾽ ἐπ᾽ ἀέθλοις.

Ὡρῶν θυμίαμα, ἀρώματα.

Ὧραι θυγατέρες θέμιδος, καὶ ζηνὸς
ἄνακτος.

εὐνομίη τε, δίκη τε, καὶ εἰρήνη πολύολβε.
εἰαριναί, λειμωνιάδες, πολυάνθεμοι, ἁγναί,
παντόχροοι, πολύοδμοι, ἐν ἀνθεμοειδέσι πνοιαῖς
ὧραι ἀειθαλέες, περικυκλάδες, ἡδυπρόσωποι.
πέπλους ἑννύμεναι δροσεροὺς ἀνθῶν πολυθρέπτων.
περσεφόνης συμπαίκτορες, ἡνίκα μοῖραι ταύτην
καὶ χάριτες κυκλίοισι χοροῖς πρὸς φῶς ἀνάγωσι.
ζηνὶ χαριζόμεναι, καὶ μητέρι καρποδοτείρῃ.
ἔλθετ' ἐπ' εὐφήμους τελετὰς, ὁσίας, νεομύστους.
εὐκάρπους καιρῶν γενέσεις ἐπάγουσαι ἀμέμφως.

Σεμέλης θυμίαμα, στύρακα.

κικλήσκω κούρην καδμηΐδα παμβασίλειαν.
εὐειδῆ σεμέλην, ἐρατοπλόκαμον, βαθύκολπον.
μητέρα θυρσοφόροιο διωνύσου, πολυγηθοῦς,
ἣ μεγάλας ὠδῖνας ἐλάσατο πυρφόρῳ αὐγῇ.
ἀθανάτοιο τεκοῦσα διὸς βουλαῖς κρονίοιο.
τιμὰς τευξαμένη παρ' αὐτῆς περσεφονείης,
ἐν θνητοῖσι βροτοῖσιν ἀνὰ τριετηρίδας ὥρας.
ἡνίκα σοῦ βάκχου γονίμην ὠδῖνα τελῶσιν,
εὐίερόν τε τράπεζαν, ἰδὲ μυστήριά θ' ἁγνά.
νῦν σε θεὰ λίτομαι κούρη καδμηὶς ἄνασσα.
πρηΰνοον καλέων αἰεὶ μύσταισιν ὑπάρχειν.

Ὕμνος διονύσου βασαρέως τριετηρικοῦ.

ἐλθὲ μάκαρ διόνυσε, πυρίσπορε, ταυρομέτωπε.
βάσαρε, καὶ βάκχε, πολυώνυμε, παντοδυνάστα.
ὃς ξίφεσι χαίρεις, ἠδ' αἵμασι, μαινάσι θ' ἁγναῖς.
εὐάζων κατ' ὄλυμπον, ἐρίβρομε, μανικὲ βάκχε.
θυρσεγχὴς, βαρύμηνι, τετιμένε πᾶσι θεοῖσι,

καὶ θνητοῖσι βροτοῖσιν, ὅσοι χθόνα ναιετάουσιν,
ἐλθὲ μάκαρ σκιρτητά, φέρων πολὺ γῆθος ἅπασι.

Λικνίτου θυμίαμα, μάνναν.

λ ικνίτην διόνυσον ἐπ' εὐχαῖς ταῖς δε κικλήσκω.
νύσιον, ἀμφιθαλῆ, πεποθημένον, εὔφρονα, βάκχον
νυμφῶν ἔρνος ἐραστὸν, ἐϋστεφάνου τ' ἀφροδίτης.
ὅς ποτ' ἀνὰ δρυμοὺς κεχορευμένα βήματα πάλλε.
σὺν νύμφαις χαρίεσσιν ἐλαυνόμενος μανίῃσι.
καὶ βουλαῖσι διὸς πρὸς αὐτὴν φερσεφόνειαν.
ἀχθεὶς ἐξετράφης, φόβος ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
εὔφρων ἐλθὲ μάκαρ, κεχαρισμένα δ' ἱερὰ δέξαι.

Περικιονίου θυμίαμα, ἀρώματα.

κ ικλήσκω βάκχον περικιόνιον, μεθυδώτην.
καδμείοισι δόμοις, ὃς ἑλισσόμενος περὶ πάντα,
ἔστησε κρατερῶς, βρασμοὺς γαίης ἀποπέμψας.
ἡνίκα πυρφόρος αὐγὴ ἐκίνησε χθόνα πᾶσαν,
πρηστῆρος ῥοίζοις· ὁ δ' ἀνέδραμε δεσμὸς ἁπάντων.
ἐλθὲ μάκαρ βακχευτὰ γεγηθυίαις πραπίδαισι.

Σαβαζίου θυμίαμα, ἀρώματα.

κ Λῦθι πάτερ κρόνου υἱὲ σαβάζιε, κύδιμε δαῖμον.
ὃς βάκχον διόνυσον, ἐρίβρομον, εἰραφιώτην.
μηρῷ ἐγκατέραψας, ὅπως τετελεσμένος ἔλθῃ
τμῶλον ἐς ἠγάθεον, παρ' ἵππαν καλλιπάρῃον.
ἀλλὰ μάκαρ φρυγίης μεδέων βασιλεύτατε πάντων.
εὐμενέων ἐπαρωγὸς ἐπέλθοις μυστιπόλοισιν.

Ἵππας θυμίαμα, στύρακα.

Ι ππαν κικλήσκω βάκχου τροφὸν, εὐάδα κούρην.

μυστιπόλον, τελεταῖσιν ἀγαλλομένην σάβου ἁγνοῦ.
νυκτερίοισι χοροῖσι, πυριβρεμέτοις ἰάχοισι·
κλῦθί μευ εὐχομένου χθονία μῆτερ βασίλεια.
εἴτε σύγ' ἐν φρυγίῃ κατέχεις ἴδης ὄρος ἁγνόν.
ἢ τμῶλος τέρπει σε καλὸν λυδοῖσι θόασμα.
ἔρχεο πρὸς τελετὰς ἱερῷ γηθοῦσα προσώπῳ.

Λυσίου ληναίου ὕμνος.

κ λῦθι μάκαρ διὸς υἱ', ἐπιλήνιε, βάκχε
διμάτωρ.
σπέρμα πολύμνηστον, πολυώνυμε, λύσιε δαῖμον.
κρυψίγονον μακάρων ἱερὸν θάλος, εὔιε βάκχε.
εὐραφῆ, εὔκαρπε, πολυγηθέα καρπὸν ἀέξων.
ῥοχθίζων, ληναῖε, μεγασθενὲς, αἰολόμορφε.
παυσίπονος θνητοῖσι φανεὶς, ἄκος, ἱερὸν ἄνθος.
χάρμα βροτοῖς φιλάλυπον, ἐπάφιε, καλλιέθειρε.
λύσιε, θυρσομανῆ, βρόμιε, εὔιε, πᾶσιν ἐΰφρων.
οἷς ἐθέλεις θνητῶν ἠδ' ἀθανάτων ἐπιφαύσκων·
νῦν σε καλῶ μύσταισι μολεῖν, ἡδὺ, φερέκαρπον.

Νυμφῶν θυμίαμα, ἀρώματα.

ν ύμφαι θυγατέρες μεγαλήτορος
ὠκεανοῖο.
ὑγροπόροις γαίης ὑπὸ κεύθεσιν οἰκί' ἔχουσαι.
κρυψίδρομοι, βάκχοιο τροφοὶ, χθόνιαι, πολυγηθεῖς.
καρποτρόφοι, λειμωνιάδες, σκολιόδρομοι, ἁγναί.
ἀντροχαρεῖς, σπήλυγξι κεχαρμέναι, ἠερόφοιτοι.
πηγαῖαι, δρομάδες, δροσοείμονες, ἴχνεσι κοῦφαι.
φαινόμεναι, ἀφανεῖς, αὐλωνιάδες, πολυάνθοι.
σὺν πανὶ σκιρτῶσαι ἀν' οὔρεα, εὐάστειραι.
πετρόρυτοι, λιγυραὶ, κορωίτιδες, ὑλονόμοι τε.
παρθένοι εὐώδεις, λευχείμονες, εὔπνοοι αὔραις.

αἰπολικαὶ, νόμιαι, θηρσὶν φίλαι, ἀγλαόκαρποι.
κρυμοχαρεῖς, ἁπαλαὶ, πολυθρέμμονες, αὐξιτροφοί τε
κοῦραι ἁμαδρυάδες, φιλοπαίγμονες, ὑγροκέλευθοι.
νύσιαι, μανικαὶ, παιονίδες, εἰαροτερπεῖς.
σὺν βάκχῳ δηοῖ τε, χάριν θνητοῖσι φέρουσαι.
ἔλθετ' ἐπ' εὐφήμοις ἱεροῖς κεχαρηότι θυμῷ.
νᾶμα χέουσ' ὑγιεινὸν αὐξιτρόφοισιν ἐν ὥραις.

Τριετηρικοῦ θυμίαμα, ἀρώματα.

Κικλήσκω σε μάκαρ, πολυώνυμε, μανικὲ βακχεῦ.
ταυρόκερως, ληναῖε, πυρισπόρε νύσιε, λυσεῦ.
μηροτρεφὴς, λικνῖτα, πυριπόλε, καὶ τελετάρχα.
νυκτέρ', εὐβουλεῦ, μιτρηφόρε, θυρσοτινάκτα.
ὄργιον, ἄρρητον, τριφυὲς, κρύφιον διὸς ἔρνος.
πρωτογόν' ἤρικε, παῖε, θεῶν πάτερ, ἠδὲ καὶ υἱέ.
ὠμάδιε, σκηπτοῦχε, χοροιμανὲς, ἀγέτα κώμων.
βακχεύων ἁγίας τριετηρίδας, ἀμφὶ γαληνάς.
ῥηξίχθων, πυριφεγγὲς, ἐπάφιε, κοῦρε διμάτωρ.
οὐρεσιφοῖτα, ἔρως, νεβριδόστολε, ἀμφιέτηρε.
παιὰν, χρυσεγχὴς, ὑποκόλπιε, βοτρυόκοσμε.
βάσσαρε, κισσοχαρὴς, πολυπάρθενε, καὶ διάκοσμε
ἐλθὲ μάκαρ μύσταισι βρύων κεχαρημένος αἰεί.

Ἀμφιετοῦς θυμίαμα, πάντα πλὴν λιβάνου.

Ἀμφιετῆ καλέω βάκχον, χθόνιον διόνυσον.
ἐγρόμενον κούραις ἅμα νύμφαις εὐπλοκάμοις.
ὃς παρὰ περσεφόνης ἱεροῖσι δόμοισιν ἰαύων,
κοιμίζει τριετῆρα χρόνον, βακχήιον ἁγνόν.
αὐτὸς δ' ἡνίκα τὸν τριετῆ πάλι κῶμον ἐγείροις,

εἰς ὕμνον τρέπεται σὺν εὐζώνοισι τιθήναις.
εὐάζων κινῶντε χοροὺς ἐνὶ κυκλάσιν ὥραις.
ἀλλὰ μάκαρ χλοόκαρπε, κερασφόρε, κάρπιμε βάκχε
βαῖν' ἐπὶ πάνθεον τελετὴν γανόωντι προσώπῳ.
εὐιέροις καρποῖσι τελεσιγόνοισι βρυάζων.

Σιληνοῦ, σατύρου, βακχῶν, θυμίαμα, μάνναν.

κλῦθί μου ὦ πολύσεμνε τροφὲ βάκχοιο τιθηνέ.
σιληνῶν ὄχ' ἄριστε, τετιμένε πᾶσι θεοῖσι.
καὶ θνητοῖσι βροτοῖσιν, ἐπὶ τριετηρίσιν ὥραις.
ἁγνοτελὴς, γεραρὸς, θιάσου νομίου τελετάρχα
εὐαστὴς, φιλάγρυπνε, νεάζων οἷσι σιληνοῖς.
ναΐσι καὶ βάκχοις ἡγούμενε κισσοφόροισιν.
δεῦρ' ἐπὶ πάνθειον τελετὴν σατύροις ἅμα πᾶσι
θηροτύποις, εὔασμα διδοὺς βακχεῖον ἄνακτος.
σὺν βάκχαις ληναῖα, τελεσφόρα, σεμνὰ προπέμπων
ὄργια νυκτιφαῆ τελεταῖς ἁγίαις ἀναφαίνων.
εὐάζων φιλόθυρσε, γαληνιόων θιάσοισιν.

Εἰς ἀφροδίτην ὕμνος.

οὐρανία πολύυμνε φιλομμειδὴς ἀφροδίτη.
ποντογενὴς, γενέτειρα θεὰ, φιλοπάννυχε σεμνή.
νυκτερία, ζεύκτειρα, δολοπλόκε, μῆτερ ἀνάγκης.
πάντα γὰρ ἐκ σέθεν ἐστὶν, ὑπεζεύξαο δὲ κόσμον,
καὶ κρατέεις τρισσῶν μοιρῶν, γεννᾷς δὲ τὰ πάντα.
ὅσα τ' ἐν οὐρανῷ ἐστὶ καὶ ἐν γαίῃ πολυκάρπῳ.
ἐν πόντῳ τε, βυθῷ τε, σεμνὴ βάκχοιο πάρεδρε.
τερπομένη θαλίαισι, γαμοστόλε, μῆτερ ἐρώτων.
πειθοῖ, λεκτροχαρὴς, κρυφία, χαριδῶτι.
φαινομένη, τ' ἀφανὴς, ἐρατοπλόκαμ', εὐπατέρεια.

νυμφιδία σὺν δαιτὶ, θεῶν σκηπτοῦχε λύκαινα.
γεννοδότειρα, φίλανδρε, ποθεινοτάτη βιοδῶτι.
ἣ ζεύξασα βροτοὺς ἀχαλινώτοισιν ἀνάγκαις.
καὶ θηρῶν πολὺ φῦλον ἐρωτομανῶν ἀπὸ φίλτρων.
ἔρχεο κυπρογενὲς θεῖον γένος, εἴτ' ἐν ὀλύμπῳ
εἶ σὺ θεὰ βασίλεια, καλῷ γήθουσα προσώπῳ.
εἴτε καὶ εὐλιβάνου συρίης ἕδος ἀμφιπολεύεις.
εἴτε σύ γ' ἐν πεδίοισι σὺν ἅρμασι χρυσεοτεύκτοις.
αἰγύπτου κατέχεις ἱερῆς γονιμώδεα λουτρά.
ἢ καὶ κυανέοις ὄχθοις ἐπὶ πόντιον οἶδμα
τερπομένη χαίροις θνητῶν κυκλίαισι χορείαις.
ἢ νύμφαις τέρπῃ κυανώπισιν ἐν χθονὶ δίᾳ,
θῖνας ἐπ' αἰγιαλοῖς ψαμμώδεσιν ἅρματι κούφῳ.
εἴτ' ἐν κύπρῳ ἄνασσα τροφῷ σέο, ἔνθα καλαί σε
παρθένοι ἀδμῆται νύμφαι τ' ἀνὰ πάντ' ἐνιαυτὸν
ὑμνοῦσι σε μάκαιρα, καὶ ἄμβροτον ἁγνὸν ἄδωνιν.
ἐλθὲ μάκαιρα θεὰ καλ' ἐπήρατον εἶδος ἔχουσα.
ψυχῇ γάρ σε καλῶ σεμνῇ, ἁγίοισι λόγοισιν.

Ἀδώνιδος θυμίαμα, ἀρώματα.

κ λῦθί μου εὐχομένου πολυώνυμε δαῖμον
ἄριστε.
ἁβροκόμη, φιλέρημε, βρύων ᾠδαῖσι ποθειναῖς.
εὔβουλε, πολύμορφε, τροφὴ πάντων ἀρίδηλε.
κούρη, καὶ κόρε, σὺ πᾶσιν θάλος αἰὲν ἄδωνι.
σβεννύμενε, λάμπωντε, καλαῖς ἐν κυκλάσιν ὥραις.
αὐξιθαλὴς, δίκερως, πολυήρατε, δακρυότιμε.
ἀγλαόμορφε, κυναγεσίοις χαίρων, βαθυχαῖτα.
ἱμερόνους, κύπριδος γλυκερὸν θάλος, ἔρνος ἔρωτος.
φερσεφόνης ἐρασιπλοκάμου λέκτροισι λοχευθείς.
ὃς ποτὲ μὲν ναίεις ὑπὸ τάρταρον ἠερόεντα,

ἠδὲ πάλιν πρὸς Ὄλυμπον ἄγεις δέμας ὡριόκαρπον.
ἐλθὲ μάκαρ μύσταισι φέρων καρποὺς ἀπὸ γαίης.

Ἑρμοῦ χθονίου θυμίαμα, στύρακα.

κ ωκυτοῦ ναίων ἀνυπόστροφον οἶμον ἀνάγκης.
ὃς ψυχὰς θνητῶν κατάγεις ὑπὸ νέρτερα γαίης.
ἑρμῆ βάκχε χοροῖο διωνύσοιο γένεθλον,
καὶ παφίης κούρης ἑλικοβλεφάρου ἀφροδίτης.
ὃς παρὰ περσεφόνης ἱερὸν δόμον ἀμφιπολεύεις.
αἰνομόροις ψυχαῖς πομπὸς κατὰ γαῖαν ὑπάρχων,
ἃς κατάγεις, ὁπόταν μοίρης χρόνος ἐξαφίκηται.
εὐιέρῳ ῥάβδῳ θέλγων ὑπνοδώτορι ἅπαντα.
καὶ πάλιν ὑπνώοντας ἐγείρεις. σοὶ γὰρ ἔδωκε
τιμὴν φερσεφόνεια θεὰ κατὰ τάρταρον εὐρύν.
ψυχαῖς ἀενάοις θνητῶν ὁδὸν ἡγεμονεύειν
ἀλλὰ μάκαρ πέμποις μύσταις τέλος ἐσθλὸν ἐπ᾽ ἔργοις.

Ἔρωτος θυμίαμα, ἀρώματα.

κ ικλήσκω μέγαν, ἁγνὸν, ἐράσμιον, ἡδὺν ἔρωτα.
τοξαλκῆ, πτερόεντα, πυρίδρομον, εὔδρομον ὁρμῇ.
συμπαίζοντα θεοῖς, ἠδὲ θνητοῖς ἀνθρώποις.
εὐπάλαμον, διφυῆ, πάντων κληῖδας ἔχοντα.
αἰθέρος, οὐρανίου, πόντου, χθονὸς, ἠδ᾽ ὅσα θνητοῖς
πνεύματα παντογένεθλα θεὰ βόσκει χλοόκαρπος,
ἠδ᾽ ὅσα τάρταρος εὐρὺς ἔχει, πόντος θ᾽ ἁλίδουπος.
μοῦνος γὰρ τούτων πάντων οἴηκα κρατύνεις.
ἀλλὰ μάκαρ, καθαραῖς γνώμαις μύσταισι συνέρχου.
φαύλους δ᾽, ἐκτοπίους θ᾽ ὁρμὰς ἀπὸ τῶνδ᾽ ἀπόπεμπε.

Μοιρῶν θυμίαμα, ἀρώματα.

μ οῖραι ἀπειρέσιοι, νυκτὸς φίλα τέκνα μελαίνης.

κλῦτέ μου εὐχομένου πολυώνυμοι αἵτ' ἐπὶ λίμνης
οὐρανίας, ἵνα λευκὸν ὕδωρ νυχίας ὑπὸ θέρμης
ῥήγνυται, ἐν σκιερῷ λιπαρῷ μυχῷ εὐλίθῳ ἄντρῳ
ναίουσαι, πεπότησθε βροτῶν ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν.
ἔνθεν ἐπὶ βρότεον δόκιμον γένος ἐλπίδι κοῦφον
στείχετε, πορφυρέοισι καλυψάμεναι ὀθόνῃσι.
μορσίμων ἐν πεδίῳ, ὅθι πάγγεον ἅρμα διώκει
δόξα, δίκης παρὰ τέρμα, καὶ ἐλπίδος ἠδὲ μεριμνῶν.
καὶ νόμον ὠγυγίου καὶ ἀπείρονος εὐνόμου ἀρχῆς.
μοῖρα γὰρ ἐν βιότῳ καθορᾷ μόνον, οὐδέ τις ἄλλος
ἀθανάτων, οἳ ἔχουσι κάρη νιφόεντος ὀλύμπου.
καὶ Διὸς ὄμμα τέλειον ἐπεί γ' ὅσα γίγνεται ἡμῖν,
μοῖρά τε, καὶ Διὸς οἶδε νόος διαπαντὸς ἅπαντα,
ἀλλά μοι νυκτέριοι, μαλακόφρονες, ἠπιόθυμοι,
ἄτροπε, καὶ λάχεσι, κλωθώ, μόλετ' εὐπατέρειαι.
ἀέριοι, ἀφανεῖς ἀμετάτροποι, αἰὲν ἀτειρεῖς.
παντοδότειραι, ἀφαιρέτιδες θνητοῖσιν ἀνάγκη.
μοῖραι ἀκούσατ' ἐμῶν ὁσίων, λοιβῶν τε, καὶ εὐχῶν.
ἐρχόμεναι μύσταις λυσιπήμονες εὔφρονι βουλῇ.
μοιράων τέλος ἔλλ' ἀοιδὴ, ἣν ὕφαν' ὀρφεύς.

Χαρίτων θυμίαμα,

στύρακα.

Κλῦτέ μοι ὦ χάριτες μεγαλώνυμοι,
ἀγλαότιμοι·
θυγατέρες Ζηνός τε, καὶ εὐνομίης βαθυκόλπου.
ἀγλαΐη τε, θάλεια, καὶ εὐφροσύνη πολύολβε.
χαρμοσύνης γενέτειραι, ἐράσμιαι, εὔφροσυναι ἁγναί.
αἰολόμορφοι, ἀειθαλέες, θνητοῖσι ποθειναί.
εὐκταῖαι, κυκλάδες, καλυκώπιδες, ἱμερόεσσαι.
ἔλθοιτ' ὀλβοδότειραι, ἀεὶ μύσταισι προσηνεῖς.

Νεμέσεως ὕμνος.

ὦ νέμεσι, κλήζωσε θεὰ βασίλεια
μεγίστη.
πανδερκὴς ἐσορῶσα βίον θνητῶν πολυφύλων.
ἀΐδία, πολύσεμνε, μόνη χαίρουσα δικαίοις.
ἀλλάσσουσα λόγον πολυποίκιλον, ἄστατον, αἰεί.
ἣν πάντες δεδίασι βροτοὶ, ζυγὸν αὐχένι θέντες.
σὴ γὰρ ἀεὶ γνώμη πάντων μέλει, οὐδέ σε λήθει
ψυχὴ ὑπερφρονέουσα λόγων ἀδιακρίτῳ ὁρμῇ.
πάντ᾽ ἐσορᾷς καὶ πάντ᾽ ἐπακούεις καὶ πάντα βραβεύεις,
ἐν σοὶ δ᾽ εἰσὶ δίκαι θνητῶν πανυπέρτατε δαῖμον.
ἐλθὲ μάκαιρ᾽ ἁγνὴ μύσταις ἐπιτάῤῥοθος αἰεί.
δὸς δ᾽ ἀγαθὴν διάνοιαν ἔχειν, παύουσα πανεχθεῖς
γνώμας, οὐχ ὁσίας, πανυπέρφρονας, ἀλλοπροτάτας.

Δίκης θυμίαμα, λίβανον.

ὄμμα δίκης μέλπω πανδερκέος
ἀγλαομόρφου.
ἣ καὶ ζηνὸς ἄνακτος ἐπὶ θρόνον ἱερὸν ἵζει.
οὐρανόθεν καθορῶσα βίον θνητῶν πολυφύλων.
τοῖς ἀδίκοις τιμωρὸς ἐπιβρίθουσα δίκαια.
ἐξ ἰσότητος ἀληθείας συνάγουσ᾽ ἀνόμοια.
πάντα γὰρ ὅσσα κακαῖς γνώμαις θνητοῖσιν ὀχεῖται,
δύσκριτα βουλομένοις πλέον βουλαῖς ἀδίκοισι,
μούνη ἐπεμβαίνουσα δίκην ἀδίκοις ἐπεγείρεις.
ἐχθρὰ τῶν ἀδίκων, εὔφρων δὲ συνοῦσα δικαίοις.
ἀλλὰ θεὰ μόλ᾽ ἐπὶ γνώμαις ἐσθλαῖσι δικαία.
ὡς ἂν ἀεὶ βιοτῆς τὸ πεπρωμένον ἦμαρ ἐπέλθοι.

Δικαιοσύνης θυμίαμα, λίβανον.

ὦ θνητοῖσι δικαιοτάτη πολύολβε
ποθεινή.

ἐξ ἰσότητος αἰ θνητοῖς χαίρουσα δικαίοις.
πάντιμε, ὀλβιόμοιρε, δικαιοσύνη μεγαλαυχής.
ἣ καθαραῖς γνώμαις αἰεὶ τὰ δέοντα βραβεύεις.
ἄθραυστος τὸ συνειδὸς, ἀεὶ θραύεις γὰρ ἅπαντας
ὅσσοι μὴ τὸ σὸν ἦλθον ὑπὸ ζυγὸν, ἀλλ' ὑπὲρ αὐτοῦ
πλάστιγξι βριαραῖσι παρεγκλίναντες ἀπλήστως.
ἀστασίαστε, φίλη πάντων, φιλόκωμ', ἐρατεινή.
εἰρήνῃ χαίρουσα, βίον ζηλοῦσα βέβαιον,
αἰεὶ γὰρ τὸ πλέον στυγέεις, ἰσότητι δὲ χαίρεις.
ἐν σοὶ γὰρ σοφίης ἀρετῆς τέλος ὅλλον ἱκάνει.
κλῦθι θεὰ, κακίην θνητῶν θραύουσα δικαίως:
ὡς ἂν ἰσοῤῥοπίαισιν ἀεὶ βίος ἐσθλὸς ὁδεύοι,
θνητῶν ἀνθρώπων, οἳ ἀρούρης καρπὸν ἔδουσι
καὶ ζώων πάντων, ὁπόσ' ἐν κόλποισι τιθηνεῖ.
γαῖα θεὰ μήτηρ, καὶ πόντιος εἰνάλιος ζεύς.

Ὕμνος νόμου.

Ἀ-θανάτων καλέω καὶ θνητῶν ἁγνὸν ἄνακτα.
οὐράνιον νόμον, ἀστροθέτην, σφραγῖδα δικαίαν.
πόντου τ' εἰναλίου, καὶ γῆς, φύσεως τὸ βέβαιον.
ἀκλινῆ, ἀστασίαστον, ἀεὶ τηροῦντα νόμοισιν.
οἷσιν ἄνωθε φέρων μέγαν οὐρανὸν αὐτὸς ὁδεύει.
καὶ φθόνον οὐ δίκαιον ῥοίζου τρόπον αὐτὸς ἐλαύνει.
ὃς καὶ θνητοῖσιν βιοτῆς τέλος ἐσθλὸν ἐγείρει.
αὐτὸς γὰρ μοῦνος ζώων οἴακα κρατύνει.
γνώμαις ὀρθοτάταισι συνὼν ἀδιάστροφος αἰεί.
ὠγύγιος, πολύπειρος, ἀβλάπτως πᾶσι συνοικῶν
τοῖς νομίμοις, ἀνόμοις δὲ φέρων κακότητα βαρεῖαν.
ἀλλὰ μάκαρ πάντιμε, φερόλβιε πᾶσι ποθεινέ.
εὐμενὲς ἦτορ ἔχων μνήμην σέο πέμπε φέριστε.

Ἄρεος θυμίαμα, λίβανον.

ἄρρηκτ᾽ ὀβριμόθυμε, μεγασθενὲς, ἄλκιμε
δαῖμον.
ὁπλοχαρὴς, ἀδάμαστε, βροτοκτόνε, τειχεσιπλῆτα
ἄρες ἄναξ, δολόδουπε, φόνοις πεπαλαγμένος αἰεὶ
αἵματι ἀνδροφόνῳ χαίρων, πολεμόκλονε φρικτέ.
ὃς ποθέεις ξίφεσίν τε, καὶ ἔγχεσι δῆριν ἄμουσον.
στῆσον ἔριν λυσσῶσαν, ἄνες πόνον ἀλγεσίθυμον.
εἰς δὲ πόθον νεῦσον κύπριδος, κώμους τε λυαίους.
ἀλλάξας ἀλκὴν ὅπλων, εἰς ἔργα τὰ δηοῦς.
εἰρήνην ποθέων κουροτρόφον, ὀλβιοδῶτιν.

Ἡφαίστου θυμίαμα, λιβανομάνναν.

ἥφαιστ᾽ ὀβριμόθυμε, μεγασθενὲς, ἀκάμα=
τον πῦρ,
λαμπόμενε φλογίαις αὔραις φαεσίμβροτε δαῖμον.
φωσφόρε, κρατερόχειρ, αἰώνιε, τεχνοδίαιτε.
ἐργαστὴρ, κόσμοιο μέρος, στοιχεῖον ἀμεμφές.
παμφάγε, πανδαμάτωρ, πανυπέρτατε, παντοδίαιτε.
αἰθὴρ, ἥλιος, ἄστρα, σελήνη, φῶς ἀμίαντον.
ταῦτα γὰρ ἡφαίστοιο μέλη θνητοῖσι προφαίνει.
πάντα δὲ οἶκον ἔχεις, πᾶσαν πόλιν, ἔθνεα πάντα
σώματά τε θνητῶν οἰκεῖς πολύολβε, κραταιέ.
κλῦθι μάκαρ, κλήζω πρὸς εὐιέρους ἐπὶ λοιβάς.
αἰεὶ ὅπως χαίρουσιν ἐπ᾽ ἔργοις ἤμερος ἔλθοις.
παῦσον λυσσῶσαν μανίαν πυρὸς ἀκαμάτοιο.
καῦσιν ἔχων φύσεως ἐν σώμασιν ἡμετέροισιν.

Ἀσκληπιοῦ θυμίαμα, μάνναν.

ἰητὴρ πάντων ἀσκληπιὲ, δέσποτα παιάν.
θέλγων ἀνθρώπων πολυαλγέα πήματα νούσων.
ἠπιόδωρε κραταιὲ μόλοις κατάγων καὶ ὑγείαν.

καὶ παύων νούσων χαλεπὰς κῆρας θανάτοιο.
αὐξιθαλὴς, κόρε, ἀπαλεξίκακε, ὀλβιόμοιρε.
φοίβου ἀπόλλωνος κρατερὸν θάλος ἀγλαότιμον.
ἐχθρὲ νόσων, ὑγίειαν ἔχων σύλλεκτρον ἀμεμφῆ.
ἐλθὲ μάκαρ σωτὴρ, βιοτῆς τέλος ἐσθλὸν ὀπάζων.

Ὑγείας θυμίαμα, μάνναν.

Ἱμερόεσσ', ἐρατὴ, πολυθάλμιε, παμβασίλεια.
κλῦθι μάκαιρ' ὑγίεια, φερόλβιε, μῆτερ ἁπάντων.
ἐκ σέο γὰρ νοῦσοι μὲν ἀποφθινύθουσι βροτοῖσι.
πᾶς δὲ δόμος θάλλει πολυγηθὴς εἵνεκα σεῖο.
καὶ τέχναι βρίθουσι, ποθεῖ δέ σε κόσμος ἄνασσα.
μοῦνος δὲ στυγέει σ' ἀΐδης ψυχοφθόρος αἰεί.
ἀειθαλὴς, εὐκταιοτάτη, θνητῶν ἀνάπαυμα.
σοῦ γὰρ ἄτερ, πάντ' ἐστὶν ἀνωφελῆ ἀνθρώποισιν.
οὔτε γὰρ ὀλβοδότης πλοῦτος γλυκερὸς θαλίῃσιν,
οὔτε γέρων πολύμοχθος ἄτερ σέο γίνεται ἀνήρ.
πάντων γὰρ κρατέεις μούνη, καὶ πᾶσιν ἀνάσσεις.
ἀλλὰ θεὰ μόλε μυστιπόλοις, ἐπιτάρροθος αἰεί.
ῥυομένη νούσων χαλεπῶν, κακόποτμον ἀνίην.

Εὐμενίδων θυμίαμα, ἀρώματα.

Κλῦτε θεαὶ πάντιμοι, ἐρίβρομοι εὐάστειραι.
τισιφόνη τε, καὶ ἀλληκτὼ, καὶ δῖα μέγαιρα.
νυκτέριαι, μύχιαι, ὑπὸ κεύθεσιν οἰκί' ἔχουσαι.
ἄντρῳ ἐν ἠερόεντι παρὰ στυγὸς ἱερὸν ὕδωρ.
οὐχ ὁσίαις βουλαῖσι βροτῶν κεκοτημέναι αἰεί.
λυσσήρεις, ἀγέρωχοι, ἐπαυάζουσαι ἀνάγκαις.
θηρόπεπλοι, τιμωροὶ, ἐρισθενέες, βαρυαλγεῖς.
ἀΐδω χθόνιαι, φοβεραὶ κόραι αἰολόμορφοι.

ἠέριαι, ἀφανεῖς, ὠκύδρομοι τ', ὥστε νόημα·
οὔτε γὰρ ἠελίου ταχιναὶ φλόγες, οὔτε σελήνης,
καὶ σοφίας ἀρετῆς τε, καὶ ἐργασίμου θρασύτητος,
ἄχαρι, οὔτε βίου λιπαρᾶς περικαλλέος ἥβης,
ὑμῶν χωρὶς ἐγείρει εὐφροσύνας βιότοιο.
ἀλλ' αἰεὶ θνητῶν πάντων ἐπ' ἀπείρονα φῦλα,
ὄμμα δίκης ἐφορᾶτε δικασπόλοι αἰὲν ἐοῦσαι.
ἀλλὰ θεαὶ μοῖραι, ὀφιοπλόκαμοι, πολύμορφοι,
πραΰνοον μετάθεσθε βίου μαλακόφρονα δόξαν.

Εὐμενίδων θυμίαμα, ἀρώματα.

Κλῦτέ μου εὐμενίδες μεγαλώνυμοι εὔφρονι βουλῇ.
ἁγναὶ θυγατέρες μεγάλοιο διὸς χθονίοιο.
φερσεφόνης τ' ἐρατῆς κούρης καλλιπλοκάμοιο.
ἣ πάντων καθορᾶ βίον θνητῶν ἀσεβούντων.
τῶν ἀδίκων τιμωροὶ ἐφεστηκυῖαι ἀνάγκη·
κυανόχρωτοι ἄνασσαι ἀπαστράπτουσαι ἀπ' ὄσσων,
δεινὴν αὐταυγῆ φάεος σαρκοφθόρον αἴγλην.
ἀΐδιοι φοβερῶπες· ἀπόστροφοι· αὐτοκράτειραι.
λυσιμελῆς οἴστρω βλοσυροννύχιαι. πολύποτμοι.
νυκτέριαι κοῦραι· ὀφιοπλόκαμοι· φοβερῶπες.
ὑμᾶς κικλήσκω γνώμαις ὁσίαισι πελάσειν.

Μηλινόης θυμίαμα, ἀρώματα.

Μηλινόην καλέω νύμφην χθονίαν κροκόπεπλον.
ἣν παρὰ κωκυτοῦ προχοαῖς ἐλοχεύσατο σεμνή·
φερσεφόνη, λέκτροις ἱεροῖς ζηνὸς κρονίοιο.
ᾗ ψευσθεὶς πλούτων ἐμίγη δολίαις ἀπάταις.
θυμῷ φερσεφόνης δὲ, δισώματον ἔσπασε χροιήν.
ἣ θνητοὺς μαίνει φαντάσμασιν ἠερίοισιν.

ἀλλοκότοις ἰδίαις μορφῆς τύπον ἐκπροφαίνουσα.
ἄλλοτε μὲν προφανὴς ποτὲ δὲ σκοτόεσσα νυχαυγής.
ἀνταίαις ἐφόδοισι κατὰ ζοφοειδέα νύκτα.
ἀλλὰ θεὰ λίτομαί σε καταχθονίων βασίλεια.
ψυχῆς ἐκπέμπειν οἶστρον ἐπὶ τέρματα γαίης.
εὐμενὲς εὔιβον μύσταις φαίνουσα πρόσωπον.

Τύχης θυμίαμα, λίβανον.

δεῦρο τύχη, καλέω σ' ἀγαθὴν κράντειραν ἐπ' εὐχαῖς.
μειλιχίαν ἐνοδῖτιν ἐπ' εὐόλβοις κτεάτεσσιν.
ἄρτεμιν ἡγεμόνην, μεγαλώνυμον, εὐβουλῆος.
αἵματος ἐκγεγαῶσαν, ἀπρόσμαχον εὖχος ἔχουσαν
τυμβιδίαν, πολύπλαγκτον, ἀοίδιμον ἀνθρώποισιν
ἐν σοὶ γὰρ βίοτος θνητῶν παμποίκιλος ἐστίν.
οἷς μὲν γὰρ τεύχεις κτεάνων πλῆθος πολύολβον.
οἷς δὲ κακὴν πενίην θυμῷ χόλον ὁρμαίνουσα.
ἀλλὰ θεά, λίτομαί σε μολεῖν βίῳ εὐμενέουσαν.
ὄλβοισιν πλήθουσαν ἐπ' εὐόλβοις κτεάτεσσιν.

Δαίμονος θυμίαμα, λίβανον.

δαίμονα κικλήσκω μεγακανηγήτορα φρικτόν.
μειλίχιον δία, παγγενέτην· βιοδώτορα θνητῶν.
ζῆνα μέγαν πολύπλαγκτον, ἀλάστορα παμβασιλῆα
πλουτοδότην, ὁπόταν γε βρυάζων οἶκον εἰσέλθῃ.
ἔμπαλι δὲ ψύχοντα βίον θνητῶν πολυμόχθων.
ἐν σοὶ γὰρ λύπης τε χαρᾶς κληῖδες ὀχοῦνται.
τοιγάρτοι μάκαρ ἁγνὲ πολύστορα κήδε' ἐλάσσας,
ὅσσα βιοφθορίην πέμπει κατὰ γαῖαν ἅπασαν,
εὔδοξον βιοτῆς γλυκερὸν τέλος ἐσθλὸν ὀπάζοις.

Λευκοθέας θυμίαμα, ἀρώματα.

λ ευκοθέαν καλέω καδμηίδα δαίμονα σεμνήν.
εὐδύνατον, θρέπτειραν, ἐϋστεφάνου διονύσου.
κλῦθι θεὰ πόντοιο βαθυστέρνου μεδέουσα.
κύμασι τερπομένη θνητῶν σώτειρα μεγίστη.
ἐν σοὶ γὰρ νηῶν πελαγοδρόμος ἄστατος ὁρμή.
μούνη δὲ θνητῶν οἰκτρὸν μόρον εἰν ἁλὶ λύεις.
οἷς ἂν ἐφορμαίνουσα φίλη σωτήριος ἔλθοις.
ἀλλὰ θεὰ δέσποινα, μόλοις ἐπαρωγὸς ἐοῦσα,
νηυσὶν ἐπ' εὐσέλμοις σωτήριος εὔφρονι βουλῇ.
μύσταις ἐν πόντῳ ναυσίδρομον οὖρον ἄγουσα.

Παλαίμονος θυμίαμα, μάνναν.

σ ύντροφε βάκχε χοροῖο διωνύσου πολυγηθοῦς.
ὃς ναίεις πόντοιο βυθοὺς βαθυκύμονας ἁγνούς.
κικλήσκω σε παλαῖμον ἐπ' εὐιέροις τελεταῖσιν.
ἐλθεῖν εὐμενέοντα, νέῳ γήθοντα προσώπῳ.
καὶ σώζειν μύστας κατὰ τε χθόνα καὶ κατὰ πόντον
ποντοπλάνοις γὰρ ἀεὶ ναυσὶν χειμῶνος ἐναργής.
φαινόμενος σωτήρ, μούνοις θνητοῖς ἀναφαίνῃ.
ῥυόμενος μῆνιν χαλεπὴν κατὰ πόντιον οἶδμα.

Μουσῶν θυμίαμα, λίβανον.

μ νημοσύνης καὶ ζηνὸς ἐριγδούποιο θύγατρες.
μοῦσαι πιερίδες μεγαλώνυμοι, ἀγλαόφημοι.
θνητοῖς οἷς κε παρῆτε ποθεινόταται πολύμορφοι.
πᾶσαν παιδείην ἀρετὴν γεννῶσαι ἄμεμπτον.
θρέπτειραι ψυχῆς, διανοίας ὀρθοδότειραι.
καὶ νοῦ εὐδυνάτοιο καθηγήτειραι ἄνασσαι.

αἳ τελετὰς θνητοῖς ἀνεδείξατε μυστιπολεύτους.
κλειώτ', εὐτέρπη τε, θάλειά τε, μελπομένη τε,
τερψιχόρη τ', ἐρατώ τε, πολύμνιά τ', οὐρανίη τε,
καλλιόπη σὺν μητρὶ, καὶ εὐδυνάτη θεᾶ ἁγνᾶ.
ἀλλὰ μόλοιτε θεαὶ μύσταις πολυποίκιλοι ἁγναί.
εὔκλειαν ζῆλόν τ' ἐρατὸν πολύυμνον ἄγουσαι.

Μνημοσύνης θυμίαμα, λίβανον.

Μ νημοσύνην καλέω ζηνὸς σύλλεκτρον ἄνασσαν.
ἣ μούσας τέκνωσ' ἱερὰς ὁσίας λιγυφώνους.
ἐκτὸς ἐοῦσα κακῆς μνήμης βλαψίφρονος αἰεί.
πάντα νόον συνέχουσα βροτῶν ψυχαῖσι σύνοικον.
εὐδύναμον κρατερὸν, θνητῶν αὔξουσα λογισμόν.
ἡδυτάτη, φιλάγρυπνος, ὑπομνήσκουσα δὲ πάντα,
ὧν ἂν ἕκαστος ἀεὶ στέρνοις γνώμην κατάθηται.
οὔτι παρεκβαίνουσ', ἐπεγείρουσα φρένα πᾶσιν.
ἀλλὰ μάκαιρα θεὰ μύσταις μνήμην ἐπέγειρε,
εὐιέρου τελετῆς, λήθην δ' ἀπὸ τῶν ἀπόπεμπε.

Ἠοῦς θυμίαμα, μάνναν.

Κ λῦθι θεὰ θνητοῖς φαεσίμβροτον ἦμαρ ἄγουσα.
ἠὼς λαμπροφανὴς ἐρυθαινομένη κατὰ κόσμον.
ἀγγελίεια θεοῦ τιτᾶνος ἀγαυοῦ μεγάλοιο.
ἣ νυκτὸς ζοφερήν τε μελαινόχρωτα πορείην.
ἀντολίαις ταῖς σαῖς πέμπεις ὑπὸ νέρτερα γαίης.
ἔργων ἡγήτειρα βίου, πρόπολε θνητοῖσιν.
ᾗ χαίρει θνητῶν μερόπων γένος, οὐδέ τίς ἐστιν,
ὃς φεύγει τὴν σὴν ὄψιν καθυπέρτερον οὖσαν.
ἡνίκα τὸν γλυκὺν ὕπνον ἀπὸ βλεφάρων ἀποσείσῃς.
πᾶς δὲ βροτὸς γήθει, πᾶν ἑρπετὸν, ἄλλα τε φῦλα.

τετραπόδων πτηνῶν τε καὶ εἰναλίων πολυεθνῶν.
πάντα γὰρ ἐργάσιμον βίον θνητοῖσι πορίζεις.
ἀλλὰ μάκαιρ' ἁγνὴ, μύσταις ἱερὸν φάος αὔξοις.

Θέμιδος θυμίαμα, λίβανον.

ο υρανόπαιδ' ἁγνὴν καλέω θέμιν εὐπατέρειαν.
γαίης τὸ βλάστημα νέον καλυκώπιδα κούρην.
ἣ πρώτη κατέδειξε βροτοῖς μαντήιον ἁγνόν.
δελφικῷ ἐν κευθμῶνι θεμιστεύουσα θεοῖσι.
πυθίῳ ἐν δαπέδῳ. ὅθι πυθοῖ ἐμβασίλευεν.
ἣ καὶ φοῖβον ἄνακτα θεμιστοσύνας ἐδίδαξε.
πάντιμε, ἀγλαόμορφε, σεβάσμιε, νυκτιπόλευτε.
πρώτη γὰρ τελετὰς ἁγίας θνητοῖς ἀνέφηνας.
βακχιακὰς ἀνὰ νύκτας ἐπευάζουσα ἄνακτα.
ἐκ σέο γὰρ τιμαὶ μακάρων, μυστήριά θ' ἁγνά.
ἀλλὰ μάκαιρ' ἔλθοις κεχαρημένη εὔφρονι βουλῇ
εὐιέρους ἐπὶ μυστιπόλους τελετὰς σέο κούρη.

Βορέου θυμίαμα, λίβανον.

χειμερίοις αὔραισι δονῶν βαθὺν ἠέρα κόσμου.
κρυμοπαγὴς βορέα χιονώδεος ἔλθ' ἀπὸ θρᾴκης.
λῦέ τε παννέφελον στάσιν ἠέρος ὑγροκελεύθου.
ῥιπίζων ἰκμάσιν νοτεραῖς ὀμβριγενὲς ὕδωρ.
αἴθρια πάντα τιθεὶς, θαλερόμματον αἰθέρα τεύχων.

Ζεφύρου θυμίαμα, λίβανον.

υραι ποντογενεῖς, ζεφυρίτιδες,
ἠεροφοῖται.
ἡδύπνοοι, ψιθυραὶ, καμάτου ἀνάπαυσιν ἔχουσαι.
εἰαριναὶ, λειμωνιάδες, πεποθημέναι ὅρμοις.
σύρουσαι ναυσὶ τρυφερὸν πόρον ἠέρα κοῦφον.

ἔλθοιτ' εὐμενέουσαι ἐπιπνείουσαι ἀμεμφεῖς.
ἠέριαι, ἀφανεῖς, κουφόπτεροι, ἀέμορφοι.

Νότου θυμίαμα, λίβανον.

λ αιψηρὸν πήδημα δι' ἠέρος ὑγρο-
πόρευτον.
ὠκείαις πτερύγεσσι δονούμενον ἔνθα καὶ ἔνθα.
ἔλθοις σὺν νεφέλαις νοτίαις, ὄμβροιο γενάρχα.
τοῦτο γὰρ ἐκ Διός ἐστι σέθεν γέρας ἠερόφοιτον.
ὀμβροτόκους νεφέλας ἐξ ἠέρος ἐς χθόνα πέμπειν.
τοιγάρ τοι λιτόμεσθα μάκαρ ἱεροῖσι χαρέντα,
πέμπειν καρποτρόφους ὄμβρους ἐπὶ μητέρα γαῖαν.

Ὠκεανοῦ θυμίαμα, ἀρώματα.

ὠ κεανὸν καλέω πατέρ' ἄφθιτον αἰὲν
ἐόντα.
ἀθανάτων τε θεῶν γένεσιν, θνητῶν τ' ἀνθρώπων.
ὃς περικυμαίνει γαίης περιτέρμονα κύκλον.
ἐξ οὗπερ πάντες ποταμοὶ, καὶ πᾶσα θάλασσα.
καὶ χθόνιοι γαίης πηγόρρυτοι ἰκμάδες ἁγναὶ
κλῦθι μάκαρ πολύολβε, θεῶν ἄγνισμα μέγιστον.
τέρμα φίλον γαίης, ἀρχὴ πόλου ὑγροκέλευθε.
ἔλθοις εὐμενέων μύσταις κεχαρισμένος αἰεί.

Ἑστίας θυμίαμα, ἀρώματα.

ἑ στία εὐδυνάτοιο κρόνου θύγατερ
βασίλεια.
ἣ μέσον οἶκον ἔχεις πυρὸς ἀενάοιο μεγίστου.
τοὺς δὲ σὺ ἐν τελεταῖς ὁσίους μύστας ἀναδείξαις.
θεῖσα ἀειθαλέας πολυόλβους εὔφρονας ἁγνούς.
οἶ κε θεῶν μακάρων θνητῶν στήριγμα κραταιόν.
ἀΐδιε πολύμορφε ποθεινοτάτη χλοόμορφε.
μειδίωσα μάκαιρα, τάδ' ἱερὰ δέξο προθύμως.

ὄλβον ἐπιπνείουσα, καὶ ἠπιόχειρον ὑγείαν.

Ὕπνου θυμίαμα, μετὰ μήκωνος.

Ὕπνε ἄναξ μακάρων πάντων θνητῶν τ' ἀνθρώπων
καὶ πάντων ζώων, ὁπόσα τρέφει εὐρεῖα χθών.
πάντων γὰρ κρατέεις μοῦνος, καὶ πᾶσι προσέρχῃ.
σώματα δεσμεύων ἐν ἀχαλκεύτοισι πέδῃσι.
λυσιμέριμνε κόπων ἡδεῖαν ἔχων ἀνάπαυσιν.
καὶ πάσης λύπης ἱερὸν παραμύθιον ἔρδων.
καὶ θανάτου μελέτην ἐπάγεις, ψυχὰς διασώζων.
αὐτοκασίγνητος γὰρ ἔφυς λήθης θανάτου τε.
ἀλλὰ μάκαρ λίτομαί σε κεκραμένον ἡδὺν ἱκέσθαι·
σώζοντ' εὐμενέως μύστας θεοῖσιν ἐπ' ἔργοις.

Ὀνείρου θυμίαμα, ἀρώματα.

Κικλήσκω σε μάκαρ τανυσίπτερε οὖλε ὄνειρε.
ἄγγελε μελλόντων, θνητοῖς χρησμῳδὲ μέγιστε.
ἡσυχίᾳ γὰρ ὕπνου γλυκεροῦ σιγηλὸς ἐπελθών,
προσφωνῶν ψυχαῖς θνητῶν, νόον αὐτὸς ἐγείρεις.
καὶ γνώμας μακάρων αὐτὸς καθ' ὕπνους ὑποπέμπεις
σιγῶν σιγώσαις ψυχαῖς μέλλοντα προφωνῶν.
οἷσιν ἐπ' εὐσεβίῃσι θεῶν, νόος ἐσθλὸς ὁδεύει.
ὡς ἂν ἀεὶ τὸ καλὸν μᾶλλον γνώμῃσι προληφθὲν,
τερπωλαῖς ὑπάγῃ βίον ἀνθρώπων προχαρέντων.
τῶν δὲ κακῶν ἀνάπαυλαν, ὅπως θεὸς αὐτὸς ἐνίσπῃ.
εὐχωλαῖς θυσίαις τε, χόλον λύσωσιν ἀνάκτων.
εὐσεβέσιν γὰρ ἀεὶ τὸ τέλος γλυκερώτερόν ἐστι.
τοῖς δὲ κακοῖς οὐδὲν φαίνει μέλλουσαν ἀνάγκην,
ὄψις ὀνειρήεσσα κακῶν ἐξάγγελος ἔργων.
ὄφρα ἂν εὕρονται λύσιν ἄλγεος ἐρχομένοιο.

ἀλλὰ μάκαρ λίτομαί σε θεῶν μηνύματα φράζειν.
ὡς ἂν ἀεὶ γνώμαις ὀρθαῖς κατὰ πάντα πελάζῃς.
μηδὲν ἐπ' ἀλλοκότοισι, κακῶν σημεῖα προφαίνων.

Θανάτου θυμίαμα, μάνναν.

κ λῦθί μευ, ὃς πάντων θνητῶν οἴακα
κρατύνεις.
πᾶσι διδοὺς χρόνον ἁγνὸν, ὅσων πόρρωθεν ὑπάρχεις
σὸς γὰρ ὕπνος ψυχὴν θραύει καὶ σώματος ὁλκόν.
ἡνίκ' ἂν ἐκλύῃς φύσεως κεκρατημένα δεσμά.
τὸν μακρὸν ζώοισι φέρων αἰώνιον ὕπνον.
κοινὸς μὲν πάντων ἄδικος δ' ἐνίοισιν ὑπάρχων.
ἐνταχυτῆτι βίου παύων νεοήλικας ἀκμάς.
ἐν σοὶ γὰρ μούνῳ πάντων τὸ κριθὲν τελεῖται.
οὔτε γὰρ εὐχαῖς σὸν πείθει μένος, οὔτε λιταῖσιν.
ἀλλὰ μάκαρ, μακροῖσι χρόνοις ζωῆς γε πελάζειν,
αἰτοῦμαι θυσίαις καὶ εὐχωλαῖς λιτανεύων.
ὡς ἂν ἔοι γέρας ἐσθλὸν ἐν ἀνθρώποισι τὸ γῆρας.

ΠΡΟΚΛΟΥ ΛΙΚΙΟΥ ΤΟΥ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ.

Ὕμνοι.

Εἰς τὸν ἥλιον.

κλῦθι πυρὸς νοεροῦ βασιλεῦ χρυ-
α σήνιε τιτάν.
κλῦθι φάους ταμία, ζωαρκέος ὦ ἄνα πηγῆς
αὐτὸς ἔχων κληῖδα, καὶ ὑλαίοις ἐνὶ κόσμοις.
ὑψόθεν ἁρμονίης ῥύμα πλούσιον ἐξοχετεύων.
κέκλυθι, μεσσατίην γὰρ ἑὼν ὑπὲρ αἰθέρος ἕδρην,
καὶ κόσμου κραδιαῖον ἔχων ἐριφεγγέα κύκλον,
πάντα τεῆς ἔπλησας ἐγερσινόοιο προνοίης.
ζωσάμενοι δὲ πλανῆται ἀειθαλέας σέο πυρσοὺς,
αἰὲν ὑπ᾽ ἀλλήκτοισι, καὶ ἀκαμάτοισι χορείαις,
ζωογόνους πέμπουσιν ἐπιχθονίοις ῥαθάμιγγας.
πᾶσα δ᾽ ὑφ᾽ ὑμετέρῃσι παλιννόστοισι διφρείαις,
ὡράων κατὰ θεσμὸν, ἀνεβλάστησε γενέθλη.
στοιχείων δ᾽ ὀρυμαγδὸς ἐπ᾽ ἀλλήλοισιν ἰόντων,
παύσατο σεῖο φανέντος, ἀπ᾽ ἀρρήτου γενετῆρος.
σοὶ δ᾽ ὑπὸ μοιράων χορὸς εἴκαθεν ἀστυφέλικτος.
ἂψ δὲ μεταστρωφῶσιν ἀναγκαίης λίνον αἴσης,
εὖτε θέλεις, πέρι γὰρ κρατέεις, πέρι δ᾽ ἶφι ἀνάσσεις,
σειρῆς δ᾽ ὑμετέρης βασιλεὺς θεοπειθέος οἴμης
ἐξέθορεν φοῖβος, κιθάρῃ δ᾽ ὑπὸ θέσκελα μέλπων,
εὐνάζει μέγα κῦμα βαρυφλοίσβοιο γενέθλης.
σῆς δ᾽ ἄπο μειλιχόδωρος ἀλεξικάκου θιασείης,
παιήων βλάστησεν, ἑὴν δ᾽ ἐπέτασσεν ὑγείην.
πλήσας ἁρμονίης παναπήμονος εὐρέα κόσμον.
σὲ κλυτὸν ὑμνείουσι διωνύσοιο τοκῆα.
ὕλης δ᾽ αὖ νεάτοις ἐνὶ βένθεσιν εὔιον ἄττιν,
ἄλλοι δ᾽ ἁβρὸν ἄδωνιν ἐπευφήμισαν ἀοιδαῖς.
δειμαίνουσι δὲ σεῖο θοῆς μάστιγος ἀπειλήν.

δαίμονας ἀνθρώπων δηλήμονας ἀγριοθύμους·
ψυχαῖς ἡμετέραις δυεραῖς κακὰ πορσαίνοντας·
ὄφρ' αἰεὶ κατὰ λαῖτμα βαρυσμαράγου βιότοιο,
σώματος ὀτλεύωσιν ὑπὸ ζυγόδεσμα ποθοῦσαι·
ὑψιτενοῦς δὲ λάθοιντο πατρὸς πολυφεγγέος αὐλῆς·
ἀλλὰ θεῶν ἄριστε, πυριστεφὲς, ὄλβιε δαῖμον.
ἡμῶν παγγενέταο θεοῦ ψυχῶν ἀναγωγοῦ
κέκλυθι, καί με κάθηρον ἁμαρτάδος αἰὲν ἁπάσης·
δέχνυσο δ' ἱκεσίην πολυδάκρυον· ἐκ δὲ μελυγρῶν
ῥύεο κηλίδων, ποινῶν δ' ἀπάνευθε φυλάσσοις·
πρηΰνων θοὸν ὄμμα δίκης, ἣ πάντα δέδορκεν.
αἰεὶ δ' ὑμετέραισιν ἀλεξικάκοισιν ἀρωγαῖς,
ψυχῇ μὲν φάος ἁγνὸν ἐμῇ πολύολβον ὀπάζοις·
ἀχλὺν ἀποσκεδάσας ὀλεσίμβροτον, ἰολόχευτον·
σώματι δ' ἀρτεμίην τε, καὶ ἀγλαόδωρον ὑγείην·
εὐκλείης τ' ἐπίβησον ἐμὲ, προγόνων τ' ἐνὶ θεσμοῖς
μουσάων ἐρασιπλοκάμων δώρεσσι μελοίμην·
ὄλβον δ' ἀστυφέλικτον ἀπ' εὐσεβίης ἐρατεινῆς,
ἤν κε θέλῃς δός ἄναξ, δύνασαι δὲ ἅπαντα τελέσσαι·
ῥηιδίως, κρατερὴν γὰρ ἔχεις, καὶ ἀπείριτον ἀλκήν.
εἰ δέ τι μοιριδίοισιν ἑλιξοπόροισιν ἀτράκτοις,
ἀστεροδινήτοις ὑπὸ νήμασιν οὐλοὸν ἄμμιν
ἔρχεται, αὐτὸς ἔρυκε τεῇ μεγάλῃ τόδε ῥιπῇ.

Εἰς ἀφροδίτην.

Ὑμνέομεν σειρὴν πολυώνυμον ἀφρογενείης
καὶ πηγὴν μεγάλην βασιλήιον, ἧς ἄπο πάντες
ἀθάνατοι πτερόεντες ἀνεβλάστησαν ἔρωτες.
ὧν οἱ μὲν, νοεροῖσιν ὀιστεύουσι βελέμνοις,
ψυχὰς, ὄφρα πόθων ἀναγώγια κέντρα λαχοῦσαι,
μητέρος ἱχανόωσιν ἰδεῖν πυριφεγγέας αὐλάς.
οἱ δὲ, πατρὸς βουλῇσιν ἀλεξικάκοις τε προνοίαις,
ἱέμενοι γενέῃσιν ἀπείρονα κόσμον ἀέξειν,

ψυχαῖς ἵμερον ὦρσαν ἐπιχθονίου βιότοιο.
ἄλλοι δ' ἐγγαμίων δώρων πολυειδέας οἴμους
αἰὲν ἐποπτεύουσιν, ὅπως θνητῆς ἀπὸ φύτλης,
ἀθάνατον θάλψωσι δυηπαθέων γένος ἀνδρῶν.
πᾶσιν δ' ἔργα μέμηλεν, ἐρωτοτόκου Κυθερείης.
ἀλλὰ θεά, πάντη γὰρ ἔχεις ἀρίηκοον οὖας.
εἴτε περισφίγγεις μέγαν οὐρανὸν, ἔνθα σε φασὶν
ψυχὴν ἀενάου πέμπειν κόσμοιο θεείην,
εἴτε καὶ ἑπτὰ κύκλων ὑπὲρ ἄντυγας αἰθέρι ναίεις,
σειραῖς ἡμετέραις δυνάμεις προχέουσ' ἀδαμάστους,
κέκλυθι, καὶ πολύμοχθον ἐμὴν βιότοιο πορείην,
ἰθύνοις, σέο πότνα δικαιοτάτοισι βελέμνοις.
οὐχ ὁσίων παύουσα πόθων κρυόεσσαν ἐρωήν.

Εἰς τὰς μούσας.

Ὑμνέομεν μερόπων ἀναγώγιον ὑμνέομεν φῶς.
ἐννέα θυγατέρας μεγάλου Διὸς ἀγλαοφώνους.
αἳ ψυχὰς κατὰ βένθος ἀλωομένας βιότοιο
ἀχράντοις τελετῇσιν ἐγερσινόων ἀπὸ βίβλων.
γηγενέων ῥύσαντο δυσαντήτων ὀδυνάων,
καὶ σπεύδειν ἐδίδαξαν, ὑπὲρ βαθυκύμονα λήθην
ἴχνος ἔχειν, καθαρὰς δὲ μολεῖν ποτὶ σύννομον ἄστρον,
ἔνθεν ἀπεπλάγχθησαν ὅτ' ἐς γενεθλήιον ἀκτὴν
κάππεσον, ὑλοβαφέσι περὶ κλήροισι μανεῖσαι.
ἀλλὰ θεαὶ καὶ ἐμεῖο πολυπτοίητον ἐρωὴν
παύσατε, καὶ νοεροῖς με σοφῶν βακχεύσατε μύθοις,
μηδὲ μ' ἀποπλάγξειεν δυσθέων γένος ἀνδρῶν,
ἀτραπιτοῦ ζαθέης ἐριφεγγέος ἀγλαοκάρπου.
αἰεὶ δ' ἐξ ὁμάδοιο πολυπλάγκτοιο γενέθλης,
ἕλκετ' ἐμὴν ψυχὴν παναλήμονα πρὸς φάος ἁγνὸν,
ὑμετέρων βρίθουσαν ἀεξινόων ἀπὸ βίβλων,
καὶ κλέος εὐεπίης φρενοθελγέος αἰὲν ἔχουσαν.

κλῦτε θεοὶ σοφίης ἱερῆς οἴηκας ἔχοντες,
οἳ ψυχὰς μερόπων ἀναγώγιον ἁψάμενοι πῦρ,
ἕλκετ' ἐς ἀθανάτους σκότιον κευθμῶνα λιποῦσας.
ὕμνων ἀρρήτοισι καθηραμένας τελετῇσι.
κλῦτε σαωτῆρες μεγάλοι, ζαθέων δ' ἀπὸ βίβλων.
νεύσατ' ἐμοὶ φάος ἁγνὸν ἀποσκεδάσαντες ὁμίχλην.
ὄφρα κεν εὖ γνοίην θεὸν ἄμβροτον, ἠδὲ καὶ ἄνδρα.
μὴ δέ με ληθαίοις ὑπὸ χεύμασιν οὐλοὰ ῥέζων,
δαίμων αἰὲν ἔχοι μακάρων ἀπάνευθεν ἐόντα.
μὴ κρυερῆς γενέθλης ἐνὶ κύμασι πεπτωκυῖαν
ψυχὴν οὐκ ἐθέλουσαν ἐμὴν ἐπὶ δηρὸν ἀλᾶσθαι
ποινή τις κρυόεσσα βίου δεσμοῖσι πεδήσῃ.
ἀλλὰ θεοὶ σοφίης ἐριλαμπέος ἡγεμονῆες
κέκλυτ', ἐπειγομένῳ δὲ πρὸς ὑψιφόρητον ἀταρπὸν
ὄργια, καὶ τελετὰς ἱερῶν ἀναφαίνετε μύθων.

Εἰς ἀφροδίτην.

Ὑμνέομεν λυκίων βασιληΐδα κυραφροδίτην.
ἧς ποτ' ἀεξικόμοιο περιπλήθοντες ἀρωγῆς,
πατρίδος ἡμετέρης θεοφράδμονες ἡγεμονῆες
ἱερὸν ἱδρύσαντο κατὰ πτολίεθρον ἄγαλμα,
σύμβολ' ἔχον νεαροῖο γάμου, νοερῶν ὑμεναίων,
ἡφαίστου πυρόεντος, ἰδ' οὐρανίης ἀφροδίτης.
καί ἑ θεὴν ὀνόμηναν ὀλυμπίαν. ἧς διὰ κάρτος
πολλάκι μὲν θανάτοιο βροτοφθόρον ἔκφυγον ἰόν.
ἐς δ' ἀρετὴν ἔχον ὄμμα πλειαιγόνων δ' ἀπὸ λέκτρων
ἔμπεδος ἀγλαόμητις ἀνασταχύεσκε γενέθλη,
πάντῃ δ' ἠπιόδωρος ἔην βιότοιο γαλήνη.
ἀλλὰ καὶ ἡμετέρην ὑποδέχνυσο πότνια θυηλὴν,
εὐεπίης. λυκίων γὰρ ἀφ' αἵματός εἰμι καὶ αὐτός.
ψυχὴν δ' ἂψ ἀνάειρον, ἀπ' αἴσχεος ἐς πολὺ κάλλος
γηγενέος προφυγοῦσαν ὀλοίιον οἶστρον ἐρωῆς.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΤΟΥ ΜΩΣΧΟΥ ΥΓΟΘΕΣΙΣ ΕΙΣ ΤΟ ΓΕΡΙ ΛΙΘΩΝ ΟΡΦΕΩΣ.

θ Ειοδάμαντι τῷ πριάμου συνήντησεν ὀρφεὺς μετὰ τῶν ἑταίρων τινῶν πρὸς θυσίαν ἡλίου ἣν ἐτέλει κατ' ἔτος, εἰς ὄρος ἀνερχόμενος, καὶ αὐτῷ τῆς νενομισμένης ταύτης ἐπισίου θυσίας τὴν αἰτίαν ἀφηγεῖται, λέγων ὑπὸ δράκοντος αὐτὸν παῖδα ὄντα ποτὲ ἀναιρεθῆναι κινδυνεύοντα καταφυγεῖν εἰς τὸ ἐκεῖ που πλησίον ἱερὸν τοῦ ἡλίου, ὑφ' οὗ καὶ σωθέντα ὡς ὁ πατὴρ περιεποιήσατο, τῆς τοῦ παιδὸς σωτηρίας κατ' ἔτος ἦγεν ἡλίῳ θύματα, μεταστάντος δὲ ἐκείνου τῶν ἐντεῦθεν αὐτὸς ὀρφεὺς ἀντὶ τοῦ πατρὸς τῆς τοιαύτης θυσίας καθίσταται διάδοχος, ἣν νῦν ἀφοσιούμενος ἄνεισιν, συμπαραλαβὼν καὶ θειοδάμαντα, οὗτος δὲ καθ' ὁδὸν τῷ ποιητῇ περὶ δυνάμεώς τε λίθων καὶ χρήσεως διεξέρχεται, οἵτινες αὐτῶν χρήσιμοι πρὸς τῶν θυόντων κρατούμενοι, ὅπως αὐτοῖς τὰ τῶν εὐχῶν ἐξανύοιτο, καὶ οἱ πρὸς τὰς ἰοβόλους τῶν δήξεων θεραπείας, ὅθεν οἶμαι καὶ Νίκανδρος ὁ κολοφώνιος ὕστερον ὁρμηθεὶς συνέγραψε τὰ θηριακά.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

στέον δὲ ὡς δύο τινὰ προοίμια τοῦ πα-
ρόντος προτίθεται ποιήματος, ἐν μὲν
τῷ πρότῳ αὐτήν τε τὴν ἀρετὴν, καὶ
I σοφίαν ἅπασαν ἐξυμνῶν, καὶ τοὺς
πάλαι τῶν ἡρώων κατ᾽ αὐτὴν γενο-
μένους ἐνδόξους, καὶ ἰσοθέους νομισθέν-
τας, ὧν καὶ μητέρα τὴν ἀρετὴν προ-
σείρηκεν, ἐν ταὐτῷ δὲ καὶ τῶν ἰδιωτῶν καθάπτεται, ὡς ἐπιφθόνως ἐχόντων πρὸς τοὺς τὴν ἀρετὴν διώκοντας, καὶ τούτοις ἀεὶ φιλαπεχθημόνως ἐπικειμένων· ἐν θατέρῳ δὲ ὁ πρὸς αὐτὸν καὶ θεοδάμαντα γίνεται διάλογος.

δῶρον ἀλεξικάκοιο Διὸς θνητοῖσιν ὀπάσσαι
κεκλόμενος Μαίης ἐριούνιος ἦλθε
δ κομίζων
υἱὸς, ὅπως ἀνέχωμεν ὀϊζύος ἄφρενες ἄλ
καρ
νηθόσυνοι δ' ἔχυνθε βροτοὶ, πινυτοῖσιν ἐνίσπω
οἷς ἀγαθὴ κραδίη, καὶ πείθεται ἀθανάτοισιν
νηπιτύοισι δ' ὄνειαρ ἀκήρατον οὐ θέμις εὑρεῖν
τῷ δ' αὐτῷ καὶ πρόσθεν ἀγαλλόμενος ἐπὶ δώρῳ
ἦά τε Λητοΐδης ἀκεσίμβροτον ἀθανάτοισιν
ἷξεν ἄγων ἐς Ὄλυμπον ἀγάννιφον, ἠδὲ σαόφρων
Παλλὰς Ἀθηναίη λαοσόον Ἡρακλῆα.
ἄλλο δὲ καὶ Κρονίδης ταναὸν ὑπὲρ αἰθέρα χείρων
σευάμενος πρὸς Ὄλυμπον, ἐπεὶ μάθεν ἄμβροτα δῶρα
αἳ ἤτοι κείνους μετ' ἀμώμητοι Διὸς οἶκοι
χαίροντας δέξαντο θεηγενέων ὄχ' ἀρίστους.
ἡμῖν δ' ἐν γαίῃ κέλεται χρυσόρραπις ὄλβῳ
ζώειν τερπομένοισιν ἀπειρήτοις κακότητος
ὃν δέ κεν ἀνθρώπων πεπνυμένον ἦτορ ἀνώγῃ
ἐς πολυήρατον ἄντρον ἐπελθέμεν Ἑρμάαο.
ἔνθ' ὅγε παντοίων ἀγαθῶν κατέθηκεν ὅμιλον
αἶψά κεν ἀμφοτέρῃσιν ὀνείατα πολλὰ κομίζων
οἴκαδ' ἀποστείχοι, προφυγὼν πολύδακρυν ὀϊζύν
οὐδέ ἑ νοῦσος ἄκικυς ἐνὶ μεγάροισι δαμάσσει·
οὐδ' ὅγε δυσμενέων ποθ' ὑποπτήξας μένος αἰνὸν
ἂψ ἀναχωρήσῃ προλιπὼν ἐριγηθέα νίκην.
οὐδέ οἱ ἀθλητῆρι κονισαμένῳ ἐν ἀγῶνι
ἀντιβίην τινὰ θυμὸς ἐφορμήσῃ μενεαίνειν

οὐδ' εἰ χάλκεια γυῖα καὶ ἄγναμπτον σθένος ἀνὴρ
ἄντικρυς στεφάνοιο πόθῳ κομίσας ἐριδαίνοι
ναίμιν καὶ θήρεσσιν ὀρεσκώοισι λέοντα
δηνὸν, καὶ λαοῖσιν ἐοικότα δαίμονι τεύξω
καὶ οἱ καὶ βασιλέεσσι διοτρεφέεσσιν ὀπάσσω
ῥεῖα καὶ ἀλλοδαποῖσι μετ' ἀνθρώποισι τίεσθαι
τὸν δὲ καὶ ἠΐθεοι τρενόχροες ἱμερτῇσι
αἰὲν ἐφορμήσουσι περιπτύσσειν παλάμῃσι
καὶ μαλακὴ χρύσειον ἐπὶ λέχος αἰὲν ἐρύσσαι
ἀλλήλων κούρη ἐπιϊεμένη φιλότητος
εὐχομένου τε, πρὸς οὖατ' ἀφίξεται αἰὲν ἐόντων
εὐχὴ, καὶ πόντοιο κυκωμένου οὐκ ἀλεγίζων
βήσετ' ἐπὶ ῥηγμῖν ἀκυμάντοισι πόδεσσι.
τὸν καὶ ληϊστῆρες ἀνάρσιοι οἷον ἐόντα
φεύξονται, καὶ δμῶες οἰόμενοι πατέρ' εἶναι
τίσουσι, καὶ οἶκον ἐοῦ στέρξουσιν ἄνακτος.
ἴδμεναι αἴ κε θέλῃσι δαήσεται, ὅσσα τε φῶτες
κρυπτάδια σφετέρῃσι ἐνὶ φρεσὶ μαχανόωνται
ὅσσα τε κεκλήγασι μετὰ φρεσὶν ἠεροφοῖται
ἀνθρώποις, ἄφραστον ἰακχάζοντες ἀοιδὴν
οἰωνοὶ μεγάλοιο Διὸς κραιπνοὶ ὑποφῆται
ῥοιζῶντες, καὶ χαμαὶ ἐρχομένοιο δράκοντος
ἄσεται, ἠδ' ὄφεων ἰὸν σβέσαι ἑρπυστήρων
δώσω οἱ καὶ φῶτα, ῥοπῇ πίπτοντα σελήνης
ῥύσασθαι, καὶ νοῦσον ἀταρτηρὴν ἐλέφαντος
καὶ ψυχὴν ἐλάσαι τεθνειότος, αἴ κεν ἐρεμνοῦ
ἐξ ἀΐδος προμολοῦσα ποτιχρίμπτοιτο ἑκάστῳ
ἄλλαι τ' ἀπειρέσιοι πολυμήτιος ἑρμείαο
δωτῖναι κομίσαντος ἐνὶ σπήλυγγι κέονται
ἄμβροτοι, ἀρρεκέες, ῥίμφα πρήσσουσαι ἕκαστα

τάων, ἡμίθεός τε, καὶ ὄλβιος, ὅς τ' ἀφίκηται
τὰς ἐμὲ κηρύσσειν λαοσσόος ἀργειφόντης
ἀνθρώποισιν ὄρινε μελιγλώσσοιο κελεύσας
φθόγγον ἀπὸ στήθεσφιν ἀοιδοῦ γηρύσασθαι.
ἀλλ' οὐ πάγχυ βροτοῖσι σαοφροσύνης ἀλεγίζειν
ἵμερος, αὖτα δὲ πρέσβαν δαημοσύνην ἀτίουσιν
μητέρα δὴ ῥώων ἀρετὴν ἀπάτερθε κλύοντες
προτροπάδην φεύγουσιν, ἀοσσητῆρα δὲ μόχθων
μόχθων ἀοσσητῆρα βίου μάλα πεφρύκασιν.
οὐδέ σφι κρείων ἐνὶ δώμασιν ὄλβος ὁμιλεῖ
οὐδέ τις οἶδε θεοῖς ὀπιζέμεν ἀθανάτοισι
ἐκ δ' οἵγε πολίων τε καὶ ἀνδρῶν ἤλασαν ἐσθλήν.
ἆ δειλοὶ, σοφίην ἐριούνιον ὑβρίζοντες.
ὤλετο δὲ προτέροις πεπονημένος ἡμιθέοισιν
ἔργον δ' ἀργαλέος, καὶ ἀπεχθὴς αὐτίκα πᾶσιν
δῶκεν, ἐπωνυμίην λαοὶ τεύξουσι μάγοιο.
καὶ ῥ' ὁ μὲν κονίαισιν ὑπ' ἀόρι κρατὸς ἀπενθὴς
λευγαλέῳ θανάτῳ δῖος φῶς ἐκτετάνυσται.
οἱ δ' ἴκελοι θήρεσσιν ἀΐδριες, οἱ δ' ἀδίδακτοι
χήτει δαιμονίοιο νοήματος, οὔθ' ὑπ' ἀρωγὴν
θεσπεσίην φυγέτην φασίμβροτον, ἐκ κακότητος.
οὔτετι θέσκελον ἔργον, ὅκεν μάλα θαυμάζοντο,
ἴσασ', ἀλλά σφιν νεφέλη πραπίδεσσι κελαινὴ
ἀμφιπεριπλασθεῖσα βαδιζέμεν ἀνθεμόεντα
εἰς ἀρετῆς λειμῶνα πολυστέφανόν τε, μακαίρης
ἀλλ' ἐμέθεν ὑπισχνοῦμαι κειμήλια πειθομένοισι
ἀφνειοῖο χρυσοῖο πολὺ προφερέστερα δέξειν.
φῶτα δὲ δίζηται ταλακάρδιον, ὅς κεν ἑκάστου
ἐμμεμαὼς πειρῶτο μενοινήσει τε, κάμοι τε,
ἕς τε διδάσκηται, καὶ ὅς εἰδότας ἐξερεείνοι.

οὐ γὰρ ἄτερ καμάτοιο τέλος μύθοισι καὶ ἔργοις
εὐρύωπα κρονίδης ἐθέλει δόμεν, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ
εἰς δύσιν ἀναπνοοῦντες ἀν' αἰθέρα λαμπετόωσαν
ἠέλιον φαέθοντα ἐφ' ἅρματι πῶλοι ἄγουσι

Η ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

ἄλλον ἐγὼ πινυτοῖο παραίφασιν ἀνέρος
μ ἀρῶν
τέρψομαι, ἤπερ χρυσὸν ἁπάντων κοί-
ρανον ἀνδρῶν.
ἠελίῳ γὰρ ἄγων ἱερήιον ἀντεβόλησα
ἀγρόθεν ἄστυ δ' ἰόντι περίφρονι θειοδάμαντι.
καί μιν ἑλὼν κατὰ χεῖρα προσηύδων ὦ δ' ἐπέεαι
εἰς πόλιν, εἰ μὴ πάμπαν ἐπισπέρχουσιν ἀνάγκαι
ῥηιδίως ὦ ἑταῖρε καὶ αὔριον ἄνεθ' ἱκέσθαι
νῦν δέ σε μοι στείχοντα μετ' ἀλαπίνην θεὸς αὐτὸς
ὦρσεν ὑπαντιάσαι, τῷ μοι πρόφρων ὑπόνευσον
ἕσπεσθαι, θυσίαι ἱεροπρεπέες τελέθουσιν
ἃς ἀγαθοὶ ῥέζουσι βροτοί, γάνυται δὲ φίλον κῆρ
ἀθανάτων, οἵ τ' ἄν σφι χορὸς ἀνάγωσιν ἄριστοι
ἄξω δ' οὐ μακρὴν εἰς ἀταρπιτὸν, εἰσοράας γὰρ
ἡμετέρων με κιόντα πρὸς ἀγρῶν ἀκρώρειαν.
ἔνθα νεογνὸς ἐὼν, ἔτλην ποτὲ μοῦνος ἀνελθεῖν
λαιψηρῷ πέρδικι μετασπόμενος προφυγόντι.
οἱ δ' ἤτοι εἷως μὲν ἀκούων οὔνομ' ἕκαστος
ἱστάμενος μίμνεσκεν, ὀρεξάμενος δὲ δοκοῦσθαι
πρὶν μάρψαι χείρεσσιν ἀλυσκάνζων προφύγεσκεν
αὐτὰρ ἐγὼ σπεύδεσκεν ἐπὶ στόμα κάππεσον ἐλθών.
ἂψ δ' αὖθις γαίηθεν ἀναΐξας ἐδίωκον.

ἀλλ' ὅτε δὴ κορυφὴν δὲ μετασπόμενος εἶον ἄκρην
οἱ μὲν ἄρ' ἐξαπίνης ἰαχὴν ὀξεῖαν ὀρῶντες
αἰγανέης ἴασιν θοώτερον, ἠὲ βελέμνου
ὑψίκομον ποτὶ φηγὸν, ἐπεσσύμενον προϊδόντες
αἰνὸν ὄφιν πετάσοντα γένυν πλείω θανάτοιο.
τὸν δ' ἐγὼ ἐγχριμφθεὶς ὑπεναντίον ἀΐξαντα
οὐκ ἴδον, ὀφθαλμοὶ δέ μοι ὀρνίθων ἀλάληντο·
πρίν περ ἀναστήσαντος ἀπὸ χθονὸς αὐχένα δεινὴν
ἐφρασάμην, ἤδη τε δέμας μεμαῶτα φυλάξαι
ἔνθ' εἴ τις σπεύδοντα παλίσσυτον εἰσενόησεν
οὔτε με προδίκεσιν ἀελλοπόδεσσιν ἕπεσθαι
οὔτε με νηπιάχοισιν ὀΐσατο ποσσὶ φέρεσθαι
κέκλετο γάρ μοι δέμα τανύπτερον εἶναι αἰτοῦ
καὶ πνοιὴν ἀνέμου, παρὰ δὲ ποσὶν κενὸν ἦεν.
πολλάκι δ' εἴματος ἄκρον ἐπιψαύεσκεν ἀκωκαῖς
καί κεν ὑπὲρ μοῖραν με πελώριος ἀμφέχανεν θήρ.
εἰ μή μοι νόος ὦρτο θοῶς ἐπὶ βωμὸν ὀροῦσαι.
τὸν ῥα παλαιότεροι φασεμβρότῳ ἱδρύσαντο.
τῷ δ' αὖ ἐπὶ τρύφος αὖον ἐλαινέης ἐλέλειπτο.
σχίζης, ἥν τε μαρανθὲν ἀδηφάγον ἐξέλιπεν πῦρ
τὴν ἐγὼ ἁρπάξας ὀλοοῦ κατένωπα δράκοντος
ἐστρέφθην. μαίνησε δ' ὀρεσκώον μένος αἰνὸν
μάρνασθαι μεμαῶτα ἰδὼν, εἴλυτο δὲ πυκνῶς
γνάμπτων ἀγκύλως ταναὴν ῥάχιν, αὐτὰρ ἐπ' ἄλλῳ
ἄλλος, ἔπειτα δ' ἐπ' ἄλλος ἑλισσομένου ῥόχος ἦεν
ἤδ' ἔτι καὶ βωμοῦ ὕπερ αὐχένας ἠέρταζεν
συρίζων βοόωντος ἐμῆς πολὺ μᾶζον αὐτῆς
καὶ τύπτον ἄρρηκτον ὀρεσκώοιο κάρηνον
ἀμφ' αὐτῷ θραύεσκον ὑπέκπυρον ὄζον ἀκίκυ
οὐ γὰρ μόρσιμος ἦα δαφοινῷ θηρὶ δαμῆναι

τοὔνεκεν αἰπολίοισιν ἀπόπροθι βοσκομένοισι
ἑσπομένω δύο πατρὸς ἐμοῦ κύνε κεκλήγοντα
γνόντες ἐπεδραμέτην· μάλα γάρ σφισι μείλιχος ἔσκον.
χὼ μὲν ἄρ ἔσσυτο τοῖιν, ἐγὼ δ' ἐπὶ γαῖαν ὀρούσας
προτροπάδην ὥς τίς τε δίος γαμψώνυχα φεύγων
αἰετὸν ἐν πυκινοῖσι λάσιοι θάμνοισι λαγωὸς
τῷ ἴκελος μήλοισι μιγεὶς ὀλοοῦ ὑπὸ θηρὸς
ἐκρύφθην μέσσοισιν ἐνιπτύξας ἐρίφοισι.
ὄφρα μὲν οὖν [illegible] πατὴρ ἐμέθεν ζώεσκεν
αἰεὶ μόσχον ἄγεσκεν ἐμὸν πρὸς [illegible] βωμόν.
τείνων ἠελίῳ ζωάγρια παιδὸς ἑοῖο
αὐτὰρ ἐγὼν ἀγέληθεν ἐλάσσας πίονα μόσχον
ἐαρινόν, θαλέθοντα νεήνιδος οὔθατι μητρὸς
ἔρχομαι εἰς ἀκρώρειαν ἄγων χορὸν ἠδ' αὖ ἑταίρων
σὺν δέ σφιν καὶ τὼ δεδρακοντοχρόνω κύνε βήτην
αὐτομάτω, γλυκερὴ δὲ πέλει περὶ βωμὸν ἄνακτος
τερπωλή, χλοάοντι πέδον, μαλακαί τ' ἐπὶ ποῖαι
καὶ λασία πτελέῃσιν ὑπὸ σκιή, ἄγχι δ' ἄρ αὐτῶν.
ὕδωρ ἀέναον λισσῆς ὑπὸ πυθμένα πέτρης,
λευκὸν ἀναβλύζον κελαρύζετε ἤκελον ὠδῇ.
ἴομεν, οὔτοι δαῖτα θεῶν θέμις ἀρνήσασθαι
ὣς ἐφάμην, ὁ δέ μ' ὧδε προσηύδα δαιμόνιος φὼς
ἀγάσσε μὲν κρείων φαεσίμβροτος ἐξ ἀγενείης.
αἰὲν ἄγοι κακότητος, ἀδακρύτοιό τε πέμποι
ὄλβου πρὸς μέγα δῶμα, φιλοφροσύνης ἕνεκα σφῆς
οὐδὲ μὲν οὐδέ σ' ἐγώ περ ἀμοιβῆς αὐτὸς ἀμέρσω
ἀλλ' ἐπεὶ οὖν ἄξων ἱερήιον εἰσαναβαίνεις.
ὄφρα τοι εὐχομένοιο κλύοι θεὸς ἐγγυαλίξω.

ΚΡΥΣΤΑΛΛΟΣ.

κ Ρύσαλλον φαέθοντα διαυγέα λάζεο
χερσὶ
λᾶαν, ἀπόρροιαν περιφεγγέος ἀμβρό-
του αἴγλης.
αἰθέρι δ' ἀθανάτων μέγα τέρπεται ἄφθιτον ἦτορ.
τὸν καὶ εἴπερ μετὰ χεῖρας ἔχων περὶ νηὸν ἵκηαι
οὔ τίς τοι μακάρων ἀρνήσεται εὐχωλῇσι.
κέκλυθι δ' ὄφρα μάθοις γε μένος ἀργεννοῖο λίθοιο
εἰ γὰρ ἄτερ κρατεροῖο θέλῃς πυρὸς ἐς φλόγας ὄρσαι
κέκλομαι ἀζαλέων μιν ὑπὲρ δαΐδων καταθεῖναι.
αὐτὰρ ὅ γ' ἠελίοιο κατ' ἀντίον αὐγάζοντος.
ἀντιχ' ὑπὲρ δαΐδων ὀλίγην ἀκτῖνα τανύσει
ἡ δ' ὅτε καρφαλέης τεθίγῃ καὶ πίονος ὕλης
καπνὸν, ἔπειτα δὲ πῦρ ὀλίγον μετὰ δὲ φλόγα πολλὴν
ὄρσει, τὸ δ' ἄρα φασὶ παλαιγονέες ἱερὸν πῦρ,
τάων οὐχ' ἑτέρας μᾶλλον φλογὸς ἔλπομ' ἔγωγε
ἀθανάτοις οὕτω κεχαρισμένα μηρία καίειν.
πρὸς δ' ἔτι σοι καὶ τοῦτο φίλος μέγα θαῦμα πιφάσκω
αὐτὸν ὅτις πέλεται φλογὸς αἴτιος, αἶψα μάλ' ὦκα
ἐκ πυρὸς ἁρπάξασ ψυχρὸς πέλει ἀμφαφάασθαι
ἀμφὶ δὲ καὶ νεφροῖσι δεθεὶς κάμνοντα σαώσει.

ΓΑΛΑΤΙΤΗΣ.

δ Εὔτερον εὐχομένῳ τοι ἀρηγόνα λᾶαν
ὀπάσσω
θεσπεσίοιο γάλακτος ἐνίπλεον,
ὅς τε μαζὸν

πρωτοτόκου νύμφης, ἢ μὴν καὶ δός ἀβατοέσσης
τὸν ῥα παλαιγενέες μὲν ἀνακτίτιν ἀδάμαντα
κλεῖον, ὅτι γνάμπτει μακάρων νόον, ὄφρα θυηλὰς
ἁζόμενοι ἐθέλωσιν ἐπιχθονίους ἐλεαίρειν.
ἢ δ' ἄρα μιν λήθαιον ἐφήμισαν, οὕνεκεν αἰεὶ
μεμνῆσθαι κακότητος ὀϊζυρῆς ἀπερύκει·
θνητοὺς ἀθανάτους τε, νόον δ' ἐριούνιον εἶναι
θέλγει, ἐποπτεύων ἀγανὰ φρεσὶ βουλεύεσθαι.
ἄλλοι δ' ἐσκήψαντο γαλακτίδα φέρτερον εἶναι
κικλήσκειν πέτρην, ὅτι τοι προΐψαντο γάλακτος
ἐκ προρέει λευκοῖο πανείκελος ἔνδοθεν ἰχώρ.
πεῖρα δέ τοι καὶ τοῦ δὲ παρέσσεται, αἴκε θέλησθα.
οὔθατα γὰρ μήλων ὅτε κεν μινύθοντα ἴδηαι.
πῶς ἔρξῃς φίλε τέκνον, ἐπὴν ἐρίφοισι τεοῖσι
οὔς ποτε θῆρα πέλωρον ὑπεκπροφυγεῖν ἱκέτευσε
τοῖσι παρασταίης τεκνόσι, οἱ δ' ἐνὶ σηκῷ
ἀμφί σε λεπταλέοι γοερὸν περιμυκήσονται.
τῶν μὲν ἀκηχεμένας ἐπιτέλλεο μητέρας αἰὲν
λούειν πηγάων κυανοχετέων ἐν δίνῃσι
στήσας δ' ἠελίου κατεναντίον ἀντέλλοντος
ἁγνίζειν μὲν πρῶτον ἐποιχόμενος περὶ πάσας
ἅλμην δ' ἐν κρητῆρι, καὶ ἄλφιτα λεπτὰ λίθοιο
χευάμενος, διὰ πῶυ καὶ αἰγῶν ἔρχε ὅμιλον
ῥαίνων καρποφόρον λάσιον κατὰ νῶτον ἑκάστης
θάλλωνται δ' ἄρα πᾶσαι ἰαινόμεναι περὶ σηκοὺς
ἐξαπίνης μετὰ τέκνα φερεγλαγέες τελέθουσι
οἱ δ' ἄρ' ὑπὲρ μαζοῖσι κορεσσάμενοι γαλαθηνοὶ
σκιρτηθμῶν ἐξαῦτις ἀναμνήσοντ' ἀγέρωχοι
σὺν δὲ μελικρήτοιο μετὰ γλυκεροῖο μιγέντα,
ὄρνυε πινέμεν νύμφην, ἵνα νήπιον ἦα

μαστοῖσιν μεθύοντα παρ' ἀγκοίνῃσι κομίζοι
ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐχένι παιδὸς ἀρτάξασα τιθήνη,
λᾶαν, ἐρυτήσαι κακομήτιος ὄσσε μεγαίρης.
καὶ δέ σε βασιλῆες ἀμύμονες αἰδέσονται
ἐν χερὶ λᾶαν ἔχοντα, καὶ ἄπλετα φῦλ' ἀνθρώπων.
ἀθάνατοι δὲ μάλιστα, νόου καταθύμια σεῖο
πάντα τελευτήσουσιν ἐπαράων ἀΐοντες.

ΠΕΤΡΑΚΗΣ.

Χρὴ δὲ καὶ εὐπέταλον πετράκεα λᾶαν ἔχοντας
ὁρᾶσθαι παρὰ βωμὸν ἀναιρομένης ἑκατόμβης.

ΑΧΑΤΗΣ.

Αἰ δενδροφύτοιο φέροις τρύφος ἐν χέ-
ρι πέτρης
μᾶλλον καὶ τέρποιο θεῶν νόος αἰὲν
ἐόντων.
δένδρεα γὰρ μάλα πολλὰ κατόψεται
ὡς ἐνὶ κήπῳ
ἀνθεμόεντι, κλάδοισιν ἐπασσυτέροις κομόωντα.
τοὔνεκά οἱ καὶ φωτὸς ἀχάτη δενδρήεντι
θῆκεν ἐπωνυμίην, ὅτι οἱ τὸ λίθου ἔπλετ' ἀχάτου.
ἄλλο δ' ἔχει λασίης ὕλης δέμας εἰσοράασθαι.
τὸν δὲ τεοῖσι βόεσσιν ἀναψίζουσιν ἄρουραν
ἀμφὶ κέρα δύω βαλέειν, ἢ καρτερὸν ἀμφὶς
ὦμον, ἀροτροδόνοιο ἀτειρέος ἀγροιώτου.
καί κεν ἀπ' οὐρανόθεν σταχυοπλόκαμος Δημήτηρ
μεσσὸν ἴοι φερέκαρπον ἐσαύλακα κόλπον ἔχουσα.

ΟΡΦΕΥΣ
ΠΕΡΙ ΚΕΡΑΤΟΣ ΕΛΑΦΟΥ

Κέπτεο, καὶ θηκτὸν ἔχων ἐλάφοιο πέλαζε
ἀθανάτοισι κέρας, ποτὶ γὰρ νόος οὐρανιώνων
μειδιάᾳ, φύσιος πολυδαιδάλου ἔργον ἰδόντων
ἐκ κεφαλῆς ἐλάφοιο, φύσῃ γε μὲν οὔ ποτι κόρσην
πέτρη, ἀλλ' ἔμπης πέλεται κρατερή τε γε πέτρη.
οὐδέ κεν ἂν γνοίης κέρας ἀτρεκές, ἢ λίθος ἐστὶ
πρίν κε μιν ἀμφαφόων εὕροις νημερτέα λᾶαν.
αἰεί τοι θήσει λασίην ἐπὶ κράατι λάχνην
εἰ καὶ ψεδνοκάρηνος ἔοις, εἰ γάρ μιν ἐλαίῳ
τριβόμενον τρίβοις κροτάφους πάνθ' ἤματα σεῖο,
αἱ δὲ, νέαι περὶ βρέγμα τεὸν τρίχες ἀνθήσουσι.
πρωτόγαμον δ' αἰζηὸς ἄγων ἐς δέμνια, κούρην
τοῦ πωλῆς ἐρατῆς ἐπιμάρτυρα τόν δὲ φέροιτο
λᾶαν, ὃ δ' ἀρρήκτοισιν ὁμοφροσύνῃσιν ἅμ' ἄμφω
ὕστερον ἐς γῆρας καὶ ἐς ἤματα πάντα καθέξει.

ΤΩΝ ΕΝ ΑΓΡΟΙΣ ΑΥΛΙΖΟΜΕΝΩΝ.

Οἰμένι δ' ἀγραύλων ταύρων διὸς αἰγιόχοιο
ἠέτ κυανοχίτωνι λίθον καταθύμιον εἶναι
βάρβαρον ἀγγέλλω, συρηγενέος κελαδεινοῦ
ὕδασιν εὐφρήταο διαινόμενον ζαθέοισι.
ὅς τοι φυταλιῆς ἕνεκεν ῥέξαντι θυηλὰς

κλήμασιν αὐτίκα σεῖο φερεσταφύλοισιν ἀλωὰς
ἀμφιέσας, πολλόν τοι ἀφύσσεσθαι μέθυ δώσει

ΙΑΣΠΙΣ.

Αἰ γλαφυρὸν κομίσας ἐαρόχροον αἰ-
κ αεν ἴασπιν
ἱρὰ ῥέζοιτις μακάρων ἰαίνεται ἦτορ
καὶ οἱ καρφαλέας νεφέλαις κορέσουσιν
ἀρούρας
οὐδὲ καὶ αὐχμηρῇσιν ἄγοι πολὺν ὄμβρον ἀρούραις.
αὔχνης δ' ἐκ πεδίου ῥοθίων ἀπόεργε χάλαζαν
ἡμετέρου, καὶ κῆρας ὅσαι στιχόωσιν ἐπ' ἀγρούς
καὶ σὲ γὰρ ἀθανάτων φιλέει νόος, ἐκ δ' ἄρα βωμῶν
ἤυτε περ κρύσταλλος ἄνευ πυρὸς ἐς φλόγα πέμπεις
ἐν δέ σοι ἀντίπαλον κεῖται μένος, ὁππότε μὴ πῦρ
νηδὺν ἀμφιέσῃ, ἐνὶ δὲ πλείοιο λέβητος
ψυχρὸν ἐπειγομένοιο προσμίμνει ἔνδοθεν ὕδωρ
εἰ δέ τις ἐν ψυχροῖσι λίποι κονίῃσι λέβητα
παφλάζει κρατεροῖο κυκωμένου ἔνδοθι χαλκοῦ.

ΤΟΠΑΖΟΣ.

ἐσθλοὶ δ' αὖτ' ἐπὶ τοῖσι καὶ ὑαλοειδέες
ἐ εἶναι
κλείονται θνητοῖσι θυηπολίοισι
τόπαζοι.

ΟΡΦΕΥΣ
ΟΠΑΛΛΙΟΣ.

ἠμὲν δέ τοι τέρπειν καὶ ὀπάλλιον οὐρανίωνας
φ ἀγλαὸν ἱμερτοῖο τέρενα χρόα παιδὸς ἔχοντα
καί ἑ καὶ ὀφθαλμοῖσιν ἀοσσητῆρα τετύχθαι
καὶ πίτυος δάκρυσιν λιθούμενον ὀψιανοῖο,
καὶ σμύρνην σμίσγειν εὐώδεα, καὶ φολίδεσσιν
δρυφέασιν λεπιδωτὸν ἀποστίλβοντα κελσόω·
αὐτίκα γάρ τοι δώσουσι θεοπροπίας, ἀγαθῶν τε
ἐσσομένων, λυγρῶν τε. καὶ εἴσεαι ὅσσε θέλησθα
καὶ νούρων ἀλεγεινὰ πάθη λεπιδωτὸς ἀμύνει.
Δοιὼ δ' ἠελίου χρυσότριχε λᾶε πέλονται
ἄμφω θεσπεσίω. θάμβος δέ τοι ἔσσετι δόντι.
ἀμφοτέροις ἀκτῖνες ἐτήτυμοι ἐμπεφύασιν,
ὀρθαὶ, λαμπετόωσαι, ἰδεῖν γε μὲν οἷον ἔθειραι
εἶδος δέ σφι λίθων ἄλλο, τὸν μέν τε νοήσεις
κρύσταλλον κενεὴν, ὁ δὲ χρυσολίθῳ δέμας ἄντην
ἴκελος ἐστὶ δέειν. εἰ δ' οὐκ ἔχεν οὐδ' ὅγ' ἐθείρας
χρυσόλιθός κεν ἔην, ἀτὰρ ἐσθλῷ φημι τετύχθαι
ἐν γάρ σφιν μέγα δή τι φερέσβιος ἔμβαλε πνεῦμα
ἠέλιος ῥοῖζον ἐρικυδέος αὐτίκα φωτὸς
σεμνοτέρους τ' ἰδέειν, καί τοι σέβας ἔσσεται αὐτῶν.
αἶψα γὰρ ἡρώων σφιν ἐπέρχεται εἶδος ἀγαυὸν
οἵ τε θεοῦ μέγα δῶρον ἐπισταμένως φορέουσι
τόλμα δ' ἀθανάτους καὶ ἐνηέϊ κεκλίασθαι.

ΜΑΓΝΗΤΙΣ.

Ἀγνῆτιν δ' ἔξοχ' ἐφίλησεν θούριος ἄρης
μ οὕνεκεν ὁππότε κεν πελάσοι πολιοῖο σιδήρου
ἠΰτε παρθενικὴ γλαφυρόφρονι χροῒν ἑλοῦσα
ἠΐθεον στέρνῳ προσπτύσσεται ἱμερόεντι
ὣς ἥ γὰρ πάξουσα ποτὶ σφέτρον δέμας αἰεὶ
καὶ πάλιν οὐκ ἐθέλει μεθέμεν πολεμιστὰ σίδηρον
ἤτοι μέν μιν φασὶ καὶ ἠελίοιο πέλεσθαι
ἀμφίπολον κούρης ὅτε κεν θέλγητρα παλαίοι.
καί μιν ὑπέρθυμος τεκεκτόνος αἰήταο
κύδηνεν κούρη πολυμήχανος. αὐτὰρ ἔγωγε
σῆς ἀλόχου κέλομαί σε δαήμεναι. εἰ ἔθεν ἀγνὴν
ἀνδρὸς ἀπ' ἀλλοτρίοιο λέχος καὶ δῶμα φυλάσσοι,
οὐ γάρ μιν κομίσαο ὑποδέμνια κάτθεο λάθρῃ
χείλεσιν ἀείδων θελξίμβροτον ἀρέμας ὠδὴν,
ἡδέ καταυνώσασα καὶ ἡδέϊ περ μάλ' ἐν ὕπνῳ
ἀμφὶ σὲ χεῖρ ὀρέγουσα ποτιπτύσσειν μενεαίνῃ.
ἢ δὲ ἐμαχλοσύνῃσι ἐλαύνει δι' ἀφροδίτη
ὑψόθεν οὐ γαῖαν τετανύεται ἐκπροπεσοῦσα
καὶ δοιὼ μάγνησαν ἀδελφειὼ φορεόντων.
θυμὸν ἀπειρεσίης φυγέειν ἔριδος ποθέοντε.
καὶ λαοὺς ἀγορήνδε συναγρομένους ὀπὶ καρῆ
θέλξεις ἐνὶ στήθεσιν ἄγων μελιηδέα πειθώ
καί τοι πολλά κεν ἄλλα δαμησόμενος καταλύξω
θέσκελα τοῖο λίθοιο. τί πλέον οὐρανιώνων
φθέγγομαι, ὧν αὐτὰ καὶ ὑψόθι περ μάλ' ἐόντων
ἦτορ ἐπιγνάμπτει καὶ ἐφέλκεται, ὄφρα κε σεῖο

ὄχα μάλ' ὥς τε κρηνὸν ἐέλδωρ ἐκτελέσωσι.
ἀλλ' ἤτοι τάδε μὲν καὶ ἐπαυτίκα κρινθῆναι,
πάντα μάλ' ὅσσ' ἀγόρευσα πορέεται εἴη ἐπὶ βωμὸν
ἔλθωμεν, καὶ γάρ μοι ἐπισπόμενός μοι ὅγ' ἀνὴρ
ὤμοισι κρατεροῖσιν ἑὼν φέροι αἰόλον ὕλην.
τοῦ δ' ἐπεὶ ἀσπαστοῖο πολὺ πλέον ἄμμι λέλειπται
σεῖο δέ τοι κλονέει κραδίην μέγα δέργμα δράκοντος
μάνθανε καὶ δολιχῶν ὄφεων μὴ δειέμεν ἰοὺς
ῥέψαι τὴν λεπτὴν ὀφιῆτιδα κεκλεοπέρην
ἣν ποτέ τις κρατεροῖο πεπαρμένος ἔλθῃ ὀδοῦσι
καί μιν ἐφέλκει πᾶσαν, καὶ ἀβρεκὲς ἔσσετ' ὄνειαρ.

ΟΣΤΡΙΤΗΣ.

Αὖ δὲ καὶ ὀστρίτην οἴνῳ λίθον
ἐντρίψαντας
ἄκρητον κέλομαι πίνειν ὀδωνήφατον
εἰδώς.
αὐτοκασιγνήτην πολιῆς καὶ ὁμώνυμ' ἐχίδνης
ἥ ῥά ποτ' εἶναι τ' ἰλώβην ἀμενηνὸν ἔθηκας.
ῥίμφα φιλοκτήταο μαχαονίης ὑπὸ τέχνης.
οὐ μὲν πῶς κείνου ποιάντιος ἔλπετο θυμῷ
νοῦσον ὑπεκφεύξεσθαι ἀταρτηρὴν ποθέων πρὶν
ἀλλ' ὅγ' ἀλεξικάκοιο μαθὼν παρὰ πατρὸς ἀρωγὴν
λᾶαν ὅτις κε πύθοιτο βαλὼν ἐπὶ φάρμακα μηροῦ
σῶεν ἐπὶ ῥώεσιν ἀλεξάνδροιο φονῆα
ὃν ῥα μεθυσμένην ἥκειν ποσὶν ἀρεμέεσιν
πριαμίδης πάρος αὐτὸς ἀποθνήσκων παρὰ πίσει
ἔκτανε δ' ἢ προπολῆα πάριν ποιάντιος ἥρως
κεκλομένου δαναοῖς ἑλένῃ ῥοίην δὲ κομίσαι

λοιγὸν

λοιγὸν ἀδελφειοῖο μιαιφόνον ἐκ λήμνοιο.
τῷ γὰρ ἀπόλλων φοῖβος ἔχειν λίθον αὐδήεντα
δώκεσι δηρῖτιν νημερτέα τὸν ῥὰ βροτοῖσιν
ἤνδανεν ἄλλοισι καλέειν ἄψυχον ὀφίτην
λυγρὸν, ὑποῤῥηχῶ, στιβαρὸν, μελανόχροα, πυκνὸν
ἀμφὶ δέ μιν κύκλῳ περί τ' ἀμφί τε πάντοθεν ἶνες.
ἴκελοι ῥυτίδεσσιν ἐπιγράβδην τανύονται
ἤματα μὲν τρὶς ἐφ' ἑπτὰ βίην ἰλένοιο πέπυσμαι
θηλυτέρης τε λέχος φεύγειν, καὶ κοινὰ λοετρὰ
καὶ σεμνὸν ἀδίαντον ἐδοδῆς ἐμψύχοιο
ἀενάῳ δ' ἐπὶ πέτρον ἐχέφρονα πόδακι λύων
φάρεσιν ἐν μαλακοῖσιν ἅτε βρέφος ἀγδίσασκε
καὶ θεὸν ὣς ἐπ' ἀρῇσιν ἀρεσσάμενος θυέεσσι
λᾶαν ὑπερμενέεσσιν ἀοιδαῖς ἔμπνοον ἔρδεν.
ἐν καθαρῷ δὲ φάος μεγάρῳ λύχνοισιν ἀνάπτων
χερσὶν ἑαῖς ἀτίταλλε θεουδέα πέτρον ἀείρας
μητέρι νήπιον υἱὸν ἐοικὼς δὴ κατεχύσῃ
καὶ σὺ δ' ἐπὴν ἐθέλης ὄπα δαιμονίην ἐπακοῦσαι
ὧδ' ἕρδειν, ἵνα θαῦμα μετὰ φρεσὶ σῇσι δαείης.
ὁππότε γάρ μιν πάγχι κάμης ἐνὶ χείρεσι πάλλων
ἐξαπίνης ὄρσῃ νεογιλοῦ παιδὸς ἀϋτὴν
φαίης ἐν κόλπῳ κεκληγότος ἀμφὶ γάλακτι
χρὴ δέ σε τετληότι νόῳ αἰνέμεν αἰεὶ
μὴ πῶς ἠπεδανοῖο λυθῇς ὑπὸ δείματος ἔξω
ἐκ χερὸς ὕδας δὲ βαλὼν χόλον αἰνὸν ὀρίνης
ἀθανάτων, τόλμα δὲ θεοπροπίην ἐρεείνειν
πάντα γὰρ ἐξερέῃ νημερτέα, καί μιν ἔπειτα
πλησίον ὀφθαλμῶν ὅτε κεν λύσῃσι πελάσσας.
δέρκεο, θεσπεσίως γὰρ ἀποψύχοντα νοήσεις.
ὧδε μὲν ἀρείδῃσιν ἀλώσιμον ἔφρασε πάτρην

λαομεδοντιάδης φοιβήτορι λᾶϊ πιθήσας.
σοὶ δ' ἔτι καὶ σθένος ἄλλο σιδηρήταο πιφαύσκω
ἑρπετῷ γὰρ δὴ πάμπαν ὑποδρομέοντι ἔοικε
σεῖο δ' ἔχεν πολὺ μεῖζον ἀκοίμητόν τε νόσοιο
δῆμα φιλοκτήτης μεμνημένος αἰὲν ἐχίδνης
τοὔνεκα παλαμήδαο σαόφρονος οὔποτε νόσφι
ἤθελεν εὔχεσθαι γουνούμενος, ὄφρα τιν' εἴποι
θαλπωρήν. εἴ πέρ ποτ' ἐπὶ χθόνα μητέρα θηρῶν
ἔρχεται, πῶς κεν πολιὸν γένος ἐκ προφύγησι
τῷ δ' ὅγε ληχίδην ἐπέων ἐπιμάρτυρα φοῖβον
κικλήσκων ἀγόρευε, τὰ δὴ νῦν σοι καταλέξω.
ὧ τε με παῖδ' ἐδίδασκεν ἀκερσεκόμης ἀγορεύειν
μαντοσυνάων, μέγαν ὅρκον ἐπέκλεσε πρῶτον ὀμόσσαι
ψεύδεα μήποτε μῦθον ἐνισπεῖν ἀνθρώποισι
τοὔνεκεν ἀτρεκέως μάλα τοι ἐρέω τὰ ἕκαστα.
φράζεο νῦν ἥρως ἑκατηβόλε μῦθον ἐμεῖο
αὐτὴ γαῖα μέλαινα πολυκλαύτοισι βροτοῖσι
τίκτει καὶ κακότητα, καὶ ἄλγεος ἄλκαρ ἑκάστου.
γαῖα μὲν ἑρπετὰ τίκτε, τέκεν δ' ἐπὶ τοῖσιν ἀρωγὴν
ἐκ γαίης δὲ λίθων πάντων γένος, ἐν δ' ἄρα τοῖσι
κάρτος ἀπειρέσιον, καὶ ποικίλον, ὅσσα δυνάνται
ῥίζαι, τόσσα λίθοι, μέγα μὲν σθένος ἔπλετο ῥίζης.
ἀλλὰ λίθου πολὺ μεῖζον, ἐπεὶ μένος ἄφθιτον αἰεὶ
γεινομένῳ μήτηρ καὶ ἀγήραον ἐγγυάλιξεν.
ἡ δὲ καταθνήσκειτε μινυνθάδιον θαλέθουσα.
καὶ τόσον αὐτῆς κάρτος ἐφ' ὁππόσον ἔμπνοός ἐστιν,
ἢν δὲ κ' ἀποπνεύσῃ τὶς ἔτ' ἐλπωρὴ παρὰ νεκρῆς.
ἐν μὲν δὴ βοτάνας ἦρι λυγρῶν τε, καὶ ἐσθλῶν
δήεις. ἐν δὲ λίθοις ἄτην οὐ ῥεῖα κεν εὕροις,
ἦ τοι ὅσσαι βοτάναι, τόσσοι λίθοι, ἀλλὰ σύ γ' ἥρως.

ἀλλ' ἤ σιδηρίτῃ πεφυλαγμένος ἑρπετὰ πάντα
θαρσαλέως ἂν καίτοι ὁμιλαδὸν ἀντιόωσιν
ἔρχεσθαι διὰ μέσσα κελαινῆς οὐκ ἀλεγίζων
λώβης, οὐ γὰρ ἔτι σφι θέμις μεμνῆσθαι ὀδόντων
οὐδ' εἴκειν στείχοντος ἐπιχρίμπτοιντο πόδεσσι
οὐδὲ γὰρ οὐδὲ μένειν περ ἔτι προφανέντα δύνανται.
ἀλλὰ μετὰ σφίσι θάμβος, ἐλαυνομένοισι δ' ὁμοῖα
ἐΐσανται. τὰ δὲ καὶ περ ἐναντίον ἀΐξαντα
ἂψ ὀπίσω παλίνορσα μεθυπείξειν μενεαίνει.
καὶ σφίσιν ἐξαπίνης ῥόθος ἵσταται, οὐδέ τι πρόσσω
νήχεται· ἀλλ' ὀρέγοντα πέλας περιμήκεα δειρὴν
γλώσσῃσιν μεμάασι περισσαίνειν σκύλακες ὥς
πολλάκι καὶ κατέδαρθε δαφοινῶν ἄγχι δρακόντων
ἀμφὶ κνημεσίῃσι μένων ἐν ταρφέσιν Ἴδης
θηρητὴρ Εὔφορβος ἀρωγῇ τῇδε πεποιθώς.
δῶκε γὰρ Ἀντιμένων λίθον ἱρὸν, οὐδέποτ' αὐτῷ
ἦκε μάλα περ πολλῶν ἐλθεῖν κατεναντίον ἔτλη
τέρπετο δ' Εὐφόρβῳ περικαλλέϊ φέρτατος ἀνδρῶν
αἰχμητῇ μελανίππος ἀνεψιὸς ἐσθλὸς ἐμεῖο
εἶδος ἀμώμητος, καὶ εἴδεϊ κάρτος ἀρείων
αἰζηοῦ ποθέων δουρικλυτοῦ, εὐπλοκάμοιο.
τοὔνεκα καὶ μετὰ θῆρας ἀλώμενος, οὔποτε νόσφι
ἔσθενεν Εὐφόρβοιο φέρειν ἱκετάονος υἱὸς
ἀλλ' αἰεὶ λασίοισιν ἐν οὔρεσιν ἀντιθέοιο
κεσχαλόων κούροιο μετ' ἴχνια, σῷ τε κιώσαι
ἕσπετο, σῷ θ' ἑτάροις, ἔθελέν τε μιν οἶος ἕπεσθαι.
ἦ μὲν κέν μιν πολλὰ πατὴρ μενέαινεν ἐρύκειν
ἀσχαλόων ἑὸν υἷα φίλον θήρεσσι μάχεσθαι.
καὶ πριάμοιο βίη μιν ἐρήτυεν, οὐδ' ὅγε θυμῷ
πεῖθεν, τίς κεν ἐθέλεσκε πρὸ τ' Εὐφόρβοιο λιπέσθαι.

ῥεῖα γέ μιν ἀέκοντα μέλας ἠρύκακεν ὕδρος
νέρθεν ὑπὸ κνήμης ὀλεσίμβροτον ἰὸν ἐλάσσας
τὸν μὲν ἔτ' ὢν ὀλοΐστερος, οὐ λάθεν, οὕνεκ' ἔμελλεν
αὖθι λελείψεσθαι, τὸ ῥά μιν καὶ μᾶλλον ἔτειρεν
οἰκτείρω δ' ὀρέγοντα χέρας ποτὶ γούνατ' ἐμεῖο
αὐτοῦ τοῦδε λίθοιο διαῤῥίψαντα κέλευσα
λεπταλέην ἄχνην ἐπιπασέμεν ἕλκεϊ λυγρῷ
καὶ ῥα μάλ' αὐτίκα φῶτα κραταιὴ κάλλιπε νοῦσος
τοῖον γαῖα βροτοῖσιν ἐρηγόνα τίκτεν ὀρείτην
ὅς τε καὶ οὐταμένοις ἄκος ἡρώεσι κομίζειν.
καὶ στείρησι γυναιξὶ τεκεῖν φίλα τέκνα δίδωσι
ποικίλα γὰρ θνητοῖσι θεοὺς ἔρδειν ἀγορεύω
ὡς καὶ ἐμῆς ποτε μητρὸς ἀβαρβαρέης ἐπακούσας
ἀνδρῶν δὴ μάλα νοῦσον ἐπισταμένης ἀκέσασθαι
βουκολίδης εὔφορβος ἀγαυοῦ φάσκεν ὀφίτου
φάρμακα, μὴ μοῦνον ὄφεων κατένωπα δύνασθαι
ἀλλὰ καὶ ὀφθαλμοῖσι φέρειν φάος, ἠδὲ βαρεῖαν
ἐκ κεφαλῆς ἕλκει ὀδύνην, ἤδη δέ τιν' ἀνδρῶν
οὔασι δηθωόντα καθήρας ὤπασεν αἶψα
καὶ δὴ καὶ λεπτῆς ἐριήκοον ἔμμεν' ἀοιδῆς.
ἤδη καί τινα φῶτα χόλῳ χρυσῆς ἀφροδίτης
ἔργα πρὸς ἱμερόεντα γάμων ἀμενηνὸν ἐόντα
μεμνῆσθαι φιλότητος ἀκεσάμενος προΐαλλεν
ἐν πυρὶ δ' εἴκε βάλοις μιν ὠδοδὴν ἑρπετὰ τοῖο
φεύξεται, οὐδέ τι πω μένει σχεδὸν, οὐδενὶ χειῇ.

ΓΑΓΑΤΗΣ.

φ ἄγει καὶ κνίσῃσι γαγάτην ὀρνυμένῃσι
τείροντα θνητοὺς ἐχεπευκεῖ πάντας
ἀϋτμῇ
χροιῇ δ' αἰθαλόεις, πλατύς, οὐ μέγας ἔλπετ' ἰδέσθαι
καρφαλέῃ δ' ἴκελον πεύκῃ φλόγα δ' ἂν ὀρίνει,
αὐτὰρ ὀλοὸν ποτὶ ῥῖνας ἄγει μένος, οὐδ' ὅγε φῦτας
λήσεται ὧν καθέλοις ἱερὴν ἀπὸ νοῦσον ἐρύξαι
γνάμψει γὰρ σφέας αἶψα χαμαὶ προπρηνέας ἕλκων
οἱ δ' ἄρ' ἀπὸ σφετέρου πεπαλαγμένοι ἄφαρ οἴμοιο
στρωφῶντ' ἔνθα καὶ ἔνθα κυλινδόμενοι κατὰ γαῖαν
τοῖσι δὲ χωομένη φρένα τέρπεται ὁππότ' ἴδησι
πήματα πάσχοντας κραὶ πόδας ὠκέα μήνη
θηλυτέρη δ' εἴκεν πολυφάρμακον ἀμφιβεβῶσα
καπνὸν ὑπὸ σπλάγχνοισι ἀΐοντα δέχηται
ἀθρόος ἔνδοθεν ὦκα μέλας καταλείβεται ἰχὼρ
ὅστε γυναικείης νεάτῃ μίμνων ἐνὶ γαστρὶ
κέκληται, τότε δ' αὐτὸν ὑπὸ πνοιῇσι λίθοιο
δερκόμενοι γάννυνται, ἄφαρ δόλον ἐκβλύζοντα
νηδύος, ἐκ γὰρ νοῦσον ἀπειρεσίην ἀλεείνει
ἄλλα τε πόλλ' ἐπὶ τοῖσι γαγάτην θέσκελα ῥέξειν
οἶδα, σὲ δὲ κνίσῃσιν ἐλαύνων ἑρπετὰ τέρψει.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ.

σ Κορπίε, σεῖο δὲ λᾶαν ὁμώνυμον ἔμμε-
ναι ἥρως
ἀγλαὸς ὠρίων οὐκ ἔκλυεν, ἦ γὰρ ὀϊστῷ
πικρῇσιν τότε γυῖα πεπαρμένος ἀμφ' ὀδύνῃσι
μᾶλλον στρωφῶν κεν ἐκεῖνα θελυσκέμεν ἄστρων.

ΚΟΡΙΦΩΔΗ.

Οὐ δ' ὅγε κορσιόεντα λίθον κλύεν οὕνεκα μιχθεὶς
δριμέος ἐν σκορόδοιο καρήατι τοξευτῆρα
ἢ πεδανῶν ὤκιστα βελέμνων σκορπίος εἴργει.
τὸν μὲν ἐγὼ κόρσῃ μάλ' ἐοικότα φημὶ βροτείῃ
παύειν, ὀξυτάτῳ τετριμμένον ἄμμιγα βάκχῳ.
ἀμφίπολον θανάτοιο κελαινῆς ἀσπίδος ἰὸν
μέτρῳ δ' ὅς κεν μίξειεν ῥοδόεντι ἐλαίῳ
κάψας ἐκ πυρὸς ὀπτὸν, ἐναυχενίαις ὀδύναισι
ἄλκαρ ἄγει. μέλιτος δὲ μετὰ γλυκεροῖο κραθεὶς
ὕδατος αὐτηρὴν ὀλέκει κατὰ γαστέρος ὕλην.
ἥτε καταιγίδην ὑπὸ νέρτερα νηδύος ἀνδρῶν
δυομένη φέρει ὄγκον ἀεικέα βεβρώτεσσι.

ΚΟΥΡΑΛΙΟΝ.

ᾯ δ' ἀμαλδύνειν σκορπήια κέντρα δυνᾶσθαι
I καὶ πὲρ σκίδαο μένος μέγα κουραλίοιο
ἠδὲ παλαμναίην ἀνεμώλιον ἀσπίδα θεῖναι.
τὸν δέ μοι πάντων περιώσιον ὅσσα φύονται
Φοῖβος ἀκειρεκόμης φύσιν ἔμμεναι ἐξ ἑτέροιο
μυθεῖτ' εἰς ἕτερον στρωφώμενος εἶδος, ὅτις τοι
ψεῦδος κεν φαίη, τὸ δ' ἐτήτυμον ἄρα τέτυκται.
χλωρὴ γὰρ βοτάνη πρῶτον φύει, οὐδενὶ γαίῃ
ἥν γε φυτῶν ἴσμεν στερεὴν τροφὸν, ἀλλ' ἐνὶ πόντῳ
ἀτρυγέτῳ, ἵνα φῦκ', ἵνα βρύα γίνετ' ἐλαφρά.
αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ἔλθῃσι μαραινομένη ποτὶ γῆρας

ἤτοι μὲν οἱ φύλλα περιφθινύθουσιν ἀφ' ἅλμης
αὐτὴ δ' ἐν βένθεσιν ὑπὸ φλοίσβοιο θαλάσσης
νήχεται, ὄφρα κύματ' ἀποπτύσοι αἰγιαλόνδε.
ἔνθα δ' ἄρ' ἐξαπίνης μιν ἀναπνεύσασαν ὑπ' αἴθρην
βάζουσ', οἵ περ ἴδοντο κρατυνομένην ὁράασθαι.
δηρὸν δ' οὐ μετέπειτα πάγῳ περιπαχνωθεῖσα
πετροῦται· καὶ χερσὶν ἐνοκριθέντα τεῇσι
ἀμφαφάεις λίθον ὃ πρὶν ἔχων ὑγρὸν δέμας ἦεν.
σχῆμα μὲν οὖν βοτάνης ἔτι οἱ μένει οἷον ἔην περ
οἵ τε κλάδοι, ὅσα τε σφιν ἀκρόδρυα προσπεφύασι
ἢ οἱ τ' ἐβλάστησε καὶ ἐτράφη εἰν ἁλὶ ῥίζα.
φλοιός θ' ὅς περ ἔην φλοιός κεν λάϊνος ἐστί.
τερπωλὴ δ' ἤδια θεωμένου ἂμ φρένα σεῖο
βήσεται, ἐγὼ δ' οὐκ οἶδ' ὅτι μοι θέλγητρον ἰδόντι
αἰὲν ἐπὶ πραπίδας καταλείβεται, οὐδὲ δύνανται
ὄσσε κορεσθῆναι θεωμένου, ἀλλά με θάμβος
σαίνεται στέρνοισιν ὀϊομένου τέρας εἶναι
καὶ οἱ πιστεύων περ ἔολπα μιν εἶναι ἄπιστον
ἀλλά τε γοργείην μὲν ἐτώσιον ἀνθρώποισι
σμερδαλέην κεφαλὴν φάτις ἔμμεναι· οὐδ' ἄρα περσεὺς
ὠκυπέτης πέλεται, ψευδὴς τέρας ἡγήσασθαι,
γοργόνα γὰρ περσηΐδα δρακοντοέθειραν ἀκούεις
ἄτλαντος νεάτοισιν ὑπὸ κρημνοῖσι δαμῆναι
παρθένον ἀργαλέην ἐρεβώπιδα κῆρα μέλαιναν
ἀνθρώπων οἷσιν κεν ἐπ' ἀνδροφόνῳ βάλεν ὄσσε
οἵ μιν δεῖμα πέλωρον ἀνάσχετον ἀθρήσαντες
αἴσῃ λάϊνοι τεθνειότες ἑστήκουσιν
τὴν δ' οὔτ' εὐρύστερνος ἐναντίον ἀτρυτώνη
δήρεσθαι μενέαινεν ἀδείμαντός περ ἐοῦσα
χρυσαόρῳ περσῆϊ φονωομένην περ ἰδέσθαι

οὗτε κασιγνήτω κέκλετο κρατερόφρονι φωτί.
ἀλλὰ δόλῳ θήρειον, ἀφάρπασεν αὐχένα κούρης
ἧκε μάλ' ἐξόπιθε γαμψώνυχον οὐ προϊδούσης
ἀμφιβαλὼν ἅρπην κυλληνίδα λευκανίῃσι.
τῆς δ' ἄρα καὶ φθιμένης περ ὀλέθριος ἔσκεν ὀπωπὴ
καὶ στυγεροῦ κρονίδαο μολὴν ὑπὸ δῶμα κελαινὸν
πολλοῖς αἴσιμον ἔπλετ' ἐναιρομένης ὑπὸ νεκρῆς.
ἀλλὰ τότ' αἰγιαλόνδε φόνῳ πεπαλαγμένος ἥρως
ἐλθὼν ἐσκόνκε λύθρον ἀποπλύνοιτο θαλάσσης
θερμὴν ἐξ ὁμάδου κεφαλὴν ἔτι καὶ προμένουσαν
γοργείην κατέθηκεν ἐπὶ χλοεραῖς βοτάνεσι
ὄφρα δ' ὅγε δίνῃσιν ἀνεψύχεσκε θαλάσσης
στείχων ἐκ τ' ὀλοοῖο πόνου δολιχῆς τε κελεύθου
τόφρα δὲ πορφυρέοιο διαινόμενοι κορέσαντο
αἵματος, οἵ ῥα κέχυντο χαμαὶ ὑπὸ κράατι θάμνοι.
ἀμφὶ δ' ἄρα σφιν αἶψα θοαὶ πόντοιο θύγατρες
λύθρον ἐπεσσύμεναι θάμνοις περιπήγνυον ὧραι.
πήγνυον δ' ὥς τε σε παχυλίθον στερεὴν οἴσασθαι.
οὐδ' ἔτ' ἔην οἴσασθαι, ἐπεὶ στερεὴ λίθος ἦεν
ἐκ δ' ὄλεσεν βοτάνης ὑγρὸν δέμας, ἀλλὰ καὶ ἔμπης
οὐλομένης πάμπαν βοτάνης οὐκ ὤλεσεν εἶδος.
τὴν μὲν ἄρα χρονίην ἐξ αἵματος ἔσχεν ἐρυθρὴν
ἀμφασίῃ δ' ἥρωα λάβε θρασὺν, ὡς ἐνόησε
ἐξαπίνης μέγα θαῦμα, τὸ καὶ πέλας αἶψα κιοῦσα
διογενὴς πολύμητις ἐθαύμασεν ὀβριμοπάτρη.
θῆκε δ' ἀδελφειοῦ κλέος ἄφθιτον, ὥς κε πέλοιτο
αἰὲ κουραλίου προτέρην φύσιν ἀλλάσσεσθαι
ἣν δὲ βίην οἱ δῶκεν ἀπειρεσίην ἀγελλή
φύλλα φυλασσέμεναι κρυερὴν εἰς φύσιν ἰόντα.
ἣν δολιχὴν ἕρπων ὁδὸν ἀταρπιτὸν εἴ μιν ἔχοι τις

ἢ περάαν ἅλα δῖαν ἐϋσσέλμῳ ἐνὶ νηΐ
καὶ γὰρ ἐνυαλίοιο θοὸν δόρυ μαινομένοιο
καὶ χόλον ἀνδροφόνον φεύγειν ἀπὸ ληιστήρων
καὶ πολιὸν νηρῆα κυκώμενον ἐξυπαλύξαι
ἐσθλὴ κουραλίοιο βίη θνητοῖσιν ὀπάσσαι.
γλαυκὼ δ' ἐγρεκύδοιμον ἀτέρβεα τριτογένειαν
σφωϊτέρων καμάτων ἐπαμύντορα κικλήσκουσιν
φάρμακα δ' ὅσσα πέλονται ἀτάσθαλα, καὶ καταδεσμοὶ
ἀραί τ' ἀγνάμπτοισιν ἐριννύσι πάγχυ μέλουσαι
εἴτε μίσος κεύθων οἰκοφθόρον οὐκ ἐνόησεν
ἀνήρ, εἴθ' ὅσα λύματ' ἐπὶ σφίσιν, ἠδ' ἐπαοιδὰς
σχέτλιοι ἀλλήλοισιν μεγαίροντες τελέθουσι
πάντων ἀντίλυτον δηίοις κρατερώτατον εἶναι.
κόψας δὲ σπεῖρον ξανθῇ δημήτερι μίσγων
καί τοι λοιγὸν ἅπαντα τεῆς ἀπάνευθεν ἀρούρης
αὐχμός τ' ἐξελάσει, σταχύων γλάγος ἐκπίνοντας.
ἀτηρήν τε χάλαζαν ἀπειρεσίοισι βελέμνοις
ἀγρῷ ῥαῦμα φέρουσαν ἀμήχανον ἐξακέσασθαι.
βρωτήρων τ' ἐπὶ τοῖσι γένος πάντων ἀλαπάζει.
οὐλάς τε, κάμπας τε καὶ ἐθβίην ἐρυσίβην.
ἥ τε κατ' οὐρανόθεν πταμένη ποτὶ καρπὸν ἐρυθρὴ
ἀμφὶ περὶ σταχύεσσι περισμώχουσα κάθηται
ἔκ τε μυῶν ἀγέλας, ἔκ τ' ἀκρίδος ἄπλετον ἔθνος
ῥαίσει, καὶ κρονίδαο παραΐσσουσι κεραυνοί.
παιδὸς ἑοῦ κλέος οὔτοι ἐτέσιον ἀζομένοιο.
κεῖνο πολὺ πρώτιστον ἀνερχομένοις περάτηθεν
κουράλιον θνητοῖσι φέρων πόρεν ἀργειφόντης.
τοῦ δ' ἀκρήτοιο μετ' οἴνου πινέμεν αἰεὶ
μέμνεο. τοὐκεδανοῦ ἕνεκ' ἀσπίδος ὥς περ ἔειπον

ΟΡΦΕΥΣ
ΑΧΑΤΗΣ.

Αἰ πολυειδία πῖνε μετ᾽ ἀκρήτοιο βρόμοιο
μορφὴν παντοίην ἐπιειμένον ἐσθλὸν ἀχάτην
πολλὰ μὲν οὖν ῥέα γ᾽ ἐστὶν ἀχάτου χρώματ᾽ ἰδέσθαι
ἐν γάρ οἱ δήεις ὁρόων ὑάλωπιν ἴασπιν
σάρδιά θ᾽ αἱματόεντα, καὶ αἰγλήεντα μάραγδον.
ἐν δ᾽ ὅγε μιλτοπάρηος, ἀτὰρ καὶ χαλκὸν ἐν αὐτῷ
δήεις. καὶ χροιὴν ἐαρωτρεφέος μήλοιο.
ἀλλ᾽ οἷος πάντων προφερέστατος, εἴ κέ μιν εὕροις
εἶδος ἔχοντα δαφοινὸν ἀμαιμακέτοιο λέοντος,
τῷ καί μιν προτέροισι λεοντοδέρην ὀνομῆναι
ἥνδανεν ἠϊθέοισι κατάστικτος σπιλάδεσσι
πυρσαῖσιν, λευκαῖς τε, μελαινομέναις, χλοεραῖς τε
τόν δ᾽ εἰσκορπίην ὀλοφυρόμενός τις ἀκωκὴν
ἔλθοι ἀειρτάζων περὶ ἕλκεϊ κέκλεο λυγρῷ
ἤ μιν ἐπιπάσσειν. ἀπὸ γὰρ μινύθουσιν ἀνίαι
ἱμερτόν τε γυναιξὶ δυνήσεται ἀνέρα θεῖναι
καὶ θέλξεις μύθοισι βροτοὺς, καὶ πάντα κομίζων
ἅσσα κεν αἰτήσειας ἀφίξεαι οἴκαδε χαίρων.
καὶ νούσῳ κάμνοντα σαωθῆναι θέμις ἐστίν.
ὅς μιν ἐνὶ σφετέροισι λαβὼν χείρεσσι κατάσχοι
δίζεσθ᾽ οὔτοι τόν γε βιωσέμεν ἀρνήσοιτο
ἀλλὰ νοεῖς σὺ τεῇσιν ἐνὶ φρεσὶν, οὕνεκεν αὐτῷ.
ῥῆξε λίνον κλωθὼ, τῷ δ᾽ ἔρχεται ὕστατον ἦμαρ.

ΕΤΙ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΧΑΤΟΥ.

ὕδει πυριφλεγεθέων ἐτερήμερος ἄνδιχα θαμίζων
ἢ χρυσὸς μάρπτων πυρετὸς παρ᾽ ἄδην θήσει

ἠὲ τεταρταίης πῆμα βραδὺ μήποτε λήγειν
βουλομένης, ἀλλ' ἐν ὅπῃ πελάσῃσι μενούσης
ἣν σύ γ' ἰήσασθαι δι' ἀμύμονος αὐτίκ' ἀχάτου
οὔτις γὰρ προτέρων πολὺ φέρτερος, αἶψα δὲ σῆμα
ἐξερέω· τό περ ὦκα βίην δάμνυσι λίθοιο.
ἐν γάρ μιν κρεάεσι βαλὼν μέσῳ ἑψομένοισι
τυτθὸν ἀναχέεσθαι, τὰ δὲ τήκεται ἔνδοθι πάντα.

ΕΤΙ ΠΕΡΙ ΑΥΤΟΥ.

οὐ μέν τοι καὶ τόνδε γεραίτερα φημὶ
δαῆναι
ἀλλ' ἕτερον δώσω χατέοντί τοι ἰητῆρα
οὐρανόθεν γεγαῶτα, σὺ δ' ἐν φρεσὶ βάλλεο σῇσι
εὖτε γὰρ αἰγλῆεν σφέτερον δέμας εὐρύστερνος
οὐρανὸς ὠμηστῆρος ὑπαὶ παλάμῃσι κρόνοιο
δηωθεὶς ἔλυξεν ἀπειρεσίην ἐπὶ γαῖαν
αἰθέρος ἐκ δίνης πεσέειν ὕδασδε μενοινῶν
ὄφρα κε πάντ' ἀΐδηλα πολύποιχον ἀμφιπετάσσας
νῶτον ἑὸν τεύξει, μὴν δ' οὐρανοῦ ἀστερόεντος
θυμὸν ἀνιήσας κρόνος οὐρανὸν εἰσέτι ναίει
δὴ τότ' ἀμβροσίοιο κατειβόμεναι φορέοντο,
αἵματος ὠτειλῆθεν ἐπὶ τραφερὴν ῥαθάμιγγες
τὰς οὐ μόρσιμον ἦεν ἀπ' ἀθανάτοιο κιούσας·
σώματος ὄλλυσθαι μενέμεν δ' ἐριβώλακι μοῖραι
ἐν γαίῃ προγόνοιο θεῶν σόον αἷμα κέλοντο
μενέμεν ὅσω αὖον δὲ περίγληνοι θέσαν ἵπποι
ἠελίου, καί κεν τις ἐπιψαύων ἐρίσαι
λᾶαν ἔχειν ἐνὶ χερσίν, ἔχει δέ μιν αἷμα πεπηγὸς
ἐν γὰρ δὴ χρὼς αὐτὸς ἐτήτυμος αἵματός ἐστιν
ἐν δὲ καὶ ὕδατι ῥεῖα δαμασθεὶς ἀβρεκὲς αἷμα

γίνεται, αἱματόεις δὲ καὶ οὔνομα λᾶας ἐπ' ἀνδρῶν
ἐκ προτέρων κέκληται, ἀκήρατα δ' ὡς ἐπέοικε
φάρμακ' ἔχοι, νημερτὲς ἀπόρροιάν κεν ἀοιδοὶ
οὐρανίην, καλέουσιν τοῦ ἀνθρώπους ἀρικέσθαι
οὐ γὰρ ὅγ' οὔτε νέην ἐθέλει θνητοῖσιν ὀϊζὺν
ἔρχεσθαι προτὶ ὄσσε παλαιοτέρην τ' ἀπερύκει
μιγνύμενος λευκοῖο μετὰ γλάκεος, κεράσας τε
ἐχῶρι σφετέρῳ γλυκερῷ μέλιτι δὲ διάνας
ἐκ βλεφάρων ἀπὸ πᾶσαν ἄγει νόσον, ἀχαλάκα γὰρ
εἴργεσθαι θνητοὺς ὁράαν ἐρατεινὰ πρόσωπα
πρεσβυτάτου μακάρων στροβιλοβλεφάρου βασιλῆος
καὶ γλήναισι τέῃσιν ὁμιλήσας κυλίκεσιν
ἀνδρός τ' αἰδοίων ἄκος ἔσσεται, ὅς κε πίνσι
καί μιν ἐγὼν αἴαντι δαΐφρονι πόλλ' ἐπέτελλον
ἔντεσι δηρινθῆναι ἀμύμονος ἀμφ' ἀχιλῆος
ἐσσυμένῳ νίκης ἐπ' ἀρηγόνα χερσὶ κομίζειν.
καί κεν ὀδυσσῆος ταλασίφρονος ἀντίον αὐτῷ
κῦδος ἀθηναίη περσέπολις ἐγγυάλιξεν.
ἀλλ' οὔ οἱ μοῖρ' ἔσκε παραιφαμένοιο πιθέσθαι
τοὔνεκα θεσπέσιόν μοι ἀθέριξεν ὄνειαρ
λάζετο δ' οὐλοὸν ἄορ, ἀτὰρ σύ γε τοῖο μὲν αἶσαν
ἄζεο, πρὸς δὲ μέλαιναν ὀλισθηροῖο γενέθλην
ἑρπετοῦ αἱματόεντα δαεὶς λίθον, αἰὲν ἑταίρους
πινέμεναι νύμφαις ἐνὶ νηιάδεσσι κέλευε
καὶ μὲν, ἐγὼ λαιψηρὸν ἐμὸν θεράποντα δόλωνα
αὐτοκασιγνήτῳ μεμαὼς φίλον ἕκτορι θεῖναι
πρόφρων ὤπασα λᾶαν ὀλύμπιον αἰτήσαντι
αὐτὰρ ὅγ' ἐξαπίνης ἡρώων προπάροιθεν ἁπάντων.
ἕκτορι, πατρί τ' ἐμῷ κεχαρισμένος ἔπλεθ' ἑταῖρος
τοῖο δ' ἕκητί μ' ἐκεῖνος ἀμοιβαδὸν ἀρέσσασθαι
ἱέμενος, λιπαραῖον ἐπίκλησιν παρὰ πατρὸς

ὤπασεν ἀφνειοῖο λαβὼν λίθον, ὅν ποτ' ἄρ' αὐτὸς
ἐλθὼν Ἰλιόθεν κρατερὸν μετὰ μέμνονα κῆρυξ
σῆμ' ἀτ' ἐμεῖο παρόντος ἀνευρὼν ἀσσυρίηθεν
χρυσοῦ τιμήεντος ἀρείονα δεῦρο κόμισε
μυρία κεῖθι μάγοισι πορὼν πολυΐδμοσι δῶρα
εἰδ' ἄγε δέχνυσο μῦθον ἐγὼ δ' ἐδάην τά κε λέξω.
πρῶτα μὲν ἶσω σπένδοντας ἀναιμάκτων ἐπὶ βωμῶν.
οὐ γὰρ ἄγειν θέμις ἐστὶ θυηλὴν ἐμψύχοιο
ἥλιον εὐρύοπα κληΐζειν ὑμνοῦσιν ἄνωγα,
καὶ χθόνα πίειραν πάντων τροφὸν οὐθατόεσαν.
δεύτερον αὖτ' αἴθωνος ὕπερ λίθον ἡφαίστοιο
πίνειν, ἥ δείη ταναοὺς θέλγοντα δράκοντας
ὀδμὴ τὴν ἄρα κεῖνοι ἀνερχομένην ἐσορῶντες
ἐρχόμενοι ποτὶ βωμὸν ἀολλέες ἐκπρομολόντες
χηραμόθεν ὁρόωνται ἐφερπύζοντες ἀυτμήν
αὐτὰρ ἔπειτα λίνοιο νεόπλυτα φάρεα κοῦροι
ἑσσάμενοι τρεῖς, ὀξὺ φέρων ἄμφηκες ἕκαστος
ἄορ, ἀναρπάζειν ὄφιν αἰόλον, ὅς κε μάλιστα
κνίσης ἱμείρων πυρὸς ἐγγύθι δινεύεσκε.
τοῦ δὲ διαμελεϊστὶ δαΐζειν ἐννέα μοίρας
τρεῖς μὲν ἐπικικλήσκειν πανδερκέος ἠελίοιο
τρεῖς δ' ἑτέρας γαίης ἐριβώλου λαοβοτείρης
τρεῖς δὲ θεοπροπίης πολυΐδμονος ἀψαύστοιο.
τὰς δὲ λέβης κεράμοιο τετυγμένος αἱματοέσσας
δεξάσθω, καὶ δῶρον ἐλάινον ἀρυτώνης
ἠδὲ μέθυ βρομίοιο καλεαιχόρου καταχεύειν
ἐν δ' ἅλας ἀργεννοὺς βαλέειν θεράποντας ἐδωδῆς
ἐν δέ σφι καὶ δριμὺ ἐπήλυδα κόκκον ἄνωγα
μίξαι χρυσοχίτωνα, μελαγχροίην, ἐρίτιμον
ἐν δὲ καὶ ὅσσα περ ἄλλα μετ' ἀλλήλοισι μιγέντα
ἵμερον ἐσπέμπουσιν ἐδητύος ἀνθρώποισι

ὄφρ' ἢ δ' ἐπὶ τρίποδος κρέα γαστέρι δάμνατ' ἐόντα
τόφρα δὲ κικλήσκειν μακάρων ἄρρηκτον ἕκαστον
οὔνομα· τέρπονται γὰρ ἐπήν κέ τις ἐντελετῇσι
μυστικὸν ἀείδῃσιν ἐπώνυμον οὐρανιώνων
ἀρᾶσθαι δὲ μέγαιραν ἀπόπροθι παφλάζοντος
σευέμεναι τρίποδος κακομήχανον, οὗ δ' ἄρα τούς γε
πνεῦμα διιπετὲς ἔνδον ἄγει ἱρὰς ἐπὶ μοίρας
ὁππότε δ' ἑψομένοισιν ἐπὶ κρεάτεσσιν ἵκωνται
δαίνυσθαι τότ' ἔπειτα κορέννυσθαι μεμαῶτας
αὐτόθεν ἐκ τρίποδος, τὰ δὲ λείψανα γαῖα καλύπτοι
καί σφιν ἐπισπεῖσαι λευκὸν γάλα, καὶ μέθυ ἡδὺ
καὶ λίπατ', ἐρατὸν αὖτε μελίσσης ἄνθιμον εἶδαρ.
καὶ στέψαι πλέξαντας ἀκρόδρυα καρποφόροιο
παρθενικῆς ἀφελόντας ἐλαίης, μὴ δὲ κορέσσης
σφωιτέροις πέπλοις ἐλεῖν οἶκον δὲ κιόντας
μηδὲ μεταστρωφᾶσθαι, ἐπεί κ' ἀπονόσφι τράπησθε
ἀλλ' αἰεὶ προτέρην ἐς ἀτραπὸν ὅσε φέροντες
ἔρχεσθ' ἐς μέγαρον, μὴ δὲ προτιμυθήσασθαι
εἴ καί τις ξύμβληται ὁδίτης, ἔς τ' ἂν ἵκεσθαι
ἐς δόμον. ἔνθα δ' ἔπειτα θυηλὰς ἀθανάτοισιν
ἐξαῦτις ῥέζοντας ἀρώματα ποικίλα καίειν.
ταῦτ' ἐγὼ ἐκτελέσας ὅσα τ' ἔσσεται ὅσσα τε κοῦφοι
ὄρνιθες κλάζουσιν ἐπίσταμαι· ὅσσα τε θῆρες
ὠμησταί τε τράπεζοι ἐνὶ σφίσιν ὠρύονται.

ΝΕΥΡΙΤΙΣ.

Ἔνθεν ἐγὼν ἑλάην καὶ βακχίδα νευρίταο
δῶρα λίθου Βρομίῳ κεχαρισμένα, τόν περ ἔχοντες
ἄνθρωποι θύοιτε, καὶ δράκων ἀΐουσιν
οὐρανίδαι. γυμνῷ δὲ ῥάχιν ποσὶ πανκεδανοῖο

εἴ κεν τοῦ θλίψας ἔφιος διὰ σάρκας ἀκάνθη
δηώσοι, σφετέρας ὀδυνήφατος ἔσσεται αὐτῷ.
ναρίτις, ἔρδῃ δ' ἀλόχῳ πόσιν ἱμερόεντα
ἔνθεν καὶ κατένωπα κελαινῆς ἀσπίδος ἔγνων
καρτερὰ φάρμακα σεῖο βροτοῖσί θέσκελα πέτρη
τῆς ὄνομα χροιήτε πέλει χλοεροῖο πρασοιο.

ΧΑΒΑΖΙΟΣ.

Ἔνθεν καὶ σέο δῖε χαβάζιε πειρηθῆναι
ἐν θυμῷ βαλόμην, καὶ σεῦ μένος εὗρον ἄριστον
ἄμφω γάρ, καὶ νοῦσον ἀναψύχεις πυρόεσσαν
καί μοι σκορπιόθεν βεβολημένῳ ἦρα κομίζεις
λητοίδη, σέο μέχρις ἐμοῦ ποιάντιος ἥρως
ἐσσύμενος τάδε πάντα ἀμήχανα φησὶ πιφάσκειν
αὐτοκασιγνήτην κεχολωμένος ἀργυρότοξος
κασσάνδρην ἐκέλευσεν ἀκουόντεσσιν ἅπαντα
θεσπέζειν ψευδέσσι ἐπήτυμα πατρὶ φρονέουσαν.
αὐτὰρ ἐγὼ καὶ πρόσθεν ἀπώμοσα καρτερὸν ὅρκον
ψευδέα μήποτε μῦθον ἐνισπεῖν ἀνθρώποισι
καὶ νῦν ἀτρεκέως μάλα τοι λέξαντος ἕκαστα
ἡμετέροις ἥρως ἑκατηβόλε πείθεο μύθοις
ὣς ἄρ ἔφη πριάμοιο διοτρεφέος φίλος υἱὸς
ἀτρέστου θεράποντι φέρων χάριν ἡρακλῆος
νῶϊ δὲ ποιήεσσαν ἐπ' ἀκρώρειαν ἰοῦσι
τρηχεῖαν μάλα μῦθοι ἀταρπιτὸν ἐπρήϋναν.

ΤΕΛΟΣ.

VENETIIS IN AEDIBVS AL
DI ET ANDREAE SOCERI
MENSE NOVEMBRI
M.D.XVII.
a b c d e f g h i k Omnes quaterniones.

AL DVS